

တက္ကသိုလ်

ဝင်းကြွယ်

မာယာမင်းသမီး

၁၉၇၂-ဩဂုတ်လ
ပထမအကြိမ်

အုပ်စု (၂၀၀၀)

မျက်နှာပိုးပန်းချီ
နိအောင်

မျက်နှာပိုး ရိုက်
နေလရောင် [OFFSET]

ကာလာခွဲ ဝိန်ဂျန်းကြီးမြင့်

တန်ဖိုး ၂၀-ကျပ်

ပုံနှိပ်သူ

ဒေင်စန်းရီ [မြ-၀၂၂၅၇]

(ပုလဲပုံနှိပ်တိုက်)

၂၇(ခ)၊ မန္တလေးလမ်း၊

တန်ဆောင်ကလေး၊ ရန်ကင်းမြို့။

ထုတ်ဝေသူ

ဦးဘုန်းမြင့် (မြ-၀၁၀၆၇)

ရွှေမင်းဝံ စာပေ။

၇၆၊ မဂျစ်လမ်း၊ တာမွေ

ရန်ကင်းမြို့။

လုံးရင်း စ-ဆုံး

တက္ကသိုလ်ဝင်းကြွယ်

မာယာမင်းသမီး

အသစ်စက်စက်

ဘာသာပြန်သိုင်းဝတ္ထု

မူရင်းစာရေးဆရာ

စွန်းယံကျင်း

မူရင်းဝတ္ထု

ကေချမ်

သိုင်း

•

လျှိုဝှက်

•

စာချစ်

“တက္ကသိုလ် ဝင်းကြွယ် ရေးခဲ့သမျှ ဝတ္ထုများ”

- ၁။ လူ့ဓမ္မကောင်း ခုနှစ်ယောက် (ပ+ဒု)
- ၂။ ပန်းသုံးပွင့်ဒေဝီ
- ၃။ မိုးစဉ်ခုနှစ်ဆက်ခား (ပ+ဒု+တ)
- ၄။ သိုင်းလောကနှင့်သိုင်းသမားဘဝ
- ၅။ သိုင်းလူလင်ရဲချစ်ဝက်ပါ
- ၆။ အန္တရာယ်ဝိုင်းတဲ့ရန်စွယ်သိုင်း (ဘာသာပြန်)
- ၇။ တစ်ပြင်မှခားသခင် (ဘာသာပြန်)
- ၈။ သိုင်းရန်သူခားရန်ဘက်
- ၉။ ငရဲသမီးကပန်းစပယ် (ဘာသာပြန်)
- ၁၀။ သတ္တမခား (ဘာသာပြန်)
- ၁၁။ သွေးခားနှင့်မော်ပန်း(ပထမပိုင်း) (ဘာသာပြန်)
- ၁၂။ သွေးခားနှင့်မော်ပန်း(ဒုတိယပိုင်း) (ဘာသာပြန်)
- ၁၃။ ကိုးထပ်ပရဝက် (ဘာသာပြန်)
- ၁၄။ မိစ္ဆာရှင်ခားနှင့်နဂါးနိုင်လက်ဝါး (ဘာသာပြန်)
(အတွဲ ၁-၆)
- ၁၅။ အိပ်မက်ဝက်ပါမှခားသမား(ပထမပိုင်း)(ဘာသာပြန်)
- ၁၆။ အိပ်မက်ဝက်ပါမှခားသမား(ဒုတိယပိုင်း) (")
- ၁၇။ သိုင်းစေတမန်(ပထမပိုင်း) (ဘာသာပြန်)
- ၁၈။ ကညာစင်ခား (ဘာသာပြန်)
- ၁၉။ သိုင်းစေတမန်(ဒုတိယပိုင်း) (ဘာသာပြန်)
- ၂၀။ သဗ္ဗာရှင်သိုင်းသမား(ဇာတ်သိမ်း) (ဘာသာပြန်)
- ၂၁။ မာယာမင်းသမီး (ဘာသာပြန်)

“မာယာမင်းသမီး”

အခန်း (၁)

တရုတ်ပြည်တွင် မြစ်များ၊ ချောင်းများ ပေါများလှသည်။ တရုတ်ပြည်၏ များပြားလှသော မြစ်များ၊ ချောင်းများ ထဲတွင် မရေမတွက်နိုင်အောင် များပြားလှသော သင်္ဘောများ၊ လှေကြီး၊ လှေငယ်များ၊ သမ္ဗန်ကြီးငယ်များ စသည့်အမျိုးမျိုး သော ရေယာဉ်တို့သည် နေ့စဉ်ပင် အစုန်အဆန် လှော်ခတ်သွားလာနေကြသည်။

ယင်းလှေသင်္ဘောများစွာတို့တွင် အလွန်ထင်ရှား လူသိများ
သော သင်္ဘော(၂)စီးရှိသည်။

တစီးမှာ 'ချမ်းသာသင်္ဘော'ဟု ခေါ်တွင်ပြီး တစီးမှာမူ
'သေမင်းသင်္ဘော'ဟု ခေါ်သည်။

ဤသင်္ဘော (၂)စီးမှာ အလွန်ထင်ရှား သတင်းကြီး
သလောက် ပဟေဠိဆန်ကာ လျှို့ဝှက်ဆန်းကျယ်သည်။

ချမ်းသာသင်္ဘောအကြောင်းကို အယင်စပြောကြစို့။

ချမ်းသာသင်္ဘော၏ အမည်အပြည့်အစုံမှာ 'စည်းစိမ်ချမ်းသာ
အပေါင်း ခံစား၍ အပန်းဖြေ ပျော်ရွှင်နိုင်သော သင်္ဘော'ဟု
ဖြစ်သည်။ သို့သော် အများကမူ အလွယ်တကူပင် 'ချမ်းသာ
သင်္ဘော'ဟုသာ ခေါ်ကြသည်။

ထိုခေတ်အခါက ချမ်းသာသင်္ဘောကိုမသိလျှင်သိုင်းလောက
တွင် ကျင်လည်ကျက်စားသော သိုင်းသမားဟုပင် မဆိုနိုင်ပေ။

သိုင်းသမားဆိုလျှင် ချမ်းသာသင်္ဘောအကြောင်း ကောင်း
ကောင်းသိထားကြသူများချည်းသာ ဖြစ်သည်။

ချမ်းသာသင်္ဘောသည် အပျော်အပါးလောင်းကစားမျိုးစုံ
အောင်ရှိသော ရေပေါ် လောင်းကစား ပျော်ပွဲရုံတခု ဖြစ်
သည်။

ချမ်းသာ သင်္ဘောပေါ်သို့ သင်္ဘောခေါက် ချောက်ဖူးပြီး
လောင်းကစားပျော်ပါးဖူးလျှင် လူဖြစ်ရကျိုးနပ်ပြီဟုသိုင်းလော
ကဝယ် ပြောစမှတ် ပြုနေကြသည်။

ချမ်းသာ သင်္ဘောအကြောင်း သိုင်းသမားတိုင်းက သိနေ
သော်လည်း ချမ်းသာသင်္ဘောပေါ်သို့တက်၍ပျော်ပါးလောင်း
ကစားဖူးသူမှာ သိပ်မများလှသေးပေ။

ချမ်းသာသင်္ဘောမှာ အမြဲတစေရှိနေသည်မဟုတ်။

တနှစ်တာပတ်လုံးတွင် (၄)ရက် (၄)ညမျှသာပေါ်လာပြီး
မြင်ရတွေ့ရသည်။

နှစ်စဉ်ပင် (၉)လပိုင်း (၉)ရက်နေ့ အာရုံတက်သည်နှင့်
ချမ်းသာသင်္ဘောသည် တုံ့ထင်မြစ်ကြောင်းတနေရာဝယ်ပေါ်
လာတတ်သည်။

ထိုသို့ပေါ်လာပြီးနောက် ကျောက်ချရပ်နားကာ(၉)လပိုင်း
(၉)ရက်နေ့မှ(၉)လပိုင်း(၁၂)ရက်နေ့အထိသင်္ဘောပေါ်ဝယ်
လောင်းကစားပွဲများနှင့် ပျော်ပွဲများ ပြုလုပ်သည်။

(၉)လပိုင်း (၁၂)ရက်နေ့ည သန်းခေါင်သို့ ချောက်ရန်
နာရီဝက်အလိုတွင်မူ လုပ်ငန်းအဝဝကို ရပ်တန့်သည့် အထိမ်း
အမှတ်ဖြစ်သော မီးပုံးနီကြီးကို သင်္ဘော၏ရွက်တိုင်တွင် ချိတ်
ဆွဲလေတော့သည်။

ဤသို့ မီးပုံးနီချိတ်ဆွဲသည်နှင့် ချမ်းသာ သင်္ဘောပေါ်တွင်
ချောက်နေကြသော ညွှဲသည်များမှာ သင်္ဘောပေါ်မှ အမြန်
ဆုံး ဆင်းသက်ပေးကြရသည်။

ညသန်းခေါင်ယံအချိန်သို့ရောက်သည်နှင့် ချမ်းသာသင်္ဘောသည် ချထားသောကျောက်ဆူးကိုတင်ကာ ခုတ်မောင်းထွက်ခွာသွားတော့သည်။ မည်သည့်နေရာသို့ထွက်သွားမှန်းမည်သူမျှမသိကြရပေ။

ထိုအချိန်အထိ သင်္ဘောပေါ်မှ မဆင်းရသေးပဲ ကျန်ရှိနေသေးသည့် ခရီးသည်များမှာမူ ချမ်းသာသင်္ဘောနှင့် ပါသွားပြီး မည်သည့်သတင်းမျှ မကြားရတော့ပဲ ပျောက်ခြင်းမလှပျောက်စိုးသွားတတ်သည်။

ချမ်းသာသင်္ဘောသည် နောက်တနှစ် (၉)လပိုင်း (၉)ရက်နေ့ အာရုံတက်အချိန်ဝယ် တို့ထင်မြစ်ကြောင်းတနေရာထုဝယ် တဖန်ပြန်လည်ပေါ်လာသော်လည်း ထိုသို့ချမ်းသာသင်္ဘောနှင့် ပါသွားသူ ညွှန်သည်များမှာမူ ပြန်ပေါ်မလာကြတော့ပေ။

ထို့ကြောင့် ချမ်းသာသင်္ဘော၏ ရွက်တိုင်တွင် မီးပုံးနီချိတ်ဆွဲသည်နှင့် ညွှန်သည်အားလုံး တယောက်မကျန် သင်္ဘောပေါ်မှ ပြန်ဆင်းလာကြမြဲ ဖြစ်သည်။

ချမ်းသာသင်္ဘောပေါ်ဝယ် ညွှန်သည်များကို စိတ်တိုင်းကျ ပြုစုဖျော်ဖြေပေးသည့် ပျော်တော်ဆက်မယ် အချောအလှလေးများလည်း ရှိသည်။

ထိုပျော်တော်ဆက်မယ်များအနက် မာယာမင်းသမီး ယဲ့ချီမှာ အလွန်ပင် ထင်ရှား ကျော်ကြားလှသည်။ မာယာမင်းသမီး

ယဲ့ချီ၏အမည်မှာ ချမ်းသာသင်္ဘော၏ အမည်ထက်ပင် ပို၍ ကျော်ကြားသည်ဟုပင် ဆိုနိုင်သည်။

မာယာမင်းသမီး ယဲ့ချီကို ပျော်တော်ဆက်မယ်ဟု ဆိုကြသော်လည်း သာမန်ပျော်တော်ဆက်မယ်ကား မဟုတ်။

မာယာမင်းသမီး ယဲ့ချီသည် အလွန်ပင် အထက်တန်းကျသည်။

တနှစ်လုံးတွင် (၄)ရက်သာပေါ်လာသော ချမ်းသာသင်္ဘောပေါ်သို့ တက်ရောက်ပြီး ပျော်ပါး လောင်းကစားခွင့်ရရန်မှာ သိပ်မလွယ်ကူလှပေ။

ချမ်းသာသင်္ဘောပေါ်သို့ တကြိမ်တွင် လူ(၃၀၀)ထက်ပို၍ တက်ရောက်ခွင့်မပြုပေ။ လူ(၃၀၀)ပြည့်သွားလျှင် နောက်ထပ် တက်ရောက်ခွင့်မပြုပဲ လမ်းပိတ်ထားတတ်သည်။

သင်္ဘောပေါ်သို့ ရောက်ရှိနေသူများထဲမှအောက်သို့ပြန်ဆင်းလာသူ ရှိမှသာ ထိုသို့ဆင်းလာသည့် အရေအတွက် အထိုင်း နောက်ထပ်သင်္ဘောပေါ်သို့ တက်ခွင့်ပြုသည်။

ချမ်းသာသင်္ဘောပေါ်သို့ရောက်သွားသူများမှာ ပါလာသမျှ ငွေကြေး ပစ္စည်းဥစ္စာ မကုန်မခန်းမချင်း သင်္ဘောပေါ်မှ ပြန်ဆင်းလေ့ မရှိကြ။ စည်းစိမ်ခံကာ အပျော်ကျူးလိုက်၊ လောင်းကစားလိုက်၊ စားလိုက်သောက်လိုက်နှင့်လုပ်နေကြသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ချမ်းသာသဘော တကြိမ်ပေါ်လာလျှင် သဘောပေါ်သို့ တက်ရောက်ပျော်ပါး လောင်းကစားနိုင်သူမှာ (၅၀၀) ထက် မပိုပေ။

ချမ်းသာသဘောပေါ်သို့ တက်ရောက်နိုင်ရန် မလွယ်သည် ထက် မာယာမင်းသမီးယဲ ချီနှင့်ဆုံတွေ့နိုင်ဖို့က ပိုကပ်သည်။

ချမ်းသာသဘော၏ အပေါ်ဆုံးထပ်ဝယ် တိမ်ခိုးအိပ်ခန်းဆောင် အမည်ရှိ အလွန်ခမ်းနားထယ်ဝါသော အိပ်ခန်းကြီး တခုရှိသည်။

မာယာမင်းသမီး ယဲ ချီက ထိုအိပ်ခန်းထဲတွင်သာ ဧည့်သည်များကို ပြုစုပျော်ဖြေပျော်တော်ဆက်သည်။ မာယာမင်းသမီး ယဲ ချီနှင့်အတူတွဲကာ ထိုတိမ်ခိုးအိပ်ခန်းဆောင်ထဲသို့ ဝင်ခွင့်ရသူမှာ လက်ချိုးရေတွက်၍ပင် ရနိုင်လောက်အောင် နည်းပါးလှသည်။

ဤဘတ်လမ်းစတင်ချိန်တွင် ချမ်းသာသဘော ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်မှာ (၇) ကြိမ်ရှိပြီး ချမ်းသာသဘောပေါ်သို့တက်ရောက်ကာ ဧည့်ခံခံစားပျော်ပါးလောင်းကစားခဲ့သူမှာ (၃၀၀၀) နီးပါးရှိနေပြီ ဖြစ်သည်။

ထင်းလူ (၃၀၀၀) နီးပါးအနက် မာယာမင်းသမီး ယဲ ချီကို တွေ့ပူးမြင်ဖူးသူမှာ (၁၅၀) ကျော်ကျော်မျှသာရှိသည်။ ယဲ ချီက ပြုံး၍ နှုတ်ဆက်ကာ အရက်ငွေတိုက်၍ ဧည့်ဝတ်အပြုခံရသူများမှ (၅၀) ထက်မပိုပေ။

မာယာမင်းသမီး ယဲ ချီနှင့် အတူ လက်တွဲကာ ချမ်းသာသဘော၏ အခမ်းနားဆုံးသော အိပ်ခန်းဖြစ်သည့် တိမ်ခိုးအိပ်ခန်းဆောင်ထဲသို့ ဝင်ခွင့်ရသူမှာ (၇) ဦးသာရှိသေးသည်။

ယဲ ချီနှင့်အတူ ပထမဆုံးယှဉ်တွဲကာ တိမ်ခိုးအိပ်ခန်းဆောင်ထဲသို့ ဝင်ရောက်ခွင့်ရသူမှာ သိုင်းလောက၏ ထိပ်သီး သိုင်းသမားကြီး (၁၀) ဦးတွင် အမှတ် (၁) နေရာကွင်းရှိသူပြိုင်ဘက်ကင်း သိုင်းဆရာကြီး လိန်ရီဖြစ်သည်။

ဒုတိယလူအဖြစ် မာယာမင်းသမီး ယဲ ချီနှင့်အတူ တိမ်ခိုးအိပ်ခန်းဆောင်ထဲဝင်ခဲ့သူမှာ အင်းဖေရီအမည်ရှိ သိုင်းသမားကြီးဖြစ်သည်။

အင်းဖေရီမှာ လိန်ရီနှင့်တန်းတူလောက်နည်းနည်း အမည်ကျော်ကြားသူဖြစ်သည်။ သိုင်းလောက၏ထိပ်တန်းသိုင်းသမား (၁၀) ဦးတွင် အမှတ် (၂) နေရာ၌ရှိသည်။

တိမ်ခိုး အိပ်ခန်းဆောင်ထဲသို့တတိယမြောက်အဖြစ်ယဲ ချီက ဖိတ်ခေါ်သွားခဲ့သူမှာ ဓားမောက်အူစိမ်းဖြစ်သည်။

အူစိမ်းသည် ဓားမောက်တလက်ဖြင့် ပြိုင်ဘက် အများကို အနိုင်ယူခဲ့သည့် အကျော် အမော် သိုင်းသမားတယောက် ဖြစ်သည်။ လိန်ရီနှင့် အင်းဖေရီတို့လို အဓိကရ သိုင်းပညာရှင် ဆရာကြီးတဆူမဟုတ်သော်လည်း ကမ်းရိုးတန်းဒေသတဝှမ်းတွင် ယှဉ်ရဲသူမရှိအောင် အစွမ်းပြနိုင်ခဲ့သည့် ပထမတန်း အဆင့်ဝင် သိုင်းသမားတယောက်ဖြစ်သည်။

ကျန်(၄)ယောက်မှာလည်း သိုင်းပညာအစွမ်း ထက်မြက်
သော အဆင့်မြင့်သိုင်းသမားကြီးများဖြစ်ကြသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ယဲချီက သိုင်းပညာအစွမ်း ထက်မြက်သူများ
ကိုသာ မျက်နှာသာပေးကာလက်ခံသည်ဟုပင် ပြောစမှတ်ပြုနေ
ကြသည်။

ယဲချီကို တွေ့ဖူးမြင်ဖူးသူများက ယဲချီ၏ အလှအပကို
ပြောမကုန် ချီးမွမ်းမဆုံးရှိုင်းကြပါ။

မာယာမင်းသမီး ယဲချီ၏အသားမှာ နှင်းပွင့်လိုဖြူဆွတ်ကာ
ပန်းပွင့်လေးများနွယ် နူးညံ့သည်ဟုပြောကြသည်။

ယဲချီ၏အသံမှာ အလွန် သာယာ ချိုအေး လှသည်ဟု
ဆိုကြသည်။

ယဲချီ၏ တင်နေခါးကျ ကိုယ်ခန္ဓာအလှမှာ အလွန်းပြုပြင်
တောင့်တင်းကာ မြင်ရသူတိုင်း ဘဝင် ဆူရသည်ဟု ချီးမွမ်း
ကြသည်။

ယဲချီ၏ အပြုံးတွင် အမြူအချိုများ အပြည့်ပါပြီး၍ အပြုံး
ကိုမြင်ရသည့်အခါတွင် နွေရာသီ၌ အေးမြသော သစ်သီးရည်ကို
အားရပေးရသောက်လိုက်ရသလို တကိုယ်လုံးအေး၍ ချိုမြိန်
သွားကာ ရင်ဘလုပ်လှုပ်ခန့်ရသည်ဟု တင်စားကြသည်။

ယဲချီ၏ အလှ၊ ယဲချီ၏အသံ၊ ယဲချီ၏ အပြုံးတို့ကို
ကိုယ်တွေ့မျက်မြင် တွေ့မြင်ရသူများက တဆင့်ဖောက်သည်

ချကာ ပြောပြကြသည်။ တဆင့်စကားတဆင့်ကြားသိရသော်
လည်း တိမ်ခိုးအိပ်ခန်းဆောင်ထဲဝယ် ယဲချီကမည်သို့မည်ပုံပြုစု
ပျော်တော်ဆက်သည်ဆိုခြင်းကိုမူ မည်သူမျှ မသိကြပေ။

ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ကြရသည့် လိန်ရီ၊ အင်းဖေရီ၊ ဣစိမ်း စသည့်
လူ(၇)ဦးကို တိုးတိုးတိတ်တိတ် မေးမြန်း ကြည့်လျှင် သိနိုင်
ကောင်း သိနိုင်ပေမည်။

သို့သော်....။

ခက်နေသည်မှာ ယဲချီနှင့်အတူ တိမ်ခိုး အိပ်ခန်းဆောင်ထဲသို့
ဝင်သွားသူ (၇)ယောက်တို့ကို ရှာမတွေ့နိုင်တော့ခြင်းပင်။

မည်သို့ဖြစ်ကုန်ကြသည်မသိ။ လိန်ရီမှ အစပြုကာ တိမ်ခိုး
အိပ်ခန်းဆောင်ထဲသို့ ယဲချီနှင့် အတူ ဝင်ရောက် သွားကြသူ
(၇)ယောက်စလုံးမှာ လုံးဝပြန်ပေါ်မလာကြတော့။

သူတို့ (၇) ယောက် မည်သို့ဖြစ်သွားသည်ကို မည်သူမျှ
မသိကြ။

ယဲချီ၏အလှအပနှင့် အပြုအစု အယုအယတို့ကို အစွဲကြီး
စွဲကာ ချမ်းသာသင်္ဘောပေါ်မှ မဆင်းနိုင်ဘဲအောင် ဖြစ်နေ
ကြဟန်တူသည်ဟုသာ ထင်ကြေးပေးနေကြသည်။

ဤအချက်သည်လည်း ချမ်းသာသင်္ဘော၏ ပဟေဠိဆန်လှ
သော လျှို့ဝှက်ချက် များစွာအနက်မှ အချက်တခု ဖြစ်နေပေ
တော့သည်။

x x x

ချမ်းသာသင်္ဘော၏ အမည်သတင်း ကျော်ကြား ပါသည်။
မာယာမင်းသမီး ယဲချီ၏ အကြောင်းမှာလည်း ချမ်းသာ
သင်္ဘောထက်ပင် ပို၍ထင်ရှားပါသည်။

သို့ရာတွင် သူတို့၏ အမည်ကျော်ကြားမှုမှာ ရှေးကျပြီး
တောင်းခွမ်းနေသော 'သေမင်းသင်္ဘော'ကို မမိပေ။

သေမင်းသင်္ဘောမှာ ခမ်းနားခြင်းမရှိ။ ထယ်ဝါခြင်းမရှိ။
သင်္ဘောကို ရေနံချေးဖြင့် သုတ်ထားသောကြောင့် မည်းနက်
နေသည်။

ညအချိန်များတွင် သေမင်းသင်္ဘောပေါ်ဝယ် မီးအိမ်မီးခွက်
များ ထွန်းလေ့မရှိ။ ထို့ကြောင့်ညအခါများတွင်ဆိုလျှင်မည်း
နက်သော အထောင်အဆင်းရှိသည့်သေမင်းသင်္ဘောမှာ ညဉ့်လွှာရုံ
အမှောင်ထုဝယ် ပျောက်နေတတ်သည်။

သေမင်းသင်္ဘော၏ အမည်အပြည့်အစုံမှာ 'ဒုစရိုက်သမား
များကို သေမင်းနိုင်ငံသို့ပို့မည်သူ'ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ သို့သော်
အများကမူ ဤအမည်ရှည်လွန်းသောကြောင့် 'သေမင်းသင်္ဘော'
ဟုသာ အလွယ်တကူ ခေါ်ကြသည်။

သေမင်းသင်္ဘောသည် ချမ်းသာသင်္ဘောကဲ့သို့ပင် တနှစ်လျှင်
တကြိမ်ပေါ်လာလေ့ရှိသည်။ သေမင်းသင်္ဘောပေါ်လာချိန်မှာ
ချမ်းသာသင်္ဘောကဲ့သို့ (၄)ရက်မဟုတ်။ တရက်မျှသာဖြစ်သည်။

ပေါ်လာသည့် နေရာမှာလည်း ချမ်းသာ သင်္ဘော ကဲ့သို့
မဟုတ်။

ချမ်းသာသင်္ဘောသည် နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း တို့ထင်မြစ်ကြောင်း
တနေရာရာတွင် ပေါ်လာလေ့ ရှိသော်လည်း သေမင်း သင်္ဘော
ကမူ မြစ်ကြောင်းအမျိုးမျိုးတို့တွင် ပေါ်လာလေ့ ရှိသည်။

တနှစ်တွင် ဝှမ်းဟိုမြစ်ကြောင်း တနေရာတွင် ပေါ်လာပြီး၊
နောက်နှစ်တွင် ချန်ကျန်းမြစ်ကြောင်းတွင် ပေါ်လာချင် ပေါ်
လာတတ်သည်။ နောက်တနှစ်တွင် ထိုက်ယုမြစ်တွင် ပေါ်လာ
ချင် ပေါ်လာပြန်သည်။

သေမင်းသင်္ဘော ပေါ်လာသည့် နေရာများမှာ ဒုစရိုက်
ဂိုဏ်းဝင် သိုင်းသမားဆိုးများ လွှမ်းမိုးသောင်းကျန်းရာ နေရာ
များချည်းဖြစ်သည်။

သေမင်းသင်္ဘော ပေါ်လာချိန်တွင် ထိုနေရာရှိ သိုင်းသမား
ဆိုးများမှာ မျိုးပြုတ်အောင် ချေမှုန်း သုတ်သင်ခြင်း ခံရမြဲ
ဖြစ်သည်။

သေမင်းသင်္ဘောမှာ အမှန်တရားဘက်မှရပ်တည်ကာဒုစရိုက်
သမားများကို လိုက်လံ နှိမ်နှင်းနေသော သင်္ဘော ဖြစ်သည်။
သို့ရာတွင် အတိုကောက် အလွယ်တကူခေါ်ကြသည့် 'သေမင်း
သင်္ဘော'ဟူသော အခေါ်အဝေါ်ကြောင့် အကြောင်းရင်းမသိ
သူများက ဤသင်္ဘောကို မကောင်းဆိုးဝါးသင်္ဘောဟုထင်မှတ်
ကာ ကြောက်လန့်နေကြသည်။

သေမင်းသင်္ဘော နှစ်စဉ်အချိန်မှန်မှန် ပေါ်လာခဲ့သည်မှာ
ဤဘက်လမ်းစတင်ချိန်တွင် (၁၅)နှစ်တိုင်တိုင် ရှိခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

သေမင်းသင်္ဘော၏သက်တမ်းမှာ ချမ်းသာသင်္ဘောထက် ပိုမိုကြာမြင့်သည်ဟုဆိုနိုင်သည်။

သေမင်းသင်္ဘောသည်တို့ထင်မြစ်ကြောင်းတွင် (၃) ကြိမ်ပေါ်ခဲ့ဖူးသည်။ သို့သော် သေမင်းသင်္ဘော ပေါ်လာချိန်မှာ နှစ်စဉ်(၉)လပိုင်း(၁၅)ရက်နေ့တနေ့ထဲသာ ဖြစ်ပေရာ (၉)လပိုင်း(၉)ရက်နေ့တွင် ပေါ်လာပြီး(၁၂)ရက်နေ့ ညသန်းခေါင်ယံတွင် ပျောက်သွားလေ့ရှိသော ချမ်းသာသင်္ဘောနှင့် မဆိုမိကြပေ။

သေမင်းသင်္ဘောသည် တနင်္ဂနွေတွင်တရက်ပေါ်လာပြီးနောက် ပျောက်ကွယ် မသွားမီ ရွှေပေလွှာများ ဖြန့်ကြဲ ပေးလေ့ရှိသည်။

ထိုရွှေပေလွှာများတွင် မကောင်းမှုဒုစရိုက် လုပ်ငန်းများ လုပ်ဆောင်နေသော မည်သည့်သိုင်းအဖွဲ့အစည်းသည် မည်သည့်နေ့တွင် ပျက်စီးပြိုကွဲသွားမည်။ မည်သည့် သိုင်းသမားဆိုးသည် မည်သည့်နေ့တွင် ဆိုးမဒဏ်ခတ်ခြင်း ခံရမည်စသည့်အကြောင်းများ ရေးသားပါရှိသည်။

ထူးဆန်းသည်မှာ ထိုရွှေပေလွှာများတွင် ရေးသားပေါ်ပြထားသည့်အတိုင်း ဒုစရိုက်လုပ်ငန်း လုပ်နေသော သိုင်းအဖွဲ့အစည်းများနှင့် သိုင်းသမားဆိုးများ ပျက်စီးသေကြေကုန်ကြရခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် သိုင်းပညာကို အလွဲသုံးစားလုပ်ကာမကောင်းမှု မျိုးစုံကျူးလွန်နေကြသည့် သိုင်းသမားဆိုးများမှာ သေမင်းသင်္ဘောပေါ်လာမည့် နေ့ရက်ဖြစ်သော (၉)လပိုင်း(၁၅)ရက်နေ့နှင့် နီးကပ်လာတိုင်း ရင်တမမဖြင့် ရှိနေကြရမိ ဖြစ်သည်။

ချမ်းသာသင်္ဘောက အပျော်အပါးလောင်းကစားမှုများကို အားပေးလုပ်ဆောင်နေသည်။ သေမင်းသင်္ဘောကမကောင်းမှု ဒုစရိုက်လုပ်ငန်းများကို ချေမှုန်းရှင်းလင်းနေသည်။

ချမ်းသာသင်္ဘောကြောင့်အိမ်ပြုတ်မြေပြုတ်စည်းစိမ်ချမ်းသာပြုတ်ကာ လူလုံးမလှ ဖြစ်ခဲ့ကြသူများ မနည်းတော့။ သေမင်းသင်္ဘော၏ နှိမ်နင်းမှုကြောင့် ပြိုကွဲပျက်စီးသွားသော ဒုစရိုက်ဂိုဏ်းများ သိုင်းသမားဆိုးများလည်း မနည်းတော့ပေ။

x x x

အခန်း (၂)

(၉)လပိုင်း (၉)ရက်နေ့သို့ ရောက်ရှိလာပြန်သည်။

အာရုံစိုက် ရောင်နီမပေါ်ခင်ကပင် တု့ထင်မြစ်၏ ဝဲယာ မြစ်ကမ်းနဖူးများတွင် လူအများ သောသော ရုတ်ရုတ်နှင့် ဧည့်ကားနေသည်။

မကြာမီ ပေါ်ပေါက်လာတော့မည် ဖြစ်သော ချမ်းသာ သင်္ဘောကို တွေ့လို မြင်လိုတော့နှင့် စောင့်ဆိုင်း နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

တု့ထင် မြစ်ကမ်းပါး နှစ်ဘက်ဝယ် ပြည့် ကြပ် အောင် လာရောက်စောင့်ဆိုင်းလျက် ရှိကြသူများမှာ အသွင်အမျိုးမျိုး

လူအမျိုးမျိုးပင်။ အများစုမှာမူ သိုင်းလောကတွင် ကျင်လည် ကျက်စားသော သိုင်းသမားများဖြစ်ကြသည်။

မြစ်ကမ်းနဖူးဝယ် ဟိုသွားသည်လာနှင့်လှုပ်ရှားကာချမ်းသာ သင်္ဘောပေါ်လာမည့် အချိန်ကို စောင့်မျှော်နေသူများရှိသလို သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော နေရာများတွင် ဣန္ဒြေရရထိုင်ယင်း စောင့်နေကြသူများလည်း ရှိကြသည်။

ဣန္ဒြေရရ ထိုင်စောင့်နေကြသော လူစုထဲတွင် အနိရောင် ဝတ်စုံဝတ်ထားသော လူရွယ်တယောက်နှင့် အပြာရောင် ဝတ်စုံ ဝတ်ထားသော အဘိုးအိုဘဦးလည်းပါဝင်သည်။

ဝတ်စုံနီလူရွယ်မှာ အသက်(၂၅)နှစ်ခန့်ရှိသည်။ ဝတ်စုံနက် အဘိုးကြီးမှာမူ အသက်(၆၀)နီးပါးရှိသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်မှာ ထိုင်၍စောင့်နေကြသည့် လူစုထဲဝယ် ဣန္ဒြေအရအဆုံးပင်ဖြစ်သည်။

ထိုင်စောင့်နေကြသူများမှာ ဣန္ဒြေရရ စောင့်နေကြသည့် ဆိုသော်လည်း လည်တဆန့်ဆန့်နှင့် မြစ်ကြောင်းဘက်သို့ မကြာ ခဏလှမ်းမျှော်ကာ ချမ်းသာသင်္ဘော ပေါ်လာလေပြီလားဟု ကြည့်နေကြသည်။

ချမ်းသာသင်္ဘော ပေါ်လာသည်နှင့် အပြေးသွားနိုင်ရန် ဖင်တကြွကြွနှင့် ရှိနေကြသည်။

ဝတ်စုံနီလူရွယ်နှင့် ဝတ်စုံပြာ အဘိုးကြီးတို့နှစ်ယောက်ကမူ တု့ထင်မြစ်ကြောင်းဘက်သို့ ယောင်၍ပင် မျက်ရိပ်သေန်း။

တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် အေး အေး ဆေး ဆေး ပင် ထိုင် နေကြသည်။

သူတို့ကြည့်ရသည်မှာ မြစ်ကမ်းနဖူးတွင် လေညှင်းခံယင်း အပန်းဖြေနေကြသလို အသွင်မျိုးဖြစ်သည်။

တုံ့ထင်မြစ်ကြောင်းထဲတွင်မူလောင်းလှေတစ်စီးကပျင်းပျင်း ရိရိပင် တအိအိရွှေ့လျားနေသည်။

ထိုလောင်းလှေလေးမှအပ၊ တုံ့ထင်မြစ်ကြောင်းတွင်သွားလာနေသော တခြားလှေ၊ သင်္ဘောတစ်စီးတလေမျှပင် မရှိပေ။ ကမ်းဘေးနားဝယ် ဆိုက်ကပ်ထားသောလှေသင်္ဘောများသာ ရှိသည်။

လောင်းလှေပေါ်ဝယ် လူငယ်တယောက်တည်းသာ ပါရှိသည်။ ထိုလူငယ်မှာအသက်(၁၈)နှစ်ခန့်ရှိသည်။ အနက်ရောင်အဝတ်အစားများကို ဝတ်ဆင်ထားသည်။

ဝတ်စုံနက် လူငယ်သည် တက်ကို တချက်ချင်းစီခတ်ကာ လောင်းလှေကို ဖြည်းဖြည်းထေးထေးလှော်ခတ်နေသည်။

ထိုလှေမှာ ပြိုင်ပွဲဝင် လောင်းလှေအမျိုးအစား ဖြစ်သည်။ တက်သုတ်ရိုက်ကာ ခပ်ပြင်းပြင်း လှော်ခတ်လျှင် ရေပြင်ဝယ် ရှုပ်တိုက်ကာ လျင်မြန်စွာ ပြေးမည်ပင်။ ယခုမူဝတ်စုံနက်လူငယ်က ဖြည်းဖြည်း လေးလေး တချက်ချင်း လှော်ခတ် နေ၍ ထိုလောင်းလှေမှာ တအိအိသာ ရွှေ့လျားနေသည်။

မကြာမီမှာပင် အရှေ့မိုးကောင်းကင်ဝယ် အာရုံဦးရောင်နီပျိုးလာသည်။ အာရုံဦးရောင်နီနှင့်အတူ တုံ့ထင်မြစ်ကြောင်းအတိုင်း သင်္ဘောကြီးတစ်စီး ခုတ်မောင်းပေါ်ပေါက်လာသည်။

“ဟော—ချမ်းသာသင်္ဘော ပေါ်လာပြီဟေ့”

ကမ်းနဖူးပေါ်ဝယ်စောင့်နေကြသူများအနက်မှ တယောက်က တအားအော်ဟစ်လိုက်သည်။

“ချမ်းသာသင်္ဘောရောက်လာပြီ”

“ဟောဟိုမှာ ချမ်းသာသင်္ဘော”

တယောက်တပေါက် အော်ဟစ်သံများ ဆက်တိုက်ပင်ပေါ်လာသည်။ တုံ့ထင်မြစ်ကမ်းအောက်တချက်တွင်စောင့်နေကြသူများမှာ သောသောရုတ်ရုတ် ဖြစ်ကုန်ကြသည်။

x x x

အာရုံဦး ရောင်နီပျိုးလာသည်နှင့် ချမ်းသာသင်္ဘောသည် တုံ့ထင်မြစ်ကြောင်းဝယ် ခုတ်မောင်းပေါ်ပေါက်လာသည်။

ပထမတွင် ခပ်ပြင်းပြင်း ခပ်နှေးနှေးသာခုတ်မောင်းလာရာမှ မကြာမီမှာပင် အရှိန်ကဲမြင့်ကာ ရေပန်းများတဖွားဖွား ထအောင် လျင်မြန်စွာ ခုတ်မောင်းသည်။

သင်္ဘောပေါ်ရှိ ရောင်စုံမီးအိမ်မီးခွက်များကိုလည်းထွန်းညှိလိုက်ကြသည်။

မီးရောင်ကြောင့် ချမ်းသာ သဘော တခုလုံး၏ အသွင် သဏ္ဍာန်မှာ ထင်ထင်ရှားရှား ပေါ်ပေါက်လာသည်။

ချမ်းသာသဘောမှာ နှစ်ထပ်သဘောဖြစ်သည်။ အတော် ကြီးမားသည်။ တည်ဆောက်ထားပုံမှာလည်း အလွန်လက်ရာ မြောက်ကာ ခမ်းနားထယ်ဝါသည်။

ချမ်းသာသဘော၏ ဝဲယာဘေးတဘက်တချက်ဝယ်လှေငယ် တစီးစီ ချိတ်ဆွဲပါရှိလာသည်။ လက်ယာဘက်ရှိလှေငယ်မှာ ရွှေ ရောင်ဖြစ်ပြီး၊ လက်ဝဲဘက်ရှိ လှေငယ်မှာမူ ငွေရောင်ဖြစ်သည်။ လှေကို ပန်းပုလက်ရာများဖြင့် လှပစွာချယ်မှုန်းထားသည်။

တို့ထင်မြစ်၏ ဝဲယာကမ်းပါးများတွင်ရှိနေကြသူများသည် ချမ်းသာသဘော မည်သည့်နေရာတွင် ဆိုက်ကပ်လေမည်နည်းဟု စောင့်ကြည့်နေကြသည်။

အရှိန်ပြင်းစွာ ခုတ်မောင်းနေသော ချမ်းသာသဘော၏ ဝဲယာတွင်ချိတ်ဆွဲထားသော ရွှေရောင် ငွေရောင်လှေငယ်(၂)စီး တရွှေ ရွှေ အောက်သို့ကျလာသည်။

လှေငယ်(၂)စီး မြစ်ရေပြင်နှင့် ထိမိချိန်တွင် လှေငယ်များ အား ဆိုင်းထားသည့် ကြိုးများကို ဖြုတ်ပေးလိုက်ကြသည်။

ရွှေရောင်၊ ငွေရောင် လှေငယ်များပေါ်ဝယ် လှေလှော်သူ (၂)ဦးစီပါရှိကြသည်။

ကြံ့ဖြုတ်ပြီးနောက် ရွှေရောင်လှေငယ်က တို့ထင်မြစ်၏ ညာဘက်ကမ်းခြေသို့ ဦးတည်လှော်ခတ်သွားသည်။ ငွေရောင်

လှေငယ်ကမူ တို့ထင်မြစ်၏ ဗယ်ဘက် ကမ်းခြေသို့ ရွှေရွှေလှော် ခတ်လာသည်။

ရွှေရောင်၊ ငွေရောင်လှေငယ်(၂)စီးကို ဖြုတ်ချပေးပြီးသည် နှင့်၊ ချမ်းသာသဘောသည် နုတ်မောင်းလာမှုကို ရပ်ဆိုင်းလိုက် သည်။

ဆက်လက်ခုတ်မောင်းခြင်းမပြုတော့။

စောစောက ခုတ်မောင်းလာခဲ့သည့် အရှိန်မသေသေးသော ကြောင့် သဘောမှာမူ ဆက်လက် ရွှေ့လျား သွားနေသေး သည်။

ရွှေရောင်၊ ငွေရောင် လှေ(၂)စီး တို့ထင်မြစ်၏ ဝဲယာ ကမ်းခြေ (၂)ဘက်သို့ ပြိုင်တူ ဆိုက်ကပ်မိချိန်တွင် ချမ်းသာ သဘောမှာလည်း တို့ထင်မြစ်ကြောင်း အလယ်တနေရာဝယ် ကျောက်ချ ရပ်နားပြီး ဖြစ်သွားသည်။

ကျောက်ချရပ်နားမိသည်နှင့် ချမ်းသာသဘောပေါ်မှမီးရှူး မီးပန်းများ ပစ်လွှတ်ကာ မီးအိုး ဗျောက်အိုး များကိုလည်း တခိုင်းခိုင်း ပစ်ဖောက်သည်။

ထိုအချိန်တွင် ရွှေရောင်၊ ငွေရောင် လှေ(၂)စီးတွင်လည်း ညွှန်ကြိုအလံများ လွှင့်ထူလိုက်ကြသည်။

မြစ်ကမ်းနုပူပေါ်ဝယ် စောင့်နေကြသူများမှာ သူ့ထက်

၂၀ * ကန္တသိုလ်ဝင်းကြွယ်

ငါဦးအောင် ရွှေရောင် ငွေရောင် လှေများပေါ်သို့ တက်ကြသည်။

ကန်သတ်ထားသော လူဦးရေ ပြည့်သည်နှင့် လှေလှော်သမားများက နောက်ထပ် လှေပေါ်သို့ အတက်ခံ တော့ပုံ၊ လှေများကို ချမ်းသာသင်္ဘောရှိရာသို့ ပြန်၍ လှော်ခတ်သွားသည်။

ရွှေရောင် ငွေရောင် လှေများမှာ ပေါ့ပါးသောလှေများဖြစ်ကြပြီး လှေလှော်သမား များမှာလည်း ခွန်အား သန်စွမ်းပြီး လှေလှော် ကျွမ်းကျင်မှုများဖြစ်ကြရာ၊ လှေ(၂)စီးသည် လျင်မြန်သောအရှိန်ဖြင့် ချမ်းသာသင်္ဘောရှိရာသို့ ပြေးသွားသည်။

ထိုအချိန်တွင် လောင်း လှေငယ် တစီးကလည်း ချမ်းသာသင်္ဘောရှိရာသို့ ဦးတည်၍ လျင်မြန်သော အဟုန်ဖြင့် ချဉ်းကပ်လာသည်။

ထိုလောင်းလှေမှာ ဝတ်စုံနက် လူငယ် လှော်ခတ်လာသော လောင်းလှေပင်ဖြစ်သည်။

ဝတ်စုံနက်လူငယ်က အားစိုက်ခွန်စိုက် တက်ထုတ်ရိုက်ကာ လှော်ခတ်နေပြီ ဖြစ်သောကြောင့် လောင်းလှေမှာ လေးညှိမှ ခွင်းလွတ် လိုက်သော မြားတံလို အဟုန်ပြင်းစွာ ပြေးနေသည်။

ဤသို့ဖြင့် ထိုလောင်းလှေငယ်သည် ရွှေရောင် ငွေရောင်လှေတို့ကို ဖြတ်ကျော်ကာ ချမ်းသာ သင်္ဘောအနီးသို့ ဦးအောင် ချဉ်းကပ်ရောက်ရှိသွားသည်။

ချမ်းသာသင်္ဘောနှင့် ပေ(၅၀)ခန့်အကွာသို့ချဉ်းကပ်ရောက် ခဲ့သွားသည်နှင့် ဝတ်စုံနက်ဝတ်လူငယ်က လှော်တက်ကိုချကာ လှေဝမ်းထဲမှ ကြိုးထုံးတခုကောက်ကိုင်ပြီး ချမ်းသာသင်္ဘောရှိ ရာသို့ လှဲပစ်လိုက်သည်။

“ဝိုး...”

ကြိုးစတတက်တွင် တပ်ဆင်ထားသော ချိတ် ကောက်က လျင်မြန်သော အဟုန်ဖြင့်လွင့်ထွက်သွားကာချမ်းသာသင်္ဘော၏ ဘေးဘက်ဘောင်ထိပ်ကို မိမိရရချိတ်မိသည်။

ဝတ်စုံနက်လူငယ်က ကြိုးစကို တအားကုန်ဆွဲလိုက်ရာ လှေ ရှေ့ လူပါ ချမ်းသာသင်္ဘော၏ ဘေးနားသို့ တိုးကပ်ရောက်ရှိ သွားသည်။

ဝတ်စုံနက် လူငယ်သည် ကြိုးကိုအားပြုခိုတွဲကာ ချမ်းသာ သင်္ဘော၏ ကုန်းပတ်ပေါ်သို့အရောက် တွယ်တက်လာခဲ့သည်။

x x x

ချမ်းသာသင်္ဘော၏ ကုန်းဘတ်ပေါ်သို့ ဝတ်စုံနက်လူငယ် ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

သင်္ဘောကုန်းပတ်အပြည့် ခင်းကျင်းထားသော ကော်ဇော နီပေါ်သို့ ခြေချရပ်မိသည်နှင့် သူ့နားသို့ လူဘယောက် လျင် မြန်စွာ ချဉ်းကပ်ရောက်ရှိလာသည်။

၂၂ * တက္ကသိုလ်ဝင်းကြွယ်

အဘိုးကြီးတယောက်ဖြစ်သည်။ အသက်(၅၀)ခန့်ရှိသည်။ ရွှေရောင် ဝိုးသားဝတ်စုံ အကောင်းစားကို ဝတ်ထားသည်။ သူ့သော် မျက်နှာထားကမူ ခက်ထန်ကြမ်းတမ်းလှသည်။

“ဟေ့ကောင် မင်းရောက်လာပြီလား....၊ မင်းဟာတခါလဲ မဟုတ် နှစ်ခါလဲမဟုတ် ငါတို့ချမ်းသာသင်္ဘော ပေါ်လာတဲ့ အချိန်တိုင်း အခုလို ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်နဲ့ သင်္ဘောပေါ်တက်လာတာ ဒါပါနဲ့ဆိုယင် သုံးနှစ်ဆက်တိုက် ရှိနေပြီ ဒီ ချမ်းသာသင်္ဘောဆိုတာ မင်းတို့လို ကလေးကချေကောင်တွေ လာရမယ့် နေရာမဟုတ်ဘူးလို့ ငါပြောထားတာ မေ့နေပြီလား၊ ဘာတို့စွဲ ငါတို့သင်္ဘောပေါ်ကို ခိုးကြောင် ခိုးဝှက် တက်လာရပြန်တာလဲ သေချင်လို့လား”

အဘိုးကြီးက ခက်ထန်တင်းမာသောလေသံဖြင့် ဝတ်စုံနက်လူငယ်ကို ကြိမ်းမောင်းပြောဆိုသည်။

“ဪ...အဘိုးကြီးဟိုင်ကျင်းနဲ့ပဲ လာတိုးနေရပြန်တာကိုး ဒီနှစ် ကျွန်တော် ရောက်လာတဲ့ကိစ္စက မနှစ်ကနဲ့ အတူတူပါပဲ၊ မာယာမင်းသမီး ယဲချီနဲ့တွေ့ပြီး ကျွန်တော့် အဖေအကြောင်း စုံစမ်းမေးမြန်းချင်လို့ပါ”

ဝတ်စုံနက်လူငယ်က ပြန်အဖြေပေးသည်။

ဝတ်စုံနက်လူငယ်နှင့်တွေ့ဆုံနေသော အဘိုးကြီးမှာရေနဂါးဟိုင်ကျင်းဖြစ်သည်။ ရေနဂါးဟိုင်ကျင်း၏ အမည်မှာပင်လယ်ပိုင်းဒေသတွင် အတော်ပင် နာမည်ကြီးသည်။

ချမ်းသာသင်္ဘောပေါ်သို့ မည်သည့်အတွက်ရောက်နေမှန်းမူ မသိ။ ဝတ်စုံနက်လူငယ် ချမ်းသာသင်္ဘောပေါ်သို့ တက်လာခဲ့သည့်အတိုင်း ဟိုင်ကျင်းနှင့်ဆုံပြီး ဟန်တားမောင်းထုတ်ခြင်း ခံရသည်။

“ဟိတ်ကောင် လွန်ခဲ့တဲ့သုံးနှစ်က မင်းကို အဖြေပေးခဲ့တဲ့ အတိုင်း အခုထပ်ပြီးပြောရအုံးမယ်၊ မာယာမင်းသမီး ယဲချီက မင်းလိုကောင်မျိုးကို စိတ်ကူးထဲတောင် ထည့်တာမဟုတ်ဘူး၊ မင်းအဖေအကြောင်းကို သိဖို့တော့ ဝေလာဝေးပဲ၊ မာယာမင်းသမီး ယဲချီကိုတွေ့ဖို့တော့ အိပ်မက်တောင်မမက်နဲ့ ဟောဒီ သင်္ဘောပေါ်ကို မင်း ခိုးခိုးပြီးတက်လာတာ ဒါပါနဲ့ဆိုယင် သုံးကြိမ်ရှိနေပြီ၊ မင်းဟာ အသက်ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ မလောက်လေး မလောက်စားမို့ သည်းခံနေတာ ဒီတကြိမ်တော့ နောက်ဆုံးပဲ ရှင်းရှင်းပဲပြောမယ်၊ နောက်တခါ သင်္ဘောပေါ်ကိုဘက် လာမယ်ဆိုယင်တော့ သည်းမခံတော့ဘူး မင်းကို အသေသတ်ပြီး မိကျောင်းစာကျွေးပစ်မယ်”

“ကျွန်တော်ကလဲ စိတ်မရှည်တော့ဘူး ဒီတခါ ချမ်းသာသင်္ဘောပေါ်ကို တက်လာတာ နောက်ဆုံးအကြိမ်ပဲ မာယာမင်းသမီးယဲချီနဲ့ တွေ့ကိုတွေ့ရမှဖြစ်မယ်၊ ယဲချီနဲ့မတွေ့ရဘူးဆိုယင်တော့ ဒုစရိုက်မှုတွေလုပ်နေတဲ့ ဟောဒီ ချမ်းသာသင်္ဘော တစ်စီးလုံးကို ပြာကျသွားအောင် တခါတည်းမီးရှို့ ပစ်လိုက်မယ်”

ဝတ်စုံနက်လူငယ်က အခိုင်အမာဆုံးဖြတ်ထားဟန်ဖြင့်ပြောသည်။

“ဟားဟားဟား...မင်းလို ကောင်စုတ်လေးကလား ငါတို့ သဘောကို ပြာကျအောင် မီးရှို့နိုင်မှာ ဟားဟားဟား”

ရေနဂါးဟိုင်ကျင်းက ပြက်လုံးကောင်းတခုကို နားထောင်ရသည့်အလား ရယ်မောယင်းပြောသည်။

ဝတ်စုံနက်လူငယ်နှင့် ရေနဂါးဟိုင်ကျင်းတို့နှစ်ယောက်အချို့ အချို့ စကားဆိုနေကြဆဲတွင် ရွှေရောင်၊ ငွေရောင် လှေ(၂)စီးသည် ချမ်းသာသဘော၏ ဝဲယာဘေးတဘက်တချက်သို့ ဆိုက်ကပ်လာပြီး ဧည့်သည်များ ချမ်းသာသဘောပေါ်သို့ဘက်လာကြပြီ ဖြစ်သည်။

“ဗျီး...ယဲ့ချီ ခင်ဗျားကိုတွေ့ချင်လို့ ကျွန်တော်လာနေတာ သုံးနှစ်ရှိနေပြီ၊ ဒီနှစ်တော့ ခင်ဗျားနဲ့တွေ့ရမှဖြစ်မယ်၊ခင်ဗျားနဲ့တွေ့ပြီး ကျွန်တော့်အဖေအကြောင်း မမေးရမချင်းကျွန်တော် မပြန်ဘူး”

ဝတ်စုံနက်လူငယ်က ရေနဂါးဟိုင်ကျင်းကို ဘာမျှမပြောတော့ပဲ အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့် အော်ဟစ်လိုက်သည်။

ဝတ်စုံနက်လူငယ်၏ အော်သံမှာ အတော်ပင် ကျယ်လောင်သည်။ ရေနဂါးဟိုင်ကျင်း မရယ်မောနိုင်တော့ပဲ ထိတ်ထိတ်ပျာပျာဖြစ်သွားသည်။

ဤ အော်သံကိုသာ မာယာမင်းသမီးယဲ့ချီကြားသွားပါက ရေနဂါးဟိုင်ကျင်းအဖို့ အပြစ်ပေးခံရမည် မလွဲပေ။

ထို့ကြောင့် ထပ်မအော် နိုင်စေရန်အတွက် ဝတ်စုံနက်လူငယ်၏ လည်ပင်းကို ဆတ်ကန် ဖမ်းညှစ်လိုက်သည်။

လည်ပင်းကို မိမိရရအညှစ်ခံလိုက်ရသောကြောင့်ဝတ်စုံနက်လူငယ်မှာ ထပ်မအော်နိုင်တော့။ အသံပင် မထွက်နိုင်တော့ပဲ မျက်လုံးအပြူးသား ပါးစပ်အပြဲသားနှင့်ဖြစ်သွားသည်။

“ကောင်းကောင်း မွန်မွန်ပြောတာ နားမထောင်ချင်တဲ့ ကောင် တခါထဲ မိကျောင်းစာကျွေးပစ်လိုက်မှအေးမယ်”

ရေနဂါးဟိုင်ကျင်းက ဤသို့ပြောပြီး ဝတ်စုံနက် လူငယ်၏ လည်ပင်းကို ပို၍ တင်းတင်းကြပ်ကြပ် ညှစ်သတ်ရန် ဟန်ပြင်သည်။

သို့ရာတွင် ရုတ်တရက် ညာဘက်ပခုံးတွင် ကျင်ကနဲ ခံစားရပြီး ဝတ်စုံနက်လူရွယ်၏ လည်ပင်းကို ဖျစ်ညှစ် ထားသော ရေနဂါးဟိုင်ကျင်း၏ ညာလက်မှာလည်း ပြုတ်ကျသွားသည်။

တစုံတယောက်က ဝင်ရောက် စွက်ဖက်ကာ တိုက်ခိုက်လာခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဟိုင်ကျင်းရိပ်မိလိုက်သည်။

ဟိုင်ကျင်းက ဝင်ရောက်စွက်ဖက် တိုက်ခိုက်လာသူကို အသာ မျက်လုံးစွေကြည့်လိုက်သည်။

သူ့အနားဝယ် လူရွယ်တယောက် ရပ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုလူရွယ်မှာ အနီရောင် ဝတ်စုံကို ဝတ်ထားသည်။

အသက်(၂၅)နှစ်ခန့်ရှိသည်။ မျက်နှာမှာမွန်ရည်ပြီး လူရည်သန့်သည်။

ဝတ်စုံနီလူရွယ်၏ ဗယ်လက်က ဟိုင်ကျင်း၏ညာဘက် ပခုံးပေါ်သို့ တင်ထားသည်။ ခပ်သာသာလေး တင်ထားသည်ဖြစ်သော်လည်း အဓိကသွေးကြောကွက်တခုဖြစ်သော လက်ယာရေစီး သွေးကြောကွက်နေရာတည့်တည့်ကို တိတိကျကျ ဖိတင်ထားသည်ဖြစ်၍ ဟိုင်ကျင်း၏ ညာလက်တခုလုံးမှာ ထုံကျင်၍ လှုပ်မရအောင် ဖြစ်နေသည်။

ဝတ်စုံနီဝတ်လူရွယ်၏ သိုင်းပညာမှာ မိမိသက်သာလွန်သည့် အပြင် လက်ဦးမှလည်း ရရှိထားသည်ဖြစ်ရာ တုံ့ပြန်တိုက်ခိုက်လျင် မိမိသာ နာမည်ဖြစ်ကြောင်း ဟိုင်ကျင်းရိပ်မိသည်။

ထို့ကြောင့် ဟိုင်ကျင်းသည် မည်သို့မျှ လှုပ်ရှားတိုက်ခိုက်ခြင်းမပြုတော့ပဲ အသာငြိမ်၍ ရပ်နေလိုက်သည်။

ဟိုင်ကျင်း၏ ဆုပ်ဖမ်းထားမှုမှ လွတ်သွားပြီဖြစ်သော ဝတ်စုံနက်လူငယ်သည် သင်္ဘော၏ ပင်မခန်းဆောင်ရှိရာသို့ သွားရန် ခြေလှမ်းပြင်လိုက်သည်။

“ဟေ့...ခဏလောက်စောင့်ပါအုံး”

ရုတ်တရက် ဟန့်တားသံပေါ်လာသောကြောင့် ဝတ်စုံနက်လူငယ်သည် လှမ်းတော့မည့်ခြေလှမ်းကိုရပ်ကာ အသံလာရာသို့ လှမ်းကြည့်သည်။

တားဆီးသူမှာ မိမိကို ဝင်ရောက်ကူညီ ကယ်ဆယ်ပေးသူ ဝတ်စုံနီလူရွယ်ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည့်အတွက် အသာ ပြုံးပြလိုက်သည်။

“သိပ်မလောပပါနဲ့လေ အစ်ကိုလဲ အဲဒီအထဲကိုသွားမလို့ပါပဲ အစ်ကိုနဲ့အတူတူသွားကြတာပေါ့”

ဝတ်စုံနီလူရွယ်က ဟိုင်ကျင်း၏ပခုံးပေါ်တင်ထားသောလက်ကို အသာပြန်ဖယ်ရှားယင်း ပြုံး၍ပြောသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကို”

ဝတ်စုံနက်လူငယ်က ပြန်ပြောသည်။

ဤသို့အပြန်အလှန် ပြောလိုက်ကြခြင်းဖြင့် သူတို့နှစ်ယောက်မှာ တယောက်ကိုတယောက် ညီအစ်ကိုသမ္ဘယ် သဘောထားကြောင်း အသိအမှတ်ပြုလိုက်သည့်သဘောဖြစ်သွားသည်။

ရေနဂါးဟိုင်ကျင်းမှာအခြေမဟန်တော့ကြောင်း ရိပ်မိသည့်အတွက် ထိုနေရာတွင် ဆက်မနေတော့ပဲ ခပ်သုတ်သုတ်လစ်ထွက်သွားသည်။

ထိုအချိန်တွင် ရွှေရောင်၊ ငွေရောင် လှေ (၂) စီး ပေါ်မှ ညွှေသည်များမှာ ချမ်းသာသင်္ဘောပေါ်သို့ အားလုံးပင် တက်ပြီးဖြစ်သွားသည်။

ရွှေရောင်၊ ငွေရောင် လှေ(၂)စီးမှာလည်း နောက်ထပ်ညွှေသည်များ ထပ်မံကြိုဆိုခေါ်ဆောင်ရန် လှော်ခတ်ထွက်သွားကြလေပြီ။

ဝတ်စုံနီလူရွယ်နှင့် ဝတ်စုံနက် လူငယ်တို့သည် ချမ်းသာသဘော၏ ပင်မခန်းမဆောင် ရှိရာသို့ လျှောက်လှမ်း လာခဲ့ကြသည်။

“ငါ့ညီနာမည်က ဘယ်လိုခေါ်သလဲကွ”

လျှောက်လှမ်းလာကြယင်း ဝတ်စုံနီလူရွယ်ကမေးသည်။

“ကျွန်တော့်နာမည် အူကန်းလို့ ခေါ်ပါတယ် အစ်ကို့နာမည်ကကော”

ဝတ်စုံနက်လူငယ်က အဖြေပေးယင်း ပြန်မေးခွန်း ထုတ်သည်။

“လိန်ပင်းလို့ခေါ်တယ်”

ဝတ်စုံနီလူရွယ်ကဖြေသည်။ ထိုအချိန်တွင် သူတို့နှစ်ယောက်မှာ ချမ်းသာသဘော၊ ပင်မခန်းမဆောင် အဝင်ဝနားသို့ရောက်လာကြသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဧည့်သည်အားလုံး ခန်းမဆောင်ထဲ ဝင်ကုန်ကြပြီဖြစ်ရာ၊ လိန်ပင်းနှင့် အူကန်းတို့မှာ ခန်းမဆောင်ထဲသို့ ဆက်၍ဝင်ရောက်လာကြသည်။

x x x

လိန်ပင်းနှင့် အူကန်းတို့ (၂) ယောက် ချမ်းသာသဘော၏ ပင်မခန်းမဆောင်ထဲသို့ အတူလျှောက်လှမ်း ဝင်ရောက် လာခဲ့ကြသည်။

ခန်းမဆောင် ထဲသို့ လှမ်းဝင် မိသည်နှင့် မိန်းမပျိုလေးတယောက် သူတို့ကို ဆီးကြိုကာ နှုတ်ခွန်းဆက်စကားဆိုသည်။

“ကြွကြပေါ့ရှင် ကြွကြပါ”

မိန်းမပျိုလေးမှာ အတော်ပင် ချောမောလှပသည်။ အဖြူရောင်ဝတ်စုံကို ဝတ်ထားသည်။

မိန်းမပျိုလေးသည် ချစ်စရာအပြုံးလေးနှင့် နှုတ်ခွန်းဆက်စကားဆိုပြီးနောက်၊ လိန်ပင်း၏ ညှာလက်မောင်းကို လက်ကလေး (၂) ဘက်ဖြင့် ကနွဲကယလေး သိုင်းဖက် ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။

“တွေ့တယ်မဟုတ်လား ညီလေး ဒါဟာချမ်းသာသဘောရဲ့ ပြုစု ဖျော်ဖြေမှု အစဗိုင်းပဲရှိသေးတယ် ရော့ဒီမိန်းကလေးကို မင်းပဲပွေ့ထားလိုက်ပါ”

လိန်ပင်းက ဤသို့ပြောယင်း မိန်းမပျိုလေးကို အူကန်းရှိရာသို့ တွန်းပို့လိုက်သည်။

အူကန်းမှာ မိန်းကလေးများနှင့် အပျော်အပါးလိုက်စားရန် ဝါသနာပါသူမဟုတ်ပေ။

ထို့ကြောင့် လိန်ပင်းတွန်းပို့ပေးလိုက်သော မိန်းကလေးကို ဆီးကြိုပွေ့ဖက်ခြင်းမပြုပဲ ဘေးသို့ အသာခုန်၍ တိမ်းရှောင်လိုက်သည်။

ဆီးပွေ့သူမရှိသောကြောင့် မိန်းမပျိုလေးမှာ ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ မှောက်လျက်သား လဲကျသွားသည်။ လဲကျသွားသော အချိန်မှာ အတော်ပြင်းထန်ဟန်ရှိသည်။ မိန်းမပျိုလေးသည် မွေးပွဲကော်ဇောဝင်းထားသော ကော်ဇောပေါ်ဝယ် ခွေခွေလေး လဲကျနေရာမှ ပြန်ထမလာတော့ပေ။

ထိုအချိန်တွင် အစိမ်းရောင် ဝတ်စုံဝတ် မိန်းမပျိုလေး တယောက် အပြေးအလွှား ရောက်ရှိလာကာ၊ လဲကျနေသော ဝတ်စုံဖြူဝတ် မိန်းမပျိုကို ဖေးမပွေ့ထူသည်။

ဝတ်စုံဖြူဝတ် မိန်းမပျိုလေးမှာ တကိုယ်လုံး ပျော့ခွေနေသည်။ မျက်လုံးအပြူးသားနှင့်ဝတ်စုံစိမ်းဝတ်မိန်းမပျိုလေးကို ငေးကြောင်ကြောင် ကြည့်နေသည်။ ပါးစပ်မှမူ မည်သည့် စကားမျှမပြော။

ဝတ်စုံဖြူပတ် မိန်းမပျိုလေးမှာ သွေးရိုးသားရိုးသတိလစ် မေ့မြောနေခြင်းမဟုတ်ပဲ၊ ထူးခြားသော အဆင့်မြင့် အကြောပိတ်ပညာတမျိုးမျိုးဖြင့် အကြောပိတ်ခြင်း ခံထားရကြောင်း၊ ဝတ်စုံစိမ်းဝတ် မိန်းမပျိုလေး ရိပ်မိလိုက်သည်။

ဝတ်စုံစိမ်းဝတ် မိန်းမပျိုလေးက၊ ဝတ်စုံနီလူရွယ်နှင့် ဝတ်စုံနက် လူငယ်တို့ကို မျက်လုံးတချက်ဝင့်ကာကြည့်သည်။ ညွှန်သည် တချို့က မိမိတို့ကို အကဲခတ်သလို လှမ်းကြည့်နေကြကြောင်းကိုလည်း ဝတ်စုံစိမ်းဝတ် မိန်းမပျိုလေးက ရိပ်မိလိုက်သည်။

“ညီမက အဖျားကောင်းကောင်း မပျောက်သေးပဲနဲ့ဇွတ်ထွက်လာပြီး ညွှန်သည်တွေကို ညွှန်ခံတာကိုး အခုတော့ ခေါင်းမူးနေပြီ မဟုတ်လား လာ လာ အေးအေးဆေးဆေး သွားအနားယူလိုက်အုံး”

အဖြစ်မှန် မပေါ်ပေါက်စေရန် ဝတ်စုံစိမ်းဝတ် မိန်းမပျိုလေးက အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့် အော်ပြောသည်။ ထို့နောက် ပျော့ခွေနေသော ဝတ်စုံဖြူဝတ် မိန်းမပျိုလေးကို ပွေ့ချီကာ ခန်းမဆောင်ကြီး၏ ညာဘက်နားရှိ တံခါး တခုမှ တွက်သွားသည်။

“လာ အူကန်း ဟိုစားပွဲမှာ သွားထိုင်ကြရအောင်”

လိန်ပင်းက ဤသို့ပြောပြီး အူကန်းနှင့်အတူ ခမ်းမဆောင်၏ ချောင်ကျကျနေရာတွင်ရှိသော စားပွဲဘုခုသို့သွားထိုင်သည်။

“ဟိုဝတ်စုံဖြူဝတ်မိန်းမလေးက ဘယ်လိုဖြစ်သွားတာလဲဗျာ သူ့ကြည့်ရတာ တမျိုးကြီးပဲ”

ချောင်ကျသော စားပွဲခုံတွင် နှစ်ယောက်သား ထိုင်မိသော အခါ အူကန်းက လိန်ပင်းကို နှစ်ကိုယ်ကြား တီးတိုးလေးသံဖြင့် မေးလိုက်သည်။

“အကြောပိတ်ခံလိုက်ရတာပါ”

လိန်ပင်းကတီးတိုးလျှိုဝှက်အသံဖြင့်နှစ်ကိုယ်ကြားပြန်အပြောပေးသည်။

“အစ်ကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး အကြောပိတ်လိုက်တာလဲ တကယ်
သေသပ်ပိရိတယ်ဗျာ ဒီလိုအကြောပိတ် ပညာမျိုး ကျွန်တော့်
တသက်နဲ့တကိုယ် အရင်က တခါမှမမြင်ဖူးခဲ့ပါဘူး”

“လက်ဝါးရိုက် အကြောပိတ်ပညာကို သုံးလိုက်တာပါ”

“လက်ဝါးရိုက် အကြောပိတ်ပညာတဲ့လား ဒီလိုပညာမျိုး
အခုမှမြင်ဖူးကြားဖူးတယ် သိပ်အဆင့်မြင့်တာပဲနော်”

“ဒီလောက်မဟုတ်ပါဘူး သဘောကိုနားလည်ယင် အလွယ်
လေးပါ”

“ကျွန်တော် အဲဒီလက်ဝါးရိုက် အကြောပိတ် ပညာ
လေ့ကျင့်မယ်ဆိုယင် ဘယ်လောက်ကြာကြာ အချိန်ယူရမလဲ”

“မင်းက အခြေခံ အကြောပိတ်ပညာတော့တတ်ထားတယ်
မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ကဲ့ တတ်ထားပါတယ်”

“အခြေခံ အကြောပိတ်ပညာတတ်ပြီး သွေးကြောကွက်
နေရာတွေနဲ့ သွေးလည်ပတ်မှု လမ်းခွကောင်းတွေ အကြောင်း
သိထားယင်လက်ဝါးရိုက် အကြောပိတ်ပညာ ဆက်သင်ဖို့မခက်
တော့ပါဘူး ကဲ မင်းကို လက်ဝါးရိုက်အကြောပိတ် ပညာရဲ့
အခြေခံသဘောနဲ့ အကြောပိတ်ပိတ်နည်းတွေကို အခုပြောပြ
ပေးမယ် မင်းတာသာဆက်ပြီး ပိုင်နိုင်အောင် လေ့ကျင့်
ယူပေါ့”

ဤသို့ပြောပြီးနောက်၊ လိန်ပင်းက လက်ဝါးရိုက် အကြော
ပိတ်ပညာ၏ အခြေခံသဘောများကို တီးတိုးလျှို့ဝှက် လေသံ
ဖြင့် နှစ်ကိုယ်ကြား ဆက်ပြောပြသည်။

x x x

တကိုယ်လုံး ပျော့ခွေကာ မလှုပ်ရှားနိုင်၊ စကားမပြောနိုင်
ဖြစ်နေသော ဝတ်စုံဖြူဝတ် မိန်းမပျိုလေးကို ပေ့ချီလာသော
ဝတ်စုံစိမ်းဝတ် မိန်းမပျိုသည် ချမ်းသာသဘောပေါ်၍ အခန်း
ငယ်ပေးတခုထဲသို့ ရောက်လာသည်။

ထိုအခန်းထဲဝယ် ယောက်ျားပျိုတယောက် ထိုင်နေသည်။
ထိုယောက်ျားပျိုမှာ အသက် (၂၃)နှစ်ခန့်ရှိပြီး ရုပ်ရည်က
မင်းသားတယောက်လို ချောမောတင့်တယ်သည်။

“တင်းတင်းဘယ်လိုဖြစ်လာတာလဲ သတိမေ့နေတာလား”

ပျော့ခွေနေသော ဝတ်စုံဖြူဝတ် မိန်းကလေးကို မြင်ရသော
အခါ ထိုယောက်ျားပျို ထိုင်ရာမှထပြီး တအံ့တကြမ်းမေးသည်။

“မမလေးကို မြန်မြန်ခေါ်ပေးစမ်းပါ အရေးကြီးတယ်”

ဝတ်စုံစိမ်းဝတ် မိန်းမပျိုက အလောတကြီးပြောသည်။

“ကျုပ်တယောက်လုံးရှိနေတာတောင် မမလေးကိုခေါ်ပေး
ရအုံးမှာလား ပြဿနာက ဘယ်လောက်များ အရေးကြီး
လို့လဲ”

“ဘယ်လောက်အရေးကြီးတယ် မကြီးဘူးဆိုတာ သိချင်ယင် ရှင်ကိုယ်တိုင် တင်းတင်းကို စစ်ဆေးကြည့်ပေတော့”

ဝတ်စုံစိမ်းဝတ် မိန်းမပျိုက ပျော့ခွေနေသောတင်းတင်းကို ယောက်ျားပျို၏ ရှေ့နားရှိသားရေပုံးထိုင်ခုံရှည်ကြီးပေါ်ဝယ် ချထားပြီးပြောသည်။

မင်းသားတယောက်ပမာရုပ်ရည်ချောမောသောယောက်ျား ပျိုက ထိုင်ခုံရှည်ကြီးပေါ်ဝယ် ကွေးကွေးလေးလဲကျနေသော တင်းတင်းကို စစ်ဆေးကြည့်သည်။

“ဟာ - မဖြစ်နိုင်တဲ့ဥစ္စာပဲ ဒါ...ဒါ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဘူး”

တင်းတင်း၏ အခြေအနေကို စစ်ဆေးကြည့်ပြီးနောက်၊ ယောက်ျားပျိုက တအံ့တဩပြောသည်။

“မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ဆိုတာ အခုဖြစ်နေပြီမဟုတ်လားရှင်အမြင်ပဲ ကဲ ဒီဩဇာနာကို ရှင်ကိုယ်တိုင် ဖြေရှင်းမလား ဒါမမဟုတ် မမလေးဆီကိုပဲ အကြောင်းကြားမလားမြန်မြန်ပြောသိပ်အချိန် မရှိဘူး”

ဝတ်စုံစိမ်းဝတ် မိန်းမပျိုက ခတ်ဆတ်ဆတ်ပြောသည်။

“စုလွေ့ ကျုပ်ကို ဒီလိုလေသံမျိုးနဲ့ စကားမပြောပါနဲ့”

ယောက်ျားပျိုကလည်း လေသံမာမာဖြင့် ပြန်ပြောသည်။

“အို ကျွန်မက ဘယ်လိုများပြောမိလို့လဲ ဒါကြောင့် ရှင်နဲ့ စကားမပြောချင်တာ ပြောမိတာနဲ့ အကြောင်းမရှိ အကြောင်း

ရှာပြီး အပြစ်ချည်းဆိုနေတာပဲ နောက်ဆိုယင်ရှင်နဲ့ဘယ်တော့မှ စကားမပြောတော့ဘူး”

စုလွေ့ကလည်း ချက်ချင်းခွန်းတုံ့ပြန်ကာ ပြောသည်။

“စုလွေ့နဲ့ ရန်စင်းဘာကြောင့် စကားများ ရန်ဖြစ်နေကြရ တာလဲ တယောက်ကို တယောက် သည်းခံမှုပေါ့ တင်းတင်း ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲဆိုတာ ပြောကြစမ်းပါအံ့”

အခန်းငယ်လေး၏ နံရံတဘက်ဆီမှ အမျိုးသမီးတဦး၏ စကားသံ ပေါ်လာသည်။ အသံမှာ ငြိမ့်ညောင်းကာ သာယာ ချိုလွင်သည်။

ထိုသို့အမျိုးသမီး၏ စကားသံပေါ်လာသည်နှင့် စုလွေ့နှင့် ရန်အင်းတို့၏ အသွင်အပြင်များမှာ လေးစား ရိုကျိုးသည့် ဟန်မျိုးဖြစ်သွားကြသည်။

“လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်တွေက ကျွန်မတို့ သင်္ဘောပေါ် တက်လာပြီး ဟိုအကြောင်း ဒီအကြောင်းမေးမြန်းစုံစမ်းနေတဲ့ လိန်ပင်းဆိုတဲ့ လူ ဒီနေ့လဲ သင်္ဘောပေါ်ကို ရောက်လာပြန်ပါဟယ်ဒါကြောင့် လိန်ပင်းရဲ့အနားမှာကပ်နေပြီး စောင့်ကြည့်ထားဖို့တင်းတင်းကို တာဝန်ပေးလိုက်ပါတယ်၊ လိန်ပင်းကတင်းတင်းကိုအနားတောင် အကပ်မခံပဲ အကြောပိတ်ပစ်လိုက်ပါတယ်”

စုလွေ့ကရိုသေစွာဦးညွတ်၍ပြောသည်။

အသံရှင်အမျိုးသမီးမှာ စုလွေ့တို့ အပေါ် အလွန်ဩဇာ ညောင်းသွဲ့ဖြစ်ဟန်တူသည်။ လူမမြင်ရပဲ အသံကြားရုံဖြင့်ပင် စုလွေ့တို့မှာ အလွန်ရိုရိုသေသေ ရှိနေကြသည်။

၃၆ ❀ အက္ခိလ်ဝင်းကြွယ်

“ဘယ်လိုပညာမျိုးသုံးပြီး အကြောပိတ်လိုက်တာလဲ”

အသံရှင်အမျိုးသမီးက မေးပြန်သည်။

“လက်ဝါးရိုက်အကြောပိတ်ပညာနဲ့ပါ”

ရန်အင်းက ကြားဝင်ကာအဖြေပေးသည်။

“လက်ဝါးရိုက် အကြောပိတ်ပညာ ဟုတ်လား သေသေ
ချာချာစစ်ဆေးကြည့်ရဲ့လား”

အမျိုးသမီး၏အသံမှာ မသိမသာတုန်ယင်နေသည်။

“ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင် တင်းတင်းကို သေသေချာချာ
စစ်ဆေးကြည့်ပြီးပါပြီ လက်ဝါးရိုက်အကြောပိတ်ပညာ လက်
ချက်ထိထားတာအမှန်ပါ”

အမျိုးသမီး၏ စကားသံ ရုတ်တရက်ပေါ်မလာ။ အတန်
ကြာအောင် တိတ်ဆိတ်နေသည်။ အခန်းငယ်နှင့် နံရံခြားနေ
သော တဘက်ခန်းတွင်ရှိသည့် အမျိုးသမီးမှာ စဉ်းစားတွေး
တောနေဟန်တူသည်။

“ဘယ်နေရာကိုအရိုက်ခံရပြီး ဘာသွေးကြောတွေ ပိတ်ကုန်
တာလဲ”

အတန်ကြာအောင် တိတ်ဆိတ်နေပြီးမှအမျိုးသမီး၏မေးသံ
ပေါ်လာသည်။

“ညာဘက် လက်ပြင်ကို လက်ဝါးနဲ့ အရိုက်ခံရ ပါတယ်
ကိုယ်ခန္ဓာမှာရှိတဲ့အဓိကသွေးကြောကွက်အားလုံးနီးပါးပိတ်ဆို့

ဒုပ္ပပါတယ် ညာဘက်လက်ပြင်တခုလုံး ညိုမည်း ထောင်ကိုင်းနေ
ပါတယ်”

ရန်အင်းက တင်းတင်း၏ ဒဏ်ရာအခြေအနေကို ပြောပြ
လိုက်သည်။

“တင်း....”

အမျိုးသမီး၏ သက်ပြင်းလေးလေးချသံတချက် ပေါ်လာ
သည်။ ထို့နောက်အသံရှင် အမျိုးသမီး၏ဆက်လက်အမိန့်ပေး
သံ ပေါ်ထွက်လာသည်။

“လက်ဝါးရိုက် အကြောပိတ်ပညာနဲ့ အကြောပိတ်ထား
တဲ့ဒဏ်ကို ဒီလောက်ခံထားရပြီးတဲ့နောက် အကောင်းပကတိ
ပြန်ဖြစ်အောင် အတော့ကို ကြိုးစားကုနေရအုံးမယ်။ သူညီလို့
ခံခဲ့ရတဲ့ ကိစ္စမှာ ငါတို့က အပင်ပန်းခံပြီး ကုသပေးနေစရာမလို
ဘူး။ ဒီတော့ တင်းတင်းကိုသဘောဝမ်းပိုက်ထဲကခေါင်းပေါင်း
စိမ်းတွေရဲ့ အခန်းကိုသာ ပို့ပေးလိုက်ပေတော့”

ဤအမိန့်သံကို ကြားရသောအခါ ရန်အင်းနှင့် စုလွေ့တို့
မှာ မျက်နှာကွက်ကနဲ ပျက်သွားပြီး အလန့်တကြားပင်
တယောက်ကို တသောက် ကြည့်လိုက်ကြသည်။ ထို့နောက်
နှစ်ယောက်သား ပြိုင်တူပင် တင်းတင်းကို ကြည့်လိုက်ကြပြန်
သည်။

တင်းတင်းက မျက်လုံးအပြူးသားဖြင့် ရန်အင်းတို့ကို ပြန်
ကြည့်သည်။ တင်းတင်း၏ မျက်လုံးများထဲဝယ် ကြောက်ရွံ့
ထိတ်လန့်သည့်အသွင်များ ယှက်သန်းနေသည်။

တင်းတင်းမှာ အကြောပိတ်ခံထားရပြီး စကားမပြောနိုင်၊ မလှုပ်နိုင်မရွေးနိုင်ပဲ ပျော့ခွေနေသော်လည်း နားကမူ ကောင်းစွာ ကြားနိုင်သေးသည်။

ပြောဆိုနေကြသမျှကို တင်းတင်းအားလုံးကြားသည်။ မိမိကြမ္မာဆိုးကြုံရတော့မည်ကိုလည်းတင်းတင်းသိသည်။ ထို့ကြောင့် အလွန်ပင် ကြောက်ရွံ့နေရသည်။

“ဟေ့...နှစ်ယောက် ဘာရပ်ပြီး ဝိုင်နေကြတာလဲ တင်းတင်းကို ခေါင်းပေါင်းစိမ်းတွေဆီ ပို့ပေးလိုက်ကြလို့ ပြောနေတာ မကြားကြဘူးလား၊ ဘာလဲ မင်းတို့နှစ်ယောက်က ငါ့အမိန့်ကို ဖိဆန်ချင်ကြလို့လား အမိန့်ကိုဖိဆန်ယင်တော့ ထူးစံအတိုင်းပဲ နော်၊ သက်ညှာမယ် ‘ထင်ကြနဲ့’

အမျိုးသမီး၏အသံ ပေါ်လာပြန်သည်။ အသံမှာစောစောကလို ချိုချိုလွင်လွင် မဟုတ်တော့။ အေးစက်ပြီး ခြိမ်းခြောက်မှု အပြည့်ပါသည်။

ရန်အင်းက စိတ်မကောင်းသည့်အသွင်ဖြင့်သက်ပြင်းတချက် ချကာ တင်းတင်းကို အသာဆွဲမလိုက်သည်။ စုလွေ့လည်း ဝိုင်းကူပေးသည်။

ထို့နောက် ရန်အင်းနှင့်စုလွေ့တို့သည် တင်းတင်းကိုတဘက်တချက်စီတွဲကာ သီးသန့်ခန်းလေး၏ အပြင်ဘက်သို့ ခေါ်ထုတ်လာခဲ့သည်။

ပြီးနောက် လျှို့ဝှက်စင်္ကြံလမ်းလေးမှနေ၍ သင်္ဘောဝမ်းစိုက်အရွှေဘက်ပိုင်းသို့ လာခဲ့သည်။

‘ခေါင်းပေါင်းစိမ်းများ၏အခန်း’မှာ သင်္ဘောဝမ်းစိုက်အရွှေဘက်ပိုင်းတွင်ရှိသည်။ ရန်အင်းတို့သွားသော စင်္ကြံလမ်းမှာ ချမ်းသာသင်္ဘောပေါ်ရှိ အခန်းများ၏နောက်ကွယ်ကြားများတွင် ကေ့ကေ့ကော့ကော့နှင့် လျှို့ဝှတ်စွာ ဖောက်ထားသော လမ်းကြောင်းလေးဖြစ်သည်။

လျှို့ဝှက်စင်္ကြံလမ်းလေးထဲဝယ် အလင်းရောင် ဝိုးတဝါးသာရှိပြီး တိတ်ဆိတ်၍ နေသည်။

“မမလေးဟာ အတေးကို ရက်စက်တပဲ ဒီလိုဖြစ်မယ်မှန်း သိယင် တင်းတင်းကို သူ့ဆီခေါ်မလာပါဘူး၊ ရေထဲပစ်ချလိုက်တာကမှ ကောင်းအုံးမယ်”

လျှို့ဝှက်စင်္ကြံလမ်းလေးအတိုင်း လျှောက်လှမ်းလာကြယင်း စုလွေ့က ရန်အင်းကို နှစ်ကိုယ်ကြား လျှို့ဝှက်အသံဖြင့်တီးတီးပြောသည်။

“ဒုစရိုက်လောကမှာ ဒီလိုပဲ ဒုစရိုက် ခေါင်းဆောင်တွေက ရက်ရက်စက်စက် လုပ်ကြမြဲပဲ၊ ဒီလိုအဖြစ်မျိုးနဲ့ ကင်းလွတ်ချင်ဟင် ဒုစရိုက်လောက နယ်ပယ်ကို ကျော့ခိုင်းသွားမှ ဖြစ်မယ်”

ရန်အင်းကလည်း ထီးတိုး လျှို့ဝှက် အသံဖြင့် ပြန်ပြောသည်။

“ရှင်နဲ့ကျွန်မနဲ့ စကားပြော အပေါက်အလမ်း မတည့်ပေမယ့် ဒီတခါတော့ ရှင်ပြောတာကို ကျွန်မ သဘောကျတယ် ဒီလောကက ရုန်းထွက်နိုင်မယ့် နည်းလမ်း ရှိသလား၊ ရှိတယ် ဆိုယင် ပြောပြဖမ်းပါ”

“အခုလောလောဆယ်တော့ ဘာနည်းလမ်းမှ စဉ်းစားလို့ မရသေးဘူး၊ တနေ့နေ့တော့ အခွင့်ကောင်း ပေါ်လာပါလိမ့် မယ်”

နှစ်ယောက်သား စကားဆက်မပြောကြတော့ပဲ တိတ်ဆိတ်စွာ ဆက်လက် လျှောက်လှမ်းလာကြသည်။

တင်းတင်းကို သင်္ဘောဝမ်း အရွှေဘက်ပိုင်းဝယ် တသီး တခြားရှိနေသော အခန်းကျယ်ကြီးတခုထဲသို့ ပို့ပေးထားခဲ့ပြီးနောက် ရန်အင်းနှင့် စုလွေ့တို့သည် သီးသန့်ခန်းလေးရှိရာသို့ ပြန်လာကြသည်။

“ရန်အင်းနဲ့ စုလွေ့ တို့ ပြန်ရောက်လာကြပြီလား”

သီးသန့်ခန်းလေးထဲသို့ ခြေလှမ်းဝင်မိသည်နှင့် နံရံတဘက်မှ အမျိုးသမီး၏ မေးမြန်းသံပေါ်လာသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ ပြန်ရောက်လာကြပါပြီ မမလေး”

ရန်အင်းက ပြန်အဖြေပေးသည်။

“လိန်ပင်းကို ဒီအတိုင်းလွှတ်ထားလို့မဖြစ်ဘူး သူ့ကို အမိဖမ်းပြီး ထူးစံအတိုင်း လုပ်ပစ်ရမယ်”

အမျိုးသမီးက ဆက်လက်၍ လိန်ပင်းကို မည်သို့မည်ပုံ ထောင်ချောက်ဆင် အမိဖမ်းရမည်ကို ပြောပြနေသည်။

“ဒင်ဒင်ဒင် ဒင်ဒင်ဒင် ဒင်ဒင်ဒင်”

အမျိုးသမီးက လိန်ပင်းကို အမိဖမ်းရမည့် အစီအစဉ်များအား ပြောပြနေဆဲတွင် သာယာသော ခေါင်းလောင်းသံ (၉)ချက်ပေါ်လာသည်။

ခေါင်းလောင်းသံမှာ အမျိုးသမီး၏ အသံ ပေါ်လာရာ အခန်းဆီမှပင် ထွက်ပေါ်လာခြင်းဖြစ်သည်။

ဤ ခေါင်း လောင်း သံ မှာ ချမ်းသာ သဘော ပေါ် တွင် အန္တရာယ်ကြီးတခု ရောက်ရှိနေကြောင်း အချက် ပေးသည့် ခေါင်းလောင်းသံဖြစ်သည်။

ချမ်းသာသဘောပေါ်တွင် ရန်သူ ရောက်ရှိ၍ အန္တရာယ် ကျရောက်သည့်အခါများတွင် ယခုလိုပင်ခေါင်းလောင်းတီးကာ အရေးပေါ် အချက်ပေးတတ်သည်။ ရန်သူ အင်အား အနည်း အများနှင့် အန္တရာယ်အကြီးအသေးကိုလိုက်၍ ခေါင်းလောင်း သံမှာ အနည်းအများရှိသည်။

ရန်အင်းနှင့် စုလွေ့တို့မှတ်မိသမျှဆိုလျှင် ချမ်းသာသဘော ၏ သက်တန်း(၇)နှစ်တာတွင် အချက်ပေး ခေါင်းလောင်းမှာ (၂)ကြိမ်သာ မြည်ဖူးသည်။

ပထမအကြိမ်တွင် ခေါင်းလောင်း (၃)ချက် ဆက်တိုက် မြည်သည်။ ချမ်းသာသဘောရှိရာသို့ သိုင်းသမားတစုပါသော

လှေတစ်စီး ဦးတည်ချဉ်းကပ်လာ၍ အရေးပေါ်အချက်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုလှေသည် ချမ်းသာသင်္ဘော အနီးသို့ကပ်၍ လှေပေါ်ရှိ သိုင်းသမားများက ချမ်းသာသင်္ဘောပေါ်သို့ အတင်းတက် လာရန် ကြိုးစားကြသေးသည်။

သို့သော် ချမ်းသာသင်္ဘော၏ ကုန်းပတ်ပေါ်ဝယ် စောင့် ကြပ်လျက်ရှိကြသည့် ရေနဂါးဟိုင်ကျင်းအမှူးပြုသောစောင့် သိုင်းသမားများက ဟန်ဟိတ်ပြကာ ခြောက်လှန့် လွတ်လိုက်၍ ထိုသိုင်းသမားများသည် သင်္ဘောပေါ်သို့ မတက်လာဝံ့ကြ တော့ပဲ လက်လျှော့ကာ ဆုတ်ခွာသွားကြရသည်။

ဒုတိယအကြိမ်တွင်မူ အရေးပေါ်အချက်ပေးခေါင်းလောင်း သံက(၄)ချက်ဆက်တိုက် မြည်သည်။ ထိုအချိန်က အစွမ်းထက် မြက်သော သိုင်းသမား(၃)ယောက် ချမ်းသာ သင်္ဘောပေါ် သို့ တက်ရောက်ကာ တိုက်ခိုက် ရန်ပြုလာကြသည်။

ရေနဂါးဟိုင်ကျင်းဦးဆောင်သော ကုန်းပတ်စောင့် သိုင်း သမားများက ဆီးကြိုခံသော်လည်း ထိုသိုင်းသမား (၃) ယောက်ကို မတားဆီးနိုင်ခဲ့ကြပေ။

ထိုသိုင်းသမား(၃)ယောက်သည် ချမ်းသာသင်္ဘော၏ပင်မ ခန်းမဆောင်ကြီးထဲသို့ပင် အရောက်ဝင်လာနိုင်ခဲ့ကြသည်။

သို့သော် ပင်မခန်းမဆောင် ထဲတွင် ရှိနေသော ချမ်းသာ သင်္ဘော၏ လက်ရွေးငင် အစောင့်သိုင်းသမား (၃)ယောက်နှင့်

ရင်ဆိုင် တိုက်ခိုက် ကြသော အခါတွင်မူ ထိုသူများအရေးနိမ့်သွား ခဲ့ကြရသည်။

ယခုတတိယအကြိမ်အဖြစ် အရေးပေါ် ခေါင်းလောင်းက (၉)ချက်တံတိုက်မြည်လာသည်။

ယခုအရေးပေါ်အချက်ပေး ခေါင်းလောင်းသံ (၉)ချက် ဆက်တိုက်မြည်ခြင်းကြောင့် ချမ်းသာသင်္ဘောပေါ်သို့ အလွန် အစွမ်းထက်သော ရန်သူများရောက်နေပြီး သေရေး ရှင်ရေး အခြေအနေမျိုး ကြုံတွေ့နေရကြောင်း ရန်အင်းတို့ နားလည် လိုက်ကြသည်။

ရေနဂါးဟိုင်ကျင်းဦးဆောင်သော ကုန်းပတ်စောင့် သိုင်း သမားများ၊ ပင်မခန်းမဆောင်ထဲရှိ လက်ရွေးစင် သိုင်းသမား (၃)ဦးနှင့် ချမ်းသာသင်္ဘော၏ အားထားရသော ကခြေသည် ညီအစ်မ(၇)ဖော်တို့၏ 'ပုလဲ(၇)သွယ်' စုပေါင်းသိုင်းကွက်တို့မှာ လည်း ရန်သူများကို မတားဆီးနိုင်ပဲ အပြိုခွင်း ခံလိုက်ကြရပြီ ဖြစ်ကြောင်း ဤအရေးပေါ် အချက်ပေး ခေါင်းလောင်းသံ (၉)ချက်က ဖော်ပြနေသည်။

ရန်အင်းနှင့် စုလွေတို့ အလွန်တကြားပင် တယောက်ကို တယောက်ကြည့်လိုက်ကြသည်။

“ရန်အင်းနဲ့စုလွေ သင်္ဘောပေါ်ကို သိပ်အစွမ်းထက်မြက် တဲ့ ရန်သူရောက်နေပြီ မင်းတို့နှစ်ယောက် ပင်မခန်းမဆောင်ထဲ ကိုသွားပြီး ရန်သူကို တတ်နိုင်သမျှ အချိန်ဆွဲတိုက်ခိုက်ထားပါ။”

ငါအခုပဲ လိုက်လာခဲ့မယ်၊ ငါက အချက်မပြုမချင်း ဘယ်သူမှ
ငါ့ကိုမနှုတ်ဆက်ကြနဲ့ မသိသလိုနေကြ”

နံရံတဘက်မှ အမျိုးသမီးက ပြောဆိုညွှန်ကြားသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ မမလေး”

ရန်အင်းနှင့် စုလွေ့တို့က ပြိုင်တူ အမိန့်နာခံလိုက်ကြသည်။
ထို့နောက် နှစ်ယောက်သား သီးသန့် ခန်းလေးမှ ထွက်ကာ
ချမ်းသာသင်္ဘော၏ ပင်မခန်းမဆောင် ကြီးရှိ ရာသို့ လာခဲ့ကြ
သည်။

x x x

အခန်း (၃)

ချမ်းသာသင်္ဘော၏ ပင်မခန်းမဆောင်။

ခန်းမဆောင်ကြီးမှာ နန်းဆောင်တခုပမာခမ်းနားထည်ဝါ
လှသည်။ သင်္ဘောတဝင်း၏ခန်းမနှင့်ပင်မတူ။ ဤခန်းမဆောင်ထဲ
သို့ ဝင်ရောက်မိလျှင် နန်းထော်ထဲသို့ ရောက်နေသလားဟုပင်
စိတ်ထဲဝယ် ထင်မိကြရသည်။

ဤခန်းမဆောင်ထဲဝယ် ပျော်စရာ၊ စားစရာ၊ သောက်စရာ၊
အစစအရာရာ လိုလေးသေးမရှိအောင် ပြည့်စုံသည်။ ဤခန်းမ
ဆောင်ထဲသို့ ရောက်ရှိလာသူ ညွှန်သည်များသည် နတ်ပြည်သို့

ထောက်နေသကဲ့သို့ စည်းစိမ်ချမ်းသာ အဝဝကို အားရပါးရ ခံစားနိုင်ကြသည်။

ခန်းမဆောင်ထဲဝယ် လောင်းကစားစိုင်း မျိုးစုံရှိသည်။ သေ ရည်သေရက်အပျော်ယမကာအမျိုးစုံရနိုင်သည်။ ကောင်းပေ့ဆို သောဟင်းလျာများကို စားသုံးနိုင်သည်။ ပြီးတော့ညွှတ်သည် များကိုလိုလေသေးမရှိ အကြိုက်ဆောင်ဖြေပျော်ကြမည့် ပျော် တော်ဆက်မယ် အချောအလှများကလည်းအသင့်။

ကဲ ဘာလိုသေးလဲ။ အားလုံးပြည့်စုံနေပြီမဟုတ်ပါလား။

ချမ်းသာသဘော၏ ပင်မခန်းမဆောင်ကြီးကို တာဝန်ခံ အုပ်ချုပ်စီမံသူမှာ၊ ရှောင်မူအမည်ရှိ မိန်းမချော့ဖြစ်သည်။

ခန်းမဆောင်ကြီး၏ အလယ်ဗဟိုတွင် ကြီးမား ကျယ်ဝန်းလှ သော ရှစ်တောင်ပုံ စားပွဲခုံကြီးတခုရှိသည်။ ထိုစားပွဲခုံ၏အလယ် တည့်တည့်တွင် (၁၀)ပေခန့် ကျယ်သော အစိုင်းပေါက်ကြီး တခုရှိသည်။ ထိုအစိုင်းပေါက်ထဲဝယ် ငွေထောင်ကတ္တီပါခင်းထား သော ထိုင်ခုံတခုရှိသည်။

ပင်မခန်းမဆောင်၏ တာဝန်ခံ ရှောင်မူက ထိုငွေထောင် ကတ္တီပါခင်း ထိုင်ခုံကြီး ပေါ်ဝယ် ထိုင်နေသည်။ ငွေထောင် ပိုးပျော့အင်္ကျီကို ချပ်ချပ်ချပ်ချပ် ဝတ်ထားသည်။

အင်္ကျီမှာ လယ်ရှည်ဖြစ်ပြီး လည်ပင်းမှသည်၊ ခြေဖျားတိုင် အောင် ရှည်ရှည်ဖားဖားရှိသည်။

သို့ရာတွင်၊ အသားနှင့်ကပ်နေအောင် ဝတ်ထားသည်မို့ ရှောင်မူ၏ ရှိုက်ဖိုကြီးငယ် အသွယ်သွယ်တို့မှာ ထင်သာ မြင်သာ နေသည်။

ထိုရှစ်ထောင့်စားပွဲကြီးအပြင် ခန်းမဆောင်ထဲဝယ် တခြား စားပွဲနှင့် ထိုင်ခုံများကိုလည်း သူ့နေရာနှင့်သူလှလှပပ စီစဉ်ညီ ချထားသည်။ စားပွဲများမှာ (၄)ယောက်ထိုင် စားပွဲစိုင်းများ ဖြစ်ပြီး စားပွဲတလုံးစီဝယ် သားရေဖုံးထိုင်ခုံ (၄)ခုစီ ရှိနေသည်။

ခန်းမဆောင်၏ ထောင့်တနေရာဝယ် ကပွဲစင်မြင့်ငယ်တခု ရှိသည်။ ခန်းမဆောင်ထဲဝယ် လောင်းကစားပွဲများ ပြုလုပ်ချိန် ဝယ်ကခြေသည် (၇)ဦးက ထိုကပွဲစင်မြင့်ပေါ်မှ နေ၍ အက မျိုးစုံများနှင့် ကပြပျော်ဖြေလေ့ရှိသည်။

အမှန်စင်စစ် ထိုကခြေသည်အမျိုးသမီး (၇)ဦးမှာ သာမန် ရိုးရိုးကခြေသည်များမဟုတ်။ ချမ်းသာသဘော၏ အားထား ရသော သိုင်းသမားများ ဖြစ်ကြသည်။

ခန်းမဆောင်ကြီးထဲရှိ အမှတ်(၃) စားပွဲ၊ အမှတ် (၁၅) စားပွဲနှင့် အမှတ် (၃၂) စားပွဲတို့တွင် ချမ်းသာ သဘော၏ လက်ရွေးစင် သိုင်းသမား (၃) ဦး၊ နေရာယူကာ ထိုင် နေ ကြသည်။

အကယ်၍ ခန်းမဆောင်ထဲသို့ရန်သူတစုံတယောက်ရောက်ရှိ လာပါက၊ ထိုလက်ရွေးစင် သိုင်းသမား (၃)ယောက်ကရင်ဆိုင် နှိမ်နှင်းတိုက်ခိုက်မည်ဖြစ်သည်။

အကယ်၍ ထိုလက်ရွေးစင် သိုင်းသမား (၃) ယောက်က အခြေအနေကို မထိန်းနိုင်လျှင် ကခြေသည် ညီအစ်မ (၇) ဖော် တို့၏ ပုလဲ (၇) သွယ် စုပေါင်းသိုင်းကွက်ဖြင့် ရန်သူကို ဝိုင်းဝန်း ဖိတ်ဆို့ တိုက်ခိုက်ချေမှုန်းပစ်မည်ဖြစ်သည်။

ဤသို့စဉ် ထားသော်လည်း ချမ်းသာ သဘောပေါ်သို့ ရောက်ရှိလာသော ရန်သူများကို လက်ရွေးစင် သိုင်းသမား (၃) ဦးက နိုင်အောင် တိုက်ခိုက် နိုင်ကြမြဲဖြစ်ရာ၊ ကခြေသည် ညီအစ်မ (၇) ဖော်တို့အနေဖြင့် ဝင်ရောက်ကူညီတိုက်ခိုက်ပေးရ မှုမျိုး တကြိမ်မျှ မဖြစ်ခဲ့သေးပေ။

ပျော့ခွေလဲကျသွားသော ဝတ်စုံဖြူဝတ် မိန်းကလေးကို ဝတ်စုံစိမ်းဝတ် မိန်းမပျိုက ပွေ့ချီခေါ်ထုတ် သွားပြီးနောက် ပင်မခန်းမဆောင်ထဲဝယ် စားသောက်ပွဲများ စတင်ခင်းကျင်း ကျွေးမွေးသည်။

ပျော်တော်ဆက်မယ် အချောအလှများက ညဉ့်သည်များကို လိုလေသေးမရှိအောင် ညဉ့်ခံပြုစုကြသည်။

ဤသို့စားသောက်ပျော်ပါးပြီးလျှင် လောင်းကစားပွဲစကြ တော့မည်ဖြစ်သည်။

ချမ်းသာသဘောတူင်လောင်းကစားမှု ပြုလုပ်ရာတွင် ထုံးတမ်း စဉ်လာတခု သားရှိသည်။

ညဉ့်သည်များကို လောင်းကစားခြင်းမပြုမီ၊ စားကောင်း သောက်ဖွယ်များ၊ အပျော်ယုမကာများ၊ ပျော်တော်ဆက်မယ်

အချောအလှကလေးများ၏ ယုယပြုစုမှုများဖြင့် ဦးစွာပျော် ဖြေသည်။

စားသောက်ပျော်ပါးပြီးနောက်၊ လောင်းကစားပွဲစတင်ရန် အတွက် အချက်ပေးခေါင်းလောင်းကို ညဉ့်သည်တယောက်က ဆွဲ၍ အချက်ပြရသည်။ ထိုသို့လောင်းကစားရန် အချက်ပေး ခေါင်းလောင်းကို စဆွဲသူသည်။ လောင်းကစားနည်း ရွေးချယ် ခွင့်နှင့် ကြိုက်ရာလောင်းကြေး စိန်ခေါ်ခွင့် ရရှိသည်။

ယနေ့အဖို့လည်း၊ သောက်စားပျော်ပါးမှုများ ပြုလုပ်ကြပြီး နောက်၊ လောင်းကစား ကြရတော့မည့် အချိန်သို့ ရောက်လာ သည်။

ညဉ့်သည်များက လောင်းကစားရန် အချက်ပေး ခေါင်း လောင်းကို မည်သူဆွဲမည်နည်းဟု စောင့်ကြည့်နေကြသည်။

ညဉ့်သည်များထဲမှ အဘိုးအိုတယောက်ထလာသည်။

ထိုအဘိုးအိုမှာ အသက် (၆၀) နေ့ရှိသည်။ အပြာရောင်ဝတ်စုံ ကိုဝတ်ထားသည်။ ကိုယ်ခန္ဓာမှာ ပိန်လှိုကာ အရိုးပေါ် အရေ တင်ဖြစ်သည်။ မျက်နှာပေါက်မှာ အတော်ပင် အကြည့်တန်ကာ အရုပ်ဆိုးသည်။

ဝတ်စုံပြာ အဘိုးကြီးသည် ခန်းမဆောင်ကြီး၏ နံရံတနေရာ တွင်ရှိသော၊ လောင်းကစားရန် အချက်ပေးခေါင်းလောင်းကို သွား၍ တီးခတ်သည်။

“ဒေါင် - ဒေါင်...ဒေါင်”

လောင်းကစားရန် အချက်ပေးခေါင်းလောင်းသံ ပေါ်လာသည်နှင့်၊ ခန်းမဆောင်ကြီးထဲရှိ စကားပြောဆို ရယ်မောသံများ တိတ်သွားသည်။

“ညွှန်သည်တော် လူကြီးမင်းများရှင့်၊ ပျော်ပျော်ပါးပါး လောင်းကစားကြဖို့ အချိန် ကျရောက်လာပါပြီ အချက်ပေးခေါင်းလောင်းတီးခတ်ပေးတဲ့ လူကြီးမင်းကိုလဲ ကျေးဇူးအထူး တင်ရှိပါတယ် လူကြီးမင်း လောင်းကစားလိုတဲ့ လောင်းကစားနည်းနဲ့ လောင်းကြေးရယ်ဘယ်သူနဲ့ပြိုင်ပြီးလောင်းကစားချင်တယ်ဆိုတာရယ် အမိန့်ရှိပါ”

ရှစ်ထောင့်စားပွဲကြီး၏ အလယ်ခေါင်မှ အဝိုင်းပေါက်ထဲ ဝယ် ထိုင်နေသူ၊ ရှောင်မှုကပြောသည်။

“ကျုပ်ရဲ့ခေါင်းကို လောင်းကြေး အဖြစ် သတ်မှတ်တယ် ကျုပ်အနေနဲ့ ပြိုင်ပြီး လောင်းကစားချင်တာကတော့ မင်းတို့ ချမ်းသာသဘောက မာယာမင်းသမီးယဲ့ချီပဲ”

လောင်းကစားရန် အချက်ပေးခေါင်းကို စတင်တီးခတ်လိုက်သည်။ ဝတ်စုံပြာ အဘိုးကြီးကပြောသည်။

ညွှန်သည်များထံမှ တီးတိုးစကားပြောသံများ ပေါ်လာသည်။ ထို့နောက် စကားသံများပျောက်ကာ ငြိမ်သက်သွားသည်။

ဝတ်စုံပြာအဘိုးကြီးက ချမ်းသာသဘောကို စိန်ခေါ်လိုက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သူတို့နားလည်သည်။ ဤဝတ်စုံပြာအဘိုးကြီးကို ချမ်းသာသဘောမှ သိုင်းသမားများက၊ မည်သို့ အရေးယူနိုင်မည်နင်း လေမည်နည်းဟု စိတ်ဝင်စားစွာ စောင့်ကြည့်နေကြသည်။

“ဟုတ်.ကဲ့ လောင်းကစားမည့်နည်းလမ်းကို အမိန့်ရှိပါအုံး” ရှောင်မှုကချိုလှင်သောအသံဖြင့်ထပ်မံ မေးမြန်းလိုက်သည်။

“ကျုပ်ရဲ့ လောင်းကစားနည်းအတွက် ပါးလွှာထက်မြဲပြီး အလေးချိန်ချင်း အရွယ်အစားချင်း တူညီတဲ့ ဓားနှစ်လက် လိုချင်တယ် မင်းတို့ဆီမှာ အဲဒီလိုဓားမျိုးရှိသလား”

ဝတ်စုံပြာအဘိုးကြီးကပြောသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ရှိပါတယ် အဲဒီဓားတွေကို ဘယ်လိုသုံးမှာလဲ”

“အဲဒီဓားနှစ်လက်ကို ကျုပ်က.စ.လက် မာယာမင်းသမီးယဲ့ချီကတလက် ယူကြမယ်ပြီးတော့ ကိုယ့်ခေါင်းကိုယ်ပြန်ပြီး ခုတ်ဖြတ်ပစ်ရမယ် တိတိ ရိရိပြတ်အောင် ခုတ်ဖြတ်နိုင်တဲ့လူက အနိုင်ပဲ”

ညွှန်သည်အပေါင်း လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားကြသည်။ တီးတိုးပြောသံများ ပေါ်လာပြန်သည်။ ရှောင်မှုကမူ၊ ဣန္ဒြေမပျက်ပဲ ပြုံးပြုံးလေးနှင့် မေးလိုက်ပြန်သည်။

“အနိုင်ရတဲ့လူက ဘယ်လို အကျိုးခံစားခွင့်ရှိမှာလဲ”

“အနိုင်ရတဲ့လူရဲ့အလောင်းကို အဖိုးတန်ခေါင်းနဲ့ ထည့်ပြီး ကျကျနန ဂူသွင်းသဂြိုဟ်မယ် ရှမ်းတဲ့လူရဲ့ အလောင်းကိုတော့ ခြေတောင် မမြှုပ်ပဲ တုံ့ထင်မြစ်ထဲ ပစ်ချပြီး မိကျောင်းစာ ကျွေးလိုက်မယ်”

“သောင်းကစားတဲ့ နေရာမှာ အရှုံးအနိုင် အရော်အစား ရှိပြီပါ ဒီတော့ လောင်းကြေးနဲ့လျော်ကြေးတန်ဖိုးချင်းတူညီဖို့ လိုပါတယ်။ ကျွန်မတို့ရဲ့ မမလေးယဲ့ချီဟာနာမည်ကျော်မိန်းမလှ တယောက်ပါ တကယ်လို့ သူသေသွားယင် ကျန်ရစ် ခဲ့မယ့် ပစ္စည်းဥစ္စာတွေကလဲ တန်ဖိုးမနည်းပါဘူး ရှင့်မှာတော့ သေ သွားယင် အလောင်းပဲကျန်နေမှာပါ ရှင့်ရဲ့မိန့်လှ တဲ့အလောင်း ကို ချရောင်းယင်တောင် ဝယ်မိ လူမရှိဘူး”

ရှောင်မူ၏ ပြောကြားပုံကြောင့် ညွှန်သည်များ ‘ဝါး’ကနဲ ပဲ့ကျသွားကြသည်။

ဝတ်စုံပြာအဘိုးကြီးက မကျေနပ်သည့်အသွင်ဖြင့်နှာခေါင်း တချက်ရှုံ့ပြီး၊ အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ အနက်ရောင်သားရေအိတ်တခု ကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

ထို့နောက် သားရေအိတ်ကို အမှတ်(၃)စားပွဲတွင် ထိုင်နေ သော ခေါင်းတုံး ပြောင်ပြောင်နှင့် အဘိုးကြီးထံ ပစ်ပေး လိုက်သည်။

“နောင်ကြီးရေ အဲဒီအိတ်ထဲမှာပါတဲ့ ပစ္စည်းတွေဟာတယ် လောက်တန်သလဲဆိုတာ ခန့်မှန်းပြီး တန်ဖိုးဖြတ်ပေးစမ်းပါ”

သားရေအိတ်ကို လှမ်းပစ်ပေးယင်း ဝတ်စုံပြာအဘိုးကြီးက ပြောသည်။

အမှတ်(၃)စားပွဲတွင် ထိုင်နေသည့် ကတုံးပြောင်ပြောင်နှင့် အဘိုးကြီးမှာ ခန်းမဆောင်ထဲတွင် အစောင့်တာဝန် ယူထားရ သောချမ်းသာသင်္ဘော၏လက်ရွေးစင်သိုင်းသမား (၃)ယောက် အနက်မှ တဦးဖြစ်သည်။

ကတုံးပြောင်ပြောင်အဘိုးကြီးက ဝတ်စုံပြာအဘိုးကြီး ပစ် ပေးလိုက်သော သားရေအိတ်ကို ဆီး၍ဖမ်းယူသည်။

ထို့နောက် ဝိုင်းဝန်းကြည့်နေကြသော ညွှန်သည်များ၏ ရှေ့မှောက်တွင်ပင်၊ သားရေအိတ်ကိုဖွင့်ကာအထဲတွင်ပါရှိသော ပစ္စည်းများကို စားပွဲပေါ်သို့ သွန်ချသည်။

“အလို—”

“ဟာ....”

“အို....”

ညွှန်သည်များ၏ တအံ့တဩ ရေရွတ်သံများ၊ အာမေဇိုတ် သံများ ပေါ်လာသည်။

သားရေအိတ်ထဲမှ ထွက်လာသည်မှာ ပုလဲ (၂၄)လုံး ဖြစ် သည်။ အရွယ်အစားမှာ ကွမ်းသီးလုံးခန့်ရှိသည်။ အပြစ်အနာ လုံးဝမရှိ။

အထောင်မှာ ပွေး၍ နုနေသည်။ ပုလဲလုံးများ တလုံးနှင့် တလုံး အရွယ်အစားချင်းလည်းတူညီသည်။ အလွန်အဖိုးထိုက်သော ပုလဲတဲတခုပင်။

“နောင်ကြီးကိုကြည့်ရတာ မြင်ဖူးသလိုလိုပဲဗျာ ဟာ ဟုတ်ပြီ နောင်ကြီးဟာ ထိုက်စမ်းဂိုဏ်းက ဂိုဏ်းချုပ်ခားဘုရင်ချိန်ကျုံး မဟုတ်လား”

ဝတ်စုံပြာအဘိုးကြီးက ကတုံးပြောင်ပြောင်နှင့် အဘိုးကြီးအား စူးစိုက်ကြည့်ပြီးပြောသည်။

အမှတ်(၃)စားပွဲတွင် ထိုင်နေသည့် ကတုံးပြောင်ပြောင်နှင့် အဘိုးကြီးမှာ ထိုက်စမ်းဂိုဏ်း၏ ဂိုဏ်းချုပ်ဟောင်းချိန်ကျုံးပင် ဖြစ်သည်။

ခားဘုရင်ချိန်ကျုံးသည် အကြောင်းတခုကြောင့် ထိုက်စမ်းဂိုဏ်း၏ ဂိုဏ်းချုပ်အဖြစ်မှ နုတ်ထွက်ကာ ချမ်းသာ သဘောပေါ်ဝယ် မထင်မရှားဖြင့်အစောင့်သိုင်းသမားလာလုပ်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိပ်တန်းသိုင်းအဖွဲ့အစည်းတခုဖြစ်သော ထိုက်စမ်း ဂိုဏ်းချုပ်နေရာကို စွန့်လွှတ်ကာ၊ မည်သည့်အတွက်ကြောင့် ယခုလို မထင်မရှားဖြင့် အစောင့်သိုင်းသမား လာလုပ်နေကြောင်းကိုမူ မည်သူမျှမသိပေ။ ကာယကံရှင်ဖြစ်သူချိန်ကျုံးသာ သိပေမည်။

ယခုလိုလှုပ်အလယ်တွင် မိမိ၏အမည်နှင့် ဂုဏ်ပုဒ်ကိုထုတ်ပြောခံရသည့်အတွက် ချိန်ကျုံးမှာ အတော်ပင် အနေရ အထိုင်ရ ခက်သွားသည်။

ထို့ကြောင့် ချိန်ကျုံးကပြုံးယောင်တချက်ပြုကာခေါင်းကို မသိမသာ ညိတ်ပြလိုက်သည်။ ပါးစပ်ကမူ ဘာမျှမပြော။

“ဟန်ကျလိုက်လေ ဆရာချိန်ကျုံးက ရတနာ ပစ္စည်းတွေ အကြောင်း ကောင်းကောင်းနားလည်တာပဲ အဲဒီပုလဲတွေဟာ ဘယ်လောက် တန်ဖိုးရှိမယ် ဆိုတာ အကဲဖြတ် ပေးစမ်းပါ အကောင်းစား ခေါင်းတလုံးနဲ့ သင်္ချိုင်းဂူတခုလုပ်ဖို့လုံလောက် တယ်မဟုတ်လား”

ဝတ်စုံပြာ အဘိုးကြီးကပြောသည်။

“ဟာ...ဒီပုလဲတဲတခုဟာ အနည်းဆုံး ရွှေပိဿာလေးဆယ် တော့ တန်ပါတယ်”

ခားဘုရင် ချိန်ကျုံးက ရှောင်မူကို တချက် လှမ်းကြည့်ပြီး အဖြေပေးသည်။

“ကဲ ကြားရတယ်မဟုတ်လား အမျိုးသမီး မင်းကကျုပ်ကို တယ်အထင်သေးတာကိုး ကဲ မင်းနဲ့ဖက်ပြိုင်ပြီး စကားမပြော ချင်တော့ဘူး ကျုပ်က လောင်းကစားချင်လို့ ဒီနေရာကို လာခဲ့တာ လောင်းကြေးတို့ လောင်းကစားနည်းတို့ အားလုံးပြော ပြီးပြီ မင်းတို့ရဲ့ မာယာမင်းသမီး ယဲချီကိုသာ လွှတ်လိုက် ပေတော့”

ဝတ်စုံပြာအဘိုးကြီးက ရှောင်မူကိုလှမ်း၍အော်ပြောသည်။

“ဒါလောက်လဲ အလောကြီးမနေပါနဲ့ ညှော်သည်တော် လူကြီးမင်းရှင်၊ ရှင်မှာ အဖိုးတန်ပုလဲ နှစ်ဆယ့်လေးလုံးရှိတာနဲ့ ဟုတ်လှပြီထင်မနေပါနဲ့”

ရှောင်မူက အပြုံးမပျက်ပြောသည်။

“ဘာလဲ မင်းက ငါ့ခေါင်းဟာ ရွှေပိဿာလေးဆယ် မတန်ဘူး ထင်နေလို့လား”

“မဟုတ်ပါဘူး အခုလောလောဆယ်မှာတော့ ရှင့်ခေါင်းဟာ ရွှေပိဿာလေးဆယ် တန်နေပါပြီ ဒါပေမယ့် ကျွန်မတို့ မမလေးရဲ့ ခေါင်းနဲ့တော့ မယှဉ်နိုင်သေးပါဘူး”

“ယဲ့ချီလိုမိန်းမမျိုးရဲ့ခေါင်းက ဘယ်လောက်များ တန်မှာမို့လဲ”

“ဟဲ့နဲ့... ရှင့်လို အရိုးပေါ် အရေတင်နေတဲ့ အဘိုးကြီး တယောက်ရဲ့ ခေါင်းထက်တော့ အများကြီးပိုတန်ပါတယ်”

“ထားပါတော့လေ ကဲငါ့ရဲ့ခေါင်းအပြင် ဟောဒီ ပုလဲ နှစ်ဆယ့်လေးလုံးကိုပါ ထည့်ပေါင်းပြီး မင်းတို့ ယဲ့ချီရဲ့ ပေါင်ထောက်နဲ့ လောင်းကြေးထပ်ယင်ကော မရနိုင်ဘူးလား”

“လောင်းကြေး မမျှသေးပါဘူး တကယ်လို့ ရှင့်အနေနဲ့ မမလေးယဲ့ချီနဲ့ သိပ်ပြီးလောင်းကြေး ထပ်ချင်နေတယ် ဆိုယင် မမလေးလိုပဲလှပပြီး လူတိုင်းတပ်မက်တဲ့ မိန်းမချောတယောက် ရှာလာခဲ့ပါ ဒါဆိုယင် ခေါင်းချင်းပဲလောင်းလောင်း ပေါင်ချင်းပဲလောင်းလောင်း ကြိုက်သလိုလောင်းနိုင်ပါတယ်”

“တယ်အပြောကောင်းပါလား ကျုပ်မှာသားယဲ့ချီလိုမှသာ မာယာများတဲ့ မိန်းမချောတယောက်ရှိတယ်ဆိုယင်၊ မင်းတို့လိုပဲ သဘောတစီးနဲ့ လောင်းကစားဝိုင်း လိုက်ပွင့်နေတာ ကြာပြီ၊

ပြီးတော့သူ့ ကိုတန်းပြပြီး စိတ်ထားပျော့ညံ့တဲ့သိုင်းဆရာတွေကို သိမ်းသွင်းနိုင်မယ် သဘောမှာ အစောင့်တွေ ဘာတွေလုပ်ခိုင်းလို့လဲ ရနိုင်မယ်”

ဝတ်စုံပြာအဘိုးကြီး၏စကားကြောင့် ခန်းမဆောင်ထဲဝယ် ရှိနေသောချမ်းသာသဘော၏ လက်ရွှေ့စင်အစောင့်သိုင်းသမား (၃)ယောက်မှာ မလုံမလဲဖြင့် မျက်နှာအထားရ အတော်ခက်သွားသည်။

ဓားဘု ရင်ချိန်ကျုံးက ခေါင်းငုံ့ထားသည်။

အမှတ်(၃၂)စားပွဲတွင် ထိုင်နေသော လက်ရွှေ့စင်အစောင့်သိုင်းသမားကမူ ထိုင်ရာမှ ရုတ်ခြည်းထကာ ဒေါသတကြီး ပြောသည်။

“ဟေ့လူကြီးပေါက်ကရတွေ လျှောက်ပြောမနေနဲ့စကားကို သင်ခြင်ပြောယင်ကောင်းမယ်”

“တယ်ဟုတ်ပါလားခင်ဗျားက ဘယ်သူလဲချမ်းသာသဘောက ကြေးစားအစောင့်သိုင်းသမားလား”

ဝတ်စုံပြာ အဘိုးကြီးက ထိုသူ့ကို ကဲ့ရဲ့ရှုံ့ချသောအကြည့်ဖြင့် ကြည့်ပြီး ပြောသည်။

“ကျုပ်နာမည် တုရိတင်း၊ ခင်ဗျားလိုပဲ လောင်းကစား ပျော်ပါးချင်လို့လာခဲ့တာ ဒီသဘောက အစောင့်သိုင်းသမားမဟုတ်ဘူး၊ ခင်ဗျားက မဟုတ်တရုတ်တွေ လျှောက်ပြောပြီး ခမ်းကားနေတာ ကြည့်မရလို့ ဝင်ပြောတာပဲ”

လူပုံအလယ်တွင် ချမ်းသာသင်္ဘော၏ အစောင့်တိုင်းသမား ဖြစ်ကြောင်း အတိအလင်း ထုတ်ဖော်ဝန်ခံရမည်ကို ရှက်သော ကြောင့် တုရိတင်းက လွှဲလွှဲကာ အရှက်ပြေပြောလိုက်ခြင်းဖြစ် သည်။

တကယ်တော့ တုရိတင်းမှာလည်း ချိန်ကျုံးကဲ့သို့ပင် ချမ်းသာ သင်္ဘော၏ လက်ရွေးစင် အစောင့် သိုင်းသမား တယောက်သာ ဖြစ်သည်။

“အင်း... မဆိုင်ဘူးဆိုယင် ဘေးဖယ်နေပါ။ အိုးကမပူပဲ စလောင်းက ပူမနေစမ်းပါနဲ့ ပျော်ချင်ပါးချင် လောင်းကစား ချင်လို့ လာတယ်ဆိုယင် ပျော်ဖို့ ပါးဖို့ လောင်းကစားဖို့ပဲ စဉ်းစားစမ်းပါ။ မဆိုင်တဲ့နေရာဝင်ပြီး လူတွင်ကျယ် လုပ်ပြ မနေပါနဲ့။ မာယာမင်းသမီးယဲ့ချီရဲ့ မာယာကွန်ယက်ထဲတိုးဝင်မိ နေတယ်ဆိုယင်တော့ တမျိုးပေါ့လေ”

ဝတ်စုံပြာ အဘိုးကြီး၏ ခန့်တဲ့တဲ့စကားကြောင့် တုရိတင်း မှာ မခံမရပ်နိုင်အောင် ဒေါသတကြီး ဖြစ်သွားသည်။

“တောက်... သိကြရောပေါ့”

တုရိတင်းက ဒေါသတကြီး ကြိမ်းမောင်းယင်း ဝတ်စုံပြာ အဘိုးကြီးကို တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

သို့သော်... ဗယ်ဘက်ပခုံးတွင် ‘စစ်’ ကနဲနာကျင်ကာ တကိုယ် လုံး ပျော့ခွေလျက် မတ်မတ်ပင်မရပ်နိုင်တော့ပဲ ထိုင်ခုံပေါ်ပြန်၍ ထိုင်ကျသွားသည်။

တုရိတင်း အလွန်ထိတ်လန့်သွားကာ အသာ မျက်လုံး ဝင့် ကြည့်လိုက်သည်။

သူ့ဘေးနားဝယ် ဝတ်စုံနီဝတ် လူရွယ်တယောက် ရပ်နေ တည်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုလူရွယ်နှင့်အတူ ဝတ်စုံနက်ဝတ်လူငယ် တယောက်လည်း ပါရှိလာသည်။

ဝတ်စုံနီဝတ် လူရွယ်၏ ညှာလက်ဝါးက တုရိတင်း၏ ဗယ် ဘက်ပခုံးပေါ်ရှိ လက်ဝဲရေစီး သွေးကြောကွက်နေရာကို ဖိကပ် တင်ထားသည်။

“အဲဒီ ဝတ်စုံပြာ အဘိုးကြီးကို ဘယ်လိုမှ အနှောင့်အယှက် မပေးပါနဲ့ အေးအေး ဆေးဆေး ထိုင်နေပါ။ အဲဒီ ဝတ်စုံပြာ အဘိုးကြီးက ခင်ဗျားနဲ့ ချိန်ကျုံးတို့ နှစ်ယောက်ကို တမင် သက်ညှာနေတာပါ။ ခင်ဗျားက ဘာမသိညာမသိနဲ့ အရမ်း လျှောက်လုပ်မနေပါနဲ့”

ဝတ်စုံနီလူရွယ်က တုရိတင်းကို လျှို့ဝှက်အသံဖြင့် နှစ်ကိုယ် ကြားပြောသည်။ တုရိတင်းက တစုံတရာပြန်ပြောမည်ပြုသည်။ သို့သော် မည်သို့ ဖြစ်နေသည်မသိ။ ပါးစပ် ဟ၍လည်း မရ။ စကားပြော၍လည်း မရ။

“ဟုတ်ပါတယ်... ဟုတ်ပါတယ်။ ချမ်းသာ သင်္ဘောပေါ် ရောက်မှတော့ ပျော်ပျော်ပါးပါး နေကြတာ အကောင်းဆုံး ပါပဲ။ ဆရာတုရိတင်းကလဲ ဒီသဘောမျိုးပဲ ရှိတယ် မဟုတ် လား”

ဝတ်စုံနီလူရွယ်က လေသံကိုမြှင့်ကာ အားလုံးကြားလောက် အောင်ပြောလိုက်သည်။ ထို့နောက် ဝတ်စုံနက်လူငယ်ကို လက် ခိုပ်ပြခေါ်ကာ၊ ချောင်ကျကျနေရာတွင်ရှိသော စားပွဲသို့သွား ထိုင်သည်။

တုရိတင်းမှာ စားပွဲအမှတ် (၃၂)ရှိ ထိုင်ခုံတခုပေါ်ဝယ် မလှုပ်မယှက် ထိုင်လျက်သား ကျန်နေခဲ့သည်။

“အူကန်းစောစောက တုရိတင်းရဲ့ လက်ဝဲရေစီး သွေးကြော ကွက်ကို လက်ဝါးနဲ့အသာရိုက်ပြီး ပိတ်ပစ်လိုက်တာကို သေသေ ချာချာ ကြည့်ထားရဲ့လား”

ချောင်ကျကျစားပွဲတွင် ထိုင်မိကြသောအခါ လိန်ပင်းက လျှို့ဝှက်အသံဖြင့် နှစ်ကိုယ်ကြား တီးတိုးပြောသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ ကျန်တော် သေသေချာချာ ကြည့်ရှု မှတ်သား ထားလိုက်ပါတယ်”

အူကန်းကလည်း လျှို့ဝှက်လေသံဖြင့်ပင် တီးတိုးပြန်အဖြေ ပေးသည်။

“မင်းကို လက်ဝါးရိုက် အကြောပိတ်ပညာရဲ့ အခြေခံ သဘောတရားနဲ့ လက်ဝါးအား အသုံးပြုပုံတွေကို ရှင်းပြပြီးပြီ လက်တွေ့လဲ လုပ်ပြပြီးပြီ မင်းကိုယ်တိုင် မမ်းကြည့်လို့ ဖြစ်ပြီ ဘယ်နှယ်လဲ စမ်းကြည့်ချင်သလား”

အူကန်းက ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

“ဟောဟိုစားပွဲမှာထိုင်နေတဲ့လူရဲ့နာမည်ကထုံကြူးလို့ခေါ် တယ် မကောင်းမှုမျိုးစုံကို ကမ်းကုန်အောင် လုပ်ခဲ့တဲ့ သိုင်း သမားဆိုတယောက်ပဲ။ ယောဒီခန်းမဆောင်ထဲမှာရှိနေတဲ့ချမ်း သာသတော်ရဲ့ လက်ရွေးစင် အစောင့်သိုင်းသမား သုံးယောက် ထဲမှာ သူ့တယောက်ကတော့ သေဒဏ်ခံထိုက်တယ်။ ဒီတော့ သူ့နားကို မင်းမယောင်မလည်နဲ့ ကပ်သွား အနားကို ကပ်မိ တာနဲ့ အစ်ကိုသင်ပေးထားဟု လက်ဝါးရိုက် အကြောပိတ် ပညာကိုသုံးပြီး သူ့ရဲ့ခနာက်ကျောက် ကျောဆစ်ဗဟို သွေး ကြောကွက်နေရာကို ရိုက်ချလိုက်ပဲ။ ရိုက်ချတဲ့နေရာမှာ လက် ဝါးပိအား အပြင်းဆုံး အနေအထားနဲ့ ရိုက်ရမယ် ပြီးတာနဲ့ ဝတ်စုံပြာ အဘိုးကြီးရဲ့ အနားမှာ သွားရပ်နေလိုက် အစ်ကိုလဲ မင်းဆီကို လိုက်လာခဲ့မယ်”

လိန်ပင်းက အမှတ်(၃)စားပွဲတွင် ထိုင်နေသူကို လက်ညှိုး ညွှန်ပြပြီး လျှို့ဝှက်လေသံဖြင့် ဆက်လက်ပြောသည်။

အူကန်းက ခေါင်းညိတ်ပြပြီး ထိုင်ရာမှထကာ အမှတ်(၃) စားပွဲရှိရာသို့ မယောင်မလည်နှင့် ချဉ်းကပ်လာခဲ့သည်။

လိန်ပင်းလည်း အူကန်းနှင့် မရှေးမနှောင်းပင် ထိုင်ခုံမှထကာ ချိန်ကျုံး၏ဘေးနားသို့ အသာချဉ်းကပ်သွားသည်။

ချိန်ကျုံးအနီးသို့ လိန်ပင်းချဉ်းကပ်ရောက်ရှိသွားချိန်တွင်ပင် ဝတ်စုံပြာ အဘိုးကြီးကောင်းသံ ပေါ်လာသည်။

“ကဲ့... ဆရာချိန်ကျုံးရေ ကျုပ်ရဲ့ပုလဲလုံးတွေကိုတန်ဖိုးဖြတ် ပြီးယင် သားရေအိတ်ထဲထည့်ပြီး ကျုပ်ဆီ ပြန်ပေးလိုက်စမ်း ပါအုံး”

ချိန်ကျုံးက အခြေအနေကို သေသေချာချာ စောင့်ကြည့်နေသည်။

ဝတ်စုံနီလူရွယ်၏ စကားတခွန်းတည်းနှင့် တုရိတင်း ငြိမ်ကျသွားသည်ကို တွေ့ရသောအခါ ချိန်ကျုံး၏စိတ်ထဲဝယ် အံ့ဩမိသည်။ တုရိတင်းအကြောပိတ်ခံလိုက်ရသည်ဟူ၍ကားချိန်ကျုံး၏စိတ်ထဲဝယ် သံသယမဖြစ်မိပေ။

ထို့ကြောင့် ငြိမ်၍ ထိုင်နေသော တုရိတင်းထံသို့ သွား၍ တီးတိုးပြောဆိုတိုင်ပင်မည်ဟု စိတ်ကူးပြီး ထိုင်ရာမှ ထမည်ပြုဆဲဝယ် ဝတ်စုံပြာ အဘိုးကြီး၏ စကားသံ ပေါ်လာခြင်းဖြစ်သည်။

ချိန်ကျုံးမှာ တုရိတင်းရှိရာသို့ မသွားနိုင်သေးပဲစားပွဲဘေးရှိ ပုလဲများကို ကောက်ယူကာ သားရေအိတ်ထဲ ဖြန့်ထည့်နေရသည်။

“ဟော...အတော်ပဲ ဆရာချိန်ကျုံး ဘေးက ဝတ်စုံနီနဲ့ သူငယ်လေးရေ အဲဒီသားရေအိတ်ကို တဆိုတ် ကျေးဇူးပြုပြီး ယူလာခဲ့ပါကွယ်”

ဝတ်စုံပြာအဘိုးကြီးက ပြောလိုက်ပြန်သည်။

“ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့”

လိန်ပင်းက ဤသို့ပြောပြီး ချိန်ကျုံးထံသို့ လက်ကမ်းလိုက်သည်။ ချိန်ကျုံးကလည်း အမှတ်မထင်ပင် သားရေအိတ်ကို ကမ်းပေးလိုက်သည်။

လိန်ပင်းက သားရေအိတ်ကို လှမ်းယူယင်း ချိန်ကျုံး၏ ညာလက်မောင်းကို ဗယ်လက်ဝါးဖြင့် ‘ဆတ်’ကနဲ ရိုက်လိုက်သည်။

ချိန်ကျုံးအငိုက်မိသွားလေပြီ။

တကိုယ်လုံး ပျော့ခွေကျသွားသည်။ ပါးစပ်သည် လှုပ်မရတော့။ စကားလည်း မဆိုနိုင်တော့။

လိန်ပင်းက ပျော့ခွေကျသွားသော ချိန်ကျုံး၏ကိုယ်ခန္ဓာကို အသာပေးမကာ ထိုင်ခုံပေါ်ဝယ် ထိုင်လျက်သား ဖြစ်သွားအောင် လုပ်ပေးလိုက်သည်။

လိန်ပင်း၏ လုပ်ဆောင်ပုံ ပိုမိုသေသပ် လှ သော ကြောင့် ချိန်ကျုံး အကြောပိတ်ခံရပြီး ပျော့ခွေ လဲ ကျ သွားသည်ကို မည်သူမျှ မရိပ်မိလိုက်ကြပေ။ သူ့ဘာသာသူ ထိုင်ခုံပေါ်ပြန်ထိုင်ချခြင်း ဖြစ်မည်ဟုသာ ထင်မှတ်နေကြသည်။

“သမ္ဘာ့ရင့်သိုင်းဆရာကြီးတယောက်လုပ်နေပြီးဘာကြောင့် ယဲ့ချီလို မိန်းမတယောက်ရဲ့ ဩဇာခံဘဝ ရောက်နေရတာလဲ ထိုက်စမ်းဂိုဏ်းရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို ထောက်ထားပြီး ခင်ဗျားကို ဒါလောက်ပဲ ဒဏ်ခတ်လိုက်မယ် ကိုယ်မိုက်ပြစ်တွေကိုနားလည်ပြီး ဒီ ဒုစရိုက်နယ်ပယ်က လွတ်မြောက် နိုင်အောင် ကြိုးစားပါ နောက်တခါပြန်ဆုံရယင် အခုလိုရန်သူအဖြစ်နဲ့မဟုတ်ပဲမိတ်ဆွေအဖြစ်နဲ့ပဲ ပြန်ဆုံချင်ပါတယ်”

လိန်ပင်းက လျှို့ဝှက်လေသံဖြင့် ချိန်ကျုံးကို တီးတိုးပြော
လိုက်သည်။ ထို့နောက် ပုလဲလုံးများ ထည့်ထားသောသားရေ
အိတ်ကိုယူကာ ဝတ်စုံပြာ အဘိုးကြီးရှိရာသို့ လာခဲ့သည်။

ထိုအချိန်တွင် အူကန်းကလည်းလိန်ပင်းစေခိုင်းသည့်အတိုင်း
ထုံကြူးကို လက်ဝါးရိုက် အကြောပိတ်ပညာနှင့် အကြောပိတ်
ပြီး၊ ဝတ်စုံပြာအဘိုးကြီး၏ ဘေးနားသို့ ရောက်လာသည်။

လိန်ပင်းက ဝတ်စုံပြာအဘိုးကြီး၏ ညာဘက်တွင် ရပ်၍၊
အူကန်းက လိန်ပင်း၏ ညာဘက်တွင် ရပ်နေသည်။

အခြေအနေ ထူးခြားနေပြီမို့ ရှောင်မူက ချမ်းသာဘော်၏
လျှို့ဝှက်အချက်ပြဆက်သွယ်မှုဖြင့် လက်ချောင်းများကို အသာ
လှုပ်ရှားကာ၊ ချိန်ကျုံးတို့ကို အချက်ပြ ဆက်သွယ်လိုက်သည်။

ချိန်ကျုံးတို့(၃)ယောက်က မည်သို့မျှ တုံ့ပြန်အချက်ပြခြင်း
မပြု။ ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်မြဲထိုင်နေကြသည်။

လက်ရွေးစင်အစောင့်သိုင်းသမား(၃)ယောက်တို့၊ အန္တရာယ်
နှင့် ကြုံနေရပြီဖြစ်ကြောင်း ရှောင်မူရိပ်မိလိုက်သည်။

ရှောင်မူသည် ဣန္ဒြေမပျက် ထိုင်နေယင်းမှ၊ ကခြေသည်
ညီအစ်မ (၇) ဖော်တို့ကို ဆင့်ခေါ်သည့် လျှို့ဝှက် အချက်ပေး
ခလုတ်ကို အသာဆွဲလိုက်သည်။

ရှောင်မူက ဤသို့အချက်ပေးလိုက်သည့်အချိန်တွင် လိန်ပင်း
နှင့် အူကန်းတို့မှာ ဝတ်စုံပြာအဘိုးကြီး၏ အနီးသို့ ရောက်နေ
ကြပြီဖြစ်သည်။

“လိန်ပင်းခဏကြာယင် မိန်းကလေး ခုနစ်ယောက် ခမ်းမ
ဆောင်ထဲကိုဝင်လာလိမ့်မယ်သူတို့ကို တယောက်မကျန်ထိန်းချုပ်
ထားလိုက်”

ဝတ်စုံပြာအဘိုးအိုက လိန်ပင်းကိုလျှို့ဝှက်အသံဖြင့်တီးတိုး
ပြောသည်။

“ဟုတ်ကဲ့”

လိန်ပင်းက ခေါင်းညိတ်ပြုပြီးနောက်၊ မိမိဘေးတွင် ရပ်နေ
သော အူကန်းကို ဆက်လက်၍ လျှို့ဝှက် အသံဖြင့် တီးတိုး
ထပ်ဆင့်ပြောလိုက်သည်။

“အူကန်းရေ အခြေအနေထူးခြားတော့မယ် ဒီတော့ ဝတ်စုံ
ပြာအဘိုးရဲ့အနားက ဝေးဝေးခွဲမနေနဲ့”

အူကန်းကလည်း နားလည်သဘောပေါက်ကြောင်း ခေါင်း
အသာညိတ်ပြုလိုက်သည်။

“ရော့ ဦးလေးရဲ့ သားရေအိတ်”

လိန်ပင်းက အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့်ပြောယင်း၊ ဝတ်စုံပြာအဘိုး
ကြီး၏ လက်ထဲသို့ သားရေအိတ်ကို ထည့်ပေးလိုက်သည်။

“အေးကွယ် ကျေးဇူးပါပဲ”

ဝတ်စုံပြာ အဘိုးကြီးက အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့် ပြန်ပြော
သည်။

ထို့နောက် ကပွဲစင်မြင့်ငယ်၏ ဘေးနားရှိရာ တံခါးပေါက်
ရှိရာသို့ မယောင်မလည်ဖြင့် လျှောက်လှမ်းသွားသည်။

ထိုတံခါးပေါက်မှ ဝင်ရောက်လာသော ကခြေသည် မိန်း
ကလေး(၃)ဦးနှင့် လိန်ပင်း မျက်နှာချင်းဆိုင် တိုးမိသည်။

“ဪ... ညီမတို့က ကပြဖျော်ဖြေကြတော့မလို့ကိုး”

လိန်ပင်းက ပြုံးရယ်ကာနှုတ်ဆက်ပြီး မိန်းကလေး (၃)ဦး
တို့၏ ညာဘက်ပခုံးလေးများကို လက်ဝါးဖြင့် အသာအယာ
တချက်စီပုတ်လိုက်သည်။

ဤရိုက်ပုတ်မှုမှာ လက်ဝါးရိုက် အကြောပိတ်သိုင်းပညာ၏
အလွန်အဆင့်မြင့်သော သိုင်းကွက်တခု ဖြစ်သည်။

ညာဘက်ပခုံးပေါ်ရှိ လက်ယာရေစီးသွေးကြောကွက်နေရာ
ပေါ်သို့ လက်ဝါးအား အရှိန်ပျော့ပျော့ဖြင့် အသာ ဖိရိုက်ချ
လိုက်သည့်အတွက် ချက်ချင်းအကြောပိတ်သွားခြင်းမရှိ။

လက်ယာရေစီး သွေးကြောကွက်နေရာဝယ် ယစ်ဆို့မှုလေး
အနည်းငယ်မျှသာ ဖြစ်ပြီး သွေးလည်ပတ်မှု မှာလည်း မဆို
စလောက် တုံ့နှေးရုံ တုံ့နှေးသွားသည်။

ဤသို့ လက်ယာရေစီးသွေးကြောကွက်နေရာတွင် သွေးလည်
ပတ်မှု တုံ့နှေးမှုကြောင့် ကွင်းဆက်သလို တခြား သွေးကြော
ကွက်နေရာများတွင်လည်း သွေးလည်ပတ်မှု တုံ့နှေးမှု များ
ဆက်တိုက် ဖြစ်လာသည်။

သည်အတိုင်းနေလျှင် မည်သို့မျှ မထူးခြား သော်လည်း
အတွင်းအား စုစည်းလိုက်၍ သွေးလည်ပတ်မှု အရှိန်အဟုန်
မြင့်ရသောအခါတွင်မူ လိုအပ်သော သွေးလည်ပတ်မှု အရှိန်
အတိုင်း ရမလာပဲ၊ ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း ဝါယောဓာတ်လည်ပတ်မှု
နှင့် သွေးလည်ပတ်မှုတို့ကို လိုက်လျော ညီထွေမှုမရှိပဲ လမ်း
ကြောင်းများ လွဲကွန်ကာ လက်ယာရေစီး သွေးကြောကွက်
တွင် အကြောများပိတ်ကုန်သည်။ ယင်းမှတစ်ဆင့် တကိုယ်လုံးရှိ
အရေးကြီးသော အခြား သွေးကြောကွက်များလည်း သွေး
လည်ပတ်မှု တုံ့ဆိုင်းကုန်ကာ တကိုယ်လုံးပျော့ခွေ၍ မလှုပ်နိုင်
စကားမပြောနိုင်ပဲ ဖြစ်သွားပေမည်။

ကခြေသည် မိန်းကလေး (၃)ယောက်မှာလည်းလိန်ပင်းကို
ရန်သူမှန်းမသိ။ တခြားညွှန်သည်များကဲ့သို့ မိမိတို့အားထိကပါး
ရိကပါးလုပ်သည်ထင်မှတ်ကာ တခစ်ခစ် ရယ်မောယင်း ခန်းမ
ဆောင်ထဲသို့ ဆက်လက်လျှောက်လှမ်းဝင်ရောက်လာကြသည်။

နောက်ထပ်ဝင်ရောက်လာကြသော ကခြေသည်မိန်းကလေး
(၄)ယောက်တို့ကိုလည်း လိန်ပင်းက ဤနည်းနှင့်နှင် ပြုလုပ်
လိုက်သည်။

ထို့နောက် ဘေးပဲ့လွတ်တခုဝယ် အသာ ဝင်ထိုင် နေလိုက်
သည်။

အားထားရသော ကခြေသည် ညီအစ်မ(၇)ဖော်တို့ရောက်
လာပြီမို့၊ ရှောင်မှုက လေသံမာမာဖြင့် ဝတ်စုံပြာအဘိုးကြီးကို
လှမ်းပြောသည်။

၆၀ * ဓမ္မဒိုလ်ဝင်းကြွယ်

“ကဲ ခေါင်းပြတ်တမ်းလောင်းကြေးလုပ်မယ်ဆိုတဲ့ညွှန်သည်
ထောက်ကြီး ရှင်ဟာဘယ်သူဘယ်ဝါဖြစ်တယ်ဆိုတာ ထုတ်ပြောဖို့
အချိန်တန်ပါပြီ”

“ဟားဟားဟား... ဘာလဲ မင်းက ဟန်ဆောင်တာတွေ
ဘာတွေတောင် မလုပ်တော့ပဲ ကျုပ်ကို ပြောင်တိုက်ခိုက်တော့
မသိလား မင်းတို့သင်္ဘောက လက်ရွေးစင်အစောင့်သိုင်းသမား
သုံးယောက်ရဲ့အခြေအနေမဟန်လို့ ကခြေသည်ညီအစ်မခုနစ်ဖော်
ကို စစ်ကူခေါ်လိုက်တာမဟုတ်လား မင်းတို့ဘက်က ပိုင်လှပြီ
ထင်မနေနဲ့ ကခြေသည် ညီအစ်မခုနစ်ဖော်ဟာလဲမမူလောက်ပါ
ဘူး မယုံယင်စမ်းကြည့်ကြလေ”

ဝတ်စုံပြာအဘိုးကြီးကအရေးမသားဟန်ဖြင့် ရယ်မောယင်း
ပြောသည်။

ဤတွင် ရှောင်မှုလည်း စဉ်းစားမနေတော့ပဲ၊ ကခြေသည်
ညီအစ်မ (၇)ဖော်ကို လှမ်းအမိန့်ပေးလိုက်သည်။

“ညီမတို့ရေ အဲဒီဝတ်စုံပြာအဘိုးကြီးကို ဝိုင်းပြီး ချေမှုန်း
လိုက်ကြပေတော့”

ကခြေသည် ညီအစ်မ (၇)ဖော်တို့သည် ‘ပုလဲ(၇)သွယ်’
စုပေါင်းသိုင်းကွက်ကို ခင်းကျင်းကာဝတ်စုံပြာအဘိုးကြီးအား
ဝိုင်းလိုက်ကြသည်။

“သနားစရာ ကောင်းလိုက်တဲ့ မိန်းကလေးတွေ ပါလား
ကိုယ့်အခြေအနေ ကိုယ်ဘယ်လိုရှိတယ်ဆိုတာကိုတောင် မရိပ်မိ
ကြဘူးမင်းတို့က ပုလဲခုနစ်သွယ်စုပေါင်းသိုင်းကွက်ကိုလေ့ကျင့်
တတ်မြောက်ထားပေမယ့် တခါမှတိုက်ပွဲမဝင်ရသေးလို့ဘယ်သူ
ကိုမှ အန္တရာယ်ပေးဖူးအိုးမှာ မဟုတ်ဘူး ဒီတော့ မင်းတို့ကို
သက်ညှာသေအားပြင့် တခုသတိပေးလိုက်မယ်ကျုပ်ကိုမတိုက်
ခင် မင်းတို့ရဲ့ အတွင်းအားလည်ပတ်မှု မှန်မှန်ကန်ကန် ရှိရဲ့လား
ဆိုတာ စစ်ဆေးကြည့်ကြပါအုံး”

ဝတ်စုံပြာ အဘိုးကြီးကပြောသည်။

ဤတွင် ကခြေသည် ညီအစ်မ(၇)ဖော်တို့က အတွင်းအား
များကို စုစည်းကြည့်လိုက်ကြသည်။

စောစောက လိန်ပင်း၏ လက်ချက်မိထားသည်မို့ အတွင်း
အားစုစည်းလိုက်သည်နှင့် တကိုယ်လုံးကျဉ်တက်ကာပျော့ခွေပြီး
လဲကျကုန်ကြသည်။

ဤအဖြစ်ကို မြင်ရသောအခါ၊ ရှောင်မှုမှာ အကြီးအကျယ်
ထိတ်လန့်သွားသည်။

ထို့ကြောင့် သူထိုင်နေရာနေရာ၏ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင်ရှိသော
အရေးပေါ် အချက်ပေးခေါင်းလောင်း၏ ခလုတ်ကို (၉)ကြိမ်
(၉)ခါတိုင်တိုင် ဖိနှင်းကာ၊ သေရေးရှင်ရေး အန္တရာယ်ကြုံနေ
ရကြောင်း အချက်ပေးလိုက်လေတော့သည်။

ချမ်းသာသင်္ဘော၏ အပေါ်ထပ်တနေရာတွင် လျှိုငှက်စွဲ၊ အခန်းအောင်း၍နေသော ယဲ့ချီမှာ အရေးပေါ် အချက်ပေး ခေါင်းလောင်းသံ (၉)ချက်ကို ကြားလိုက်ရသည်တွင်အတော် ထိတ်လန့်သွားသည်။

ထို့ကြောင့် ရောက်ရှိနေသော ရန်သူကိုရင်ဆိုင်ရန်အတွက် သူ့အားကိုးလှသော ရန်အင်းနှင့်စုလွေ့ တို့ကို ချက်ချင်း စေလွှတ် လိုက်သည်။

x x x

အခန်း (၄)

ရန်အင်းနှင့် စုလွေ့တို့ ပင်မခန်းမဆောင်ကြီးထဲသို့ ရောက် လာသည်။

ခန်းမဆောင်ထဲသို့ရောက်သည်နှင့် ခွေခွေလေး လဲကျနေကြ သော ကခြေသည် ညီအစ်မ(၇)ဖော်တို့ကိုတွေ့ရသည်။ ထို့ပြင် ချိန်ကျုံးတို့(၃)ယောက်ငြိမ်သက်စွာ မလှုပ်ယှက်ထိုင်နေသည် ကိုလည်း ရန်အင်းတို့က သတိထားမိလိုက်ကြသည်။

အခြေအနေ အတော်ဆိုးဝါးနေကြောင်း ရန်အင်းနှင့် စုလွေ့တို့က ချက်ချင်းနားလည်လိုက်ကြသည်။

“ရှောင်မှု ကခြေသည်ညီအစ်မ (၇)ဖော် မူးလဲနေတာကို
ဘာကြောင့်ဒီအတိုင်းကြည့်နေရတာလဲ အပြင်ကို မြန်မြန်ခေါ်
ထုတ်ပြီး အမူးပြေအောင် ပြုစုပေးလိုက်လေ”

ရန်အင်းက ရောက်မဆိုက်ပင် အော်ဟစ်ပြောဆိုလိုက်သည်။
ဤတွင် သင်္ဘောအမှတ်များက ချက်ချင်းပင် ကခြေသည်
ညီအစ်မ (၇)ဖော်တို့ကို ပွေ့ချီကာ ခန်းမဆောင် အပြင်သို့
ခေါ်ကုတ်သွားကြသည်။

“အင်း...အမှတ်သုံးစားပွဲ၊ အမှတ်ဆယ်ငါးစားပွဲနဲ့အမှတ်
သုံးဆယ်နှစ် စားပွဲတွေမှာ ထိုင်နေကြတဲ့ ညွှော်သည်တော်
လူကြီးမင်းသုံးယောက်ကိုကြည့်ရတာ ကိုယ်လက် မအိမသာဖြစ်
နေပုံရတယ် သူတို့ကိုပါ ဆေးခန်းခေါ်သွားပြီး စိတ်ကြည်လင်
လန်းဆန်းလာအောင် ကုသပြုစုပေးလိုက်ကြပါ”

ရန်အင်းက ဆက်ပြောသည်။

ရန်အင်း၏ လိမ္မာပါးနပ်မှုကြောင့် ချမ်းသာ သင်္ဘော၏
လက်ရွေးစစ် အစောင့်သိုင်းသမား (၃)ယောက်၏ အဖြစ်ကို
ညွှော်သည်များ မရိပ်မိစေပဲ အပြင်သို့ ခေါ်ထုတ် သွားနိုင်
ကြသည်။

“ကိုင်း...ကိုင်း...ညွှော်သည်တော် လူကြီးမင်းတွေ စိတ်ရှုပ်
နေတာ ပြေပျောက်အောင် အဖျော်ယမကာနဲ့ စားသောက်
ဖွယ်တွေ တည်ခင်းလိုက်ကြပါအုံး”

ရန်အင်းက ဆက်လက်ပြောဆိုညွှန်ကြားလိုက်သည်။

စားပွဲထိုးများက သေရည်သေရက်အဖျော်ယမကာများနှင့်
စားသောက်ဖွယ် ဟင်းလျာများကိုချက်ချင်းပင်တည်ခင်းသည်။

အူကန်းသည် ဝတ်စုံပြာအဘိုးကြီး၏ ဘေးနားရှိ စားပွဲခုံ
ဝယ်ထိုင်နေသည်။ စားပွဲထိုး အမျိုးသမီးငယ် တယောက်က
အူကန်းရှေ့သို့ အရက်တခွက်နှင့် ယင်းလျာပန်းကန်များလာချ
ပေးသည်။

“အမောပြေ သုံးဆောင်လိုက်ပါအုံးရှင်”

ချစ်စရာအပြုံးလေးနှင့်လည်း ပြောသွားသည်။

အူကန်းက ခေါင်းညိတ်ပြပြီး အရက်ခွက်ကို အသာကိုင်
လိုက်သည်။

“အဲဒီအရက်ကိုမသောက်နဲ့ အရက်ထဲမှာ ဆေးခတ်ထား
တယ် အရက်ကိုသောက်မိတာနဲ့ စိတ်တွေ လေးလံထိုင်းမှိုင်းပြီး
သူတို့ပြောသမျှ လိုက်လုပ်နေရလိမ့်မယ်”

လျှို့ဝှက်အသံဖြင့် တိုးတိုးလေး ပြောဆိုသတိပေးသည်ကို
အူကန်းကြားရသည်။ အသံမှာ တိုးညှင်း လှသော်လည်း
မိန်းကလေးတဦး၏ အသံဖြစ်မှန်း အူကန်းရိပ်မိသိရှိလိုက်သည်။

မည်သူကများမိမိကိုသတိပေးတားဆီးသနည်းဟုလှမ်းကြည့်
လိုက်ရာ၊ သူ့စားပွဲအနီးမှ ဖြတ်လျှောက်သွားသော မိန်းမပျို
တဦးကိုတွေ့ရသည်။

မိန်းမပျိုမှာ မလုံ့တလုံ့ အဝတ်အစားများ ဝတ်ထားသည်။ ခုမ်းသာသဘော၏ပျော်တော်ဆက်မယ်လေးတယောက်ဖြစ်ဟန် တူသည်။

မိမိတို့ဘာကြောင့်များ သတိပေးသွားရသနည်းဟု အူကန်း ဧည့်စား၍မရနိုင်အောင် ဖြစ်နေသည်။ သို့သော် သတိပေးသည့် အတွက်မူ ထိုမိန်းကလေးကို ကျေးဇူးဘင်မိသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုမိန်းကလေး၏ ရုပ်ရည်သွင်ပြင်ကို သေသေချာချာ မှတ်သား ထားလိုက်သည်။

အူကန်းကို လျှို့ဝှက်လေသံဖြင့် သတိပေးသွားသူ ဘေးမှာ အသက်(၁၉)နှစ်ခန့်ရှိသည်။ ရုပ်ရည်ချောမောကာ ကိုယ်ခန္ဓာ လှပတောင့်တင်းသည်။ မပေါ့တပေါ့ ဝတ်ထားသောအဝတ် များကြောင့်ရင်ညွန့်တွင်မွှဲနီလေးတလုံးရှိသည်ကို အူကန်းသတိပြု မိလိုက်သည်။

အခြေအနေ ရုတ်ရုတ်သဲသဲဖြစ်သွားအောင် ထိန်းပေးပြီး နောက်၊ ရန်အင်းသည်ရှောင်မူရှိရာသို့ လျှောက်လှမ်းလာသည်။

ရှောင်မူက ဖြစ်ပျက်ယုံအလုံးစုံကို တီးတိုးပြောပြသည်။ ရန်အင်းက ဣန္ဒြေရရပင်ရပ်၍နားထောင်နေသည်။

“မမလေးယဲ့ချီနဲ့ လောင်းကစားချင်တယ်ဆိုတာ အဘ လား”

ရှောင်မူထံမှ အကြောင်းစုံကြားသိရပြီးနောက်၊ ရန်အင်းက ဝတ်စုံပြာ အဘိုးကြီးကိုလှမ်းမေးသည်။

“အေး...ဟုတ်တယ် ဘယ်လိုသောင်းကစားကြမယ် ဆိုတာ ကိုကော ထပ်ပြောရအုံးမလား”

ဝတ်စုံပြာအဘိုးကြီးက ပြန်ပြောသည်။

“ပြောရောမလိုတော့ပါဘူး အဘရှဲ့ နာမည်ကိုသာ သိပါ ရစေ”

“ကျုပ်နာမည် အိန်းလုံ”

“ကောင်းပါပြီ အဘရှဲ့လောင်းကြေးနဲ့ ဝိန်ခေါ်မူကိုလက်ခံ ပါတယ်”

“ဟောဒီက အဘအိန်းလုံနဲ့ပြိုင်ပြီး လောင်းကစားရအောင် လို့ မာယာမင်းသမီးယဲ့ချီ ဒီခန်းမဆောင်ထဲကို ကြွလာခဲ့ပါ ခင်ဗျာ”

“ဟေ့...ဟေ့...နေပါအုံး မင်းတို့က မွန်မွန်ကန်ကန် လုပ်မူ ဖြစ်မယ်နော် ငါ့ရှဲ့ဦးခေါင်းကို မာယာမင်းသမီး ယဲ့ချီအစစ်ရှဲ့ ခေါင်းနဲ့မှ လောင်းကြေး ထပ်နိုင်မယ် အတုအပ အယောင် ဆောင်တယောက်ယောက်ရှဲ့ခေါင်းနဲ့တော့ လောင်းကြေး မထပ် နိုင်ဘူး”

အကင်းပါးသော ဝတ်စုံပြာအဘိုးကြီးကပြောသည်။

ဤသို့ဖြင့် ဝတ်စုံပြာအဘိုးကြီး အိန်းလုံနှင့်ရန်အင်းတို့သည် မာယာမင်းသမီးယဲ့ချီအတုအစစ်ကိစ္စအတွက် အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ပြောဆိုငြင်းခုံကြလေတော့သည်။

ထိုသို့ငြင်းခုံနေကြသည့်အိန်းလုံနှင့် ရန်အင်းတို့အနားဝယ် စုလွေ့ကရပ်နေပြီး၊ အခွင့်ကောင်း ပေါ်သည်နှင့် အိန်းလုံကို အလစ်ဖမ်းတိုက်ခိုက်ရန် အသင့်စောင့်နေသည်။

အိန်းလုံကလည်း ဤအချက်ကို ရိပ်မိသည်။ ထို့ကြောင့် အလစ်မပေးပဲ ရန်အင်းနှင့် ငြင်းခုံယင်း စုလွေ့ကိုလည်းမကြာခဏ ငှဲစောင်းကြည့်နေသည်။

စုလွေ့မှာ လစ်ကွက်ဖမ်း၍မရနိုင်ပဲ ရှိနေသည်။

ဝတ်စုံစိမ်းဝတ် မိန်းမပျိုလေးက အိန်းလုံကို တိုက်ခိုက်ရန် အလစ်ချောင်းနေမှန်း အူကန်းလည်းရိပ်မိသည်။

အူကန်းသည် သည်အတိုင်းကြည့်မနေနိုင်ပဲ ဝတ်စုံစိမ်းဝတ် မိန်းမပျိုလေးကို ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ရန် ထိုင်နေရာမှ အသာထလိုက်သည်။

မလုပ်နဲ့ညီလေး အဲဒီဝတ်စုံစိမ်းနဲ့ မိန်းကလေးဟာချမ်းသာသဘောရှိ ထပ်သီး သိုင်းသမားတယောက်က၊ စုလွေ့လို့ခေါ်တယ်၊ စုလွေ့ရဲ့ သိုင်းပညာစွမ်းက မင်းထက် ပိုကောင်းတယ်၊ အခုလောလောဆယ်မှာ မင်းအနေနဲ့ စုလွေ့ကို အနိုင်မတိုက်နိုင်သေးဘူး”

လျှို့ဝှက်လေသံဖြင့် တီးတိုးပြောဆိုဟန်တားသံ ပေါ်လာသည်။ ပခုံးပေါ်သို့လည်း လက်တဘက်တင်ပြီး အသာဖို့ချခြင်းခံရသည်။

အူကန်းလှမ်းကြည့်ရာ သူ့အနီးတွင် လိန်ပင်းရောက်နေမှန်း သိရသည်။ မည်သည့်အချိန်က ရောက်လာမှန်းကိုတော့ အူကန်းမသိ။

အူကန်းသည် ကိုယ်ရှိန်ကိုပြန်သတ်ကာ ထိုင်ခုံတွင် ပြန်ထိုင်လိုက်ရသည်။

မိမိ၏ သိုင်းပညာညံ့ဖျင်းသည်ကို အတော်ပင် မကျေမချမ်ဖြစ်နေမိသည်။

“စိတ်မပျက်ပါနဲ့ငါ့ညီရာ မင်းအသက်က ငယ်ငယ်ခလေး ရှိသေးတာပဲ ကြီးစားပြီး သိုင်းပညာတွေ လေ့ကျင့်လိုက်ယင် တနေ့နေ့သူတို့ကို ယှဉ်နိုင်မှာပေါ့”

အူကန်း စိတ်ပျက်လက်ပျက် ဖြစ်သွားကြောင်း အကဲခတ်မိသည့်အတွက် လိန်ပင်းက တီတိုးအားပေးစကားပြောသည်။

“ဒီတခေါက် ဒီသဘောပေါ် တက်လာခဲ့တာ ဖေဖေအကြောင်း မသိရယာ မပြန်ဘူးလို့ ကျွန်တော်ဆုံးဖြတ်ထားတယ်၊ ဒီတော့ ကျွန်တော့်အသက်သေချင်သေပါစေ ပျောက်ဆုံးနေတဲ့ ကျွန်တော့် အဖေအကြောင်းကိုတော့ သိအောင်စုံစမ်းရမယ်”

အူကန်းက လိန်ပင်းကို လှမ်းကြည့်ယင်းပြောသည်။

“ဒီလို တငွေထိုးမလုပ်နဲ့လေ နေရာတကာမှာ မိုက်ရှူးရဲလုပ်လို့မဖြစ်ဘူး၊ အခြေအနေကို ချင့်ချိန်ပြီး ဆုတ်သာတက်သား ရှိအောင်လုပ်ရတယ်၊ ချမ်းသာသဘောပေါ်က သိုင်းသမားတွေ

ဟာ နှယ်နှယ်ရရ မဟုတ်ဘူးနော် အစွမ်းအစ သိပ်ထက်မြက်
တယ်။ အစ်ကိုနဲ့ ဦးလေးအိန်းလုံတို့တောင်မှ ချမ်းသာသဘောရှိ
လျှို့ဝှက်အင်အားကို သိရုံ ဖမ်းသပ်ကြည့်ဖို့လာခဲ့ကြတာ အခုလို
အချိန်မှာ သူတို့နဲ့ အသေအကြေ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်လို့မဖြစ်သေး
ဘူး။ ခဏကြာယင် အစ်ကိုနဲ့ ဦးလေးအိန်းလုံတို့ ပြန်ထွက်သွား
ကြတော့မှာပဲ။ ငါ့ညီလဲ အစ်ကိုတို့နဲ့ လိုက်လာခဲ့ပါ။”

“ဟေ့ ဟေ့ အကြောင်း မသိရမချင်း မပြန်ဘူး။ အစ်ကိုတို့
ပြန်ချင်ပြန် ကျွန်တော်နေရစ်ခဲ့မယ်”

အူကန်းက ခေါင်းမာမာနှင့် ပြောသည်။

လိန်ပင်းမှာ အူကန်းကို ချမ်းသာသဘောပေါ်ဝယ် တ
ယောက်တည်း မထားခဲ့ရက်ပေ။ မိမိတို့ထွက်သွားလျှင် အူကန်း
ကို တပါတည်းခေါ်သွားလိုသည်။ သို့သော် သည်အတိုင်း ဆို
လျှင် အူကန်းကို ခေါ်၍ရမည်မဟုတ်ကြောင်း လိန်ပင်းနားလည်
သည်။

အကြောပိတ်ကာ ခေါ်သွားမှ ဖြစ်မည်မို့ လိန်ပင်းက
အူကန်း၏ ခါးဆစ်မှ ပျော့ခွေကြောကို လက်ဝါးဖြင့် အသာ
ရိုက်ကာ ပိတ်လိုက်သည်။

အူကန်းမှာ ထိုင်ခုံပေါ်ဝယ် ပျော့ခွေကာ ကျသွားသည်။

ထိုအချိန်တွင် အဘိုးကြီး အိန်းလုံက ထွက်ခွာ သွားရန်
လျှို့ဝှက်အချက်ပြလိုက်သည်။ လိန်ပင်းမှာ အူကန်းကို အာရုံ
စိုက်နေချိန်မို့ အိန်းလုံအချက်ပြသည်ကို မမြင်လိုက်။

အူကန်းကို အကြောပိတ်ပြီးနောက် လိန်ပင်းက စုလွေ့ကို
ထိန်းချုပ်ရန် ရွှေ့သို့တက်လာသည်။

စုလွေ့အနီးသို့ လိန်ပင်းရောက်ရှိသွားချိန်ဝယ် အိန်းလုံမှာ
နန်းမဆောင် အဝင်ဝနားသို့ ဆုတ်သွားပြီဖြစ်သည်။

လိန်ပင်းက စုလွေ့၏ပျော့ခွေကြောကို လက်ဝါးဖြင့်ရိုက်
ကာ ပိတ်လိုက်သည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ရှောင်မူက အူကန်း၏အနားသို့ ရောက်ရှိ
လာသည်။ အကြောပိတ်ခံရပြီး မလှုပ်မရှားနိုင် ဖြစ်နေသော
အူကန်းကို ရှောင်မူက အလွယ်တကူပင် ထိန်းချုပ်ဖမ်းဆီးလိုက်
သည်။

လိန်ပင်းက အူကန်းကို ပြေး၍ကယ်ဆယ်မည်ပြုသည်။

“လိန်ပင်း ကောင်လေးကိုကယ်ဖို့ အချိန် မ မိ တော့ ဘူး။
ဒီတော့ မင်းလဲ ဓားစာခံတယောက် ရအောင်ဖမ်း”

လိန်ပင်း ဘာလုပ်ရမည်မသိပဲ ထိတ်ထိတ်ပျာပျာဖြစ်နေခိုက်
အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်နေသော အိန်းလုံက လှမ်းအော်ပြော
သည်။

ထို့ကြောင့် လိန်ပင်းသည် အူကန်းရှိရာသို့ မသွားတော့ပဲ
ခွေလဲကျနေသော စုလွေ့ကိုသာ ဖမ်းချုပ်လိုက်သည်။

“ဟေ့လူ့ စုလွေ့ကိုထားခဲ့”

ရန်အင်းက အော်ဟစ်ပြောဆိုယင်း လိန်ပင်းကို ဝင်တိုက်မည်ပြင်သည်။

“အရမ်းမလုပ်နဲ့လေ အတင်းဝင်လာယင် ဒီကောင်မလေးနာမယ်၊ အခု ခင်ဗျားတို့ ကျွန်တော်တို့နဲ့ တဘက်ကို လူတယောက်စီ ဖမ်းမိထားတော့ ဘယ်ဘက်ကမှ အသာမရပဲ သရေဖြစ်နေတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ဖမ်းထားတဲ့ ကျွန်တော့်ညီတော်မောင်ကို လွှတ်ပေးယင် ဟောဒီမိန်းကလေးကို ချက်ချင်း ပြန်လွှတ်ပေးမယ်”

လိန်ပင်းကပြောသည်။ ရန်အင်းမှာ လိန်ပင်းကို ဝင်မတိုက်တော့ပဲ ကိုယ်ရှိန်သတ်လိုက်သည်။

“မမလေးက ဒီလိုအပေးအယူ လုပ်ထားမျိုးကို လက်ခံမှာ မဟုတ်ဘူး စုလွေ့ကို ဖမ်းချင် ဖမ်းသွားကြပါစေ ဒီကောင်လေးကိုတော့ ပြန်လွှတ်ပေးလို့မဖြစ်ဘူး”

ရှောင်မူက ရန်အင်းကို လှမ်းပြောသည်။

“ဒါတွေ ကျုပ်နားလည်ပါတယ် ခင်ဗျားကဝင်ပြီး ဆရာမလုပ်မိမ်းပါနဲ့”

ရန်အင်းက စိတ်ကိုဟန်ဖြင့် ပြန်အော်ပြောသည်။

ထိုအခိုက်မှာပင်၊ ကပွဲစင်မြင့်ငယ်၏ ဘေးနားရှိ တံခါးပေါက်မှ လူ(၃)ယောက်ဝင်လာသည်။

ထိုလူများ၏အသွင်မှာ ထူးဆန်းလှသည်။

အကျီစိမ်း၊ဘောင်းဘီစိမ်းများဝတ်ပြီး အစိမ်းရောင်မျက်နှာဖုံးများတပ်ဆင်ထားသည်။ မျက်နှာဖုံးဝယ် မျက်စေ့ပေါက်(၂)ပေါက်သာ ပါသောကြောင့်၊ မျက်နှာသွင်ပြင်ကိုမမြင်ရ။

ခေါင်းတွင်လည်း အစိမ်းရောင် ခေါင်းပေါင်းများပေါင်းထားကြသည်။

လျှောက်လှမ်း လာကြပုံမှာလည်း အိပ်မက်ထဲဝယ် လမ်းလျှောက်နေသလို တလှမ်းချင်း လျှောက်လာကြသည်။ မျက်နှာဖုံး၏ အပေါက်များမှ မျက်လုံးများ၏ အရိပ်အရောင်မှာလည်း အတော်ကြောက်စရာကောင်းသည်။

မည်သည့်ခံစားမှုမှမရှိပဲ တိုက်ခိုက်ရန်သာ နားလည်သော ကျားရဲ၏မျက်လုံးများလိုဖြစ်နေသည်။

ခေါင်းပေါင်းစိမ်းနှင့် လူ(၃)ယောက် ဝင်လာသည်ကိုမြင်သည့်နှင့် ရန်အင်း၏ မျက်နှာ ‘ကွက်’ကနဲ တချက်ပျက်သွားသည်။

ရန်အင်းသည် အိတ်ထဲမှ ခရာငယ်တခုကို ကမန်းကတန်းထုတ်ကာ၊ ပါးစပ်တွင် ကပ်ပြီး မှုတ်လိုက်သည်။

“တူ - တူ - တူ”

ခရာ၏မြည်သံမှာ သာမန်ခရာများနှင့်မတူ။ ထူးခြားလှသည် ထူးခြားသော ခရာသံ(၃)ချက်ပေါ်လာသည်နှင့်ခေါင်းပေါင်း

စိမ်း(၃)ယောက်သည်၊ ရှေ့သို့ဆက်မလာတော့ပဲ၊ ခြေလှမ်းများကိုရပ်ကာ၊ ကျောက်ရုပ်များလို တောင့်တောင့်ကြီး ရပ်နေလိုက်ကြသည်။

“ညွှန်သည်တော်လူကြီးမင်းများခင်ဗျာ ကျွန်တော်တို့ချမ်းသာသင်္ဘောမှာ အရေးပေါ်ကိစ္စတစ်ခုနဲ့ ကြုံနေရပါတယ် ဘာကိစ္စလဲဆိုတာကို အသေးစိတ်ရှင်းပြဖို့အချိန်မရှိပါဘူး ဒီတော့ ညွှန်သည်တော်လူကြီးမင်းများဟာ မိတ်ဆွေပဲဖြစ်ဖြစ် ရန်သူပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီသင်္ဘောပေါ်က ချက်ချင်းထွက်သွားကြပါ ခေါင်းပေါင်းစိမ်းနဲ့လူတွေကို လုံးဝမထိမိပါစေနဲ့ မြန်မြန်လုပ်ကြပါ”

ရန်အင်းက ပြောသည်။ ဤစကားများကို ပြောရာတွင် ရန်အင်း၏မျက်နှာမှာ ထူးခြားသော အမူအရာပေါ်နေသည်။

ရှောင်မူက ရန်အင်းကို နားမသည်သည့် အသွင်ဖြင့်လှမ်းကြည့်သည်။

ရန်အင်းက လိတ်ထိတ်ပျာပျာနှင့်နှိုးဆော်ပြောကြားသော်လည်း၊ ခန်းမဆောင်ထဲရှိ ညွှန်သည်များမှာ ရုတ်တရက် ငေးကြောင်ကာ ဘာလုပ်ရမည်မှန်း မသိဘဲ ထိုင်ခုံများဝယ်ဆိုင်နေမြဲထိုင်နေကြသည်။

“အသေခံလက်မရွံ့ သိုင်းသမားတွေ့ရောက်နေကြပြီသူတို့ကိုရင်ဆိုင်ပုံ ဘယ်ဆိုသင်တော့ ဒီအခန်းထဲမှာ နေရစ်ခဲ့ကြ”

အဘိုးကြီးအိန်းလုံက အော်ပြောသည်။

ဤအခါတွင်မှ ညွှန်သည်များမှာ လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်လာပြီး ဆိုင်နေရာမှထကာ၊ ထွက်ပေါက်ကံ့ရှာကြသည်။

လိန်ပင်းသည် ပျော့ခွေနေသော စုလွေ့ကို ဖမ်းချုပ်ခေါ်ဆောင်ကာ၊ အိန်းလုံရပ်နေသော တံခါးပေါက်နားသို့ ရောက်လာပြီး အပြင်သို့လှစ်ကနဲပြေးထွက်သွားသည်။

ထိုအချိန်တွင် ရန်အင်းလည်း သူတို့ အနီးသို့ အပြေးရောက်ရှိလာသည်။

“ဦးလေးအိန်းလုံ ကျွန်တော့်နောက်ကလိုက်လာခဲ့ပါ ဖမ်းထားတဲ့ စုလွေ့ကိုလဲ ပြန်လွှတ်ပေးပါ”

ရန်အင်းက အိန်းလုံကိုပြောသည်။

“ဟေ့ငါ့အိန်းလုံဆိုတဲ့ကောင်က မိန်းမယုတ်ရွဲလက်ပါးစေ့နဲ့စေ့စပ်ပြီး အပေးအယူမလုပ်ဘူးကွ”

အိန်းလုံက ခနဲတဲဲ့တဲဲ့အသံဖြင့် ပြန်ပြောသည်။

“တောက်....တော်တော်နားဝေးတဲ့အဘိုးကြီး”

ရန်အင်းက ဒေါသတကြီးပြောကာ အိန်းလုံကိုသာ လက်ငါးဖြင့်ချိတ်သည်။ အိန်းလုံကနေရာမှပင်မရွေ့ပဲ ဗယ်လက်ကို ဆတ်ကနဲမြှောက်ကာ တချက် ဝှေ့ယမ်းလိုက်သည်။

မည်သို့မည်ပုံ ပြုလိုက်သည်မသိ။ ရန်အင်း၏ လက်ငါးချိတ်ချက်မှာ ပျက်ပြယ်သွားပြီး၊ ညာလက်ကောက်ဝတ်ပင်လျှင်၊ အိန်းလုံ၏ဗယ်လက်ဖြင့်ဖမ်းချုပ်ခြင်းခံလိုက်ရသည်။

အိန်းလုံက ဆုပ်ဖမ်းမိထားသောရန်အင်း၏ လက်ကို 'ဆတ်' ကနဲဆောင်ဆွဲလိုက်ရာ ရန်အင်း၏ ကိုယ်ခန္ဓာရှေ့သို့ ကိုင်းကျ သွားသည်။

ဤအခါတွင် အိန်းလုံက လျှို့ဝှက်လေသံဖြင့် နှစ်ကိုကြား တီးတိုပြောသည်။

“မင်းက အူကန်းကို ကယ်တင်လေးနိုင်ဖို့ကြိုးစားတဲ့ အပြင် အသေခံလက်မရွံ့ သိုင်းသမားဆိုးသုံးရောက်ကိုလဲ ဟန့်တား ထားလိုက်တာ ငါရိပ်မိပါတယ် ဒီလိုလုပ်တဲ့အတွက် မင်းကို ယဲ့ချီက ကောင်းကောင်း အပြတ်ခတ်ခတ်မှာ သေချာတယ် ဒီတော့ဘာမှစဉ်းစားမနေနဲ့ ငါတို့နောက်ကို လိုက်ခဲ့ပေတော့”

ရန်အင်းမှာ ဘာပြန်ပြောရမည်မသိပဲ ကြောင်အန်းအန်းဖြစ် သွားသည်။ ထိုအချိန်တွင် အိန်းလုံက အများကြားနိုင်အောင် အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့် ဆက်ပြောသည်။

“မင်းလိုကောင်ကများ ငါ့ကိုလာစမ်းဝံ့သလား ကဲကြပေ တော့”

အိန်းလုံက ပြောပြောဆိုဆို ရန်အင်းကို 'ဆတ်'ကနဲ တွန်း ထုတ်ပစ်လိုက်သည်။

အိန်းလုံတွန်းထုတ်လိုက်သည့်အချိန်ဖြင့် ရန်အင်း၏လိုယ်ခန္ဓာ မှာ တံခါးပေါက်မှနေ၍ ဒယ်ဒယ်ဖြင့် အပြင်ဘက်သို့ရောက် သွားသည်။

အပြင်တွင်ရှိနေသော လိန်ပင်းက ဗယ်လက်ဖြင့်ရန်အင်း၏ ညာလက်ကောက်ဝတ်ကို 'ဆတ်'ကနဲ ဖမ်းဆုပ်ထားလိုက်သည်။

“ဒီမယ်မိတ်ဆွေ အချိန်သိပ်မရှိဘူး ဒီတော့ ပြတ်ပြတ်သား သားပဲမေးမယ်ခင်ဗျားအနေနဲ့ မိန်းမယုတ်ယဲ့ ချီရဲ့ လက်အောက် က အလွတ်ရုန်းထွက်ချင်တဲ့ စိတ်ဆန္ဒရှိသလား”

လိန်ပင်းက ရန်အင်းကို စူးစိုက်ကြည့်ပြီးမေးသည်။

“ဒီလိုထွက်ပြေးယင် ယဲ့ချီက လိုက်ပြီး အန္တရာယ်ပေးလိမ့် မယ် အဲဒါကို ခင်ဗျားတို့က အကာအကွယ်ပေးနိုင်မလား”

ရန်အင်းကပြန်ပြောသည်။

“စိတ်ချ ခင်ဗျားသာ တကယ်တန်းအမြင်မှန်ရမယ်ဆိုယင် ဘယ်လို အန္တရာယ်မျိုးမှ မကြုံရအောင် တာဝန်ယူ ကာကွယ် ပေးမယ်”

“ကောင်းပြီ ခင်ဗျားတို့နောက်ကို ကျွန်တော် လိုက်ခဲ့မယ် သူလဲလိုက်လိမ့်မယ်”

ရန်အင်းက လိန်ပင်း၏ ညာလက်တွင်ပျော့ပျော့ခွေခွေလေး ဖမ်းချုပ်ခံနေရသော စုလွေ့ကို မေးငေါ့ပြုပြီး ပြောသည်။

လိန်ပင်းက ဘာမျှမပြောပဲ စုလွေ့၏ အပိတ်ခံထားရသော အကြောကိုပြန်ဖွင့်ပေးလိုက်သည်။ စုလွေ့ပြန်၍လှုပ်ရှား လာ နိုင်သည်။

ထိုအချိန်တွင် ဝတ်စုံပြာအဘိုးကြီး အိန်းလုံလည်း ခန်းမ ဆောင်ထဲမှ အပြေးထွက်လာသည်။

“ကဲ လာကြဟေ့ ဒီကနေ အမြန်ဆုံး ထွက်သွားကြရအောင်”

အိန်းလုံကပြောသည်။

“ညီလေးအူကန်း ကျန်နေသေးတယ်”

လိန်ပင်းက စိုးရိမ်တကြီးပြောသည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် မည်သို့ဖြစ်သည်မသိ၊ သင်္ဘောတစင်းလုံး ငလျင်လှုပ်သလို လူးလှိမ့်လှုပ်ရှားလာသည်။

ခန်းမဆောင်ထဲမှ အလွန်တကြား အော်လိုက်သံများလည်း ပေါ်လာသည်။

ထို့နောက် တဝုန်းဝုန်းပေါက်ကွဲသံများနှင့်အတူ မီးခိုးလုံးကြီးများ အလိပ်လိုက်တက်လာသည်။

“ရေထဲကို အမြန်ခုန်ချကြ အချိန်မရှိဘူးကြာယင်အားလုံး သေကုန်လိမ့်မယ်”

အိန်းလုံက အရေးတကြီးပြောယင်း ကုန်းပတ် အစွန်းသို့ ပြေးသွားပြီး ရေထဲခုန်ချလိုက်သည်။

အလွန်အရေးကြီးသောအခြေအနေမျိုး မြစ်ပေါ် နေပြီမို့ လိန်ပင်းလည်း တုံ့ဆိုင်းမနေတော့ပဲအိန်းလုံနောက်မှပြေးလိုက်ကာ ရေထဲခုန်ချလိုက်ရသည်။

ရုန်အင်းနှင့် စုလွေ့တို့လည်း ရွှေဆင့်နောက်ဆင့် ဆိုသလို ရေထဲသို့ ခုန်ဆင်းလာကြသည်။

ထို့နောက် (၄)ယောက်သား မြစ်ကမ်းပါးသို့ အရောက်အားစိုက်ခွန်စိုက် ကူးခတ်ကြလေတော့သည်။

“ချမ်းသာသင်္ဘော ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ”

“မီးခိုးလုံးတွေ အများကြီးပဲ”

“သင်္ဘောကို မီးလောင်နေတာလား”

“မဟုတ်နိုင်ဘူး မီးခိုးလုံးပဲတွေရပြီး မီးတောက်မှ မမြင်ရတာ”

မြစ်ကမ်းပေါ်ရှိလူများ၏ စိစိညံ့ညံ့ ပြောနေသံ များကို လိန်ပင်းတို့ ကြားရသည်။

လိန်ပင်းတို့(၄)ယောက်မှာ နောက်သို့ လှည့်မကြည့်အား သေးပဲ မြစ်ကမ်းပါးသို့ရောက်အောင် အတင်းကြိုးစားကူးခတ်နေကြသည်။

မြစ်ကမ်းပါးသို့ ရောက်သောအခါမှပင်၊ ချမ်းသာသင်္ဘောရှိရာသို့ လှမ်းကြည့်နိုင်ကြသည်။

ချမ်းသာသင်္ဘောရပ်တားသော မြစ်လယ်နေရာဝယ် မီးခိုးများ အလိပ်လိုက် ဖုံးလွှမ်းနေသည်။ မီးခိုးများမှာ ထူထပ်သိပ်သည်းလှသောကြောင့် ချမ်းသာသင်္ဘောကို မမြင်နိုင်ပေ။

မီးခိုးများသည် တစစပိုမိုထူထပ် ကျယ်ပြန့်လာသည်။

မြစ်ကမ်းပါး တိုင်ဆိုက်ကင်ထားသော သင်္ဘောများနှင့်လှေများသည် ကျယ်ပြန့်လာသောမီးခိုးများမှဝေးရာသို့ခုတ်မောင်းတိမ်းရှောင်နေကြသည်။

မီးခိုးလုံးများ၏ အထက်ဘက်နှင့် အောက်ဘက်မြစ်ရေပြင်
ဝယ် သင်္ဘောများလှေများဖြင့် ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေးဖြစ်နေသည်။

သိပ်တော့မကြာပါ။

မကြာမီမှာပင် ထိုနေရာအနီးဝန်းကျင်တွင် သင်္ဘော၊ လှေ၊
တစီးတလေမျှ မရှိတော့ပဲ ပြောင်ရှင်းသွားသည်။

ကျယ်ပြန့်လာသော မီးခိုးများမှာ အလျားတမိုင်နီးနီးပင်
ရှိလာသည်။

အချိန်တရွှေ့ရွှေ့ကုန်သွားသည်။

မီးခိုးလုံးများ တစစပါးလာသည်။

လိန်ပင်း၊ အိန်းလုံ၊ ရနံ့အင်းနှင့် စုလွေ့တို့အပါအဝင် မြစ်
ကမ်းပေါ်ရှိလူများသည် ဇွဲကောင်းကောင်းနှင့် ဆက်သက်စောင့်
ကြည့်နေကြသည်။

နောက်ဆုံးတွင် မီးခိုးများ လုံးဝကင်းစင်သွားသည်။

မီးခိုးများ မရှိတော့သည်နည်းတူချမ်းသာသင်္ဘောကိုလည်း
အရိပ်အရောင်မျှပင် မတွေ့ကြရတော့။

ချမ်းသာသင်္ဘောတယ်ရောက်သွားသနည်း။

မီးလောင်ပြာကျသွားပြီလော။ မဟုတ်နိုင်။ မီးလောင်ပြာကျ
သွားပြီဆိုလျှင် မီးကျမ်းနေသော သစ်သား အပိုင်း အစများ
မြစ်ရေပြင်ဝယ် မျောနေသည်ကိုတွေ့ရမည်။

ယခုမြစ်ရေစီးဝယ် မည်သည့်မီးကျမ်းနေသည့်အရာဝတ္ထုမျှ
မရှိ။

ချမ်းသာသင်္ဘောရေအောက်သို့ နစ်မြုပ်သွားပြီလော။ ဒါ
လည်းမဖြစ်နိုင်။ ချမ်းသာသင်္ဘောမှာ အတော်ကြီးမားသော
သင်္ဘောကြီးတခုဖြစ်သည်။ ဤလိုကြီးမားသော သင်္ဘောကြီး
မျိုး နစ်မြုပ်သည်ဆိုလျှင် မြစ်ရေပြင်တွင် ဝဲကတော့ပြစ်လျက်
လှိုင်းထန်ကာ လှုပ်ရှားလာရမည်။

ယခုမူ မြစ်ရေပြင်ဝယ် မည်သို့မျှ ထူးခြားပြောင်းလဲမှုမရှိ။
သာမန်စီးမြဲအနေအထားအတိုင်း စီးနေသည်။

မီးခိုးလုံးများကို အကာအကွယ်ယူကာ ချမ်းသာသင်္ဘော
ခုတ်မောင်းထွက်ပြေးသွားခြင်း ဖြစ်မည်လော။

ဤသို့လည်း မဖြစ်နိုင်။ မီးခိုးလုံးများမှာ အလျား တမိုင်
သာသာခန့်ကိုသာ ဖုံးအုပ်ထားသည်။ မီးခိုးလုံးများဖုံးအုပ်
နေသော နေရာ၏ အပြင်သို့ ရောက်လျှင် ချမ်းသာသင်္ဘောကို
ကောင်းစွာမြင်ရပေမည်။

ချမ်းသာသင်္ဘောမှာ သာမန်သင်္ဘောများထက် နှစ်ဆခန့်
ကြီးမားသော သင်္ဘောကြီးဖြစ်သည်။ မြစ်ကြောင်းငယ် သွား
လာလှုပ်ရှားနေသည့် သင်္ဘောများ ကြားဝယ် ဤမျှကြီးမား
ချမ်းသာသင်္ဘောကို ထင်ရှားစွာ မြင်သာနိုင်သည်။

ယခုတော့ ကြီးမားသော ချမ်းသာသင်္ဘော ခုတ်မောင်း
သွားသည်ကို မည်သူကမျှ မမြင်လိုက်ကြရ။

ပဟေဠိဆန်သော ချမ်းသာသင်္ဘောသည် လျှို့ဝှက် ဆန်း
ကျယ်စွာပင် ပျောက်ကွယ်သွားလေပြီ။

x x x

အခန်း (၄)

ချမ်းသာသင်္ဘောထူးခြားဆန်းကျယ်စွာပျောက်ကွယ်သွားပုံ
သတင်းမှာ သိုင်းလောကတစ်ခုလုံးသို့ ပြန့်နှံ့သွားသည်။

သိုင်းလောကတွင် ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ
ထင်ကြေးပေးကြသည်။

ချမ်းသာသင်္ဘောနှင့် သေမင်းသင်္ဘောတို့မှာ တနည်းနည်း
တဖုံဖုံ ပတ်သက် ဆက်စပ်နေရမည်ဟု အများစုက ထင်ကြေး
ပေးပြောဆိုကြသည်။

(၉)လပိုင်း (၁၅)ရက်နေ့တွင် ပေတီလာနေကျဖြစ်သော
သေမင်းသင်္ဘောသည် ယခုနှစ်အဖို့ ပေတီပေါက် လာတော့မည်
မဟုတ်ဟု အခိုင်အမာ ပြောဆိုသူများက ပြောဆိုကြသည်။

ဤသို့ဖြင့် သိုင်းသမားအပေါင်းတို့သည်၊ သေမင်းသင်္ဘောပေါ်လာမည့်နေ့ဖြစ်သော (၉)လပိုင်း(၁၅)ရက်နေ့ကို စောင့်မျှော်နေကြသည်။

သိုင်းလောကရှိ သိုင်းဂိုဏ်းအဖွဲ့အစည်းအသီးသီးတို့၊ စုဝေးတိုင်ပင်ကာ၊ မြစ်ကြောင်းနေရာအနံ့အပြားတွင်၊ တာဝန်ခွဲဝေချထားကာ၊ သေမင်းသင်္ဘောကို စောင့်ကြည့် နေကြသည်။

တုံ့ထင်မြစ်ကြောင်းလမ်းတွင်စောင့်ကြည့်ရန် တာဝန်ယူထားရသူမှာ မိကျောင်းကုလျှံ ဖြစ်သည်။ မိကျောင်းကုလျှံ၏ လက်ထောက်များအဖြစ် ကျားသစ်ကျန်းယံ၊ နဂါးပုံကျင်းကိုင်နှင့် ကျောက်ဘီလူး ပုဟုံးတို့ရှိကြသည်။

မိကျောင်း ကုလျှံနှင့် သူ့လက်ထောက်များ၏ ကွပ်ကဲမှုအောက်တွင် သိုင်းသမား (၁၀၅)ဦး ရှိနေကြသည်။

ထိုသိုင်းသမား(၁၀၅)ဦး တို့သည် တုံ့ထင်မြစ်ကြောင်းတလျှောက်တွင် နေရာများခွဲကာ ကင်းချ၍ စောင့်ကြည့်နေကြသည်။

မိကျောင်းကုလျှံနှင့် သူ၏လက်ထောက် (၃)ဦးတို့မှာမူ တုံ့ထင်မြစ်၏ အချက်အချာဖြစ်သော တုံ့ထင်ဆိပ်ကမ်းမြို့ရှိ တည်းခိုရိပ်သာတခုတွင် အခြေစိုက်စခန်း ပြုလုပ်ကာ နေထိုင်ကြသည်။

(၉)လပိုင်း(၁၅)ရက်နေ့ညတွင်ဖြစ်သည်။

ဤရက်သည် သေမင်းသင်္ဘော ပေါ်လာလေ့ရှိသည့် အချိန်ကာလဖြစ်သောကြောင့်၊ မိကျောင်းကုလျှံ တို့လူစုသည်၊ တည်းခို ခိုလှုံသာရှေ့ ရှိအရက်ဆိုင်တွင်စိုင်းပွဲထိုင်ကာ အရက်သောက်ယင်း သတင်းထူးကို စောင့်နေကြသည်။

“သေမင်းသင်္ဘောဟာ ကျုပ်တို့တာဝန်ယူ စောင့်ကြည့်နေရာ တဲ့ တုံ့ထင်မြစ်ကြောင်းမှာ ပေါ်လာမှာ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ တခြားမြစ်ကြောင်းတခုခုမှာပဲ ပေါ်လာ ပါလိမ့်မယ် ဒီတော့ ကျုပ်တို့အဖို့ တခြားအဖွဲ့တခုခုက သတင်းပို့လာတာကို စောင့်နားထောင်ကြရပုံရှိတယ်”

စိုင်းပွဲကာ အရက်ထိုင်သောက်ကြယင်း မိကျောင်းကုလျှံက ပြောသည်။ လက်ထောက်(၃)ဦးကလည်းခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့် မိကျောင်းကုလျှံ ပြောသည့်ကို ထောက်ခံကြသည်။

မိကျောင်းကုလျှံနှင့်လက်ထောက်(၃)ဦးတို့ စကားတပြောပြောနှင့် စားသောက်နေကြဆဲဝယ် သူတို့ရှိနေသည့် အရက်ဆိုင်ရှေ့သို့ မြင်းစီးသမားတယောက် မြင်းကိုစူးစိုင်းစီးကာရောက် ရှိလာသည်။

ထိုမြင်းစီးသမားမှာ တုံ့ထင် မြစ်ကြောင်းတွင် စောင့်နေသောအဖွဲ့မှ အဖွဲ့ဝင် သိုင်းသမားတယောက်ဖြစ်သည်။

မြင်းစီးသမားသည် အရက်ဆိုင်ရှေ့ဝယ် မြင်းကိုရပ်ကာ၊ မြင်းပေါ်မှခုန်ဆင်း၍ ကုလျှံတို့ရှိရာသို့ ပြေးလာသည်။

“ဟေ့ ဘာအကြောင်းထူးသလဲ”

ကုလျံက လှမ်းမေးသည်။

“တို့ထင်မြစ်၍ တတိယမြစ်ကွေ့ နေရာမှာ သေမင်းသင်္ဘော
ရောက်နေပါတယ်”

မြင်းစီးသမားက ပြန်ပြောသည်။

“ဟုတ်ခဲ့လားကွ မင်းတို့မြင်ရတာ သေမင်းသင်္ဘော အစစ်မှ
ဟုတ်ခဲ့လားတခြားသင်္ဘောတစင်းစင်းကိုမြင်ပြီးသေမင်းသင်္ဘော
လို့ထင်နေကြတာလား”

မိကျောင်းကုလျံက အံ့ဩဟန်ဖြင့်မေးသည်။

“သေမင်းသင်္ဘောမှ သေမင်း သင်္ဘောအစစ်ပါ မီးလဲမထွန်း
ပဲနဲ့ ထိုထင်မြစ်လယ်မှာ ကျောက်ချရပ်နေပါတယ် ဆရာကြီး
မယုံယင် ကိုယ်တိုင်လိုက်ကြည့်ပါ”

“ကောင်းပြီ ငါတို့လိုက်ကြည့်မယ် သေမင်းသင်္ဘော ဖြစ်
တယ်ဆိုတာ သေချာတော့မှ တခြားအဖွဲ့တွေဆီ ဆက်သတင်း
ပို့ရမယ်”

မိကျောင်းကုလျံက ဤသို့ပြောပြီး ထိုင်ရာမှထသည်။ကျန်
လူများလည်း အရက်ဝိုင်းကိုသိမ်းကာ ထိုင်ရာမှ ထကြသည်။

မိကျောင်းကုလျံဦးဆောင်၍ မြင်းကိုယ်စီစီးကာ၊သတင်းပို့
လာသူနှင့်အတူ၊ တတိယမြစ်ကွေ့ရှိရာသို့ ထွက်လာ ကြသည်။

တို့ထင်မြစ်၏ တတိယကွေ့မှာ တို့ထင်ဆိပ်ကမ်းမြို့မြောက်
ဘက် တမိုင်သာသးခန့်အကွာတွင်ရှိသည်။ မြင်းများကို အပြင်း

စိုင်းနှင့်လာခဲ့ကြရာ၊ အချိန်အနည်းငယ်အတွင်း ထိုနေရာသို့
ရောက်လာကြသည်။

“ဟောဟိုမြစ်လယ်မှာ သေမင်းသင်္ဘော ရှိနေပါတယ်”

အားလုံးမြင်းပေါ်မှ ဆင်းမိကြသောအခါ၊သတင်းပို့လာသူ
က မြစ်လယ်ကို လက်ညှိုးညွှန်ပြပြီးပြောသည်။

အချိန်မှာ ည(၁၀)နာရီခန့် ရှိနေပြီဖြစ်သည်။

လမိုက်ရက်မို့ ကောင်းကင်တွင် လမရှိ။ မြူများလည်း
ဆိုင်းနေသောကြောင့် အလင်းရောင် အလွန် အားနည်းကာ
မှောင်မိုက်နေသည်။

မိကျောင်းကုလျံတို့ အာရုံစူးစိုက်ကာ လှမ်းကြည့်လိုက်
ကြရာ မြစ်လယ်တွင်ရှိနေသော သင်္ဘောတစီး၏ မဲမဲပုံသဏ္ဍာန်
ကိုသာ မြင်ကြရသည်။ သေမင်းသင်္ဘော ဟုတ်မဟုတ် ခွဲခြား
မသိနိုင်ကြပေ။

ထို့ကြောင့် ကုလျံနှင့် လက်ထောက် (၃) ဦးတို့သည်
လှေတစီးဖြင့် ထိုသင်္ဘောဆိုက်ကပ်ထားရာသို့ လာခဲ့ကြသည်။

သင်္ဘောဘေးဝယ် လှေကပ်မိသည်နှင့် မိကျောင်းကုလျံက
သင်္ဘောကုန်းပတ်ပေါ်သို့ တွယ်တက်သွားသည်။

သင်္ဘောကုန်းပတ်ပေါ်တွင် ခြေချမိသည့်နှင့် ကုလျံ၏လက်
အကျောတွင်လွယ်ထားသောစားလွယ်၏စားရိုးပေါ်သို့အလိုလို
ရောက်သွားသည်။

စားရိုးကိုဆုပ်ကိုင်မိပြီးမှတစ်ဆင့်တစ်ခုစဉ်းစားမိသောကြောင့် ကုလျှံသည် စားရည်ကို ဆွဲမထုတ်တော့ပဲလက်ကိုအသာပြန်ရုပ် သိမ်းလိုက်သည်။

ကျားသစ်ကျန်းယံ၊ နဂါးပျံကျင်းကိုင်နှင့် ကျောက်ဘီလူး ပုဟိုးတို့ (၃)ယောက်လည်း ရွှေဆင့် နောက်ဆင့် ဆိုသလို သင်္ဘောကုန်းပတ်ပေါ်သို့ ရောက်လာကြသည်။

သူ၏လက်စွဲတော် လက်နက်ဖြစ်သော ရွှေပေါက်ဆိန် (၂) လက်ကို အသင့်ထုတ်ယူ ကိုင်စွဲလိုက်သည်။ ကျားသစ်ကျန်းယံနှင့် ကျောက်ဘီလူး ပုဟိုးတို့ကလည်း လက်နက်များ ထုတ်ယူရန် ဟန်ပြင်ကြသည်။

“ကျားနက်နဲ့ ကျောက်ဘီလူးတို့ လက်နက်တွေ ဘာတွေ ထုတ်-နေကြပါနဲ့ နဂါးပျံကျင်းကိုင်ကလဲ ရွှေပုဆိန်လေးတွေ ကို ပြန်သိမ်းထားလိုက်ယင်ကောင်းမယ်”

မိကျောင်းကုလျှံက ပြောလိုက်သည်။

ကျားသစ်ကျန်းယံနှင့် ကျောက်ဘီလူးပုဟိုးတို့က လက်နက် များထုတ်ယူခြင်းမပြုကြတော့။

နဂါးပျံကျင်းကိုင်ကမူ၊ ရွှေပုဆိန်(၂)လက်ကိုပြန်မသိမ်းပဲ မိကျောင်းပျံလျှံအား မကျေနပ်သလို တချက် လှမ်းကြည့် သည်။

ညသန်းခေါင်ကျော်အချိန်တွင် မည်သည့် အန္တရာယ်မျိုး ရှိမှန်းမသိသောနေရာသို့ရောက်နေကြခိုတ်တွင် လက်နက်မထုတ်

ရန် ပြောနေသည့် ကုလျှံ၏စကားကို နဂါးပျံ ကျင်းကိုင်က သိပ်ဘဝင်မကျေပေ။

“မိကျောင်းကုလျှံက အတော့်ကို အမျှော်အမြင် ရှိတာပဲ ဟုတ်တယ် ဒီသင်္ဘောပေါ်မှာ လက်နက်ထုတ်ယူ ကိုင်စွဲနေလို့ အပိုပါပဲ”

အမှောင်ထုကြားမှ လူတယောက်၏ စကားသံ ပေါ်လာ သည်။

မိကျောင်းကုလျှံက နဂါးပျံကျင်းကိုင်အား လက်နက်ကို သိမ်းဆည်းထားရန် လက်ရိပ်ပြလိုက်ပြန်သည်။

နဂါးပျံကျင်းကိုင်က မိကျောင်းကုလျှံ၏လက်ရိပ်ပြအချက် ပေးနေမှုကို မမြင်ဟန်ပြုကာ ရွှေပုဆိန်(၂)လက်ကို !ဆက်လက် စွဲကိုင်မြဲစွဲကိုင်ထားသည်။

“နဂါးပျံကျင်းကိုင်ကို ဘာမှဖျောင်းဖျ ပြောဆို မနေပါနဲ့ တော့ ဒီသင်္ဘောပေါ် ရောက်လာပြီး ရွှေပုဆိန် (၂)လက်နဲ့ သူ့ကိုယ်သူ ကာကွယ်နိုင်မယ်လို့ထင်ယင် သူ့ဘာသာသူ ကိုင်စွဲ ထားပါစေ”

အမှောင်ထုထဲမှ စကားသံပေါ်လာသည်။ အသံမှာခပ်အက် အက်ဖြစ်သည်။ စကားသံအဆုံး၌ တစ်ခုတည်းဖြင့် ပစ်ပေါက် လိုက်သည့်အလား လေခွင်းသံများ ‘ဝှိုကနဲ မြည်သွားသည်။

“ဝှီး...ဝှီး....”

အမျိုးအမည်မသိရသော လက်နက်ပုန်း(၂)ခု အရှိန်ပြင်းစွာ လွင့်ပျံလာကာ၊ နဂါးပျံကျင်းကိုင်၏ ဗယ်ညာပခုံး(၂)ဘက်ကို ခူးဝင်သိမိသည်။

နဂါးပျံကျင်းကိုင်၏ လက်မောင်းနှစ်ဖက်စလုံးထုံကျင်သွားသည်။ လက်နှစ်ဘက်တွင် ကိုင်စွဲထားသော ရွှေပုဆိန်လေး (၂)ခုလည်း အောက်သို့လွတ်ကျသွားသည်။

“ဟောဒီသင်္ဘောပေါ်ကို ဘယ်သူမှ တက်ခွင့်မရှိဘူးဆိုတာ ခင်ဗျားတို့မသိကြဘူးလား ဘာကြောင့်အခုလိုခိုးကြောင်ခိုးဝှက်နဲ့ တက်လာကြရတာလဲ”

အမှောင်ထဲမှလူက ပြောပြန်သည်။

“ခင်ဗျားက ဒီလိုစည်းကမ်းသတ်မှတ်ထားတယ်ဆိုတာလူသိရှင်ကြား ကြေငြာထားလို့လား ကျုပ်တို့ဖြင့် မကြားမိပါဘူး”

မိကျောင်းကုလျှံကပြန်ပြောသည်။

“ခင်ဗျားက တယ်အပြောပိုင်တာကိုး ကျုပ်ရဲ့သင်္ဘောပေါ်ကို ဘယ်သူ့ကိုမှ တက်ခွင့်မပြုဘူးအခုဒီအကြောင်းကိုခင်ဗျားတို့သိအောင် ပြောပြီးပြီ ဒီတော့ သင်္ဘောပေါ်က ပြန်ဆင်းသွားကြပေတော့”

“ဒီသင်္ဘောဟာ သေမင်းသင်္ဘောမဟုတ်လား”

ကျားသစ်ကျန်းယိုက ကြားဝင်ကာမေးသည်။

“ဟုတ်တယ်”

အမှောင်ထဲရှိလူက ခပ်ပြတ်ပြတ် ပြန်အဖြေပေးသည်။

“ကြုံတောင့်ကြုံခဲ ဒီသင်္ဘောပေါ်ကိုရောက်တုန်းသိချင်တာလေးတွေကိုတော့ မေးပါရစေ”

ကျားသစ်ကျန်းယိုက ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးပင် ပြောပြန်သည်။

“သေမင်းသင်္ဘောက ပြောသမျှဆိုသမျှအားလုံး အမှန်တွေချည်းပဲ တော်ရုံတန်ရုံကိစ္စဆိုယင်တော့ အရေးလုပ်ပြီးပြန်မဖြေနိုင်ဘူး ကြီးမားခက်ခဲတဲ့ ပြဿနာတခုခု ရှိယင်တော့ မေးမြန်းစုံစမ်းနိုင်ပါတယ်”

“လွန်ခဲ့တဲ့ ကိုးလပိုင်း ကိုးရက်နေ့က ချမ်းသာသင်္ဘောဟာ ဟောဒီတုဲ ထင်မြစ်ကြောင်းတနေရာမှာပေါ်လာပြီးရုတ်တရက် ထူးထူးခြားခြား ပျောက်ကွယ်သွားတယ် အဲဒီကိစ္စကို ခင်ဗျားကြားမိမှာပဲ”

“အင်း—ပြောစမ်းပါအုံး”

“ကျုပ်သိချင်တာက ချမ်းသာသင်္ဘောဟာ နစ်မြုပ်ပျက်စီးသွားတာလား ဒါမှမဟုတ် ဘယ်နေရာကို ရောက်နေတာလဲ ပြီးတော့ ချမ်းသာသင်္ဘော ပျောက်ကွယ်သွားစဉ်က သင်္ဘောပေါ်မှာရှိနေတဲ့ ညှော်သည်ခွေကော ဘာဖြစ်ကုန်ကြတာလဲ ဆိုတာပါပဲ”

“ချမ်းသာ သင်္ဘောဟာ နစ်မြုပ်ပျက်စီးသွားတာ မဟုတ်ပါဘူး လျှို့ဝှက်ဘဲတနေရာမှာ အကောင်းပကတိ ရှိနေပါ

၁၀၀ * တက္ကသိုလ်ဝင်းကြွယ်

တယ် သင်္ဘောပေါ်မှာရှိနေတဲ့ ညွှေသည်တွေထဲက ဆယ်ပုံကိုးပုံဟာ ဘေးအန္တရာယ် ကင်းကင်းရှင်းရှင်းနဲ့ကောင်းမွန်ချမ်းသာစွာ ရှိနေပါတယ် ဆယ်ပုံတပုံကတော့ ချမ်းသာ သင်္ဘောကို မကောင်းကြံတဲ့အတွက် အပြစ်ပေးသတ်သင်ခြင်းခံလိုက်ကြရပါတယ် ကဲ ခင်ဗျားတို့သိချင်တာကို ဖြေပြီးပြီ ပြန်ကြပေတော့”

“ကျုပ်တခုမေးချင်ပါသေးတယ်”

နဂါးပျံကျင်းကိုင်က ဝင်ပြောသည်။

“ခင်ဗျားတို့ကလဲ မေးလို့ပဲ မဆုံးနိုင်တော့ဘူးလားဒီတခါ နောက်ဆုံးပဲ နောက်ထပ်မမေးကြနဲ့တော့”

‘ချမ်းသာသင်္ဘောနဲ့ သေမင်းသင်္ဘောတို့ဟာတနည်းနည်းနဲ့ ပတ်သက်ဆက်စပ်နေကြတယ်လို့ သိုင်းလောကမှာ အပြောများနေတယ် အဲဒါဟုတ်မဟုတ် သေချာအောင် စစ်ဆေးကြည့်ချင်တယ်”

“စဉ်းစားဉာဏ်မရှိတဲ့ လူတွေကသာ ဒီလို ပြောကြမှာပါ ဆင်ခြင်ဉာဏ်ရှိတဲ့လူတွေကတော့ နားလည်ကြပါလိမ့်မယ်”

အမှောင်ထဲမှလူက ပြန်ပြောသည်။

“ဒီလိုပြောလို့တော့ ဘယ်ဖြစ်မှာလဲ”

“ဖြစ်တယ်မဖြစ်ဘူးဆိုတာကကျုပ်နဲ့မဆိုင်ဘူးကျုပ်ကတော့ ပြောနိုင်သလောက်ပြောပြီးပြီ”

“ခင်ဗျား စကားတခွန်းတည်းနဲ့ ကျုပ်တို့က လက်ခံယုံကြည်ရမှာလား သံသယရှင်းအောင် ဒီသင်္ဘောကို သေသေချာချာ စစ်ဆေးကြည့်ချင်တယ်”

“ဒါဟာ သေမင်းသင်္ဘောဗျာ၊ ခင်ဗျားတို့ လုပ်ချင်တိုင်း လုပ်လို့ရမယ့်နေရာမဟုတ်ဘူး၊ အခုနေ သင်္ဘောပေါ်က ပြန်ဆင်းသွားမယ်ဆိုယင် အချိန်ရသေးတယ်၊ သင်္ဘောခန်းထဲကို ဝင်လာပြီးယင်တော့ ခင်ဗျားတို့အတွက် ပြန်လမ်းမရှိတော့ဘူး”

အမှောင်ထဲမှလူ၏ စကားတွင် ခြိမ်းခြောက်မှု အပြည့်ပါနေသည်။

“ကဲ...ကုလျံ ခင်ဗျား ကြားတဲ့အတိုင်းပဲ သူ့ လေသံယ ချမ်းသာသင်္ဘောပေါ်ကလူတွေရဲ့ လေသံနဲ့ သိပ်မခြားနားဘူး ကျုပ်စိတ်ထဲမှာ ချမ်းသာသင်္ဘောနဲ့ သေမင်းသင်္ဘောတို့ဟာ တကြောင်းမဟုတ်တကြောင်း ပတ်သက်နေရမယ်လို့ ထင်တယ်၊ ဒီတော့ ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်ပေစေ ဟောဒီ သေမင်း သင်္ဘောကို သေသေချာချာ စစ်ဆေးရှာဖွေဖို့ လိုလိမ့်မယ်”

နဂါးပျံကျင်းကိုင်က ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ မိကျောင်းကုလျံကို လှမ်းပြောသည်။

“သေမင်း သင်္ဘောက မိတ်ဆွေကြီးခင်ဗျား...၊ သေမင်း သင်္ဘောကလူတွေဟာ ဘယ်သူ့ဘယ်ဝါဆိုတာ ကျုပ်တို့ မသိပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် သေမင်းသင်္ဘောဟာ အများကောင်းကျိုး

ကို ဆောင်ရွက်နေတဲ့ သတင်းကိုတော့ ကျုပ်တို့ကြားမိပါတယ်၊
ချမ်းသာသင်္ဘောနဲ့ သေမင်းသင်္ဘောဟာ ဘယ်လိုမှ မပတ်သက်
ဘူးလို့ ကျုပ်ကတော့ထင်နေပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သိုင်းသမား
အများစုကတော့ ကျုပ်နဲ့သင်္ဘောချင်းမတိုက်ဆိုင်ဘူး၊ ချမ်းသာ
သင်္ဘောနဲ့ သေမင်းသင်္ဘောတို့ဟာ ပတ်သက် ဆက်စပ်နေကြ
တယ်လို့ ထင်နေကြတယ်။ ဒီလိုဒွံ့ဟသံသယ ဖြစ်မှု ပပျောက်
အောင်လို့ ကျုပ်တို့က စုံစမ်းမေးမြန်းနေရတာပဲ။ ကျုပ်တို့
အနေနဲ့ အမှန်တရားကိုဖော်ထုတ်နိုင်အောင်လို့ ဝိုင်းဝန်းကူညီ
ပေးစေချင်ပါတယ်။”

မိကျောင်းကုလျှံက အမှောင်ထဲရှိလူကို လေသံ အေးအေး
ဖြင့် ပြောဆို မေတ္တာရပ်ခံလိုက်သည်။

အမှောင်ထဲမှလူက ဘာမျှပြန်အဖြေမပေး။မိကျောင်းကုလျှံ
၏ မေတ္တာရပ်ခံချက်ကို လုံးဝမစဉ်းစားသည့် သင်္ဘောဖြင့် နှုတ်
ပိတ်ကာနေသည်။

“အို—ရှည်ရှည်ဝေးဝေးပြောမနေပါနဲ့ ဗျာ အဖြူအမဲကဲ့ကဲ့
ပြားပြားသိရအောင် သင်္ဘောခန်းထဲ ဝင်ရှာကြည့်တာအေးပါ
တယ်”

နဂါးပျံကျင်းကိုင်က စိတ်မရှည်တော့သည့်အသွင်ဖြင့်ပြော
သည်။

“ဟာ...ဒီလို အတင်းအဓမ္မ ရှာလားဖွေလား လုပ်ဖို့တော့
မသင့်တော်ဘူးထင်တယ်”

မိကျောင်းကုလျှံက တားမြစ်စကားဆိုသည်။

“ဘာကြောင့် မသင့်တော်ရမှာလဲဗျာ။ သေမင်းသင်္ဘောပေါ်
ကလူမှာ ခေါင်းသုံးလုံးနဲ့ လက်မောင်းခြောက်ဘက် ရှိနေလို့
လား”

နဂါးပျံကျင်းကိုင်က မကျေနပ်သောအသွင်ဖြင့်ပြောသည်။
သူ၏ စကားမှာ သေမင်းသင်္ဘောပေါ်ရှိ လူနှင့်တပွဲတလမ်း ရင်
ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရန်လည်း ဝန်မလေးကြောင်း အဓိပ္ပာယ်ပါရှိ
သည်။

“သိပ်လဲ ဒေါသမကြီးပါနဲ့လေ ခင်ဗျားရဲ့ စိတ်ထဲမှာ
ချမ်းသာသင်္ဘောနဲ့ သေမင်းသင်္ဘောတို့ရဲ့ ပြဿနာကို ရှင်းရှင်း
လင်းလင်း သိရအောင် ပြတ်ပြတ်သားသား ဖော်ထုတ်စုံစမ်းနေ
ချင်မှန်း ကျုပ်နားလည်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျား သေသေ
ချာချာစဉ်းစားကြည့်ပါ ကျင်းကိုင်၊ တကယ်လို့ ခင်ဗျား စီမံ
အုပ်ချုပ်နေတဲ့နေရာကို တစုံတယောက်က ခင်ဗျားရဲ့ခွင့်ပြုချက်
မရပဲ ရောက်လာမယ်၊ ခင်ဗျားကိုကိစ္စတခုခု စွပ်စွဲမယ်၊ ခင်ဗျား
စီမံအုပ်ချုပ်နေတဲ့နေရာကို အတင်းအဓမ္မ ဝင်ရှာမယ် ဖွေမယ်
ဆိုယင် ခင်ဗျားအနေနဲ့ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ ဒီလိုလဲ နှစ်ဦး
နှစ်ဘက် စဉ်းစားကြည့်အုံးမှပေါ့”

မိကျောင်းကုလျှံက အကျိုးအကြောင်းခိုင်ခိုင်လုံလုံနှင့် ရှင်း
ပြရာ နဂါးပျံကျင်းကိုင်မှာ မည်သို့မျှပြန်မပြောပဲ နှုတ်ဆိတ်
သွားသည်။

ဤတိုင် မိကျောင်းကုလျှံက ဝါရင့်သော ခေါင်းဆောင်ပီပီ မိမိ၏သဘောထားကို ဆက်ပြောသည်။

“ကျုပ်တို့ဟာ အမှန်တရားဘက်က ရပ်တည် လုပ်ဆောင် နေကြတဲ့လူတွေဆိုတော့ သိုင်းလောကရဲ့ အစဉ်အလာ စည်း ကမ်းတွေကို လိုက်နာရမယ်။ အခု ပိုင်ရှင်က ခွင့်မပြုတဲ့ အတွက် ဒီသင်္ဘောကို စစ်ဆေးရှာဖွေဖို့ မသင့်တော့ဘူး။ ကျုပ်တို့ပြန်ကြ ယင် ကောင်းလိမ့်မယ်”

“ဖုတ်ပါတယ် ကုလျှံပြောတာ နည်းလမ်းကျပါတယ်။ အခုလောလောဆယ်တော့ ကျွန်တော်တို့ ပြန်ကြတာပေါ့”

ကျောက်ဘီလူး ပုဟုံးက ဤသို့ပြောပြီး သင်္ဘော ကုန်းပတ် ကြမ်းပြင်ပေါ်ဝယ် ကျနေသော ရွှေပုဆိန်(၂)လက်ကိုကောက် ယူကာ နဂါးပျံ ကျင်းကိုင်လက်သို့ ပေးအပ်လိုက်သည်။

ထို့နောက် မိကျောင်းကုလျှံ ဦးဆောင်ကာ သူတို့အားလုံး သင်္ဘောဘေးတွင်ကပ်ကာ ဆိုက်ကပ်ထားသော လှေငယ်လေး ထဲသို့ ပြန်ဆင်းပြီး ကမ်းစပ်သို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

ကမ်းပေါ်သို့ရောက်သည်နှင့် သေမင်းသင်္ဘောကို တွေ့ရှိရပုံ နှင့် သင်္ဘောပေါ်သို့ တက်ရောက်ခဲ့ရာတွင် တွေ့ကြုံပုံတို့ကို တခြား အဖွဲ့များသို့ ဆက်သားများ စေလွှတ်ကာ အကြောင်းကြား လိုက်ကြသည်။

x x x

“အင်း.... ကျွန်မတော့ အခုမှပဲ စိတ်အေးရတော့တယ်။ ကိုက်ထန်းရယ်၊ တကယ်လို့ မိကျောင်း ကုလျှံက သင်္ဘောပေါ် မှာ စစ်ဆေးရှာဖွေဖို့ သဘောတူယင် အခက်ပဲနော်”

မိကျောင်းကုလျှံတို့၏လှေ သင်္ဘောဘေးမှ ထွက်ခွာသွားပြီး သည်နှင့် မောင်မဲနေသော သင်္ဘောခန်းထဲမှ မိန်းမပျိုတဦး၏ တီးတိုးပြောသံပေါ်လာသည်။

“ဟားဟားဟား.... သေမင်းသင်္ဘောရဲ့ ဟန်ဟိတ်က ပေါ့ သေးသေးမှ မဟုတ်တာ သူ့ဘယ်အတင်းအရမ်းကာရာ လုပ်တဲ့ မှာလဲ ပြီးတော့ စေ့ချင်း ကျင်းကိုင်ကို မမသေး ပေးလိုက်တဲ့ ပီတိုးအပ်လက်နက်နဲ့ပစ်ပြီး ရွှေပုဆိန်တွေလွှတ်ကျအောင်လုပ်ပြ ထားတော့ သူတို့တတွေ အလိုလိုနေယင်း ဖြူနေကြပါတယ်”

ကိုက်ထန်းဆိုသူ၏ ခပ်ဩဩပြောသံဆက်၍ ပေါ်လာသည်။

“ဟွန့် တော်တော် အပြေးကြီးနော် အဲဒီကျင်းကိုင်ဆိုတဲ့ လူကပဲ အတင်းရှာမယ် တက်ကဲလုပ်နေတာမဟုတ်လား”

“အဲဒါ သူ့ သိက္ခာကိုထိန်းတဲ့အနေနဲ့ ဟန်လုပ်နေတာပါ တကယ်တော့ သူတို့လေးယောက်ထဲမှာ ကျင်းကိုင်က အကြောက် ဆုံးဖြစ်နေတာပဲ”

“ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်လေ ကျွန်မဖြင့် အတော့ကိုကြောချမ်းမိ တာအမှန်ပဲ”

“ကျောချမ်းပြီး ကြောက်စိတ်ဝင်နေတယ်ဆိုယင် လွယ်ပါ

တည်း၊ တို့ရင်ခွင်ထဲခိုဝင်လိုက်ယင် ကျောချမ်းတာတွေ့ကြောက်
တာတွေ ပျောက်ကုန်မှာပါ”

“ဟင်းနော်-မကဲချင်နဲ့ မမလေးမှာလိုက်တာတွေ မေ့နေ
ပြီလား။”

မိန်းမပျို၏အသံမှာ အမူပိုပို ချဲ့ချဲ့နဲ့နဲ့ဖြစ်လည်။

“ဒါတွေခဏမေ့ထားလိုက်စမ်းပါ ပီပီရဲ့ ဒီသင်္ဘောပေါ်မှာ
မင်းနဲ့တို့နဲ့နှစ်ယောက်ထဲရှိနေတုန်း အားရအောင် ချစ်စမ်းပါ
ရစေ”

“အို ကြည့်ပါလားလို့ သူကဲလာပြီ ခစ်ခစ်ခစ်”

”ဟားဟားဟားဟား.....”

“ခစ်ခစ်ခစ် အို”

ထို့နောက်ရယ်မောသံများလူးလွန်လှုပ်ရှားသံများ၊အသက်
ဖြစ်ပြင်းရှူသံများ ဆက်လက်၍ပေါ်ထွက်လာသည်။

အချိန်မှာ ညမိုးချုပ်၊လူခြေတိတ်ဆိတ်နေသောအချိန်။

မြစ်လယ်တွင် ကျောက်ချထားသော သင်္ဘောမှာ တစင်း
ထီးထီးရှိနေသည်။ အနီးအနားတွင် တခြားမည်သည့်ရေယာဉ်
မျှမရှိ။

သည်တော့၊ သင်္ဘောခန်းထဲရှိစုံတွဲအဖို့ သောင်းကျန်းချင်
တိုင်း သောင်းကျန်းနိုင်အောင် လွတ်လွတ်လပ်လပ်ရှိနေသည်။

သင်္ဘောခန်းထဲရှိ ကိုက်ထန်းနှင့်ပီပီတို့သည် စိတ်လွတ် ကိုယ်
လွတ်ပင် အချစ်ပလူးကာ ထင်တိုင်းကြဲနေကြတော့သည်။

× × ×

အချိန်များ တရွေ့ရွေ့ကုန်သွားသည်။

ညသန်းခေါင်ယံအချိန်သို့ပင် ရောက်လာသည်။

မှောင်မိုက်သော သင်္ဘောခန်းထဲရှိ ကိုက်ထန်းနှင့်ပီပီတို့စုံတွဲ
မှာ အချစ်ရေယာဉ်ကြောဝယ် နှစ်မျောကာ၊ အပျော်ကြီး
ပျော်နေကြသည်။

ရုတ်တရက် သင်္ဘောဘေးနားမှ ရေသံတချက် ပေါ်လာ
သည်။ ရေသံမှာ ခပ်တိုးတိုးသာဖြစ်သည်။ သို့သော် တိတ်ဆိတ်
နေသောအချိန်မို့၊ ပီပီပြင်ပြင်ကြားနိုင်သည်။

မိန်းမိုန်းမူးများနှင့် အချစ်မူးနေသော ပီပီမှာရေသံကိုမကြား
သတိကောင်း၍ နားပါးသော ကိုက်ထန်းကမူ ထူးခြားစော
ရေသံကို ကြားလိုက်ရသည်။

“ပီပီနားထောင်စမ်း တို့နားထဲမှာ ရေသံလိုလိုကြားမိတယ်
သင်္ဘောပေါ်ကို တယေ့ကဲယောက်တက်လာသလား မသိဘူး”

ကိုက်ထန်းက သူ့ရင်ခွင်အောက်တွင် ရောက်နေသောပီပီ၏
နားနားသို့ကပ်ကာ တီးတိုးပြောသည်။

“ဟုတ်လား ဒါဖြင့်ခဏဖယ်ပြီး အပြင်ထွက်ကြည့်ပါလား
အကြောင်းမထူးယင် မြန်မြန်ပြန်လာနော်”

ပိပိက ကိုက်ထန်း၏ ကျောပြင်ကို သိုင်းဖက်ထားသည့်လက်များအား မလွတ်ချင် လွတ်ချင်နှင့် ဖယ်ပေးပြီး ထီးတိုးပြန်ပြောသည်။

ကိုက်ထန်းလည်း ခုတင်အောက်သို့အသာဆင်းကာ သင်္ဘောခန်းအပြင်ဘက်သို့ ချောင်းကြည့်ရန်ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

ထိုအခိုက် သင်္ဘောခန်းတံခါး 'ကျွ' ကနဲပွင့်သွားသည်။

အပြင်ဘက်တွင်ရှိနေသော ဝိုးတဝါး အလင်းရောင်လေးကြောင့်၊ တံခါးဝတွင် ရပ်နေသော လူတယောက် အသွင်ကို ကိုက်ထန်းနှင့် ပိပိတို့မြင်လိုက်ကြရသည်။

“အို...”

ပိပိက ရှက်ရွံ့စွာရေရွတ်ကာ၊ ရေဆေးငါးကြီးပမာ ဖြူဖြူဖွေးဖွေးဖြစ်နေသော သူမ၏ကိုယ်ခန္ဓာကို စောင်ဖြင့် ကမန်းကတန်းဖုံးလိုက်သည်။

“ဟိတ် ဘယ်သူလဲ”

ကိုက်ထန်းက လေသံမာမာဖြင့် လှမ်းမေးသည်။ အရေးကောင်း ဒိန်းဒေါင်းဖျက်ဆိုသလို အချိန်ကောင်းတွင်မှအနှောင့်အယှက် ပေါ်လာသည့်အတွက် ကိုက်ထန်းမှာ အတော် စိတ်တိုနေသည်။

“သေမင်းသင်္ဘောကလူပဲ”

တံခါးဝတွင် ရပ်နေသူက အေးစက်သော လေသံဖြင့်ပြော

သည်။ ထိုစကားကိုကြားလိုက်ရသည်နှင့်ကိုက်ထန်းနှင့်ပိပိတို့မှာ အလွန်ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားကြသည်။

ကိုက်ထန်းက ခုတင်ဘေးဝယ်ရှိနေသောခားရှည်ကိုလှမ်းဆွဲသည်။

သို့သော် ကိုက်ထန်း၏လက်က ခားရိုးကို မဆုပ်မိမိ မှာပင်၊ တံခါးဝတွင် ရပ်နေသူက လျင်မြန်စွာ လှုပ်ရှားကာ ကိုက်ထန်းအနီးသို့ ချဉ်းကပ်ရောက်ရှိလာသည်။

ထိုသူက ကိုက်ထန်း၏ညာဘက်ပခုံးကို လက်ဝါးဖြင့် အသာအယာ ပုတ်လိုက်သည်။ ကိုက်ထန်း၏ ကိုယ်ခန္ဓာညာဘက်ခြမ်း တခုလုံး ထုံကျဉ်သွားသည်။

“ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်နေကြစမ်း ခုခံမယ်မကြံကြန့်နှစ်ယောက်လုံး အသက်ပျောက်ကုန်မယ်”

သေမင်းသင်္ဘောမှလူက လေသံအေးအေးဖြင့်ပြောသည်။

ကိုက်ထန်းနှင့်ပိပိတို့နှစ်ယောက်မှာ တုတ်ထုတ်မျှပင်မလှုပ်ဝံ့ကြတော့ထိုသူကို မျက်လုံးအပြူးသားဖြင့် ကြောက်လန့်တကြားကြည့်နေကြသည်။

“မေးတာကို မှန်မှန်ဖြေကြစမ်း ခင်ဗျားတို့ကိုဘယ်သူကအခုလို အယောင်ဆောင်ခိုင်းတာလဲ”

သေမင်း သင်္ဘောမှ လူက စတင်မေးမြန်း စစ်ဆေးသည်။ ကိုက်ထန်းနှင့်ပိပိတို့က ချက်ချင်းအဖြေပြန်မပေးပဲတုံ့ဆိုင်ဆိုင်နဲ့ ဖြစ်နေကြသည်။

ဤတွင် သေမင်းသင်္ဘောမှလူက ပိပိရှိရာသို့ ချဉ်းကပ်သွားပြီး ပိပိ၏ ဗယ်ဘက်လက်ပြင်ကို လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်လိုက်သည်။

ပိပိ၏ ကိုယ်ခန္ဓာဗယ်ဘက်ခြမ်းတခုလုံး တသိန်းတသန်းမက သောပုဂ္ဂိုလ်ဆိုက်များ ဝိုင်းဝန်းကိုက်ခဲသလို တစ်စစ်စစ်နှင့်နာကြင်လာသည်။

“မမလေးယဲ့ချီက ခိုင်းလိုက်တာပါ”

ပိပိက ခုတင်ထက်ဝယ် လူးလှိမ့်နေရာမှ ကမန်းကတန်း ပြန်အဖြေပေးသည်။ သေမင်းသင်္ဘောမှလူကပိပိ၏ဗယ်လက်မောင်းကို လက်ဝါးဖြင့် အသာပုတ်ပေးလိုက်ပြန်သည်။

ပိပိ၏ ခန္ဓာကိုယ် ဗယ်ဘက်ခြမ်း နာကျင် ကိုက်ခဲနေမှုများ သက်သာပျောက်ကင်းသွားသည်။ ပိပိက ပြေပြေ လျှော့လျှော့ ဖြစ်သွားသောစောင်ကို ပြန်၍ တင်းတင်း ကြပ်ကြပ် ရစ်ပတ်လွှမ်းခြုံလိုက်သည်။

ထို့နောက် သေမင်းသင်္ဘောမှလူက သိလိုသောအချက်များကို အသေးစိတ် ဆက်လက်၍ မေးမြန်းစစ်ဆေးသည်။

ကိုက်ထန်းနှင့် ပိပိတို့မှာ မကွယ်ဝှက်ဝံ့ပဲ မိမိတို့ သိထားသမျှ အကုန်အစင် ထုတ်ဖော်အစစ်ခံကြသည်။

ဤသို့ဖြင့် မာယာမင်းသမီးယဲ့ချီ၏ အကြံအစည်အစီအစဉ်အားလုံးကို သေမင်းသင်္ဘောမှလူက သိရှိခဲ့ရသည်။

မိမိသိလိုသမျှ စစ်မေးပြီးနောက်၊ သေမင်း သင်္ဘောမှလူက ကိုက်ထန်းနှင့် ပိပိတို့ကို မလှုပ်ရှားနိုင်အောင် အကြောပိတ်ထားခဲ့ပြီး သင်္ဘောခန်းအပြင်ဘက်သို့ ထွက်သွားသည်။

ထို့နောက် သေမင်းသင်္ဘောမှ လူသည် သင်္ဘောဝမ်းထဲသို့ ဝင်သွားကာ သင်္ဘောဝမ်းတွင် အပေါက်ကျယ်များဖြစ်အောင် ဖောက်ခွဲပစ်လိုက်သည်။

ထိုအပေါက်များမှ ရေများဝင်လာပြီး သေမင်း သင်္ဘောအတုမှာ တအိအိဖြင့် နစ်မြုပ်စပြုလာသည်။

ဤတွင် သေမင်းသင်္ဘောမှ လူသည် သေမင်းသင်္ဘောအတုနှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် ရှိနေသော သေမင်းသင်္ဘောအစစ် ရှိရာသို့ ပြန်ကူးလာခဲ့သည်။

မာယာမင်းသမီး ယဲ့ချီက အကြံကြီးကြံကာ ပရိယာယ်ဆင်၍ ဖန်တီးလိုက်သော သေမင်းသင်္ဘောအတုမှာ သေမင်းသင်္ဘောအစစ်နှင့်ဆုံမိပြီး ရေအောက်သို့ နစ်မြုပ်ကာ ဇာတ်သိမ်းသွားခဲ့လေပြီ။

x x x

အခန်း (၆)

အော့ထင်ဆိပ်ကမ်း။

တုံ့ထင်မြို့၏ တောင်ဘက်အစွန်ဆုံးတွင် ရှိသည်။

ထိုနေရာမှာ အတော်ကျယ်ဝန်းပြီး ရေကြောင်းလည်းနက်သောကြောင့် စည်ကားသော ဆိပ်ကမ်းနေရာတခုပင်ဖြစ်သည်။

အချိန်မှာ (၉) လပိုင်း (၁၅) ရက်နေ့ ည (၁၀) နာရီ မိကျောင်းကုလျှံ တို့လူစု သေမင်းသင်္ဘောအတုပေါ်သို့ တက်ရောက်သွားသည့်အချိန်ဖြစ်သည်။

အော့ထင်ဆိပ်ကမ်း၏ သီးသန့်နေရာတနေရာဝယ် ခမ်းနားထယ်ဝါအော သင်္ဘောကြီး (၂) စင်းတွင်ရှေ့ နောက်စီကာ ဆိုက်ကပ်ရပ်နားထားသည်။

ထိုသင်္ဘော (၂) စင်းတွင် သုတ်ထားသော ဆေးရောင်မှာ ဆင်တူဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် တစင်းနှင့် တစင်း အသွင်အပြင် ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ချင်းအတော်ပင် အစပ်အဟပ် တည့်သည်။

ထိုသင်္ဘော (၂) စင်းကိုသာ သင်္ဘောတစင်းတည်း အဖြစ် ပေါင်းစပ်လိုက်မည့်ဆိုပါက ကြီးမားခန့်သည်ပြီး လှပတင့်တယ်သော သင်္ဘောကြီးတစင်းဖြစ်သွားနိုင်လောက်သည်။

ရှေ့တွင် ဆိုက်ကပ်ထားသော သင်္ဘောတွင် မင်းမှုထမ်းအရာရှိကြီးများ၏ သင်္ဘောတွင် တပ်ဆင်လေ့ရှိသော အလံ၊ တံခွန်နှင့် အဆောင်အယောင်များ တပ်ဆင်ထားသည်။

မီးများကိုလည်း ထိန်လင်းအောင် ထွန်းထားပြီး အစောင့်များ၊ သင်္ဘောအမှုထမ်းများ သွားလာလှုပ်ရှား၍ ဖိစီညံ့ညံ့ ရှိသည်။

နောက်ဘက်တွင်ရှိသည့် သင်္ဘောမှာမူ အရှေ့တွင်ရှိသည့် သင်္ဘောနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သည်။

နောက်ဘက်မှသင်္ဘောသည် ရွှေဘက်ရှိသင်္ဘောကဲ့သို့မီးများ ထွန်းညှိထားခြင်းမရှိ။ သင်္ဘောတစင်းလုံး မှောင်မိုက်နေသည်။

ထို့ပြင် လူရိုင်းလူရောင် လှုပ်လှုပ်ရှားရှားလည်းမရှိ။ ကြည့်ရှုမည်မှာ ထိုသင်္ဘောပေါ်တွင် ပါလာသူအားလုံး အိပ်မောကျန်းကျန်းကြဟန်တူသည်။

အော့ထင်ဆိပ်ကမ်းသို့ ညအချိန်မတော်တွင်အကြောင်းကိစ္စ တခုခုဖြင့် ရောက်လာကြသူများမှာ မီးထိန်ထိန် ထွန်းညှိကာ လူအများ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ရှိနေသောရှေ့ဘက်မှ သင်္ဘောကို သာ သတိပြုမိကြသည်။

မှောင်မဲတိတ်ဆိတ်နေသော အနောက်ဘက်မှ သင်္ဘောကို စား မည်သူကမျှ သတိမမူမိကြ။

အမှန်စင်စစ် အနောက်ဘက်ရှိသင်္ဘောမှာအပြင်မှမြင်ရသလို မှောင်ကျမနေပေ။ သင်္ဘောထဲတွင် မီးများထွန်းညှိ ထား သည်။

သို့သော်ထူထပ်သော အခန်းစည်းများ လုံအောင်ချထား၍ တံခါးမှန်သမျှကိုလည်း ပိတ်ထားသည့်အတွက် အလင်းရောင် အပြင်သို့ မထွက်နိုင်သောကြောင့် အဝေးမှကြည့်လျှင် သင်္ဘော တစင်းလုံး မှောင်မိုက်နေခြင်းဖြစ်သည်။

နောက်ဘက်ရှိ သင်္ဘော၏ သင်္ဘောဝမ်းထဲဝယ် လျှို့ဝှက်စွာ ဆောက်လုပ်ထားသော အချုပ်ခန်းတခုရှိသည်။

သင်္ဘောဝမ်းထဲရှိ လျှို့ဝှက်အချုပ်ခန်းဟု ဆိုသော်လည်း သံတိုင်များ အခိုင်အခန့်ဖြင့် ကျကျနနဆောက်လုပ်ထားသော အချုပ်ခန်းဖြစ်သည်။ အချုပ်ခန်းထဲဝယ် နှိပ်စက် ညှင်းပန်းရာ တွင် အသုံးပြုရသော ပစ္စည်းကရိယာများ အပြည့်အစုံပင် ရှိသည်။

အချုပ်ခန်းမှာ အတော်ပင်ကျယ်ဝန်းသည်။

ယခုအချုပ်ခန်းထဲဝယ် အကျဉ်းသား လုလင်ပျိုတယောက် နှိုးနသည့်။

ထိုအကျဉ်းသားလုလင်ပျိုမှာ အချုပ်ခန်းထဲဝယ် ကောင်း ကောင်းမွန်မွန်ရှိနေခြင်းမဟုတ်။ ပြင်းပြင်းထန်ထန် နှိပ်စက် ဖော်ဆေးခြင်း ခံနေရရှာသည်။

နှိပ်စက်ညှင်းပန်းနေသူမှာ ထောင်ထောင် မောင်းမောင်း၊ ထောင်ကောင်းကောင်း ကတိုးပြောင်ပြောင်နှင့်လူကြီးတယောက် ဖြစ်သည်။

အချုပ်ခန်း၏ အရှေ့ဘက်ထောင့်နားဝယ် ကတ္တီပါထိုင်ခုံ တခုဖြင့် အမျိုးသမီးတယောက် ထိုင်နေသည်။

ထိုအမျိုးသမီးမှာ အသက်(၂၀)နှစ်ခန့် ရှိသည်။ သို့သော် အရွယ်တင်ကာ နုပျိုသောကြောင့် ရတ်တရက် ကြည့်လျှင် အသက်(၂၀)ခန့်သာရှိမည်ဟု ထင်ရသည်။

ထိုအမျိုးသမီးသည် အရပ်အမောင်းမြင့်မားပြီး ကိုယ်ခန္ဓာ အသက်အပေါက် ဆူပြီးတောင့်တင်းသည်။ ရုပ်ရည်လည်းချော ချောလှပသည်။ မျက်လုံးများ၏အကြည့်မှာမူ အလွန် လှုပ်ရှား တာ ကစားလွန်းသည်။

ထိုအမျိုးသမီးထိုင်နေသော ကတ္တီပါထိုင်ခုံ၏ နောက်တွင် အသက်(၁၀)နှစ် (၁၉)နှစ်ခန့်ရှိသော မိန်းမပျိုလေး (၃) ယောက် ရပ်နေသည်။ ထိုမိန်းမပျို(၃)ယောက်လုံး မှာလည်း အချောအလှလေးများပင်ဖြစ်ကြသည်။

အကျဉ်းသားလုလင်ပျိုကို အကျဉ်းခန်းအတွင်းရှိ သံထိုင်ခုံ
တခုဝယ် လက်ပြန်ကြီး တုပ်ထားသည်။

ကတ္တီပါထိုင်ခုံပေါ်ဝယ် ထိုင်နေသူအမျိုးသမီးက မည်သို့
မည်ပုံ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းရမည်ကို ပြောဆို ညွှန်ကြားပေးသည်။

ထိုအမျိုးသမီး ညွှန်ကြားပြောဆိုသည့် နည်းလမ်းများ
အတိုင်း ကတုံးပြောင်ကြီးက လိုက်နာလုပ်ဆောင်သည်။ ကတုံး
ပြောင်ကြီးက လက်သံပြောင်ပြောင်နှင့် ညှဉ်းပန်း နှိပ်စက်နေဆဲ
ဝယ် ကတ္တီပါထိုင်ခုံဝယ်ထိုင်နေသည့် အမျိုးသမီးက သိလိုသည်
များကို မေးမြန်းသည်။

အကျဉ်းသားလုလင်ပျိုမှာ ခေါင်းမာလှသည်။ အမျိုးသမီး
ကြီးစစ်မေးသမျှ အကုန်ဘူးကွယ်သည်။

အကျဉ်းသား လုလင်ပျိုမှာ အဝတ်အစားမရှိ။ နှိပ်စက် ညှဉ်း
ပန်းမှုဒဏ်ကြောင့် တကိုယ်လုံး အရှိုးရာအထပ်၊ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်
အပြည့်ဖြင့်ရှိနေသည်။

“ဘယ်နှယ်လဲ ကောင်လေးမမမေးတာကို ဖြေစမ်းပါကွယ်
လိန်ပင်းနဲ့အိန်းလုံတို့ ဘယ်နေရာမှာ ပုန်းအောင်း စခန်းချနေ
ကြသလဲ”

အမျိုးသမီးကြီးကမေးသည်။

“ကျွန်တော်မသိဘူး”

အကျဉ်းသားလုလင်ပျိုကပြန်ဖြေသည်။

“သူတို့နှစ်ယောက်က ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ သင်္ဘောပေါ်ကို
တက်လာကြတာလဲ”

“မသိဘူး”

“မင်းကကော ဘာကိစ္စကြောင့် သင်္ဘောပေါ် တက်လာ
တာလဲ”

“ကျွန်တော့်အဖေအကြောင်းလာစုံစမ်းတာပါလို့ ဘယ်နှစ်
ခါပြောရမလဲ”

“မင်းအဖေက ဘယ်သူလဲ”

“ဒီမယ် ယဲ့ချို အစကတော့ ခင်ဗျားကို တွေ့အောင်ရှာပြီး
ပျောက်ဆုံးနေတဲ့ ဖေဖေ အကြောင်း သိရအောင် တောင်းပန်
အသနားခံပြီး မေးကြည့်မယ်လို့ ကျွန်တော် စိတ်ကူး ထားခဲ့
တယ်။ အခုတော့ ကျွန်တော့်စိတ်ကူးကို ပယ်ဖျက်ပစ်လိုက်ပြီ။
ခင်ဗျားလို ယောက်ျား၊ ယကာနဲ့ အလေလိုက်နေတဲ့ မိန်းမယုတ်
တယောက်ရဲ့ရှေ့မှာတောင်းပန်အသနားခံမနေတော့ဘူး။ ဒီတော့
ကျွန်တော့်အဖေ ဘယ်သူလဲဆိုတာကိုလဲ ပြောမပြနိုင်ဘူး”

ကတ္တီပါထိုင်ခုံတွင် ထိုင်နေသူမှာ ချမ်းသာသင်္ဘောမှနာမည်
ကျော် မာယာမင်းသမီး ယဲ့ချိုပင်ဖြစ်သည်။

“မင်းက အတော့်ကိုခေါင်းမာပြီး သတ္တိကောင်းတဲ့ ကောင်
လေးပါလား။ ငါနဲ့အတူတူအိပ်ဖူးတဲ့ ယောက်ျားတွေကတော့
မနည်းတော့ပါဘူး။ ငါက ယောက်ျားတွေကို ကစားစရာလို

သဘောထားတာကွယ်၊ ငါနဲ့တူတူ တာအိပ်ပြီးယင် အဲဒီလူဟာ မပြန်လမ်းကို သွားရတာချည့်ပဲ မင်းအဖေလဲ အဲဒီလိုလူမျိုးထဲက တယောက်ယောက် ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်”

မာယာမင်းသမီး ယဲ ချီက ခပ်လှောင်လှောင်ပြောသည်။

လုလင်ပျိုက ယဲ ချီကို မုန်းတီးမှုပြည့်လျှမ်းသော အကြည့်ဖြင့် ကြည့်နေသည်။

“ကဲ... ငရုတ်သီးရည် သုံးလိုက်ပါအုံး”

ယဲချီက ရယ်မော လှောင်ပြောင်နေရာမှ ကတုံးပြောင်ကြီးကို လှမ်းပြောသည်။ ကတုံးပြောင်ကြီးက ငရုတ်သီးစိမ်းများကို ထောင်းခြေ၍ အရည်ဖျော်ထားသည့် ပုံးကို မယူကာ အကျဉ်းသားလုလင်ပျို၏ ကျောပေါ်သို့ ငရုတ်ရည်အနည်းငယ်လောင်းချလိုက်သည်။

ကျောပြင်ပေါ်ရှိ အရှိုးရာဒဏ်ရာများကြားသို့ ငရုတ်ရည်များဝင်ကုန်ရာ အကျဉ်းသား လုလင်ပျိုခမျာ နာကျင်မှုဝေဒနာကို ပြင်းပြင်းပြပြ ခံစားရရှာသည်။

လုလင်ပျိုက ဝေဒနာဒဏ်ကို အံ့ကြိတ်ကာခံသည်။ သို့သော် နာကျင်မှုက ပြင်းပြလှသောကြောင့် စုတ်သတ်ကာ ညည်းမိရှာသည်။

ယဲချီက ကြမ်းကြုတ် ရက်စက်သော နှိပ်စက်နည်းများဖြင့် လုလင်ပျိုကို ဆက်လက် နှိပ်စက်စေပြန်သည်။ အကျဉ်းသား

လုလင်ပျိုသည် နှိပ်စက်သမျှကို တောင့်ခံသည်။ ယဲချီ စစ်မေးသည်များကို တခုတလေမျှ အဖြေမပေးပဲ ဘိုးခံကာ ငြင်းကွယ်မြဲ ဆက်လက်ငြင်းကွယ်နေသည်။

“ကဲဟေ့ ဒီကောင်ကို ဒီထက်ပိုနှိပ်စက်ယင် အသက်ပျောက်သွားလိမ့်မယ်။ ငါသိချင်တာတွေ မသိရသေးပဲနဲ့ ဒီကောင်လေးကို မသေစေချင်သေးဘူး၊ ဒီတော့ မွဲမွဲကိုသွားခေါ်လာခဲ့၊ ဒီကောင်မကို တလှည့် ဒဏ်ခတ်ရမယ်”

လုလင်ပျိုကို အပြင်းအထန် နှိပ်စက်ပြီးနောက် ယဲချီက ပြောသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ မမလေး”

ယဲချီ၏ ထိုင်ခုံနောက်ဘက်တွင် ရပ်နေသော မိန်းမပျို (၃)ဦးက အမိန့်နာခံကာ အချုပ်ခန်းအပြင်သို့ ထွက်သွားကြသည်။

x x x

မကြာမီမှာပင် ထွက်သွားသော မိန်းမပျို (၃)ယောက် ပြန်ရောက်လာကြသည်။

သူတို့နှင့်အတူ မိန်းကလေးတဦးပါလာသည်။

ထိုမိန်းကလေး၏ အဝတ်အစားများမှာ ရာဇရာမရှိအောင် အစုတ်စုတ် အပြတ်ပြတ် ဖြစ်နေသည်။ ကိုယ်ခန္ဓာ ပေါ်ဝယ်

အချောင်း (၁၀၀)ခန့်ရှိ ရွှေအပ်လေးများ စိုက်လျက်ရှိနေသည်။

“သူဟာ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ချမ်းသာသဘောက မဟုတ်လား၊ ဘာအပြစ်ရှိလို့ အခုလိုလုပ်ထားရတာလဲ”

ထိုမိန်းကလေး၏ အပြစ်ကို မကြည့်ရက်ဟန်ဖြင့် လုလင်ပျိုက ယုံ့ချီကို လှမ်းမေးသည်။

“မင်းပြောတာမှန်ပါတယ်၊ ဒီကောင်မ မုံ့မုံ့ဟာ ငါတို့ ချမ်းသာသဘောကပါပဲ ဒါပေမယ့် သူက ငါ့ကိုအံ့တုပြီး ရန်သူအားပေးလုပ်တယ်၊ မင်းကိုဆေးခတ်ထားတဲ့ အရက်တိုက်တာကို သူက ကြားဝင်ပြီး သဘိပေးလိုက်လို့ ငါ့အကြံ ပျက်သွားရတယ်၊ ဒါကြောင့် သူ့ကိုဒဏ်ခတ်ထားတာပဲ၊ အခု မင်းရွှေမာပဲ သူ့ကိုဆက်ပြီး ဒဏ်ခတ်ပြမယ် ကဲ -”

ယုံ့ချီက လုလင်ပျိုကို ပြောရာမှ ကတုံးပြောင် ကြီးကို လှမ်းအချက်ပြလိုက်သည်။ ကတုံးပြောင်ကြီးက ကြာပွတ်ကို ကောက်ယူကာ မိန်းကလေးအား တအားလွှဲရိုက် လိုက်သည်။

“ရွှမ်း-”

“အမလေး”

ကြာပွတ်ဒဏ်ကြောင့် မိန်းကလေး၏ ရင်ဘတ်ပေါ်ဝယ် ညိုမည်သော အရှိုးရုကြီး ထင်သွားသည်။ မိန်းကလေး၏ အော်သံကလည်း စူးစူးရှရှပေါ်လာသည်။

ဤအခန်းကို အသံလုံးခန်းဖြစ်အောင် အထူးစီမံ လုပ်ကိုင်ထားသည်ဖြစ်ရာ မည်မျှ အသံကျယ်ကျယ်နှင့် အော်သည်ဖြစ်စေ၊ အပြင်ဘက်မှ ကြားနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

“ကောင်လေး ငါမေးတာတွေကို ကောင်းကောင်းဖြေမလား၊ မဖြေယင် မုံ့မုံ့ကို ကတုံးကြီး စိတ်တိုင်းကျ လုပ်ချင်ရာ လုပ်ရအောင် အပ်လိုက်မယ်၊ ကတုံးကြီးက မုံ့မုံ့လို မိန်းကလေး ငယ်ငယ်လှလှလေးတွေကို သိပ်ကြိုက်တာကွ”

ယုံ့ချီက ခြိမ်းခြောက်ပြောဆိုသည်။

“ကောင်းပါပြီ ကျွန်တော်သိသလောက်ဖြေပါ့မယ်”

မိမိအပေါ် စေတနာထားကာ ဆေးခတ်ထားသောအရက် မသောက်မိစေရန် သတိပေးခဲ့သူ မုံ့မုံ့ မတရားအနှိပ်စက်ခံရပြီး ဘဝဆုံးမည်ကို မကြည့်ရက်သောကြောင့် လုလင်ပျိုက အလျော့ပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“ဒီလို လိမ်မာမှပေးကွယ် ကဲ မင်းနာမည် ဘယ်လို ခေါ်သလဲ”

ယုံ့ချီက ကျေနပ်စွာပြုံးပြီး စတင်စစ်မေးသည်။

“အူကန်း-”

လုလင်ပျိုက ခပ်ပြတ်ပြတ်ပင် ပြန်အဖြေပေးသည်။

ထိုလုလင်ပျိုမှာ ချမ်းသာသဘော ပျောက်ကွယ်သွားစဉ်က အဖမ်းခံလိုက်ရသော ဝတ်စုံနက်လုလင် အူကန်းပင်ဖြစ်သည်။

“မင်းက အူအမျိုးအနွယ်လား ဒါဖြင့်ဓားမောက်အူစိမ်းနဲ့ ဘာတော်သလဲ”

“အဲဒါ ကျွန်တော့်ဖေဖေပဲ”

“ဟာ...အားလုံးမှားကုန်ပြီ မင်းကဘာကြောင့် မင်းအဖေရဲ့ နာမည်ကို လျှို့ဝှက်ထားချင်ရတာလဲ မင်းအဖေရဲ့ နာမည်ကို စောစောကသာ ကုတ်ပြောလိုက်ယင်ဒီလိုဖြစ်လာမှာမဟုတ်ဘူး ကဲ ပြောနေကြတာတယ် သူ့ကိုမြန်မြန်ကြိုးဖြေပေးပြီးဒဏ်ရာတွေကို ဆေးထည့်ပေးလိုက်ကြစမ်း”

ယဲ့ချီက ပျာပျာသလဲပြောသည်။

အခြေအနေချက်ချင်းပြောင်းလဲသွားသည်။ အူကန်းမှာ မိမိ မြင်ရကြားရသည်ကို မယုံနိုင်အောင်ပင် ဖြစ်နေသည်။

ယဲ့ချီ၏ အနီးဝယ်ရပ်နေသော မိန်းမချော (၃)ယောက်က အူကန်းရှိရာသို့ ပြေးလာပြီး တုပ်နှောင်ထားသောကြိုးများကို ဖြေပေးသည်။ ဒဏ်ရာများကို ယုယုယယနှင့် ဆေးထည့် ပြုစုပေးသည်။

“အူကန်းရဲ့ မျက်နှာကို ထောက်ထားပြီး မုံ့မုံ့ကိုလဲအပြစ် ဒဏ်က လွတ်ငြိမ်းခွင့် ပေးလိုက်မယ် ရွှေအပ်တွေ ပြန်နှုတ်ပြီး အေးအေးသက်သာ နားနေ နိုင်အောင်လို့ စီစဉ်ပေးလိုက် ကြပါ”

ယဲ့ချီက ဆက်လက်ပြောကြားသည်။

ဤတွင် မိန်းမပျိုတယောက်ကမုံ့မုံ့၏ ကိုယ်ခန္ဓာပေါ်ဝယ် ထိုးစိုက်လျက်ရှိနေသော ရွှေအပ်များကိုပြန်နှုတ်ကာ၊ တုပ်နှောင် ထားသော ကြိုးများကိုလည်း ဖြေပေးသည်။

မိန်းမပျို (၂)ဦးကမူ အူကန်း၏ကိုယ်ပေါ်မှ ဒဏ်ရာများကို ဆက်လက်ဆေးထည့်ပြုစုပေးနေကြသည်။

ယဲ့ချီကိုယ်တိုင် ထိုင်ရာမှထလာပြီး အူကန်း၏ဒဏ်ရာများကို ဆေးထည့်ပြုစုပေးသည်။

မကြာမီမှာပင် အူကန်း၏ ဒဏ်ရာအားလုံးဆေးထည့်ပြီးသွား သည်။ အူကန်းတကိုယ်လုံး ပတ်တီးများဖြင့် ဖြူဖွေးနေသည်။

“အင်း...အတော့်ကိုလက်လွန်သွားတယ် မင်းရဲ့ဒဏ်ရာတွေ ပျောက်ဖို့က အနည်းဆုံး နှစ်ပတ်သုံးပတ်လောက် အနားယူပြီး ဆေးထည့်ကုသပေးဖို့လိုမယ် ဒီတော့ မင်းအေးအေးဆေးဆေး အနားယူပေါ့ဟုတ်လား မင်းအတွက် အထူးခန်း တခန်းရယ်၊ မင်းအနားမှာ နေညမပြတ်နေပြီး ပြုစုပေးမယ့်လူတွေရယ်စီစဉ် ပေးမယ် အေး မင်းဝမ်းသာအောင်တခုပြောပြထားရအုံးမယ် မင်းအဖေ ဓားမောက် အူစိမ်းဟာ ဟိုအရှေ့ဘက်က မီးထွန်း ထားတဲ့ သင်္ဘောပေါ်မှာ ရှိနေပါတယ် တကယ်တော့ သူကမူ ချမ်းသာသင်္ဘောရဲ့ အရှင်သခင်အစစ်ပါ ငါကသူ့ရဲ့ ကိုယ်လုပ် တော်တယောက်ပါပဲကွယ်”

အူကန်း၏ ကိုယ်ပေါ်မှ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်အားလုံး ဆေးထည့် ကုသပြီးသောအခါ ယဲ့ချီကပြောသည်။

အုကန်းမှာ မိမိနားကို မိမိမယ့်နိုင်အောင် ဖြစ်နေသည်။
ဘာပြန်ပြောရမည် မသိပဲ ယဲ့ချီကို မျက်လုံး အပြူးသားဖြင့်
ကြည့်နေမိသည်။

“ကဲကဲ အုကန်းကို သင်္ဘောအပေါ်ဆုံးထပ်က အထူးခန်း
ထဲကို ပို့ ပေးလိုက်ကြပေတော့”

အုကန်းဘာမျှမပြောနိုင်မိမှပင် ယဲ့ချီက ဆက်လက် အမိန့်
ပေးလိုက်သည်။

မိန်းမပျို(၂)ဦးက အုကန်းကို ပေးမတွဲခေါ်ပြီး အချုပ်
ခန်းထဲမှ ထွက်သွားကြသည်။

ထိုအချိန်ဝယ်ကျန်မိန်းမပျိုတယောက်ကလည်း မှုံ့ကိုတွဲကာ
ခေါ်ထုတ်သွားသည်။

“မင်းက မှုံ့အနိပ်စက်ခံရမှာစိုးလို့ ဖွင့်ပြောပေမယ့် အမှန်
အတိုင်းပြောချင်မှပြောမှာ ဒါကြောင့်မင်းဆီက အမှန်တွေကို
သိနိုင်အောင်လို့ အခလိုလုပ်ငတ်ထွင်ပြီးအချိုသတ်လိုက်ရတာပဲ
လိန်ပင်းနဲ့အိန်းလုံတို့နဲ့ပတ်သက်ပြီးငါသိချင်တာတွေသိရပြီးယင်
မင်းလဲ မင်းအဖေရှင်နောက်ကို လိုက်ရမှာပါပဲ”

အချုပ်ခန်းအပြင်ဘက်သို့ ထွက်သွားသော အုကန်းကို လှမ်း
ကြည့်ယင်း မာယာမင်းသမီးယဲ့ချီက ခိတ်ထဲမှကြိတ်၍ ပြောနေ
သည်။

တကယ်တော့ ဓားမောက်အူစိမ်းနှင့်ပတ်သက်ပြီးယဲ့ချီပြော
ခဲ့သောစကားများမှာ မဟုတ်မဟတ် လုပ်ကြံ ပြောဆိုချက်များ
သာဖြစ်သည်။

မာယာမင်းသမီးယဲ့ချီမှာ အမည်နှင့်လိုက်အောင်ပရိယာယ်
မာယာများလှသူ ဖြစ်သည်။

မှုံ့မှာ ယဲ့ချီ၏ စေခိုင်းချက်အရ အုကန်း သောက်မည့်
အရက်ထဲဝယ် ဆေးခတ်ထားကြောင်း ပြောဆို သတိပေးခဲ့ရ
ခြင်းဖြစ်သည်။

ဤနည်းဖြင့် မှုံ့ကို အုကန်းက ကျေးဇူးရှင်အဖြစ် ထင်မှတ်
သွားရေနေ ယဲ့ချီက အကွက်ဆင် ဖန်တီးခဲ့သည်။

ထို့နောက် အုကန်း၏ရှေ့ဝယ် မှုံ့ကို နှိပ်စက် ပြသောအခါ
အုကန်းမှာ ဆက်ခေါင်းမာ မနေနိုင်တော့ပဲ အလျော့ပေးခဲ့ရ
သည်။

မတတ်သာ၍ အလျော့ ပေးခဲ့ရသောကြောင့် အုကန်းက
အမှန်အတိုင်း မပြောပဲ တချို့ အကြောင်းခြင်းရာများကိုလှီးလဲ့
ပြောဆိုမည် စိုးသောကြောင့် ဓားမောက် အုကန်းကိုယ်တိုင်
ချမ်းသာသင်္ဘော၏ အရှင်သခင်ဖြစ်နေသလိုလို ပရိယာယ်ဆင်
ကာ ပြောကြားပြီး အုကန်းကို အချိုသတ် သိမ်းသွင်းလိုက်ပြန်
သည်။

တတ်လည်းတတ်နိုင်သည့် မာယာမင်းသမီးယဲ့ချီပင်။

အသက် ငယ်ရွယ်ပြီး အတွေ့အကြုံ နုနယ် သေးသော
အုကန်းမှာ မာယာမင်းသမီးယဲ့ချီ၏ပရိယာယ်ဆင်ကွက်ကို မရိပ်
မိရှာ။

ယဲချီပြောသမျှကို အဟုတ်ထင်မှတ်ကာ ယဲချီဆင်ထား
သော ပရိယာယ်ကွန်ယက်ထဲသို့ တိုးဝင်မိလေပြီ။

ဤပရိယာယ်ကွန်ယက်တွင်းမှ အူကန်း ရုန်းထွက်နိုင်ပါမည်
လား။

x x x

မုံမုံသည် သူမ၏အခန်းထဲရှိ ခုတင်ထက်ဝယ် နူးချီစွာ
လှဲလျောင်းနေသည်။

ဒဏ်ရာများကို ဆေးများထည့်ပြီးပြီမို့ အတော်ပင် သက်
သာ၍နေပြီဖြစ်သည်။

မုံမုံအိပ်နေသော ခုတင်ဘေးဝယ် သစ်သားထိုင်ခုံတစ်ခုရှိ
သည်။ ထိုထိုင်ခုံတွင် အမျိုးသမီး တယောက် ထိုင်နေသည်။
ထိုအမျိုးသမီးမှာအသက်(၂၀)ခန့်ရှိသည်။ မုံမုံ့့ထက် (၂)နှစ်
ခန့်ကြီးသည်။

မုံမုံသည် ဝမ်းနည်းဟန်ဖြင့် မျက်ရည် တွေတွေ ကျယ်င်း
ရွှါကိုင်နေသည်။ ထိုင်ခုံပေါ်ဝယ် ထိုင်နေသည့် အမျိုးသမီးက
မုံမုံ့့ကို ကြင်နာသနားသည့် အသွင်ဖြင့် ကြည့်နေသည်။

“မေချင်းချင်းရယ် ကျွန်မတော့ ဒီအတိုင်း ဆက်အသက်
ရှင်မနေချင်တော့ပါဘူး။ ကျွန်မအတွက် အဆိပ်သာရွာပေးစမ်း
ပါရှင်”

မုံမုံက ငိုရွှါကနေရာမှ ထိုင်ခုံပေါ်ဝယ် ထိုင်နေသည့် အမျိုး
သမီးကို လှမ်းပြောသည်။

“ဟာ...ဒီလိုမလုပ်နဲ့လေ မမလေး အကြောင်းလဲ မုံမုံ
အသိသားပဲ ဒီလိုလုပ်တာမျိုးကို သူက ခွင့်လွှတ်မှာမဟုတ်ဘူး၊
မုံမုံ့့အတွက်နဲ့ မမတို့တတွေပါ အားလုံး ဒုက္ခရောက်ကုန်ပါအုံး
မယ်”

ချင်းချင်းက ဖျောင်းဖျောင်းဖျဖျပြောသည်။

“အင်း...ဒီလိုဆိုယင် ကျွန်မအဖို့ ဆင်းရဲဒုက္ခတွေကို ဆက်
ခံဖို့ အသက်ဆက်ရှင်နေရအုံးမှာပေါ့နော်”

မုံမုံ့့က ဤသို့ပြောပြီး ဝမ်းနည်းပန်းနည်း ဆက်ငိုသည်။

ချင်းချင်းသည် ထိုင်ခုံတွင် ထိုင်နေရာမှထကာ ခုတင်စောင်း
တွင် တင်ပါးလွှဲထိုင်လိုက်သည်။ ထို့နောက် မုံမုံ့့၏ပခုံးလေးကို
အသာကိုင်ကာ ချော့မော့သည်။

ထိုသို့ပြုလင်းမှ လျှို့ဝှက်အသံဖြင့် နှစ်ကိုယ်ကြား ပြော
သည်။

“မုံမုံ့့ ဘာမှမပူနဲ့ ဒီဘဝဆိုးက လွတ်မြောက်နိုင်မယ့် နည်း
လမ်းရှိဘယ်”

“ဟင်...ဟုတ်လား”

မုံမုံ့့က အားတက်လာသည့်အသွင်ဖြင့် မေးသည်။

“အရေးကြီးတဲ့ စကားတွေကို လျှို့ဝှက် လေသံနဲ့ပဲပြော အပြင်ဘက်က ချောင်းနားထောင်တဲ့ လူ ရှိချင်ရှိမယ်”

ချင်းချင်းက လျှို့ဝှက်အသံဖြင့် ပြောသည်။ ထို့နောက် ဆက်လက်၍ သာမန်လေသံဖြင့် ဆက်ပြောသည်။

“မဲ့မဲ့ရယ် ဘာကြောင့် ဒါလောက်တောင် ဝမ်းနည်း ပန်းနည်း ဖြစ်နေတာလဲ”

“ကျွန်မအဖြစ်က ဆိုးလွန်းလို့ပါ။ မမလေး ကျွန်မကို စိတ် ဆန္ဒတက်ကြွစေတဲ့ ရမက်ပျား အဆိပ်အပ်တွေ စိုက်ခဲ့တယ်လေ။ ရမက်ပျားအဆိပ်အပ်အစိုက်ခံရပြီးယင် ဆယ်ရက်တခါစိတ်ဆန္ဒ တွေ ထိန်းမရအောင် တက်ကြွလာပြီး ယောက်ျားတွေနဲ့မတွေ့ရ မချင်း အရှူးတပိုင်းလိုဖြစ်နေမယ်ဆိုတာ မမချင်းချင်းလဲအသိပဲ။ ဒီလိုဘဝမျိုးနဲ့ ကျွန်မဆက်ပြီး အသက်ရှင် မနေချင်တော့ဘူး။ ပြီးတော့ အရက်ထဲမှာ ဆေးခတ်ထားတယ်လို့ အူကန်းဆိုတဲ့ လူကို သွားပြောရတာလဲ မမလေးကိုယ်တိုင်က အပြောခိုင်းလို့ ပြောခဲ့ရတာပဲ။ အခုတော့ ဘာမှအပြစ်မရှိတဲ့ ကျွန်မဟာ ကြား ထဲက ဓားစာခံသက်သက် ဖြစ်နေရပြီ”

မဲ့မဲ့က သာမန်လေသံဖြင့်ပြန်ပြောသည်။

“မဲ့မဲ့က မမလေးရဲ့အကျိုးကို အနစ်နာခံပြီး ဆောင်ရွက်ပေး ခဲ့တာပဲကွယ်။ မမလေးက ပစ်မထားပါဘူး။ မု . မု . ကို ဖြေဆေး တိုက်ပါလိမ့်မယ်”

ချင်းချင်းက ဤစကားများကို သာမန်လေသံဖြင့်ပြောပြီး

နောက် ဆက်၍ လျှို့ဝှက်လေသံဖြင့် နှစ်ကိုယ်ကြား ပြောပြန် သည်။

“မမလေးက မဲ့မဲ့ကို ဖြေဆေးနှင်မျိုး တိုက်လိမ့်မယ် ပထမ ဆေးက ရမက်ပျားအပ်ကို ချေဖျက်နိုင်တဲ့ ဖြေဆေး ဖြစ်တယ် ဒုတိယဆေးကတော့ စဉ်းစားဆင်ခြင်တတ်တဲ့ အသိဉာဏ်ကို ပျက်စီးစေတဲ့ဆေးပဲ အဲဒီလို အသိဉာဏ်ပျက်စီးစေတဲ့ဆေးတိုက် ပြီးယင် မမလေးက မဲ့မဲ့ကို သုံးလလောက် သီးသန့် လေ့ကျင့် ဆေးလိမ့်အုံးမယ်”

“ဟာ - ဒါဆိုယင် ကျွန်မဟာအသိဉာဏ်လုံးဝမရှိပဲသတ်ဖို့ ပြတ်ဖို့သာ နားလည်တဲ့လက်မရွံ့သိုင်းသမားဘဝကို ရောက်သွား ရတော့မှာပေါ့!”

မဲ့မဲ့က လျှို့ဝှက်လေသံဖြင့်ပြန်ပြောသည်။ မဲ့မဲ့၏မျက်နှာဝယ် ထိတ်လန့် ကြောက်ရွံ့သည့်အသွင် သိသိသာသာ ပေါ်လွင်နေ သည်။

“မမလေးကတော့ ဒီလိုကြံစည်ထားတာပဲ ဒါပေမယ့် မဲ့မဲ့ ကသာ အကင်းပါးပါးနဲ့ လုပ်ကိုင်နိုင်မယ် ဆိုယင် မမလေးရဲ့ တကြံအည်အတိုင်း ဖြစ်မလာနိုင်ပါဘူး”

“မမ ချင်းချင်း ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ”

“မမဟာ ဆေးခန်းကို တာဝန်ယူထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက် နေရတယ်ဆိုတာ မဲ့မဲ့မေ့နေပြီထင်တယ်”

“ဟို...ဟိုကျွန်မရဲ့အသိဉာဏ် ပျက်စီးမသွားရအောင် မမချင်းချင်းက ဖြေဆေးကြိုတင်ပေးထားမလို့လား။”

ချင်းချင်းက ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

“မမချင်းချင်းက ဘာကြောင့် ကျွန်မကို အခုလိုကူညီနေရတာလဲ မမချင်းချင်းမှာ အကြံတခုခုတော့ရှိမှာပါဘယ်လိုအကြံမျိုးလဲဆိုတာ ကျွန်မကို ရှင်းရှင်းပဲဖွင့်ပြောပြပါလား ဟင်”

“မမလေးယဲ့ချီဟာ ဒုစရိုက်ခေါင်းဆောင်ပီပီသိပ်ရက်စက်တယ် သူ့အကျိုးကိုပဲကြည့်တယ် သူ့လက်အောက်မှာဆက်နေယင် တနေ့မဟုတ်တနေ့ခုကွဲတွေ့ရမယ်ဆိုတာ မမနားလည်ထားပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ဟောဒီဒုစရိုက်နယ်ပယ်ကို ကျောခိုင်းသွားချင်တာ ကြာလှပါပြီ ဒါပေမယ့် ဒီလိုလုပ်ဖို့က မလွယ်တာကြောင့် အခွင့်ကောင်းကိုပဲစောင့်နေရတယ်၊ ဒုစရိုက်နယ်ပယ်က အလွတ်ရုန်းထွက်နိုင်ဖို့အတွက် မှုံ့ခွဲကအများကြီး အထောက်အကူပြုနိုင်တယ် ဒါကြောင့် အခုလိုအကူအညီပေးနေတာပဲ”

“ကျွန်မက မမချင်းချင်းကိုဘယ်လိုအထောက်အကူပြုနိုင်မှာလဲ ပြီးတော့ ဖြေဆေးစားထားလို့ အသိဉာဏ်မပျက်ပဲ ဆက်အသက်ရှင်ပြီး ကျွန်မက ဘာတွေလုပ်ရမှာလဲ”

“မှုံ့လုပ်နိုင်တာ အများကြီး ရှိတာပေါ့ကွယ် မှုံ့ကို အသိဉာဏ်ပျက်အောင် ဆေးတွေထိုက် သေသေချာချာ လေ့ကျင့်ပေးပြီး လက်မရွှေ့သိုင်းသမားအဖြစ် ဖန်တီးထားတော့မှုံ့ဟာ သူ့ခိုင်းသမျှ လိုက်နာလုပ်ဆောင်နေရမယ်လို့ မမလေး ယဲ့ချီက

ယုံကြည်စိတ်ချနေမှာ အမှန်ပဲ လက်မရွှေ့သိုင်းသမားဘဝရောက်သွားတဲ့ မှုံ့ဟာ သီးသန့် လျှို့ဝှက်ခန်းသဲမှာ နေရပေမယ့် သတ်ဖို့ဖြတ်ဖို့ အရေးကိစ္စပေါ်လာယင်တော့ မမလေးက သူ့အနားကို ခေါ်မှာပဲ ဒီအခါမှာ မှုံ့ခွဲကမမလေးယဲ့ချီကိုအလွယ်တကူနဲ့ သုတ်သင်ပစ်နိုင်မှာအမှန်ပဲ မမလေးယဲ့ချီကိုသာသုတ်သင်ပစ်ရှားပစ်နိုင်ယင် လူအများအတွက်အန္တရာယ်တခုလျော့နည်းသွားမယ် မှုံ့ခွဲကော မမတို့ကော ဟောဒီဒုစရိုက် နယ်ပယ်က အလွတ်ရုန်းထွက် နိုင်ကြမယ်”

“အင်း...မမချင်းချင်းရဲ့ အကြံအစည်ကတော့ ကောင်းပါတယ် မမလေးဟာ အသိဉာဏ်ပျက်ဆေးနဲ့ ရမက်ပျားအဆိပ်အပ်ကို သိပ်အားကိုးတာ ဒီဟာတွေအတွက် ဖြေဆေးကိုလဲ သေသေချာချာ စစ်ဆေးကြည့်ရှုနေမှာပဲ ကျွန်မကိုပေးဖို့ ဖြေဆေးတလုံး ခိုးယူလိုက်ယင် မမလေးယဲ့ချီ ချက်ချင်း ရိပ်မိပြီး မမချင်းချင်းကို ဒဏ်ခတ်မှာပေါ့”

“မမက ဒါလောက် မအပူဘူး မှုံ့ရယ် ဖြေဆေး တလုံးလုံးကို တခါတည်း မယူပါဘူး ဖြေဆေးကိုတနေ့နည်းနည်းစီ ခြစ်ပြီးယူထားတာ အခုဆိုယင် ဖြေဆေးနှစ်လုံးစာလောက်ရနေပါပြီ ဒီလိုဆေးလုံးတွေက နည်းနည်းစီခြစ်ယူထားတာဆိုတော့ ဆေးလုံးအရေအတွက် ဘယ်လျော့မှာလဲမမလေးကြိုက်သလိုစစ်တယ်တော့မှ မပေါ်နိုင်ဘူး”

“ကောင်းပြီလေ မမချင်းချင်းကိုပဲ အားကိုးရတော့မှာပဲ မမချင်းချင်း ကောင်းသလိုသာ ပြောပါ ကျွန်မလိုက်နာလုပ်ဆောင်ပဲမယ်”

နောက်ဆုံးတွင် မွဲ့မွဲ့သည် ချင်းချင်းအကြံအစည်အတိုင်းလုပ်ဆောင်ရန် သဘောတူ လက်ခံလေတော့သည်။

ဤတွင် ချင်းချင်းက သေသေချာချာ သိမ်းထားသော ဖြေဆေး(၂)လုံးကို ထုတ်ကာ၊ မွဲ့မွဲ့အားဆေးတလုံးပေးသည်။

မွဲ့မွဲ့သည် ဘာဘာညာညာ ပြောမနေတော့ပဲ ချင်းချင်းပေးသော ဆေးကိုယူကာ ချက်ချင်းပင် သောက်လိုက်သည်။

“ကိုင်း... မွဲ့မွဲ့အေးအေးဆေးဆေးလဲ့ပြီး အနားယူပေတော့တော်လေးကြာယင် မမလေးလာပြီး အဆိပ်ပျား အပ်အတွက် ဖြေဆေးတွေ လာတိုက် သိမ့်မယ်”

ချင်းချင်းက သာမန်အသံဖြင့် ပြောပြီးနောက်၊ ထိုင်နေရာမှ ထကာ အခန်းပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။

မွဲ့မွဲ့မှာ ခုတင်ပေါ်ဝယ် လှဲလျောင်းလျက် ကျန်နေခဲ့သည်။

x x x

မွဲ့မွဲ့၏ အခန်းမှ ထွက်လာပြီးနောက် ချင်းချင်းသည် မိမိ၏ အခန်းရှိရာသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

ချင်းချင်း၏ အခန်းမှာ မွဲ့မွဲ့၏အခန်းနှင့် (၃)ခန်းကျော် အကွာတွင်ရှိသည်။ ကျဉ်းမြောင်းသော စင်္ကြံ လမ်း လေးမှ လျှောက်လှမ်း၍ လာရသည်။

စင်္ကြံလမ်းလေးမှ လျှောက်လာယင်း ချင်းချင်းက ဟိုဟိုသည်သည်ကြည့်ရှု အကဲခတ်လိုက်သည်။ မည်သူမျှ မရှိကြောင်း

သေချာသောအခါ လက်တွင်ကိုင်ထားသော အသိဉာဏ်ဖျက်ဆေး၏ ဖြေဆေးကို ပါးစပ်ထဲ လျင်မြန်စွာထည့်ကာ သောက်လိုက်သည်။

ဖြေဆေးသောက်ပြီးသောအခါ ချင်းချင်း၏ မျက်နှာပေါ်ဝယ် ကျေနပ်သည့်အသွင်ဖြင့် ပြုံးယောင်သန်းလာသည်။

ချင်းချင်းသည် ဆက်လက် လျှောက်လှမ်း လာပြီး မိမိ၏ အခန်းရှေ့သို့ ရောက်သောအခါ တံခါးကို အသာ ဖွင့်ကာ အခန်းထဲသို့ လျှောက်လှမ်း ဝင်လာခဲ့သည်။

အခန်းထဲသို့ ဝင်မိသည်နှင့် ချင်းချင်း၏ မျက်နှာမှာ လေးနက် တည်ကြည်သွားသည်။

“ဪ... မမလေး ရောက်နေတာကိုး”

အခန်းထဲရှိ ထိုင်ခုံပေါ်ဝယ် ထိုင် လျက် သား ရှိနေသည့် မာယာမင်းသမီး၊ ယဲချီကိုတွေ့ရသည်တွင် ချင်းချင်းက အံ့ဩဟန်ဖြင့် ရေရွတ်လိုက်သည်။

မိမိ၏အခန်းထဲမှ ယဲချီစောင့်နေလိမ့်မည်ဟု ချင်းချင်း ကြိုတင် တွက်ဆထားပြီး ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ယဲချီကိုတွေ့ရသည့်အခါတွင် အံ့ဩခြင်းမဖြစ်မိ။ တမင် အံ့ဩယောင်ဆောင်ကာ ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

အကင်းပါးသော ချင်းချင်းနှင့် ပရိယာယ် ကြွယ်ဝသော ယဲချီတို့ တွေ့ကြလေပြီ။

ချင်းချင်းသည် အံ့ဩဟန်ဖြင့် ရေရွတ်ပြီးနောက် တံခါးကို ပြန်ပိတ်ကာ အခန်းထဲသို့ ဆက်၍ လျှောက်ဝင်လာခဲ့သည်။

“လာ ချင်းချင်း ဟိုမှာထိုင်ပါအုံး”

ဣဒါ့က ခုတင်ကို လက်ညှိုးထိုးပြကာပြောသည်။ ချင်းချင်းလည်း ရင်ထဲဝယ် တဒိတ်ဒိတ်ခုန်လျှက်နှင့် ခုတင်စောင်းတွင် ထိုင်ထိုင်လိုက်သည်။

“ငါခိုင်းလိုက်တဲ့ ကိစ္စ ဘယ်နှယ်လဲ”

ချင်းချင်း ခုတင်ပေါ်ဝယ် ထိုင်မိသောအခါ ယဲချီကမေးသည်။

“အားလုံး အဆင်ပြေပါတယ် မမလေး”

“ဘယ်လို အဆင်ပြေတာလဲ သေသေချာချာ ပြောပြစမ်းပါအုံး”

ဤတွင် ချင်းချင်းက မိမိနှင့်မဲ့မဲ့ လျှို့ဝှက်လေသံဖြင့် ပြောဆိုခဲ့မှုများကို ချန်လှပ်၍ ကျန်စကားရပ်အားလုံးကို တခုမကျန် ပြန်ပြောပြလိုက်သည်။

မိမိနှင့် မဲ့မဲ့ အခန်းထဲဝယ် စကားပြောနေစဉ်၊ ယဲချီက အခန်းပြင်မှနေ၍ ချောင်းနားထောင် နေမည်မှန်း ချင်းချင်း ခိုပိမိသည်။ ထို့ကြောင့် မိမိအဖို့ သံသယကင်းစေရန် ယခုလို ပြောပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

“အင်း... မဲ့မဲ့ကိစ္စမှာ အောင်မြင်အောင် လုပ်ဆောင် နိုင်ခဲ့တဲ့အတွက် မင်းကို ဆုချတဲ့အနေနဲ့ ကောင်းကောင်း ချီးမြှင့်မြှောက်စားပေးရမယ်”

ချင်းချင်း၏ စကားများကို ဆုံးအောင် နားထောင်ပြီးနောက် ယဲချီက ကျေနပ်ဟန်ဖြင့် ခေါင်းတညိတ်ညိတ် လုပ်ပြီးပြောသည်။

“ဟာ... မလိုပါဘူး မမလေးရယ်၊ ကျွန်မက မမလေးတာဝန်ပေးအပ်တဲ့အတိုင်း လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက် ပေးနိုင် တာကိုပဲ ကျေနပ်ဝမ်းသာနေပါတယ်၊ ချီးမြှင့်တာတွေဘာတွေကိုမမျှော်ကိုးဝံ့ပါဘူး”

“မင်းလို လုပ်ရည်ကိုင်ရည် ကောင်းတဲ့ မိန်းကလေး တယောက်ကို ထိုက်တန့်တဲ့ ချီးမြှင့်မြှောက်စားမှုတွေ လုပ်ပေးရမှာပေါ့၊ အခု ငါ့ဆီမှာရှိနေတဲ့ လက်မရွံ့ သိုင်းသမားတွေဟာ အားလုံး ယောက်ျားတွေချည်းပဲ အမျိုးသမီး လက်မရွံ့ သိုင်းသမားတွေ ထပ်ဖြည့်ပေးဖို့လိုနေတယ်၊ အခု မဲ့မဲ့တယောက်ရ တော့မယ်၊ ဒါပေမယ့် မဲ့မဲ့က လုပ်ရည်ကိုင်ရည် မင်းလောက် မကောင်းဘူး၊ ဒီတော့ မင်းပါ မဲ့မဲ့နဲ့တခါတည်း တွဲပေးလိုက် ယင် အကောင်းဆုံး ဖြစ်သွားမယ်”

မာယာမင်းသမီး ယဲချီမှာ အလွန် ရက်စက် ယုတ်မာလှသည်။ ချင်းချင်းကိုလည်း ဘဝဆိုးသူပိုရန် လုပ်ဆောင် လာပြန်ချေပြီ။

“ကျွန်မကို အသိဉာဏ်မရှိပဲ သတ်ဖို့ဖြတ်ဖို့သာနားလည်တဲ့ လက်မရွံ့ သိုင်းသမားဘဝကိုတော့ ပို့မပေးပါနဲ့ မမလေးရယ်”

ချင်းချင်းက ထိတ်လန့်တကြား တောင်းပန် အသနားခံရှာသည်။

“ဘယ်လိုလဲချင်းချင်း မင်းက ငါချီးမြှင့် မြှောက်စားတာကို လက်မခံပဲ ငြင်းပယ်ပြီး ငါ့ကိုအာခံမယ်ကြံတာလား”

ယဲ့ချီက လေသံမာမာဖြင့် ပြောသည်။

“မ...မ ...မဟုတ်...ပါဘူးရှင်”

“ဒီလိုဆိုယင် ရော့ ဒီဆေးကို အခုချက်ချင်း သောက်လိုက်”

ယဲ့ချီက ဤသို့ပြောပြီး အသိဉာဏ်ပျက်စီးစေသော ဆေးလုံးကို ထုတ်ပေးသည်။

“ရက်စက်လှချည်လား... မမလေးရယ်”

ချင်းချင်းက ငိုသံပါကြီးနှင့်ပြောပြီး ဆေးလုံးကို လှမ်းယူသည်။

“စကား ရှည်ရှည်ဝေးဝေး ပြောမနေနဲ့ ဆေးကို မြန်မြန် သောက်လိုက်”

“ကျွန်မကို အခုလိုလုပ်မိတာကို မမလေးမကြာခင်နောင်တ ရပါလိမ့်မယ်”

ချင်းချင်းက ဤသို့ပြောပြီး ဆေးလုံးကို ပါးစပ်ထဲထည့်ပြီး သောက်ချလိုက်သည်။

“အေး...ဒီလိုမှပေါ့ကဲကဲခုတင်ပေါ်မှာအေးအေးသက်သာ လှဲနေလိုက် ငါ့မို့မို့ဆီသွားပြီး ဆေးတိုက် လိုက်အုံးမယ်”

ယဲ့ချီက ဤသို့ပြောကာ ချင်းချင်းကို အသာခုတင်ဝေငါ တွန်းလှဲပေးလိုက်သည်။ ချင်းချင်းကလည်း အလိုက်သင့်ပင် ခွေခွေလေး အိပ်နေလိုက်သည်။

ယဲ့ချီသည် ချင်းချင်း၏အခန်းမှထွက်ကာ၊ မှုံ့မှုံ့၏အခန်းသို့ လာခဲ့သည်။

ချင်းချင်းနှင့်ကြိုတင်စည်းဝါးကိုက်ထားပြီးဖြစ်သည့်အတိုင်း မှုံ့မှုံ့သည် ယဲ့ချီတိုက်သော ဆေး(၂)မျိုးစလုံးကို မငြင်းတမ်းပင် သောက်သုံးလိုက်သည်။

မှုံ့မှုံ့ကို ဆေးတိုက်ပြီးနောက် ယဲ့ချီသည် ကျေနပ်အားရစွာ ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။ ချင်းချင်းနှင့်မှုံ့မှုံ့တို့ကို လက်မရွံ့ သိုင်းသမားများအဖြစ် ဖန်တီး သိမ်းသွင်း နိုင်တော့မည်ဟု ယဲ့ချီက အပိုင်တွက်ကာ သဘောကျနေသည်။

ချင်းချင်းနှင့်မှုံ့မှုံ့တို့က ဖြေဆေးများကြိုတင်သောက်ထားကြ ပြီဖြစ်သည့်အတွက် ယခုတိုက်ကျွေးသောဆေးများမှာမည်သို့မျှ အကျိုးမထက်ရောက်ကြောင်းကိုကား ယဲ့ချီမသိရှာပေ။

မိမိကို ဆေးတိုက်ပြီးနောက်၊ ယဲ့ချီသည် သင်္ဘော ကုန်းပတ်ပေါ်သို့ တက်လာခဲ့သည်။

အချိန်မှာ ညသန်းခေါင်ကျော်နေပြီဖြစ်သည်။

သင်္ဘောကုန်းပတ်ပေါ်ရှိ မှောင်ရိပ်ကျသောနေရာတွင် လူတယောက်ရပ်နေသည်။

“ကိုက်ထန်းတို့ဆီက စာပို့ခိုရောက်လာသေးလား”

ယဲ့ချီက လေသံဖြင့် လှမ်းမေးသည်။

“ရောက်မလာသေးပါဘူး မမလေး”

ထိုသူကလည်း လေသံဖြင့်ပင် ပြန်ဖြေသည်။

“ဒါဆို ကိုက်ထန်းတို့လုပ်ငန်း အောင်မြင်ပြီပေါ့ ကဲသူတို့ဆီကို လိုက်သွားဖို့ စီစဉ်ပေတော့။”

ယဲ့ချီက ဤသို့ပြောပြီး ခရာငယ်တခုကိုထုတ်ကာ သုံးချက်ဆင့်မှုတ်လိုက်သည်။

“တီ... တီ... တီ”

ခရာသံမှာ သာမန်မြည်ရိုးမြည်စဉ်နှင့်မတူ။ တမူထူးခြားကာ စူးစူးရှရှရှိသည်။

ထိုအချိန်တွင် ကုန်းပတ်ပေါ်ရှိလူက သင်္ဘော ဘေးဘက်ဝယ် ချိတ်တွဲထားသော အမြန်လှေတစ်စီးကို ရေပြင်သို့ အသာချနေသည်။

ခရာမှုတ်လိုက်ပြီး မကြာမီမှာပင် သင်္ဘောကုန်းပတ်ပေါ်သို့ လူ(၆)ယောက် တက်လာကြသည်။

(၂)ယောက်မှာအစိမ်းရောင်ဝတ်စုံများဝတ်လျက်၊ အစိမ်းရောင် မျက်နှာဖုံးများ တပ်ဆင်ကာ အစိမ်းရောင်ခေါင်းပေါင်းများ ပေါင်းထားကြသည့် လက်မရွံ့ သိုင်းသမားများ ဖြစ်ကြသည်။

ကျန်(၄)ယောက်မှာမူ ယဲ့ချီ၏ဘက်တော်သား ဒုစရိုက်ဂိုဏ်းဝင်များဖြစ်ကြသည်။

ထိုလူစု သင်္ဘောကုန်းပတ်ပေါ်ရောက်လာချိန်ဝယ် အမြန်လှေမှာလည်း ရေပြင်ပေါ်သို့ချပြို ဖြစ်နေသည်။

ယဲ့ချီကိုယ်တိုင် ရှေ့ဆောင်၍ လက်မရွံ့ သိုင်းသမားခေါင်းပေါင်းစိမ်း(၂)ဦးနှင့် ဒုစရိုက်ဂိုဏ်းသား (၄)ဦးတို့အမြန်လှေပေါ်သို့ဆင်းကြသည်။

လှေပေါ်သို့ အားလုံးတက်ပြီးသည်နှင့် အမြန်လှေသည် တက်သုတ်ရိုက်ကာ လှော်ခတ်ထွက်သွားလေတော့သည်။

(၉)လပိုင်း (၁၅)ရက်နေ့ညတွင် သေမင်းသင်္ဘော ပေါ်လာမည်ကို သိုင်းအဖွဲ့အစည်း အသီးသီးက မြစ်ကြောင်းနေရာ အသီးသီးတို့တွင် လူစုခွဲကာ တာဝန်ယူ၍ စောင့်ကြည့်ကြမည် ဖြစ်ကြောင်းသတင်းကို ယဲ့ချီကြားသိခဲ့သည်။

ဤတွင်ယဲ့ချီသည် အကြံတခုရကာ ကိုက်ထန်းနှင့် ပိပိတို့ကို သေမင်းသင်္ဘောနှင့် အသွင်သဏ္ဍာန်ချင်းဆင်တူသော သင်္ဘော

တစ်ပေါ်တင်ကာသေမင်းသင်္ဘောအဖြစ် အယောင်ဆောင်ရန်
လေ့တတ်ခဲ့သည်။

အကယ်၍ အဆင်မပြေမှု တစုံတရာတွေ့ခဲ့ရလျှင် ကိုက်ထန်း
တို့က ယုံချီထံသို့ စာပို့ခိုစေလွှတ်ကာ အကြောင်းကြားသတင်း
ပို့ရမည်ဖြစ်သည်။

အယောင်ဆောင်မှု အဆင်ပြေအောင်မြင်ပါက စာပို့ခို စေ
လွှတ်ရန်မလိုပေ။

ယခုသန်းခေါင်ကျော်သည်အထိ စာပို့ခိုရောက်မလာသော
ကြောင့် ကိုက်ထန်းတို့၏ အယောင်ဆောင်မှု အောင်မြင်ပြီဟု
ယူဆကာ ယုံချီကိုယ်တိုင် အဖွဲ့သားများကိုခေါင်းဆောင်လျက်
ကိုက်ထန်းတို့၏ သင်္ဘောရှိရာသို့ အမြန်လှေဖြင့် လိုက်လာကြ
ခြင်းဖြစ်သည်။

အယောင်ဆောင် သေမင်းသင်္ဘောပေါ်သို့ ယုံချီတို့ရောက်
သွားလျှင် ရွှေပေလွှာအတုများကို လုပ်ကြံကာ ဖြန့်ဝေကြမည်
ဖြစ်သည်။

ထိုရွှေပေလွှာ အတုများတွင် ချမ်းသာသင်္ဘောကို ချေမှုန်း
ဖျက်ဆီးပစ်မည်ဟူသော အကြောင်းများ ရေးသားပါရှိသည်။

ဤရွှေပေလွှာများကို ဖြန့်ဝေပြီးသည့်နောက်တွင် ချမ်းသာ
သင်္ဘောကို ပြန်လည်မပေါ်ပေါက်စေတော့ပဲ အစပျောက်ပစ်
လိုက်ရန် ယုံချီက စီစဉ်ထားသည်။

ဤရွှေပေလွှာများအရ လူအများက ချမ်းသာသင်္ဘောမှာ
သေမင်းသင်္ဘော၏ နှိမ်နင်းမှုကြောင့် ပျက်စီးသွားပြီဟု ထင်
မှတ်ကြမည် ဖြစ်ပြီး ယုံချီတို့အဖို့ ပီပီရီရီ ခြေရာ ပျောက်
နိုင်ပေမည်။ ချမ်းသာသင်္ဘောကို အသုံးပြုကာ (၇)နှစ်
ကျော် လောင်းကစားမှု၊ ဒုစရိုက်မျိုးစုံဖြင့် ရွာဖွေရရှိထားသော
ပစ္စည်း ဥစ္စာများကိုလည်း စိတ်အေးလက်အေး သုံးစွဲနိုင်ပေ
မည်။

လမ်းခရီးတွင် အရေးကြုံခဲ့လျှင် အသုံးပြုနိုင်ရန် လက်မရွံ့
သိုင်းသမား (၂)ဦးကို ယုံချီက တမင်ခေါ်လာ ခဲ့ခြင်းဖြစ်
သည်။

ယုံချီတို့လူစု အမြန်လှေဖြင့်ထွက်ခွာသွားကြပြီးသည့်နောက်
တွင် ချင်းချင်းနှင့် မုံမုံတို့က တစခန်းထကြလေတော့သည်။

x x x

နောက်တွင် ချင်းချင်းမှာ ယဲချီပြီးလျှင် ဩဇာအရှိဆုံး အနေ အထားသို့ ရောက်လာသည်။

ယဲချီသင်္ဘောပေါ်တွင် မရှိသော ယခုလို အချိန် အခါမျိုး တွင် ချင်းချင်းမှာ ချမ်းသာသင်္ဘောတခုလုံးကို ဦးစီးစီမံပေး နိုင်သည့် အခွင့်အရေးရှိလာသည်။

ဤအခွင့်အရေးကို အကျိုးရှိရှိအသုံးချ၍ ဒုစရိုက်နယ်ပယ်မှ အလွတ်ရုန်းထွက်သွားရန် ချင်းချင်းက ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

ထို့ကြောင့် ယဲချီ စီးနင်း လိုက်ပါသွားသော အမြန်လှေ သင်္ဘောမှ ထွက်ခွာသွားသည်နှင့် ချင်းချင်းသည် မှုံ့မုံ့၏အခန်းသို့ ခပ်သုတ်သုတ် လာခဲ့သည်။

“မှုံ့မှုံ့ရေ မမလေးယဲချီတော့ ကိုက်ထန်းတို့ဆီ လိုက်သွားပြီ ဒါ မမတို့အတွက် အခွင့်ကောင်းပဲ၊ မမလေးမရှိတုန်း ချမ်းသာ သင်္ဘောကို အပိုင်စီးပြီး ဒီဒုစရိုက်နယ်ပယ်က လွတ်လမ်းရှာရ မယ်”

အခန်းထဲသို့ ဝင်ရောက်မိသည်နှင့် ချင်းချင်းကပြောသည်။ ဤစကားကို ကြားရသောအခါ မှုံ့မှုံ့မှာ အလွန်ဝမ်းသာသွား သည်။

ချင်းချင်းက မည်သို့မည်ပုံဆောင်ရွက်ကြမည်ကို ဆက်ပြော သည်။ နှစ်ယောက်သား တိုင်ပင်ပြောဆိုကြပြီးနောက် တာဝန် အသီးသီး ခွဲဝေယူကာ လုပ်ငန်းစတင်ရန် အခန်းမှထွက်လာခဲ့ ကြသည်။

အခန်း (၇)

ယဲချီသင်္ဘောမှထွက်သွားမှုမှာ ချင်းချင်းအဖို့ အခွင့်ကောင်း ဖြစ်သည်။

ချင်းချင်းသည် ယဲချီ၏ လက်ရင်းတပည့်မ (၁၈)ယောက် တွင် အမှတ် (၂)နေရာတွင်ရှိသည်။ စုလွေ့မှာ အမှတ်(၁) အကြီးဆုံး တပည့်မဖြစ်ပြီး ရန်အင်းမှာမူ ချမ်းသာသင်္ဘော၏ ဒုတိယခေါင်းဆောင်ဖြစ်သည်။ ယဲချီ၏ လက်ရင်းတပည့်မများ ကို နှင်းဆီသိုင်းကညာ(၁၈)ဖော်ဟု ခေါ်ကြသည်။

စုလွေ့နှင့် ရန်အင်းတို့အမှားများကို နောင်တရပြီး ဒုစရိုက် နယ်ပယ်ကို ကျောခိုင်းကာ လိန်ပင်းတို့နှင့် လိုက်သွားကြပြီးသည့်

ချင်းချင်းက သင်္ဘော၏ ပင်မခန်းမဆောင်သို့ သွားသည်။
မုံမုံကမူ- အူကန်းရှိုနေသော အခန်းသို့လာခဲ့သည်။

“ဒေါက် ဒေါက်”

အူကန်း၏ အခန်းရှေ့သို့ရောက်သောအခါ မုံမုံကတံခါးကို
ညှင်ညှင်သာသာ(၂)ချက်ခေါက်လိုက်သည်။

ထို့နောက် အတွင်းမှပြန်ပြောသံကို စောင့်မနေ တော့ပဲ
တံခါးကို တွန်းဖွင့်ကာ အခန်းထဲဝင်လာခဲ့သည်။

“ဪ... မုံမုံပါလား ကျွန်တေ့အတွက် မုံမုံအနိပ်စက် ခံ
ခဲ့ရတာ စိတ်မကောင်းပါဘူးဗျာ”

ခုတင်ပေါ်ဝယ် အိပ်နေသော အူကန်းသည် မုံမုံကို မြင်ရ
သောအခါ အိပ်နေရာမှ ထပြီးပြောသည်။

“ဒါတွေပြောမနေပါနဲ့တော့ရှင် အကြောင်းကံ မကောင်း
တော့လဲ ဒီလိုဖြစ်ရတာပေါ့၊ ကဲ... ရှင်ဒီမှာဆက်နေယင်အန္တရာယ်
တွေ့ရလိမ့်မယ်၊ ဒီတော့ ဒီနေရာက အမြန်ဆုံး ထွက်သွားရ
တော့”

“ဟင်...ဘာဖြစ်လို့လဲ ယုံချီပြောတော့ ကျွန်တေ့နဲ့ ဖေဖေ
ဒီသင်္ဘောပေါ်မှာရှိတယ်ဆို၊ ဖေဖေနဲ့တွေ့ချင်သေးတယ်”

“ရှင်ကလဲ အလိုက်တာ အဲဒါ တမင်သက်သက် ပရိယာယ်
ဆင်ပြောတာရှင်၊ မမလေးရှဲ့စကားတွေကို ယုံမနေစမ်းပါနဲ့”

“ဟင်... ဟုတ်လား... ဒါဖြင့် ကျွန်တေ့နဲ့ဖေဖေ သင်္ဘော
ပေါ်မှာ မရှိတော့ဘူးပေါ့”

“ရှင်အဖေဟာ သင်္ဘောပေါ်မှူးရှိနေပါတယ်၊ အသက်လဲ
ရှင်နေဆဲပါပဲ၊ ဒါပေမယ့် သေတာထက် ဆိုးဝါးတဲ့ ဘဝမျိုး
ရောက်နေရှာတယ်”

“ဖေဖေ ဘယ်လိုဘဝမျိုး ရောက်နေလို့လဲ ရှင်းရှင်းပြော
ခမ်းပါ”

“မမလေး ယုံချီက ရှင်အဖေကို လက်မရွံ့သိုင်းသမားအပြစ်
ပုံသွင်း ဖန်တီးထားလိုက်ပြီ”

“လက်မရွံ့သိုင်းသမား ဟုတ်လား၊ အဲဒါက ဘာလဲ”

လက်မရွံ့သိုင်းသမားများ၏ အကြောင်းကို မသိသေးသော
အူကန်းကမေးသည်။

“လက်မရွံ့သိုင်းသမားဆိုတာ စဉ်းစားဆင်ခြင် တတ် တဲ့
အသိဉာဏ်မရှိဘူး သတ်ဖို့ ဖြတ်ဖို့ လောကပဲ နားလည်တယ်၊
အမိန့်ပေးစေခိုင်းလိုက်တာနဲ့ သေချင်သေ ဒဏ်ရာချင်ရ ဘာ
ကိုမှ မမှုပဲ အတင်းဝင်ပြီး ထိုက်ခိုက် သတ်ဖြတ် တော့တာပဲ၊
ရှင်အဖေ အူစိမ်းကိုလဲ မမလေးယုံချီက အသိဉာဏ် ပျက်စီး
တော့ ဆေးတွေကျွေးပြီး လက်မရွံ့သိုင်းသမား ဘဝရောက်
အောင် ပုံသွင်းဖန်တီးထားတယ်”

“တောက်... တယ်ရက်စက်ယုတ်မာတဲ့ ယုံချီပါလား၊ သူ့ကို
ကောင်းကောင်းဒဏ်ခတ်အပြစ်ပေးရမယ်”

“အခု မမလေးယဲ့ချီ သင်္ဘောပေါ်မှာမရှိဘူး အပြင်ကိုခဏ သွားနေတယ်၊ မမလေးယဲ့ချီမရှိတုန်း ကျွန်မရယ် မမချင်းချင်း ရယ် ပူးပေါင်းပြီး ဒီသင်္ဘောကို အပိုင်စီးလိုက်မယ်၊ ပြီးတော့ ဒီသင်္ဘောကိုရော ယဲ့ချီရဲ့ဘက်တော်သား ဒုစရိုက်သမားတွေကိုပါ သက်ဆိုင်ရာအာဏာပိုင်တွေရဲ့ လက်ကိုအပ်မယ်”

“မဲ့မဲ့အခုလို အမြင်မှန်ရပြီး ဒုစရိုက်နယ်ပယ်ကို ကျောခိုင်း စွန့်ခွာဖို့ ဆုံးဖြတ်တာ ကျွန်တော်အများကြီး ဝမ်းသာပါတယ် ကျွန်တော်လဲ မဲ့မဲ့ဘို့နဲ့အတူ ဝိုင်းဝန်းကူညီပေးပါရစေ”

“ရှင်မှာ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တွေ အတော်များတယ်၊ သင်္ဘော ကိုအပိုင်စီးပြီး ဒုစရိုက်ဂိုဏ်းဝင်တွေကို ထိန်းချုပ်ဖို့က လွယ်တာ မဟုတ်ဘူး၊ တိုက်ကြ ခိုက်ကြရတဲ့ အခြေအနေ မျိုး တောင် ဖြစ်ချင်ဖြစ်လား နိုင်တယ်၊ ရှင်ရှိနေယင် ကျွန်မတို့အတွက် အကူ အညီမဖြစ်ဘဲ အပြင် ရှင်ကို ကာကွယ်ပေးနေရတာပဲ၊ အလုပ်တခု ဖြစ်နေမယ်၊ ဒီတော့ ရှင်ဘေးကင်းရာကို ထွက်သွားတာက အကောင်းဆုံး”

“မဲ့မဲ့ပြောတာ နည်းလမ်းကျပါတယ်...၊ ကောင်းပါပြီ ကျွန်တော် ထွက်သွားပါ့မယ် ဖြစ်နိုင်မယ်ဆိုယင် ဖေဖေ့ကိုပါ တူတူခေါ်သွားချင်တယ်”

“ရှင်အဖေဟာ တခြားလက်မရွံ့ သိုင်းသမားတွေနဲ့ အဘူ သီးသန့်ခန်းထဲမှာရှိနေတယ်၊ ပြီးတော့ ရှင်အဖေက အသိဉာဏ် ပျက်စီးနေတော့ ရှင်ကိုလဲ မှက်ခိုတော့မှာမဟုတ်ဘူး၊ လက်မရွံ့

သိုင်းသမားတွေကိုမမလေးယဲ့ချီပဲအမိန့်ပေးနိုင်တယ်၊ ကျွန်မတို့လဲ သူတို့ကိုထိန်းချုပ်နိုင်ဘူး သူတို့ရှိတဲ့နေရာကိုသွားယင် အားလုံး ကွေ့ဆက်ကုန်မယ်၊ ချမ်းသာသင်္ဘောတခုလုံး သက်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်တွေလက်အပ်ပြီးတဲ့ နောက်မှ လက်မရွံ့ သိုင်းသမား တွေကိုဆေးဝါးကုသပြီး လူ့ကောင်းပကတိ ပြန်ဖြစ်အောင် လုပ်ချင်လုပ်နိုင်လိမ့်မယ်၊ ကဲ...လာ အချိန်သိပ်မရှိဘူး”

မဲ့မဲ့က အူကန်းကို လက်ဆွဲကာ အခန်းထဲမှ ခေါ်ထုတ်လာ သည်။ ထို့ နောက်သင်္ဘောပေါ်မှ တိတ်တဆိတ်ထွက်သွားနိုင်ရန် ကူညီစီစဉ်ပေးလိုက်သည်။

အူကန်းသင်္ဘောပေါ်မှ ဘေးကင်းရန်ကင်းစွာထွက်သွားနိုင်ပြီး သည့်နောက် မဲ့မဲ့သည် ချင်းချင်းရှိရာ ပင်မခန်းမဆောင်သို့လိုက် သွားခဲ့သည်။

x x x

ပင်မခန်းမဆောင်ထဲတွင် ချင်းချင်းနှင့်အတူ နှင်းဆီ သိုင်း ကညာ (၁၅)ဦး၊ ဒုစရိုက်ဂိုဏ်းဝင်သိုင်းသမား အမျိုးသား (၇)ဦး အမျိုးသမီး (၄)ဦးတို့ရှိနေသည်။

ထိုသူအားလုံးကို ချင်းချင်းက ‘နဂါးအဆိပ်ဆေး’ တိုက် ချွေးကာ တိန်းချုပ်ထားပြီးဖြစ်သည်။

‘နဂါးအဆိပ်ဆေး’မှာ မိမိ၏လူများ မိမိအပေါ် အာမခံဝံ့ အောင် ယဲ့ချီက အသုံးပြုထိန်းချုပ်လေ့ရှိသော အဆိပ်ဆေး ဖြစ်သည်။

‘နဂါးအဆိပ်ဆေး’ကိုစားပြီး (၇၂)နာရီကြာလျှင်အဆိပ်
တန်ခိုးစပြုသည်။ အဆိပ်တန်ခိုးစပြုချိန်မှ (၂၄) နာရီအတွင်း
အဆိပ်ပြေဆေးမစားနိုင်ပါက အသက်သေဆုံးရမည်ဖြစ်သည်။

တစ်တယောက်ကို အရေးကြီးသော တာဝန်တခုခုပေးအပ်
စေခိုင်းတော့မည်ဆိုလျှင် ယဲ့ချီက နဂါးအဆိပ်ဆေးကို ဦးစွာ
တိုက်ကျွေးပြီးမှ စေလွှတ်လေ့ရှိသည်။

တာဝန်ကျေပြန်စွာ ထမ်းဆောင်ပြီး ပြန်ရောက်လာမှ ယဲ့ချီ
က ခြေဆေးပေးသည်။

သို့ဖြစ်ရာ တာဝန်အပေးခံရသူများမှာယဲ့ချီကို မဖိဆန်ဝံ့ပဲ
တာဝန်ကျေပြန်အောင် ထမ်းဆောင်ပြီး ယဲ့ချီထံသို့ ပြန်လာ
ကြရလေ့ရှိသည်။

ဗဟိုဌာန သင်္ဘောအမှုထမ်းများမှအပ၊ သင်္ဘောပေါ်ရှိ
သိုင်းသမားအားလုံးကို ချင်းချင်းက ယဲ့ချီ၏ အမိန့်ဟုဆိုကာ
ဆင့်ခေါ်ပြီး နဂါးအဆိပ်ဆေး တိုက်ကျွေးကာ အပိုင်ထိန်း
ချုပ်ထားလိုက်သည်။

သင်္ဘော အမှုထမ်းများမှာမူ သိုင်းပညာ မတတ်ကျွမ်းပဲ
သင်္ဘောပေါ်မှ မောင်းမှုကိုသာ နားလည်သော သာမန်အရပ်သား
များ ဖြစ်ကြသည့်အတွက် အထူးတလည် ထိန်းချုပ် ထားရန်
မလိုအပ်ပေ။

“လာအေး မှဲ့မှဲ့ အနောက်ခြမ်းသင်္ဘောက လူတွေကိုတော့
နဂါးအဆိပ်ဆေးကျွေးထားပြီးပြီ သူတို့အားလုံးမမတို့ကိုမလွန်

ဆန်နိုင်ကြတော့ဘူးအရှေ့ခြမ်းသင်္ဘောက လူတွေကိုဆက်ထိန်း
ချုပ်ဖို့ပဲ ကျန်တော့တယ်”

ခန်းမဆောင်ထဲသို့ ဝင်လာသော မှဲ့မှဲ့ကို မြင်သောအခါ
ချင်းချင်းက လှမ်းပြောသည်။

“အရှေ့ခြမ်းသင်္ဘောကလူတွေကို ဘာကြောင့် ထိန်းချုပ်
အံ့မှာလဲ အနောက်ခြမ်းသင်္ဘောကို မောင်းပြီးထွက်သွားယင်
ကံစွဲပြီးနေတာပဲ မဟုတ်လား”

မှဲ့မှဲ့က ပြန်ပြောသည်။

“ဟာ...ဒီလိုလုပ်လို့ မဖြစ်ဘူးလေ ချမ်းသာသင်္ဘောတစ်လုံး
ကို အပိုင်စီးသွားနိုင်မှ နောက်ရန်အေးမှာပေါ့ အနောက်ခြမ်း
သင်္ဘောတစ်လုံးကို အပိုင်စီးပြီး ထွက်သွားယင် အရှေ့ခြမ်း
သင်္ဘောကလိုက်ပြီးအနှောင့်အရှက်ပေးလိမ့်မယ်”

ချမ်းသာသင်္ဘောဆိုသည်မှာ သင်္ဘော(၂)စီး ဆက်စပ်၍
ဒန်တီပြုလုပ်ထားသော သင်္ဘောကြီးတစ်စီးဖြစ်သည်။

အရှေ့ခြမ်းသင်္ဘောသည် ချမ်းသာသင်္ဘော၏ အရှေ့ပိုင်း
ဖြစ်ပြီး အနောက်ခြမ်းသင်္ဘောမှာချမ်းသာသင်္ဘော၏အနောက်
ပိုင်းဖြစ်သည်။

ချမ်းသာသင်္ဘော ဖြစ်ပေါ်လာစေရန်အတွက် အရှေ့ခြမ်း
သင်္ဘောနှင့် အနောက်ခြမ်းသင်္ဘောတို့ကို ထိကပ် ဆက်စပ်ပြီး
အကာအရံ အစပ်အဟပ်များ ပြုလုပ်စားသည်။

ထို့ကြောင့် ချမ်းသာသင်္ဘောသည် သာမန်သင်္ဘောများ
ထက် နှစ်ဆမျှကြီးမားနေခြင်းဖြစ်သည်။

မီးခိုးလုံးများကြားမှ ချမ်းသာသဘော ပျောက်ကွယ်သွားသည်မှာ မည်သို့မျှ ထူးခြားချက် မဟုတ်။ မီးခိုးလုံးများကို အကာအကွယ်ယူကာ အရှေ့ခြမ်းသဘောနှင့် အနောက်ခြမ်းသဘောတို့ကို တစင်းစီ ခွဲထုတ်ပြီး မောင်းထွက် လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

လူအများက သာမန်သဘောထက် နှစ်ဆမျှ ကြီးမားသော ချမ်းသာသဘောကိုသာ မျက်စိထဲစွဲနေကြရာ၊ သာမန်သဘောအရွယ်အစားဖြစ်သော အရှေ့ခြမ်းသဘောနှင့် အနောက်ခြမ်းသဘောတို့ကို အလေးမထားကြပေ။ ဤသဘော (၂)စင်းမှာ ချမ်းသာသဘော၏ အစိတ်အပိုင်းဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း မခံနိုင်ကြပေ။

ချင်းချင်းကဆက်လက်၍ အရှေ့ခြမ်းသဘောပေါ်ရှိလူများကို ထိန်းချုပ်ရန် အစီအစဉ်များ ပြုလုပ်သည်။

အရှေ့ခြမ်း သဘောပေါ်ရှိလူများကို ကြီးကြပ် အုပ်ချုပ်သူမှာ မောင်းတိတ်အမည်ရှိ သိုင်းသမားကြီး တယောက် ဖြစ်သည်။

မောင်းတိတ်မှာ ယုခါ၏အမိန့်ကိုသာ တိုက်ရိုက် နာခံလုပ်ဆောင်ရသူဖြစ်ရာ ချင်းချင်းအနေဖြင့်အရှေ့ခြမ်းသဘောပေါ်သို့တက်ရောက်ကာ အလွယ်တကူစီးနင်းထိန်းချုပ်ခြင်းပြုနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

ပထမဦးဆုံး မောင်းတိတ်ကိုအပိုင်ကိုင်ကာထိန်းချုပ်ရမည်။

ပြီးမှ မောင်းတိတ်မှတစ်ဆင့် အရှေ့ခြမ်းသဘောပေါ်ရှိ သိုင်းသမားများကို ချုပ်ကိုင်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ချင်းချင်းက အစီအစဉ်များကိုသေသေချာချာ ပြုလုပ်သည်။

ဤအစီအစဉ်များကို အောင်မြင်စွာ လုပ်ကိုင်ရန် အတွက် လူအင်အား အကူအညီလိုအပ်သည်ဖြစ်ရာ မိမိဘက်သို့ပါနိုင်မည် ဟုထင်ရသော နှင်းဆီသိုင်းကညာ ၀. ချို ကိုသာ ချင်းချင်းက ဂရုစိုက်ရွေးချယ်၍ တာဝန်ပေးအပ်သည်။

စိတ်မချရဟုထင်ရသော ဒုဇရိတ်ဂိုဏ်းဝင်တချို့ကိုမူ ကြိုတင်ကာကွယ်မှုပြုသည့်သဘောဖြင့် အချုပ်နှေးထဲတွင် ခြေထောက်သွင်း ချုပ်နှောင်ထားသည်။

အချုပ်ခန်းတွင်းသို့ထည့်သွင်းချုပ်နှောင်ခြင်းခံရသူများတွင် ရောင်လင်အမည်ရှိ အမျိုးသမီးတဦးလည်းပါဝင်သည်။

ရောင်လင်သည် ယုခါ၏ လက်ရင်းတပည့်မတဦး မဟုတ်ပေ။ သဘောပေါ်မှ စားဖို့မူးတဦးသာဖြစ်သည်။

သို့သော် ဘာကြောင့်မှန်းမသိ။ ယုခါကရောင်လင်ကိုအလွန် အရေးပေးသည်။ အရေးကြီးသော ကိစ္စများ လုပ်ဆောင်တော့မည်ဆိုလျှင် ရောင်လင်နှင့် တိုင်ပင်တတ်သည်။

ရောင်လင်မှာ သိုင်းပညာအတော်ထူးချွန်သည်။ သိုင်းပညာ ထူးချွန်ပါလျက် သာမန်စားဖို့မူး လုပ်နေသည်မှာ ထူးခြားသည်။

လိအပ်သည်များကို စီစဉ်ပြီးနောက်ချင်းချင်းကအရှေ့ခြမ်း သဘော၏ တာဝန်ခံ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ မောင်းတိတ်ကို အရေးကြီးသောကိစ္စတခု တိုင်ပင်ရန်ရှိသည်ဟု ဆိုကာ အခေါ် လွှတ်လိုက်သည်။

x x x

မောင်းတိတ်မှာ အသက်(၅၀)ခန့်ရှိသော သမ္ဘာ့ရင့်ကြေး စားသိုင်းသမားကြီးတယောက်ဖြစ်သည်။

မောင်းတိတ်၏ လုပ်ရည်ကိုင်ရည်များကို သဘောကျသော ကြောင့် ယုံချီက ကြေးကြီးပေးကာ ငှားရမ်းပြီး အရှေ့ခြမ်း သဘောကို တာဝန်ယူအုပ်ချုပ်ခိုင်းခဲ့သည်။

အရှေ့ခြမ်းသဘောနှင့်အနောက်ခြမ်းသဘောတို့ ခွဲခွဲခြား ခြားရှိနေသောအချိန်များတွင် မောင်းတိတ်သည် အရှေ့ခြမ်း သဘောပေါ်ဝယ် စိတ်ကြိုက်စီမံလုပ်ဆောင်နိုင်ခွင့်ရှိသည်။

မောင်းတိတ်ကို ယုံချီတဦးဘည်းကသာ တိုက်ရိုက်ညွှန်ကြား အမိန့်ပေးနိုင်သည်။

အရှေ့ခြမ်းနှင့် အနောက်ခြမ်း သဘောများကို ဆက်စပ် ပေါင်းစည်းကာ ချမ်းသာသဘောအဖြစ် ဖန်တီးထားသည့် အချိန်များတွင်မူ ချမ်းသာသဘောတရလုံးကို ယုံချီနှင့် သူ၏ တပည့်မများဖြစ်သည့် နှင်းဆီသိုင်းကညာ (၁၈) ဖော်တို့က ကွပ်ကဲအုပ်ချုပ်သည်။

ဤလိုအချိန်မျိုးတွင် မောင်းတိတ်မှာ ယုံချီထံမှသာမက၊ နှင်းဆီသိုင်းကညာများ ထံမှလည်း အမိန့်နာခံ လုပ်ဆောင် ရသည်။

ယခုအရှေ့ခြမ်းနှင့် အနောက်ခြမ်းသဘောတို့ သီးခြားစီ ချီနေသောအချိန်ဝယ်ချင်းချင်းကအခေါ်လွှတ်လာသည့်အတွက် မောင်းတိတ်၏စိတ်ထဲတွင် သံသယအနည်းငယ် ဖြစ်မိသည်။

မသွားပဲနေရလျှင် ကောင်းမည်လားဟုပင် စိတ်ကူးမိသည်။ သို့သော် ယုံချီမရှိချိန်တွင် ချင်းချင်းသည် ယုံချီကိုယ်စား ဝိမံအမိန့်ပေးနိုင်သည့် အခွင့်အရေးရှိကြောင်း တွေးမိသည့် အတွက် ခေါင်းမာမာ မနေဝံ့ပဲအနောက်ခြမ်းသဘောသို့ ကူး လာခဲ့သည်။

အနောက်ခြမ်းသဘော၏ ပင်မ ခန်းမဆောင်ထဲသို့ မောင်း တိတ်ရောက်လာခဲ့သည်။

ခန်းမဆောင်ထဲတွင် ချင်းချင်း၊ မုံမုံနှင့် နှင်းဆီ သိုင်းကညာ (၅)ဦးတို့ လက်နက်စွဲကိုင်လျက်ရှိနေကြသည်ကို မောင်းတိတ် တွေ့ရသည်။ မောင်းတိတ်၏ သံသယစိတ်များ ပိုမိုများပြား လာသည်။

အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်နေသော မောင်းတိတ်သည် အရေး အခင်းကစုံတရာ ဖြစ်ပေါ်နေပြီဟုလည်း အကဲခတ်မိသည်။

“ချင်းချင်းတို့က လက်နက်တွေဘာတွေကိုင်လို့ပါလားဘာ များဖြစ်နေလို့လဲ”

မောင်းတိတ်ကမေးသည်။

“မမလေးဆီက အခုနုလေးတင်ပဲ စာပို့ခိုနဲ့လျှို့ဝှက်စာလွှာ တခုရောက်လာတယ် ဒါကြောင့် ဆရာမောင်းတိတ်ကို အခေါ် လွှတ်လိုက်ရတာပဲ”

ချင်းချင်းကမောင်းတိတ်၏သံသယမေးခွန်းကိုအဖြေမပေးပဲ မသိဟန်ပြုကာ ဣန္ဒြေရရနှင့်ပြန်ပြောသည်။

အဲဒီလျှို့ဝှက်စာလွှာကို ကြည့်ပါရစေ”

“လျှို့ဝှက်စာလွှာပါဆိုနေမှ ဆရာမောင်းတိတ်ကိုပြုလို့ ဘယ် ဖြစ်မှာလဲ ဆရာမောင်းတိတ်လုပ်ရမယ့် အလုပ်ကိုပဲ ပြောပြမယ် အရှေ့ခြမ်းသဘောနဲ့ အနောက်ခြမ်းသဘောကို ဆက်စပ်ပေါင်း စည်းပြီး ချမ်းသာသဘောအသွင်ဖြစ်အောင် အခုချက်ချင်းလုပ် ပေးပါ”

ချင်းချင်း၏စကားများကမောင်းတိတ်၏သံသယစိတ်ကို ထပ် မံပွားများလာစေသည်။

ယခုအချိန်မှာ (၉)လပိုင်း (၁၅)ရက်နေ့သန်းခေါင်ကျော် ၍ (၁၆)ရက်နေ့သို့ပင် ရောက်နေပြီဖြစ်သည်။

ချမ်းသာသဘောပေါ်ပေါက်ရမည့်အချိန်အခါမဟုတ်။

ယဲ့ချီက နှစ်စဉ် (၉)လပိုင်း (၉)ရက်နေ့မှ (၁၂) ရက်နေ့ အတွင်းတွင်သာ အရှေ့ခြမ်းသဘောနှင့်အနောက်ခြမ်းသဘော တို့ကို ဆက်စပ်ပေါင်းစည်းကာ ချမ်းသာသဘောအသွင်ပြုလုပ် စေခဲ့သည်။

ကျန်အချိန်များတွင်မူ အရှေ့ခြမ်း သဘောနှင့် အနောက် ခြမ်းသဘောတို့ကို တသီးတခြား သဘောတရားစီအဖြစ်ခွဲခြား ထားသည်။

“ကောင်းပါပြီ အခုချက်ချင်းလုပ်ပေးပါမယ်”

မောင်းတိတ်စကားနည်းရန်စဲ၍ နေရာမှအမြန်ဆုံးထွက်သွား နိုင်ရန်အတွက် ယခုလိုပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ အရှေ့ခြမ်း သဘောသို့ပြန်ရောက်ပြီးလျှင် ချင်းချင်းပြောသည့်အတိုင်းမလုပ် ပဲနေမည်ဟု စိတ်ကူးထားသည်။

မောင်းတိတ်သည်ထိုသို့ပြောပြီးနောက် ခန်းမဆောင်အပြင် ဘက်သို့ ထွက်သွားရန်ဟန်ပြင်သည်။

မုံမုံနှင့် နှင်းဆီသိုင်းကညာ (၃)ယောက် တို့က တားဆီး ထားကြသည်။

“ခဏနေပါအုံးလေ ဆရာမောင်းတိတ် မမချင်းချင်းက ဆရာမောင်းတိတ်အတွက် ချီးမြှင့်စရာတခုရှိနေပါသေးတယ်”

မုံမုံကဤသို့ပြောပြီး ချင်းချင်း၏ရှေ့တွင်ရှိသောစားပွဲပေါ် မှ ကြွေပုလင်းကို မေးငေါ့ပြုလိုက်သည်။

ဤပုလင်းထဲဝယ် ‘နဂါ အဆိပ်’ဆေးလုံးများသာရှိမည်ဖြစ် ကြောင်း မောင်းတိတ်ရိပ်မိသည်။

ခန်းမဆောင်၏ အလယ်ပတို ပင်မတံခါးပေါက်တွင် မုံမုံနှင့် နှင်းဆီသိုင်းကညာ (၃)ယောက်တို့က ပိတ်ဆို့ ရပ်နေကြသည်။

ပြစ်ရာ၊ မောင်းတိတ်က ဘေးဘက်နားရှိ အရေးပေါ် ထွက်ပေါက်ရှိရာသို့ 'လှစ်'ကနဲ ပြေးသွားပြီး တံခါးကို ဆွဲဖွင့်လိုက်သည်။

တံခါးပေါက်အပြင်ဘက်တွင် လူတယောက် ရပ်နေသည်ကို မောင်းတိတ် တွေ့ရသည်။

ထိုသူမှာ အစိမ်းရောင် ဝတ်စုံကိုဝတ်လျက် အစိမ်းရောင် မျက်နှာဖုံး တပ်ဆင်ထားသည်။ ခေါင်းတွင်လည်း အစိမ်းရောင် ခေါင်းပေါင်း၊ ပေါင်းထားသည်။

လက်မရွံ့သိုင်းသမားနှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့နေရသည်မို့ မောင်းတိတ်မှာ ရင်ထဲဝယ် 'ထိတ်'ကနဲဖြစ်ကာ အပြင်သို့ မထွက်ဝံ့တော့ပဲ နောက်ပြန်ဆုတ်လာခဲ့ရသည်။

လက်မရွံ့သိုင်းသမားများကို အမိန့်ပေး စေခိုင်း နိုင်သူမှာ ယုံချီတယောက်ထဲသာရှိသည်။ ယုံချီ၏ အခွင့်အမိန့် မရပ်နှင့် မည်သူမျှ လက်မရွံ့သိုင်းသမားများကို ခေါ်မထားဝံ့ပေ။

ယခု ခန်းမဆောင်နားဝယ် လက်မရွံ့သိုင်းသမားရှိနေသည်ကိုတွေ့ရသောအခါ မောင်းတိတ်၏သံသယစိတ်များ အတော်ပင် ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ ချင်းချင်းတို့သည် ယုံချီ၏ အမိန့်အရ လုပ်ဆောင်နေကြခြင်း ဖြစ်မည်ဟုလည်း ယုံကြည်မှုရှိလာသည်။

မောင်းတိတ်သည် မည်သို့မျှ ငြင်းပယ်ခြင်း မပြုနိုင်တော့ပဲ မိမိအတွက် ကောင်းကျိုးမရှိနိုင်မှန်း သိလျက်နှင့် နဂါးအဆိပ်

ဆေးလုံးတလုံးကို ကြွေပုလင်းမှ ထုတ်ယူကာ စားလိုက်ရလေတော့သည်။

အကင်းပါး၍ ဉာဏ်များသော ချင်းချင်းက မောင်းတိတ်ကို ထိန်းချုပ်ထားနိုင်ခဲ့ပေပြီ။

“ဆရာမောင်းတိတ် ရှင် ဒီသင်္ဘောမှာလုပ်နေရတာ စိတ်ပါလွဲလား ထွက်မပြေးသာလို့ ဇွတ်မှိတ်ပြီး နေနေရတာလား”

နဂါးအဆိပ်ဆေးလုံးကို မောင်းတိတ်သောက်သုံးပြီးနောက် ချင်းချင်းက မေးလိုက်သည်။

“အခုအချိန်ဟာ ဒီလိုမေးခွန်းမျိုး မေးနေရမယ့် အချိန်မဟုတ်တော့ပါဘူး”

မောင်းတိတ်က ပြန်ပြောသည်။

“ဒီသင်္ဘောမှာ ဆက်ပြီးနေသွားယင် ဆရာ မောင်းတိတ်အတွက် ဇာတ်သိမ်းမကောင်းဘူးနော် သိုင်းပညာစွမ်းထက်လှပါတယ်ဆိုတဲ့ ဆရာကြီးလိန်ရိတို့၊ ဆရာကြီး အင်းဖေရိတို့တောင် ဘယ်လိုဘဝမျိုး ရောက်ကုန်ကြတယ်ဆိုတာ မျက်မြင်ပဲ မဟုတ်လား”

“ဟင်...မင်းတို့ ဒီစကားမျိုးကို ပြောဝံ့ဘယ်နော်”

ချင်းချင်း ပြောသည်များမှာ ယုံချီ၏နားညို့သာ ပေါက်ကြားသွားပါက ချင်းချင်းအဖို့ အကြီးအကျယ် အပြစ်ပေးဒဏ်ခတ်ခြင်းခံရမည့် စကားရပ်များဖြစ်သောကြောင့် မောင်းတိတ်က တအံ့တဩ မေးလိုက်သည်။

“ကျွန်တို့က ဟောဒီဒုစိုက်နယ်ပယ်က အလွတ်ရုန်းထွက်
၍ ဆုံးဖြတ်ထားကြပြီးပြီ၊ ဒီတော့ ဒီစကားမျိုးပြောဝံ့တာပေါ့၊
ဆရာမောင်းတိတ်ကော ဘယ်နှယ်လဲ ကျွန်မတို့နဲ့ အတူတူလိုက်
လာခဲ့လား၊ ဒါမှမဟုတ် ဘယ်လိုမှ ဇာတ်သိမ်းမကောင်းနိုင်တဲ့
ဥရေဇက်နယ်ပယ်မှာပဲ ဆက်နစ်မှုန်းနေမလား”

မောင်းတိတ်က ‘ဘာမျှပြန်မပြော။ အဖြေရခက်ဟန်ဖြင့်
နှုတ်ဆိတ်၍ နေသည်။

“အခု ဆရာမောင်းတိတ် စားလိုက်တဲ့ နဂါးအဆိပ်ဆေး
ဟာ ခုနစ်ဆယ် နှစ်နာရီကြာမှ အစွမ်းပြမယ် ဆိုတာ ဆရာ
မောင်းတိတ်လဲ အသိသားပဲ၊ အဆိပ်အစွမ်းမပြင် အတွင်းမှာ
သဘောနှစ်စီးကို မြန်မြန်ပေါင်းစပ်ပြီး ချမ်းသာသဘောအဖြစ်
ပြုလုပ်ပေးပါ၊ အနောက်ခြမ်းသဘောက လူတွေအားလုံး ကျွန်မ
ဘက်ပါနေပါပြီ၊ အရှေ့ခြမ်းသဘောက လူတွေကိုတော့ ဆရာ
မောင်းတိတ်ကပဲ တာဝန်ယူပြီး ထိန်းချုပ်ပေးပါ၊ တကယ်လို့
ကလန်ကဆန်လုပ်မယ်လူတွေရယင် လက်နှေးမနေပဲ အဆုံးသာ
စီရင်ပစ်လိုက်၊ ချမ်းသာသဘောအသွင် ပြောင်းလဲ ဖန်တီးပြီး
တာနဲ့ မမလေးယဲ့ချီနောက်ကိုလိုက်မယ်၊ မမလေးယဲ့ချီကိုအလစ်
ဖမ်းတိုက်ခိုက်ပြီး သုတ်သစ်ပစ်လိုက်မယ်၊ ဒီကိစ္စတွေ ဆောင်ရွက်
ပြီးယင် ဆရာမောင်းတိတ်အတွက် ဖြေဆေး ထုတ် ပေး မယ်
ဆရာမောင်းတိတ်အနေနဲ့ ကြိုက်ရာဆက်လုပ်နိုင်ပြီ”

“ယဲ့ချီက သိပ်အကင်းပါးတာနော် သူ့ နောက်ကို လိုက်ပြီး
အလစ်ဖမ်းတိုက်ခိုက်လို့ ရနိုင်ပါ့မလား”

“ဒီကိစ္စအတွက် မပူပါနဲ့ ကျွန်မအားလုံးစီစဉ်ပြီးပါပြီ အခု
သောက်ဆိုင်ယင် မမလေးဟာ ကိုက်ထန်းတို့ရဲ့ အယောင်ဆောင်
သေမင်းသဘောပေါ်ကို ရောက်နေကြပါပြီ၊ ကျွန်မ တို့က
သဘောကို အမှောင်ချပြီး အဲဒီ အယောင်ဆောင် သေမင်း
သဘောနားကို ကပ်သွားမယ်”

“ကျုပ်တို့သဘောကို အမှောင်ချထားတယ်ဆိုပေမယ့် မြစ်
လယ်မှာ ဒီလောက်ကြီးတဲ့ သဘောကြီးကို ဝိုးတိုးဝါးတား
ဖြစ်ဖြစ်မြင်နိုင်တယ်၊ သိပ်မလွယ်ဘူး”

“ဟုတ်ပါတယ် ဒီအတွက်လဲ ကျွန်မက စီစဉ်ထားပါတယ်၊
သဘောအမှုထမ်းတွေထဲက မြောက်ပိုင်းဒေသက လူလေးငါး
ခြောက်ယောက်လောက်ရွေးပြီး သဘော ကုန်းပတ်ပေါ် တင်
ထားပေးပါ၊ အယောင်ဆောင် သေမင်းသဘော အနားကို
ရောက်ယင် သူတို့ကို မြောက်ပိုင်းဒေသခံစကားနဲ့ အချင်းချင်း
ကောင်းများ ရန်ဖြစ်ခိုင်းလိုက်ပါ၊ ရန်ဖြစ်တဲ့ လူက ရန်ဖြစ်ပြီး
ပြန်ဖြေပေးတဲ့ လူက ဖြန့်ဖြေပေးကြပါစေ၊ ဒီလိုဆိုယင် မမလေး
တို့က သူတို့နားကိုကပ်လာတာ ကျွန်မတို့ရဲ့ သဘောဖြစ်မယ်လို့
ဆင်ကြတော့မှာ မဟုတ်ဘူး”

နောက်ဆုံးတွင် မောင်းတိတ်သည် ချင်းချင်းပြောသည့်
အစီအစဉ်အတိုင်း လုပ်ဆောင်ရန် သဘောကူလက်ခံပြီးနောက်
အရှေ့ခြမ်းသဘောသို့ ပြန်သွားသည်။

“က... ညီမရေ လာခဲ့ပါတော့ မောင်းတိတ် ပြန်သွား
ပါပြီ”

မောင်းတိတ်ထွက်ခွာသွားပြီးချိန်တွင် ချင်းချင်းက အသံ ကျယ်ကျယ်ဖြင့် လှမ်းပြောလိုက်သည်။

ဤတွင်အရေးပေါ်ထွက်ပေါက်၏တံခါးပွင့်သွားပြီး ခေါင်းပေါင်းစိမ်းပေါင်းထားသောလက်မရွှံ့ သိုင်းသာတယောက် ဝင်လာသည်။

ထိုသူသည် ခမ်းမဆောင်ထဲသို့ ထောက်သောအခါ၊ ခေါင်းပေါင်းနှင့် မျက်နှာဖုံးများကို ဖယ်ရှားလိုက်ရာ နှင်းဆီသိုင်းကညာတဦး၏အသွင် ပေါ်လာသည်။

အသိဉာဏ်ပျက်စီးနေသော လက်မရွှံ့ သိုင်းသမားများကို ယုံချီတဦးတည်းသာ ထိန်းသိမ်း အမိန့်ပေးနိုင်သည်။ ယခု မောင်းတိတ်ကိုခြိမ်းခြောက်လို၍ချင်းချင်းကနှင်းဆီသိုင်းကညာ တယောက်ကို ဝတ်စုံစိမ်း မျက်နှာဖုံးစိမ်းနှင့် ခေါင်းပေါင်းစိမ်းများ ဝတ်ဆင်စေကာ၊ လက်မရွှံ့ သိုင်းသမား အသွင် အယောင်ဆောင်ခိုင်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ချင်းချင်း၏ အစီအစဉ်များမှာ ပိုမိုကာစေ့စပ်လှသည်။ ယခု အချိန်အထိ ချင်းချင်း၏ အစီအစဉ်များ အောင်မြင်စွာ လုပ်ဆောင်နိုင်ခဲ့သည်။

ချင်းချင်း၏ အစီအစဉ်အားလုံးဆက်လက်အောင်မြင်နိုင်ပါမည်လား။ မာယာမင်းသမီး ယုံချီကို ချော့နှိုးသုတ်သင်နိုင်ပါမည်လား။

x x x

အခန်း (၈)

မြစ်ရေပြင်တွင် အမြန်လှေတစင်းက လျင်မြန်စွာ ပြေးနေသည်။

အချိန်မှာ ညသန်းခေါင်လျော် (၂)နာရီခန့် ရှိပြီမို့ မြစ်ကြောင်းတွင် တခြားရေယာဉ်များ သွားလာနေခြင်းမရှိ။ ထိုအမြန်လှေတစင်းသာရှိရာ စိတ်ကြိုက် တက်သုတ် နှင့်နေနိုင်သည်။

ထိုအမြန် လှေပေါ်တွင် ယုံချီတို့လူစု စီးနင်းလိုက်ပါလာသည်။

ရန်အင်းနှင့် စုလွေ့တို့ အမြင်မှန်ရကာ ဒုစရိုက် နယ်ပယ်မှ အလွတ်ရုန်းထွက် သွားကြသည့်တွင်ယဲချီမှာ လက်ရုန်း နှစ်ဘက် ပြတ်သလိုဖြစ်သွားခဲ့သည်။

ရန်အင်းမှာ ယဲချီ၏ အားထားရသောလက်ရုန်း တယောက် ဖြစ်သည်။ လက်မရွံ့ သိုင်းသမားများကို ထိန်းချုပ်နိုင်သော အချက်ပေးရာတခုကိုပင် ယဲချီက ရန်အင်းအား ပေးထား ခဲ့သည်။

စုလွေ့မှာမူ ယဲချီ၏ လက်ရင်း တပည့်မများ ဖြစ်သော နှင်းဆီသိုင်းကညာ (၁၈)ဦးတွင် အမှတ်စဉ် (၁) ဖြစ်သော ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သည်။ ချမ်းသာသင်္ဘော၏ စာရင်းများနှင့် ငွေကြေးဘဏ္ဍာများကို တာဝန်ယူ ထိန်းသိမ်းရသည်။

ရန်အင်းနှင့် စုလွေ့တို့မှတစ်ဆင့် မိမိ၏ဒုစရိုက် လုပ်ငန်းများ ပူးပေါင်းသလို ပေါ်ကုန်မည်ကို ယဲချီစိုးရိမ်မိသည်။

ထို့ကြောင့် ချမ်းသာ သင်္ဘောကိုပြန်ပေါ်မလာစေတော့ပဲ ခြေရာဖျောက်ပစ်ရန် ယဲချီက ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ယခု ရွှေပေလွှာအတုများကို ဖြန့်ဝေပြီးလျှင် ယဲချီအဖို့ စိတ်ချလက်ချ ခြေရာဖျောက်နိုင်တော့မည်ဖြစ်သည်။

သေမင်းသင်္ဘော၏ အရှိန်အဝါကို ယဲချီအတော်လန့်သည်။ အယောင်ဆောင်မှုကို အမြန်ဆုံးအဆုံးသတ်လိုသည်။ ကိုက်ထန်း တို့နှင့်နေသော သင်္ဘောရှိရာသို့ ရောက်လိုလှနေပြီ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် လှေလှော်သူများကို အမြန်ဆုံး လှော်ခတ်ကြ နှင့် အဆက်မပြတ်နှိုးဆော်နေသည်။

တက်သုတ်ရိုက်ကာ လှော်ခတ်လာသော အမြန်လှေသည် မကြာမီပင် တံ့ထင်မြစ်၏ တတိယမြစ်ခံကွဲ နေရာသို့ ရောက်လာ ခဲ့ကြသည်။

မြစ်လယ်တွင် တစင်းတည်း ထီးထီးမားမား ကျောက်ချ ခပ်နားထားသော သင်္ဘောတစင်း၏သဏ္ဍာန်ကို ယဲချီတို့တွေ့ကြ ရသည်။

ထိုသင်္ဘောပေါ်ဝယ် မီးအိမ်မီးခွက် တခုတလေမျှ ထွန်းညှိ မထားပေ။ အားနည်းလှသော မိုးကုတ်စက်ဝိုင်း အလင်းရောင် အောက်ဝယ် မပီမသ ဝိုးတဝါးသာ မြင်ကြရခြင်းဖြစ်သည်။

ယဲချီက အမြန်လှေကို သင်္ဘောဘေးနားသို့အရောက်ချဉ်း ကပ်ခိုင်းသည်။

သင်္ဘောဘေးသို့လှေကပ်မိသည်နှင့် ယဲချီသည် ကျောက်ဆူး ကြိုးကို ဆွဲကိုင်ကာ သင်္ဘောပေါ်သို့ တက်လာခဲ့သည်။

သင်္ဘောတခုလုံး မှောင်မဲ တိတ်ဆိတ်နေသည်။ ဘာသံမျှ မကြားရ။ ဘာလှုပ်ရှားမှုမျှမရှိ။

ယဲချီ၏ စိတ်ထဲဝယ် မယုံသင်္ကာဖြစ်လာသည်။

ယဲချီသည် လျှို့ဝှက်ခရာလေးကိုထုတ်ကာ ခပ်တိုးတိုးမှုတ်၍ အမြန်လှေပေါ်ရှိ လက်မရွံ့ သိုင်းသမား(၂)ဦးကို ဆင့်ခေါ် လို ရသည်။

၁၆၄ ❀ အတ္တသိလ်ဝင်းကြွယ်

ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် ခေါင်းပေါင်းစိမ်းပေါင်းထားသော လက်မရွှံ့ သိုင်းသမား(၂)ယောက် သင်္ဘောပေါ်သို့ ရောက်လာကြသည်။

ယဲ့ချီက လက်မရွှံ့ သိုင်းသမားများကို ထီးတိုးပြောဆိုညွှန်ကြားလိုက်သည်။

လက်မရွှံ့ သိုင်းသမားတဦးက သင်္ဘောခန်း၏အဝင်တံခါးဝနားတွင်သွား၍ရပ်နေသည်။ ကျွန်တယောက်ကပဲ့ပိုင်းသို့လျှောက်လှမ်းသွားသည်။

လက်မရွှံ့သိုင်းသမား(၂)ဦးကို သင်္ဘော၏ အချက်အချာနေရာများတွင် အစောင့် ချထား လိုက်ပြီးနောက် ယဲ့ချီက အေးစက်သောလေသံဖြင့် ပြောသည်။

“ကျွန်မရဲ့ တပည့်နှစ်ယောက်ကို ထိန်းချုပ် ဖမ်းဆီးထားတာ ဘယ်သူလဲ၊ ပြောစရာရှိတာပြောရအောင် သင်္ဘောခန်းထဲက ထွက်လာခဲ့ပါ။ ကြာယင် ကျွန်မ သည်းမခံနိုင်တော့ဘူး အတင်းဝင်တိုက်ရလိမ့်မယ်”

“ဟားဟားဟား...ယဲ့ချီ မင်းက အခုမှ ရောက်လာတာကိုး ကျုပ်က မင်းကိုစောင့်နေတာ မင်းရဲ့တပည့်တွေကို ကျုပ် အရေးမစိုက်ပါဘူး မင်းကိုပဲ လိုချင်တယ်”

သင်္ဘောခန်းထဲမှ အဘိုးကြီးတယောက်၏ အသံ ပေါ်လာသည်။ ဤအသံကို ယဲ့ချီ ကြားဖူးသလိုလိုရှိသည်။

သေသေချာချာ စဉ်းစားကြည့်လိုက်ရာ ချမ်းသာသင်္ဘောပေါ်သို့ တက်ရောက်မှုနှောက်သွားသော ဝတ်စုံပြာအဘိုးကြီး အိန်းလုံ၏အသံဖြစ်ကြောင်း ယဲ့ချီအမှတ်ရလာသည်။

ထိုနေ့က ယဲ့ချီသည် ခန်းမဆောင် အပြင်ဘက်မှ ချောင်းမြောင်းကြည့်ခဲ့ရာ အိန်းလုံနှင့် လိန်ပင်းတို့၏ ရုပ်ရည်သွင်ပြင်နှင့် အသံများကို ကြားသိတွေ့မြင်ခဲ့ရသည်။

“လက်စသတ်တော့ အဘိုးကြီး အိန်းလုံကိုး ရှင်က ဘာကြောင့် ကျွန်မနောက်ကိုလိုက်ပြီး နှောင့်ယှက်နေရတာလဲ”

ယဲ့ချီက လေသံမာမာနှင့်ပြောသည်။

“ကျုပ်က မင်းနောက်ကို လိုက်နှောင့်ယှက်နေတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ မင်းကသာ ကျုပ်ရဲ့ သင်္ဘောပေါ်ကို တက်လာခဲ့တာပါ။ ကျုပ်မှာအိပ်ဖော်မရှိလို့ အိပ်မပျော်နိုင်အောင် ဖြစ်နေတာ မင်းရောက်လာတာနဲ့ အတော်ပဲ ဟားဟားဟား”

အိန်းလုံ၏ အသားယူကာ ရိသွဲ့သွဲ့ပြောလိုက်သော စကားကြောင့် ယဲ့ချီအတော် ဒေါသထွက်သွားသည်။

ယဲ့ချီသည် ဒေါသဖြစ်နေရာမှ သင်္ဘောကို သေသေချာချာ အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။

သင်္ဘောရွက်တိုင်အောက်ခြေတွင် ထင်းထုထားသော ဘီလူးခေါင်းရုပ်ကြီးကို မြင်လိုက်ရသောအခါ ယဲ့ချီ၏ ရင်ထဲဝယ် ‘ဒိတ်’ကနဲ ဖြစ်သွားသည်။

ဤသင်္ဘောမှာ ကိုက်ထန်းတို့၏ သင်္ဘောမဟုတ်။ ကိုက်ထန်းတို့ကို တံ့ထင်မြစ်၏ တဘယ် မြစ်ကွေ့နေရာဝယ် သင်္ဘောကို ဆိုက်ကပ်ရန် ယဲချီဂ.သေသေချာချာမှာခဲ့သည်။

ယခု ကိုက်ထန်းတို့၏ သင်္ဘောမရှိပဲ ဤသင်္ဘောသာရှိနေသည်။

ကိုက်ထန်းတို့၏ သင်္ဘော မည်သည့်နေရာသို့ရောက်သွားလေသနည်း။ ဤသင်္ဘောမှာ မည်သည့်သင်္ဘောဖြစ်သနည်း။ သေမင်းသင်္ဘောများ ဖြစ်နေမည်လား။ အတိုးကြီး အိန်းလုံသည် သေမင်းသင်္ဘောနှင့် ပတ်သက်နေသူ ဖြစ်သလော။

ယဲချီ၏စိတ်ထဲဝယ် အမျိုးမျိုးတွေးတောနေမိသည်။ ဤသို့ တွေးတော စဉ်းစားနေရသောကြောင့် စောစောကဒေါသများ ပင် ပျောက်သွားသည်။

“ဟေ့ ယဲချီ လာပါကွ ဟောဒီအခန်းထဲကို မြန်မြန်ဝင်လာခဲ့စမ်းပါ။ ဒီအခန်းထဲမှာ တခြားဘယ်သူမှ မရှိပါဘူး။ မင်းနဲ့ကျုပ်နဲ့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေနိုင်ပါတယ်”

သင်္ဘောခန်းထဲမှ အိန်းလုံ၏ ရိသဲသဲ ပြောသံ ပေါ်လာပြန်သည်။

စဉ်းစားတွေးတောနေ၍ ပြေပျောက် သလိုလို ဖြစ်သွားသော ယဲချီ၏ ဒေါသစိတ်များ ‘ထောင်း’ကနဲ ထလာပြန်သည်။

ယဲချီကအချက်ပေးခရာလေးကို အသာမှုတ်လိုက်သည်။

တိုက်ခိုက်ရန် အချက် ပေးသည့် အသံ ဖြစ်သောကြောင့် သင်္ဘောခန်းဝန်းတွင်ရှိနေသော လက်မရွှံ့ သိုင်းသမားက တံခါးကို အတင်းတွန်းဖွင့်ပြီး သင်္ဘောခန်းထဲသို့ ဝင်သွားသည်။

သင်္ဘော ပဲပိုင်းတွင် ရှိနေသော လက်မရွှံ့ သိုင်းသမားကလည်း ခြေလှမ်းကြကြဲဖြင့် ခပ်သွက်သွက်လျှောက်လှမ်းကာ တံခါးပွင့်နေသော သင်္ဘောခန်းထဲသို့ ဝင်သွားသည်။

“ဝုန်း—”

သင်္ဘောခန်းထဲမှ တစုံတရာ လဲပြိုကျသွားသံ ပေါ်လာသည်။

“ဝုန်း—”

နောက်ထပ် တစုတခု လဲကျသွားသံပေါ်လာပြန်သည်။

ထို့နောက် မည်သည့်အသံမျှပေါ်မလာတော့။

လက်မရွှံ့သိုင်းသမားများ ရောက်ရှိသွားသည့် နေရာများတွင်တိုက်ခိုက်သတ်ဖြတ်မှုများ ပေါ်ပေါက်မြဲပင်ဖြစ်သည်။ ယခုဘာသံမျှမကြားရသည့်အတွက် ယဲချီအဖို့ အတွေးရခက်စရာဖြစ်နေသည်။

ယဲချီကအချက်ပေးခရာလေးကို အသာမှုတ်ကာလက်မရွှံ့ သိုင်းသမားများကို ပြန်ခေါ်ကြည့်သည်။

လက်မရွှံ့ သိုင်းသမားများသင်္ဘောခန်းထဲမှပြန်ထွက်မလာ။

ကြည့်ရသည်မှာ သင်္ဘောခန်းထဲသို့ ဝင်သွားသောလက်မရွှံ့ သိုင်းသမားများကို အတိုးကြီး အိန်းလုံက အပိုင် တိုက်ခိုက် နှိမ်နင်းပစ်လိုက်ဟန်တူသည်။

အသက်သေမည်၊ ဒဏ်ရာ အနာတရ ဖြစ်မည်ကို အရေး မထားပဲ တဇုတ်ထိုး အသေအကြေတိုက်ခိုက်လေ့ရှိသည့် လက် မရွှံ့ သိုင်းသမားများကို ယဲ့ချီအလွန်အားကိုးသည်။

ယခုလက်မရွှံ့ သိုင်းသမားများ အရေးရှိမ့်သွားပြီဟု ထင်ရ သည့်အတွက် ယဲ့ချီမှာ ထိတ်လန့်စပြုလာသည်။

ယဲ့ချီက အမြန်လှေပေါ်ဝယ် ကျန်နေသည့် သိုင်းသမား များကို အချက်ပေး၍ ခေါ်လိုက်ပြန်သည်။

မည်သည့်သိုင်းသမားမျှတက်မလာ။

ယဲ့ချီသည် ကုန်းပတ်အစွန်းသို့သွား၍ သင်္ဘော ဘေးတွင် ဆိုက်ကပ်ထားသော အမြန်လှေကို ဩဉ်သည့်။

သင်္ဘောဘေးဝယ် အမြန်လှေမရှိဘော့။

ဘယ်ဆီ လှင့်မျောသွားသည်ကိုမသိ။ လှေပေါ်ဝယ်ကျန်နေ ခဲ့သူများ ဘာဖြစ်ကုန်ကြသည်ကိုလည်းမသိ။

ယဲ့ချီ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စွာ ဘာလုပ်ရမည်မသိပဲ ကုန်းပတ် အစွန်းဝယ် ရပ်နေစဲမှာပင် ရေထဲမှတစ်စုံတရာ ‘ဘွား’ကန်ပေါ် လာသည်ကို တွေ့ရသည်။

“အို...”

ရုတ်တရက်မို့ ယဲ့ချီလန့်သွားပြီး ပါးစပ်မှ ယောင်အော် လိုက်မိသည်။ သေသေချာချာထပ်ကြည့်လိုက်သောအခါ မြစ် ရေပြင်မှတစ်ဆင့် လူတယောက် သင်္ဘောကုန်းပတ်ပေါ်သို့ တွယ် ကပ်တက်လာခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ထိုသူ၏ လှုပ်ရှားမှုများမှာ အလွန်လျင်မြန် သွက်လက်လှ သည်။ တခဏအတွင်းမှာပင် သင်္ဘောကုန်းပတ်ပေါ်သို့ရောက် လာသည်။

“အမြန်လှေကလူတွေ ဘာဖြစ်ကုန်ပြီလဲလို့ အတွေးရခက် နေသလားသူတို့အားလုံးကိုအကြောပိတ်ပြီး လှေကိုလဲကြိုးဖြတ် မျှောပစ်လိုက်တာပါ မြစ်ကမ်းတနေရာရာမှာ သွားတင် နေပါ လိမ့်မယ်”

ကုန်းပတ်ပေါ်သို့တက်လာသူက ပြောသည်။ ဤအခါတွင်မှ ထိုသူမှာ အိန်းလုံနှင့် အတူ ချမ်းသာသင်္ဘောပေါ် တက်၍ မွေ့နှောက်သွားခဲ့သော လိန်ပင်းဖြစ်နေကြောင်းယဲ့ချီသိရသည်။

ယဲ့ချီမှာ ထွက်ပြေးရောလှေလည်းမရှိ။ စိုင်းဝန်းကူညီမည့် ဘက်တော်သားလည်းမရှိ။ သင်္ဘောပေါ်ဝယ်တယောက်တည်း ဖြစ်နေရလေပြီ။

သို့သော် ယဲ့ချီကအလွယ်တကူအရှုံးမပေးပဲ အကြိတ်အနယ် တိုက်ခိုက်ရန် ဆုံးဖြတ်ထားလိုက်သည်။

“ဒါက ဘာသဘောလဲ”

ယဲ့ချီက လေသံမာမာဖြင့် မေးသည်။

“သိချင်တယ်ဆိုယင် ပြောပြရတာပေါ့ ဒီသင်္ဘောကတခြား မဟုတ်ဘူး ဒုစရိုက်သမားတွေကို နှိမ်နင်း သုတ်သင် နေတဲ့ သေမင်းသင်္ဘောပဲ”

ဤစကားများကို ကြားရသောအခါ ယဲ့ချီမှာအလွန် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားသည်။ အကြိတ်အနယ်ရင်းဆိုင်တိုက်ခိုက်မည်ဟု မာန်တင်းထားမှုလည်း ပျက်ပြယ်သွားသည်။

သေမင်းသင်္ဘော၏အရှိန်အဝါဟန်ဟိတ်မှာ အလွန်ကြီးမားသည်။ ဒုစရိုက်လောကသားများမှာ ၎င်းတို့ကိုနှိမ်နင်းနေသည့် ဥပဒေဘက်တော်သားများကို ကြောက်ရွံ့ကြမြဲဖြစ်သည်။

မကောင်းမှုမျိုးစုံကို လုပ်ဆောင်နေသည့် ဒုစရိုက်နယ်ပယ်မှ ဖြစ်သည့် ယဲ့ချီမှာ သေမင်းသင်္ဘောနှင့် ဆုံရမည်ကို အလွန်ကြောက်လှသည်။

ထို့ကြောင့် သေမင်းသင်္ဘောနှင့်မဆုံရမီ ခြေရာဖျောက်ရန် စီစဉ်ခဲ့သည်။ ယခုမူ ယဲ့ချီ၏အကြံ မအောင်တော့။

တွေ့ဆုံရန် အလွန်ကြောက်လှသော သေမင်းသင်္ဘောပေါ်ကိုမူ ယဲ့ချီမှာ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် တက်လာခဲ့မိသည်။

ထွက်ပြေးနိုင်မည့် နည်းလမ်းလည်းမရှိ။

ထိုအချိန်တွင် သင်္ဘောခန်းထဲမှ အဘိုးကြီး အိန်းလုံလည်း လျှောက်လှမ်းထွက်လာခဲ့သည်။

“ဘယ်လိုလဲယဲ့ချီ မင်းကကျုပ်တို့သေမင်း သင်္ဘောခွဲနာမည်ကို အလွဲသုံးစားလုပ် အယောင်ဆောင်ပြီး လုပ်ကြံသတင်းတွေ

ပြန်ချီဖို့ အကြံကြီးကြံခဲ့တယ်မဟုတ်လား မင်းရဲ့အကြံ ကောင်းပေမယ့် ကျုပ်တို့ကိုတော့ မကြောနိုင်ပါဘူး အခုမင်းကိုယ်တိုင် ကျုပ်တို့ဆင်ထားတဲ့ ထောင်ချောက်ထဲ တိုးဝင်လာမိပြီ မဟုတ်လား မင်းရဲ့တပည့် ကိုက်ထန်နဲ့ ပီပီတို့ကိုတော့ လူမိုက်တွေ သွားရှာလမ်းကို ပို့ပေးလိုက်ပြီ မင်းကိုလဲ မင်းကျူးလွန်ခဲ့တဲ့ မိုက်ပြစ်ဒဏ်တွေအတွက် ထိုက်သင့်တဲ့ အပြစ်ဒဏ်ခတ်ရမယ်”

အိန်းလုံကပြောသည်။

“ခင်ဗျားခေါ်လာတဲ့ လက်မရွံ့ သိုင်းသမား နှစ်ယောက်ဟာ ဘယ်သူတွေလဲ”

လိန်ပင်းက ယဲ့ချီကိုမေးသည်။

“ကျွန်မဆီမှာ လက်မရွံ့ သိုင်းသမား ခုနှစ်ယောက် ရှိတယ် သူတို့အားလုံးဟာ ကျွန်မရဲ့အလှအပကို အဂ္ဂုးအမူး စွဲလန်းပြီး ကျွန်မဆင်ထားတဲ့ မာယာထောင်ချောက်ထဲ တိုးဝင်လာကြတဲ့ လူတွေချည်းပဲ ကျွန်မက ဒီလိုတဏှာဂ္ဂုးမျိုးကို အရေးလုပ်ပြီး ဘယ်သူ့ဘယ်ဝါလို့ မှတ်ထားတာမဟုတ်ဘူး”

ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်နိုင်တော့မည် မဟုတ်ကြောင်း ရိပ်မိသည့်အတွက် ယဲ့ချီကလေသံမာမာဖြင့်ပင်ခပ်ထန်ထန် ပြောလိုက်သည်။

ရန်အင်း၏ ပြောပြချက်အရ မိမိခင် လိန်ရီမှာ လက်မရွံ့ သိုင်းသမားတယောက်ဘဝသို့ ရောက်နေကြောင်း လိန်ပင်း သိထားပြီးဖြစ်သည်။

ယခု ယဲ့ချီက မိမိဖခင် လိန်ရီကို မိန်းမလိက်စားသူ တယောက်အဖြစ် ရှုတ်ချပြောဆိုလာသည့်အတွက် လိန်ပင်းအတော် ဒေါသထွက်သွားပြီး ယဲ့ချီကို လက်ဝါးဖြင့် တအားရိုက်ချရန် ပြင်သည်။

လိန်ပင်း၏ လက်ဝါးရိုက် အကြောပိတ်ပညာ အလွန်ထက် မြက်သည်။ ယခုလို လက်ဝါးဖြင့် တအားအရိုက်ခံရပါက ယဲ့ချီ မှာ နေရာတွင်ပင် ပဲ့ချင်းပြီး သေသွားနိုင်သည်။

“ဟေ့... လိန်ပင်း အရမ်းမလုပ်နဲ့ ဒီမိန်းမယုတ်ကို စစ်ဆေး စရာတွေ ရှိသေးတယ်၊ ငါတို့ဆီ ရောက်လာတဲ့ လူနှစ်ယောက် ဟာ ဘယ်သူတွေလဲဆိုတာ ငါသိရပါပြီကွာ”

အိန်းလုံက ကမန်းကတန်းဝင်ရောက်တားဆီးပြောဆိုသည်။ အိန်းလုံသည် စကားပြောယင်း ငိုသံပါလာသည်။ အတော်ပင် စိတ်ထိခိုက်ကြေကွဲနေဟန်တူသည်။

“ဘယ်သူတွေလဲဗျ မြန်မြန်ပြောစမ်းပါ”

လိန်ပင်းက ယဲ့ချီကိုရိုက်ချရန် ပြင်ထားသော လက်ဝါးကို ပြန်ရှုတ်သိမ်းပြီး အသောတကြီး မေးသည်။

“တယောက်က ငါ့ရှဲ့သွေးသောက် ညီတော် အင်းဖေရီ၊ ကျန်တဲ့လူကတော့ မင်းရဲ့အဖေ လိန်ရီပဲ”

“ဟင်....ဟုတ်လား”

လိန်ပင်းက ဤသို့ပြောယင်း သင်္ဘောခန်းရှိရာသို့ ပြေးသွားသည်။

“ဟေ့ အရမ်းမသွားနဲ့ နေအုံး”
အိန်းလုံက ဟန့်တားလိုက်ပြန်ရာ လိန်ပင်း ခြေလှမ်းတုံ့ သွားသည်။

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ကျွန်တော့်အဖေကို တွေ့ချင်လှပြီဗျ”

“သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး ဘာအသိဉာဏ်မှ မရှိတော့ဘူး၊ အသေအကြေ အရူးအမူးတိုက်ခိုက်ကြဖို့ပဲသိတယ်၊ သင်္ဘောခန်း ထဲမှာ ကြော့ကွင်းတွေ ထောင်ထားတာ အတော် အသုံးကျ လားတယ်၊ နှစ်ယောက်စလုံး ကြော့ကွင်းမှာ မိကုန်ကြပြီ၊ သူတို့ နှစ်ယောက်ကို သိုင်ပညာ အစွမ်းထက်တဲ့အပြင် အရူးအမူးအသေ အကြေတိုက်ကြတာဆိုတော့ မင်းနဲ့ငါ ပေါင်းပြီး ထိန်းယင် တောင် အလွယ်နဲ့ရမှာမဟုတ်ဘူး ယဲ့ချီနဲ့ပြဿနာရှင်းပြီးမှ သူတို့ ကို ဘယ်လို ဆက်လုပ်သင့်တယ်ဆိုတာ စဉ်းစားကြတာပေါ့”

အိန်းလုံက အကျိုးအကြောင်းရှင်းပြသည်။ လိန်ပင်းလည်း သင်္ဘောခန်းထဲသို့ မသွားတော့ပေ။

“သူတို့ကို မူလစိတ်ပြန်ဖြစ်လာအောင် ကုသနိုင်မယ့်ဖြေဆေး နေ့တော့ဘူးလားဗျာ”

“အနာသိတော့ ဆေးရှိတယ်တဲ့ သူတို့ကို ပင်ကိုစိတ် ပြန် ဖြစ်အောင် လုပ်နိုင်တဲ့ ကုသနည်းရော ပြေဆေးတွေရရှိတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒီအတိုင်းတော့ မရနိုင်ဘူး၊ အပေးအယူ လုပ်ဖို့လို တယ်”

ယဲ့ချီကပြောသည်။ မိမိအတွက် လွတ်မြောက်နိုင်မည့်အခွင့်အရေးပေါ်ငြိမ့် ယဲ့ချီက အတော်အားတက်နေသည်။

“ခင်ဗျားလို မိန်းမယုတ်နဲ့ ဘယ်လိုမှ အပေးအယူမလုပ်နိုင်ဘူး၊ ဖြေဆေးနဲ့ကုသနည်းကို ကျွန်တော်တို့ဘာသာ ရအောင် ချာယူမယ်”

လိန်ပင်းက ယဲ့ချီကို မုန်းတီးစွာကြည့်ပြီး ပြောသည်။

“ဟားဟားဟား - တယ်အပြောကောင်းတယ် ဖြေဆေးနဲ့ ကုသနည်းကို လွယ်လွယ်နဲ့ ရှာလို့ရနိုင်မယ်ထင်သလား၊ လက်မရွံ့သိုင်းသမားတွေရဲ့ အသိဉာဏ် ပင်ကိုယ်အတိုင်းဖြစ်လာအောင် ကုသနိုင်တဲ့ ကုသနည်းနဲ့ ဖြေဆေးတွေဟာ ယက္ခဂေဟာမှာပဲ ရှိတယ်၊ ကုသနည်းနဲ့ ဖြေဆေးကို ရှာဖွေ နေနေသာသာ ယက္ခဂေဟာ ဘယ်မှာရှိတယ်ဆိုတာ ရှင်တို့က သိလို့လား”

‘ယက္ခဂေဟာ’ ဟူသော စကားကို ကြားလိုက်ရသည်တွင် လိန်ပင်းမှာ အကြီးအကျယ်တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားသည်။

“ယက္ခဂေဟာနဲ့ လက်မရွံ့ သိုင်းသမားတွေက ဘယ်လိုပတ်သက်နေလို့လဲ”

လိန်ပင်းကမေးသည်။ အလွန်စိတ်လှုပ်ရှားနေချိန်မို့ လိန်ပင်း၏အသံမှာ သိသိသာသာ တုန်ယင်နေသည်။

“ချမ်းသာသဘောဟာ ယက္ခဂေဟာက စေလွှတ်ထားတဲ့ သဘောဆိုတာ ရှင်မှသိသေးဘူး ထင်တယ်၊ ကျွန်မဟာလဲ ‘ယက္ခဂေဟာ’ရဲ့ လက်ရွေးစင်သိုင်းသမားတယောက်ပဲ”

လိန်ပင်းသက်ပြင်းရှည်ကြီးတချက်ချလိုက်သည်။ ယက္ခဂေဟာနှင့်ပတ်သက်ခဲ့ဘူးသည့် အတိတ်မှ ဖြစ်ရပ်များကိုလည်း ပြန်လည်စဉ်းစားမိသည်။

x x x

လွန်ခဲ့သော(၁၀)နှစ်တာ၏ ရှေ့ဘက်ပိုင်း အချိန်များက ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်တွင် လိန်ပင်းသည် ယက္ခဂေဟာမှ ဦးစီးခေါင်းဆောင် သိုင်းဆရာကြီး ဝမ်လီဖူး၏ သမီးအကြီးဆုံး ဝမ်မေနှင့် မေတ္တာမျှကာ ချစ်နေခဲ့သည်။

ယက္ခဝမ်လီဖူးသည် သိုင်းလောကတွင်လူအများ လေးစားခြင်းခံရသော ထင်ရှားသည့် သိုင်းပညာရှင်ကြီး တယောက် ဖြစ်သည်။

လိန်ပင်းသည် ဝမ်မေနှင့် ချစ်ကြီးသူ ယ် မေတ္တာနှောင်ဖွဲ့မိသော်လည်း ယက္ခဂေဟာသို့ တကြိမ်မျှမရောက်ဘူး ခဲ့ပေ။

လိန်ပင်းနှင့်ဝမ်မေတို့သည် လျှို့ဝှက်စွာ တွေ့ဆုံ ချစ်တင်းနှီးနှောနေခဲ့ကြရာမှ လူကြီးများကို ဖွင့်ဟပြောဆို၍လက်ထပ်ခွင့် တောင်းရန် တိုင်ပင်စီစဉ်ခဲ့သည်။

သို့သော် ဤသို့ဖွင့်ဟမပြောနိုင်မီ မမျှော်လင့်သော အဖြစ်များ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။

၁၇၆ ❄ တက္ကသိုလ်စမ်းကြမ်း

လွန်ခဲ့သော (၁၀)နှစ်က သိုင်းလောကတွင် အတော်ဆုံး ထိပ်သီးသိုင်းသမား (၁၀)ဦးရွေးချယ်နိုင်ရန်အတွက်သိုင်းပညာ ပြိုင်ပွဲတခု ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

ထိုပြိုင်ပွဲတွင်အမှတ်(၁)သိုင်းသမားနေရာအတွက်ဝမ်လီဖိုး နှင့် လိန်ပင်း၏ဖခင် လိန်ရီတို့ အကြိတ်အနယ်ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့သည်။

ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ယင်း ဝမ်လီဖိုးသည် အတွင်းအားသုံးစွဲ မှုလွန်ကဲပြီး အတွင်းဒဏ်ရခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့်ပြိုင်ပွဲကို ခေတ္တ ရပ်ကာ ရက်ရွှေ့ဆိုင်းခဲ့သည်။

ယက္ခဝမ်လီဖိုးလည်းအတွင်းဒဏ်ကိုကုသရန်ယက္ခဂေဟာသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ လိန်ရီက ယက္ခဂေဟာသို့ သွားရောက်ပြီး ဝမ်လီဖိုးကို တွေ့ဆုံ အားပေးစကား ပြောကာ 'ကျူယွမ်' အသက်ကယ် အားတိုးဆေးလုံးတလုံး ပေးခဲ့သည်။

'ကျူယွမ်' အသက်ကယ်အားတိုးဆေးမှာ အလွန်ရှားပါး အစွမ်းထက်သည့် ဆေးဥဆေးမြစ်များနှင့် ဖော်စပ် ထားသည့် ဆေးတလက်ဖြစ်သည်။ အတွင်းဒဏ်များကိုကုသရာတွင်အလွန် အသုံးဝင်သည်။

သို့ရာတွင် မည်သို့မည်ပုံ ဖြစ်ပျက် သွားသည်မသိ၊ ယက္ခ ဝမ်လီဖိုးသည် လိန်ရီပေးသော 'ကျူယွမ်' ဆေးလုံးကိုစားပြီး နောက် သွေးအန်ကာ သေဆုံးသွားခဲ့သည်။

ပြိုင်ဘက်မရှိတော့သည့်အတွက် လိန်ရီမှာ အမှတ်(၁) သိုင်း သမားအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုခြင်းခံခဲ့ရသည်။

ယက္ခဂေဟာ မိသားစုများက လိန်ရီသည်ပြိုင်ပွဲတွင်အနိုင်ရ လိုသောကြောင့်အဆိပ်ဆေးကို ကျူယွမ်အသက်ကယ်အားတိုး ဆေးအဖြစ် လိမ်ညာကျွေးခဲ့သည်ဟု စွပ်စွဲခဲ့သည်။ လိန်ရီက အမျိုးမျိုးရှင်းပြသော်လည်း ယက္ခဂေဟာကလက်မခံ။

ဝမ်မေကလည်း လိန်ပင်းအပေါ် မုန်းတီး သွားသည်။ လိန်ပင်းနှင့် ဝမ်မေတို့၏ အချစ်ဇာတ်လမ်းလည်း တခန်းရပ်ခဲ့ သည်။

ဝမ်လီဖိုး၏ဈာပနကျင်းပပြီးနောက် ယက္ခဂေဟာမိသားစု နှင့် သိုင်းသမားများသည် နေရင်းစွဲနေရာတွင်ဆက်မနေတော့ပဲ ပြောင်းရွှေ့သွားကြသည်။

ယက္ခဂေဟာမိသားစုနှင့် သိုင်းသမားများ မည်သည့်နေရာ သို့ပြောင်းရွှေ့သွားကြောင်း မည်သူမျှမသိကြပေ။

ထိုအချိန်မှစ၍ ယက္ခဂေဟာသည် သိုင်းလောကမှ ပျောက် ကွယ်သွားခဲ့သည်။ လိန်ပင်း၏ဖခင်လည်းဝမ်မေနှင့်ပြန်မဆုံရတော့ ပေ။

လိန်ရီမှာ ဝမ်လီဖိုး သေဆုံးခဲ့သည့်ကိုစွဲကြောင့်အတော်ပင် ခိတ်မကောင်းဖြစ်ခဲ့သည်။

လိန်ရီသည် သားဖြစ်သူကို ခြင်္သေ့ဂေဟာသို့ သွားထောက် ဆပ်နဲ့သည်။ ခြင်္သေ့ဂေဟာ၏ ဦးစီးခေါင်းဆောင် ချိန်ဟွာမှာ လိန်ပင်း၏ အမေ ဘက်မှ အဘွားတော်ပင်သည်။ လိန်ပင်း၏ ခင်မူ လိန်ပင်းငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

လိန်ရိက ပြိုင်ဘက်ကင်း သိုင်းပညာရပ်တခုဖြစ်သော 'လက်ဝါးရိုက်အကြောပိတ်သိုင်းပညာကျမ်းကို သားဖြစ်သူလေ့လာသင်ယူနိုင်ရန် အမွေအဖြစ် ပေးအပ်သည်။

သားဖြစ်သူ လိန်ပင်း၏နောင်ရေးအတွက် အစစ အရာရာ စိတ်ချရအောင် စီမံပေးခဲ့ပြီးနောက် လိန်ရိသည် သိုင်းလောကတွင် လေလွင့်ကာ ခြေဦးတည်ရာသို့ လျှောက်သွားနေခဲ့သည်။

လိန်ပင်းသည် ဘွားအေဖြစ်သူနှင့်အတူ နေထိုင်ယင်း၊ 'လက်ဝါးရိုက် အကြောပိတ်' သိုင်းပညာကို လေ့ကျင့်သည်။ ချိန်ဟွာကလည်း မြေးဖြစ်သူကို ခြံသို့ဝေဟာ၏ အဆင့်မြင့်သိုင်းပညာများ သင်ကြားပေးသည်။

ဤသို့ဖြင့် လိန်ပင်းသည် ဖခင်၏ သိုင်းပညာအမွေသာမက အဘွား၏ သိုင်းပညာအမွေကိုပါ ဆက်ခံနိုင်ကာ ထိပ်သီး သိုင်းသမားတယောက် ဖြစ်လာခဲ့သည်။

တနေ့တွင်ဖခင်ဖြစ်သူ လိန်ရိ ထူးဆန်းစွာ ပျောက်ဆုံးနေကြောင်း လိန်ပင်းကြားသိခဲ့သည်။

လိန်ပင်းသည် အဘွားဖြစ်သူထံတွင် ခွင့်ပန်ကာ ဖခင်အကြောင်းသတင်းစုံစမ်းရန် ထွက်လာခဲ့သည်။

ဖခင်ဖြစ်သူ၏သတင်းကိုစုံစမ်းယင်းလိန်ပင်းသည်အိန်းလုံနှင့် ဆုံမိသည်။

အိန်းလုံမှာလည်း သွေးသောက် ညီဖြစ်သူ အင်းဖေရီ ထူးခြားစွာ ပျောက်ဆုံးနေသည့်အတွက် လိုက်လံ စုံစမ်းနေသူ ဖြစ်သည်။

အိန်းလုံမှာ သိုင်းပညာထူးချွန်အစွမ်းထက်သူဖြစ်ပြီး သိုင်းလောက၏ ထိပ်သီးသိုင်းသမား(၁၀)ဦးတွင်အမှတ်(၃)နေရာတွင်ရှိသည်။

အိန်းလုံမှာ လျှို့ဝှက်သော သေမင်း သင်္ဘောပိုင်ရှင် ဖြစ်ကြောင်း လိန်ပင်းသိခဲ့ရသည်။

လိန်ပင်း၏ ရိုးသားတည်ကြည်မှုနှင့် သိုင်းပညာအစွမ်းအစထက်မြက်မှုကို သဘောကျသောကြောင့် အိန်းလုံကမိမိနှင့်အတူ သေမင်းသင်္ဘောပေါ်ဝယ် လိုက်ပါနေထိုင်ခွင့်ပေးခဲ့သည်။

လိန်ပင်းနှင့် အိန်းလုံတို့သည် ဒုစရိုက်သမားများကို နှိမ်နှင်းယင်း လိန်ရိနှင့် အင်းဖေရီတို့အကြောင်း သတင်း စုံစမ်းခဲ့ကြသည်။

နောက်ဆုံးတွင် လိန်ရိနှင့်အင်းဖေရီတို့ ပျောက်ဆုံးနေမှုမှာ ချမ်းသာသင်္ဘောနှင့်ပတ်သက်နေကြောင်း သိလာခဲ့ကြသည်။

ချမ်းသာသင်္ဘောမှာ အင်အား တောင့်တင်းသည့် အပြင် အလွန်လျှို့ဝှက်လှသောကြောင့် အိန်းလုံနှင့် လိန်ပင်းတို့သည် ချမ်းသာသင်္ဘောကို နှိမ်နှင်းချေမှုန်းနိုင်ရန် အဆင့်ဆင့်စီစဉ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြရသည်။

ချမ်းသာသင်္ဘောကို ချေမှုန်း နိုင် ရန် အတွက် တဆင့်ပြီး တဆင့် ကြိုးစားခဲ့ကြရာမှ ယခု နောက်ဆုံးတွင် ချမ်းသာသင်္ဘော၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ ယဲချိုကို အမိဖမ်းနိုင် ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ယဲချီ၏ စကားအရ ချမ်းသာသင်္ဘောမှာ ယက္ခဂေဟာ၏ လက်အောက်ခံဖြစ်ကြောင်း သိရသောအခါ လိန်ပင်း အတော် အံ့ဩသွားသည်။

လိန်ပင်းသိထားသလောက်ဆိုလျှင် ယက္ခဂေဟာမှ လူများ မှာ အများအကျိုးဆောင်ရွက်သော သိုင်းသမားကောင်းများ ဖြစ်ကြသည်။ မကောင်းမှု ဒုစရိုက်မျိုးစုံလုပ်နေသော ချမ်းသာ သင်္ဘောနှင့် ပတ်သက်စရာ အကြောင်းမရှိ။

ဤကိစ္စတွင် ထူးခြားသော လျှို့ဝှက်ချက် တခုခုရှိမည်ဟု လိန်ပင်း ထင်မိသည်။

“ခင်ဗျားက ယက္ခဂေဟာက လက်ရွေးစင် သိုင်းသမား တယောက်ဆိုတော့ ယက္ခအဘိုးကြီး ဝမ်လီဖုံး သေဆုံးသွား တဲကိစ္စကို အတွင်းကျကျ သိထားမှာပေါ့”

လိန်ပင်း သည် အတိတ်မှ ဖြစ်ရပ်ငြင်များကို ပြန်လည် စဉ်းစားပြီးနောက် ယဲချီကိုမေးလိုက်သည်။

ဝမ်လီဖုံး သေဆုံးခဲ့မှုတွင် လိန်ပင်းအဖို့ သံသယဖြစ်စရာ အကြောင်းများရှိနေသည်။ ယက္ခဂေဟာ မိသားစု ကလည်း လျှို့ဝှက်စွာ နေရာပြောင်းရွှေ့သွားကြရာ လိန်ပင်းအဖို့ စုံစမ်း ရန် လမ်းပျောက်နေသည်။

ယခု ယဲချီက သူ့ကိုယ်သူ ယက္ခဂေဟာမှ လက်ရွေးစင် သိုင်းသမားဟုဆိုလာ လိန်ပင်းက မေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

“ဆရာကြီး ဝမ်လီဖုံး ကွယ်လွန်သွားတဲ့ အချိန်တုန်းက ဆရာကြီးရဲ့ အနားမှာ သူ့သမီးနှစ်ယောက်ရယ်၊ ကျွန်မရယ် သုံးယောက်ပဲ ရှိကြတာပဲ သူ့သေဆုံးတဲ့ ကိစ္စကို အားလုံး သိတာပေါ့”

ယဲချီက ပြန်ပြောသည်။

“ဝမ်လီဖုံးဟာ ကျွန်တော့်အဖေပေးတဲ့ ကျူယွမ်ဆေး လုံးစားပြီး သေသွားတယ်ဆိုတာ တကယ်ပဲလား”

“ဟုတ်တယ် အဲဒါ အမှန်ပဲ”

“တခြား ဆေးတခုခုများ စားမိသေးလား”

“ဘာဆေးမှ မစားဘူး ကျူယွမ်ဆေးစားပြီး ခဏလောက် ကြာတော့ သွေးအန်ပြီး သေသွားတာပဲ”

“ဆေးကို ဘယ်အချိန်မှာ စားတာလဲ”

“ရှင်အဖေ လိန်ရိုက ဆရာကြီးကို လာသ တင်း မေး ပြီး ကျူယွမ် ဆေးလုံးပေးတယ် စကားနည်းနည်းလောက် ပြောပြီး ရှင်အဖေ ပြန်သွားတယ် ရှင်အဖေ ပြန်သွားပြီး ခဏကြာတာနဲ့ ဆရာကြီးက ကျူယွမ်ဆေးလုံးကို သောက်လိုက်တာပဲ”

“သူ မသေခင် ဘာပြောသွားသေးလဲ”

“ဆရာကြီးဟာ ဆေးစားပြီးတာနဲ့ မျက်နှာချက်ချင်းပျက် သွားတယ်၊ သမီးတို့ရေ ဖေးဖေတော့ ဆေးစား မှားသွားပြီ ဒါပေမယ့် လိန်ရိုကိုတော့ ဘယ်လိုမှ အပြစ်မယူကြပါနဲ့ လိန်ရို

ဟာ တည်ကြည်ပြောင့်မတ်တဲ့ သိုင်းသမားကောင်း တယောက် ဖြစ်တယ်။ ဒီလို အဆိပ်ဆေးကို အသက်ကယ် အားတိုးဆေးလို့ လိမ်ပေးမှာမဟုတ်ဘူး ကြားထဲက တယောက်ယောက် ဝင် နှောက်ပြီး မကောင်းကြံသွားတာဖြစ်ရမယ်။ မကောင်းကြံတဲ့ လူ ဘယ်သူလဲဆိုတာ သိအောင် စုံစမ်းပါလို့ သူ့သမီး နှစ် ယောက်ကိုမှာပြီး အသက်ပျောက်သွားတာပဲ”

“သူ့သမီးတွေက မစုံစမ်းကြဘူးလား”

“ဆရာကြီးရဲ့ သမီးနှစ်ယောက်စလုံးကကော ယက္ခဂေဟာ မိသားစုဝင် သိုင်းသမား တွေကကော ဒီကိစ္စဟာ လိန်ရိရဲ့ အကောက်ကြံမှုလို့ ယုံနေကြတယ်။ ဒါပေမယ့်ဆရာကြီးရဲ့ မှာ ကြားချက်အရ စုံစမ်းမှုတွေ လုပ်ပါတယ်။ ချမ်းသာသဘော ဟာ အဲဒီလို စုံစမ်းဖို့လွတ်ထားတဲ့ အခြေစိုက်ခန်းပေါ့”

“ဒီ လုပ်ကြံမှုကို စုံစမ်းဖို့လွတ်ထားတဲ့ ချမ်းသာသဘောမှာ ဘာကြောင့် လောင်းကစားစိုင်းတွေနဲ့ မကောင်းမှု ဒုစရိုက် လုပ်ငန်းတွေ လုပ်နေရတာလဲ”

ဤမေးခွန်းကိုမူ ယဲချီက မည်သို့မျှ အဖြေမပေးပဲ နေ သည်။

ချမ်းသာသဘောပေါ်ဝယ် ဒုစရိုက်မှုများပြုလုပ်နေခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ထူးခြားသော လျှို့ဝှက်ချက် ရှိမည်ဟု လိန်ပင်း ထင်မြင် ယူဆထားချက်အတွက် မှန်ကန်ကြောင်း အထောက် အကူပြုသလို ဖြစ်နေသည်။

ထိုလျှို့ဝှက်ချက်ကို တဖြည်းဖြည်း စုံစမ်းဖော်ထုတ်ရန်လိုအပ် ကြောင်း နားလည်သည့်အတွက် ချမ်းသာသဘော ပေါ်မှ မကောင်းမှုဒုစရိုက် လုပ်ငန်းများနှင့် ပတ်သက်၍ ဆက်လက် မေးမြန်းခြင်း မပြုတော့ပေ။

“ကဲ ဦးလေးအိန်း ယဲချီကို ဘယ်လိုစီရင်ရမလဲ”

လိန်ပင်းက အိန်းလုံကို မေးလိုက်သည်။ မိမိကိုသုတ်သင်ပစ် တော့မည်ဟုထင်သောကြောင့် ယဲချီအလွန်ထိတ်လန့်သွားသည်။

“နေ-နေကြပါအုံး... ကျွန်မကို သတ်ယင် ရှင်တို့မှားလိမ့် မယ်။ ကျွန်မ မရှိပဲနဲ့ ရှင်တို့ဖမ်းမိထားတဲ့ လက်မရွံ့သိုင်းသမား နှစ်ယောက်ကို ထိန်းသိမ်းနိုင်ကြမှာ မဟုတ်ဘူး”

ယဲချီက ကမန်းကတန်းကြားဝင်ပြောသည်။

“အခုလောလောဆယ် ယဲချီကို ဘယ်လိုမှ ဒဏ်မခတ်ပဲ ဖမ်းချုပ် ထားတာက ငါတို့အတွက် ပိုအကျိုး ရှိလိမ့်မယ် ဝမ်းလိပိုးသေဆုံးတဲ့ကိစ္စရဲ့ လက်သည်တရားခံအစစ်ကို စုံစမ်းဖို့နဲ့ လက်မရွံ့ သိုင်းသမားတွေကို မူလအသိဉာဏ်ပြန်ရပြီးလူကောင်း ပြန်ဖြစ်လာဖို့အတွက် ယဲချီရဲ့ အတူအညီ အတော်များများလို တယ် သူ့ကိုငါတို့က ဖမ်းချုပ်ထားပြီးတဲ့နောက်တော့ကြိုက်တဲ့ အချိန်မှာ ကြိုက်သလို အပြစ်ဒဏ်စီရင်နိုင်ပါတယ်ကွာလောစရာ မလိုပါဘူး”

အိန်းလုံကပြောသည်။ လိန်ပင်းကဘာမျှပြန်မပြော။ နှုတ် ဆိတ်၍နေသည်။

သောလောဆယ် မိမိ၏အသက် ချမ်းသာရာ ရနေသေးသည်
မို့ ယဲ့ချီအတော်စိတ်အေးသွားသည်။

အိန်းလုံက လိန်ပင်းကို အသာမျက်ရိပ်တချက်ပြလိုက်သည်။
လိန်ပင်းက ယဲ့ချီအနီးသို့သွားကာခါးဆစ်တွင်ရှိသော ပျော့ဇွေ
ကြောကို အသာလက်ဝါးနှင့်ရိုက်ပုတ်၍ ပိတ်လိုက်သည်။

ယဲ့ချီမလှုပ်နိုင်တော့။

“ကဲ လက်မရွံ့သိုင်းသမားဘဝ ရောက်နေကြတဲ့ လိန်ရိန္နဲ
အင်းဖေရီတို့ကို ဘယ်လိုထိန်းသိမ်းထားရယင်ကောင်းမှာလဲ”

ယဲ့ချီကို မလှုပ်မရှားနိုင်အောင် အကြောပိတ်လိုက်ပြီးနောက်
အိန်းလုံကမေးသည်။

“သူတို့ဟာ ထိပ်တန်းသိုင်းသမားတွေ ဖြစ်တဲ့အပြင် အသိ
ဉာဏ်လဲ ပျက်စီးနေတာဆိုဘော ထိန်းသိမ်းရ အလွန်ခက်ပါ
တယ် ရှင်တို့သံသယ မဖြစ်ဘူးဆိုယင် အကောင်းဆုံးနည်းလမ်း
ကို ပြောပြပါ့မယ်”

ယဲ့ချီက ပြန်ပြောသည်။ ယဲ့ချီမှာမလှုပ်မရှားနိုင်သော်လည်း
စကားမူ ပြောနိုင်သေးသည်။

“ဘယ်လိုနည်းလမ်းလဲဆိုတာ ပြောစမ်းပါအုံး”

“သူတို့ကို အထူးဆောက်လုပ်ထားတဲ့ သီးသန့်ခန်းမှာထား
ဖို့လိုပါတယ် ပြီးတော့ အထူးစိမ်ဖော်စပ်ထားတဲ့ ဆေးတွေကို
အချိန်မှန်မှန် တိုက်ကျွေးပေးဖို့လဲလိုပါတယ် သူတို့အတွက်နေ

ထိုင်ဖို့ အသင့်တော်ဆုံးအခန်းက ချမ်းသာသဘောကလျှိုဝှက်
ခန်းဆောင်ပဲဖြစ်ပါတယ် သူတို့အတွက်လိုအပ်တဲ့ ဆေးတွေလဲ
ချမ်းသာသဘောမှာ ပြည့်ပြည့်စုံစုံရှိပါတယ်”

“မင်းဆိုလိုတာက သူတို့ကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ထိန်း
သိမ်း နိုင်အောင်လို့ ချမ်းသာ သဘောမှာ သွားထားတာ
အကောင်းဆုံးပဲပေါ့ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“ဒီပြင်နည်းလမ်းမရှိတော့ဘူးလား”

“မရှိပါဘူးကျွန်မပြောတာအကောင်းဆုံး နည်းလမ်းပါပဲ”

အိန်းလုံးက သဘောထားတောင်းသည့် အသွင်ဖြင့်လိန်ပင်း
ကို လှမ်းကြည့်သည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် အော်ဟစ်သံဆိုသံများမလှမ်းမကမ်းမှပေါ်
လာသည်။

“တောက် လူကိုဘာများမှတ်နေလဲမသိဘူး ညကြီးမင်းကြီး
မှာတောင် အတင်းခရီးထွက်ခိုင်းနေတယ် နားချိန်ကို မရဘူး”

“ဟုတ်တယ်ကွ နေလဲမနားရညလဲမနားရနဲ့ ဒီလိုမှုန်းသိယင်
ဒီသဘောမှာ သဘောသားလာမလုပ်ပါဘူး”

မြောက်ပိုင်းဒေသခံစကားဖြင့်ပြောဆိုနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

လိန်ပင်းနှင့် အိန်းလုံတို့မှာ တရုတ်ပြည် ဒေသအသီးသီး၏
ဒေသခံစကားအတော်များများကိုဘတ်ကျွမ်းကြသောကြောင့်
ထိုစကားများကို နားလည်သည်။

အိန်းလုံနှင့် လိန်ပင်းတို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ကြရာမြစ်ကြောင်း အတိုင်း သေမင်းသင်္ဘောရှိရာသို့ ဦးတည်ကာ ခုတ်မောင်းလာ သော သင်္ဘောကြီးတစ်စင်း၏ မဲသဏ္ဍာန်ကိုမြင်ရသည်။

အလင်းရောင်အားနည်းလှသောကြောင့် သင်္ဘော၏ ပုံပန်း သဏ္ဍာန်ကို ပီပီပြင်ပြင်မမြင်ရပေ။ ခပ်ဝါးဝါးသာ တွေ့ကြရ သည်။

စကားသံများမှာ ထိုသင်္ဘောပေါ်မှ ပေါ်ထွက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ မကျေမနပ် ပြောဆိုနေကြသည့် အသံများ ကြားမှ ဖျောင်းဖျာနှစ်သိမ့်သံများလည်း ပေါ်လာပြန်သည်။

“သိပ်ပြီး ဆူဆူပူပူ လုပ်နေကြပါနဲ့ကွာ မိုးခေါင်ပြီး ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးနေတဲ့အရပ်ကို ရိက္ခာပို့ပေးဖို့ သွားနေတာပါ စောစောပိုရောက်တော့ ငတ်ပြတ်နေတဲ့လူတွေ စောစောပိုစားရ သောက်ရတာပေါ့ ကုသိုလ်ရပါတယ်ကွာ”

လိန်ပင်းက ပေါ်ထွက်လာသော စကားသံများကိုသေသေ ချာချာနားထောင်ပြီး အိန်းလုံကို လှမ်းပြောသည်။

“ဦးလေးအိန်း အခုလာနေတဲ့ သင်္ဘောကြီးဟာ မသင်္ဘော စရာပဲ မီးလဲထွန်းမထားဘူး ပြီးတော့ သင်္ဘောသားတွေက စကားတွေကို တအားအော်ပြောနေကြတယ်။ သူတို့အချင်းချင်း ပြောကြဆိုကြတာ ဒီလောက် အသံကုန်အော်နေစရာ မလိုဘူး အခုသူတို့အော်ပြောနေကြပုံက ကျွန်တော်တို့ ကြားရအောင် ပြောနေကြတဲ့ပုံမျိုးပဲ”

“အေး...ဟုတ်တယ် ဘော်ဘော်ထူးခြားတယ်”

“အဲဒီ သင်္ဘောကြီး ဘယ်လိုချည်ရွယ်ချက်နဲ့လာနေတယ်ဆို တာသိရအောင် ကျွန်တော် သွားစုံစမ်းကြည့်မယ် ဦးလေးက ယုံချီကို ကြည့်ထိန်းထားပါ သင်္ဘောခန်းထဲမှာရှိနေတဲ့ပေပေနဲ့ ဦးလေး အင်းပေရီတို့ကိုတော့ခဏတဖြုတ်အေးအေးဆေးဆေး နေနိုင်အောင် အိပ်ခန်းတိုက်ထားလိုက်ပါ”

လိန်ပင်းကဤသို့ပြောဆိုမှာကြားပြီးနောက်အသင့်စီစဉ်ထား သော လှေငယ်တစ်စင်းပေါ်သို့ ခုန်ဆင်းလိုက်သည်။

x x x

အချိန်မှာ နံနက်(၃)နာရီခန့် ရှိပြီဖြစ်သည်။မကြာမီမှာပင် အာရုံတက်တော့မည်။

လိန်ပင်းသည် လှေငယ်ကို တက်သုတ်ရိုက် လှော်ခတ်ယင်း စကားသံများ ပေါ်ထွက်လာရာ သင်္ဘောရှိရာသို့ လာခဲ့သည်။

သင်္ဘောနှင့် နီးကပ်သော သင်္ဘော၏ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ကို ကောင်းစွာတွေ့မြင်လာရသည်။

“ဟာ...လက်စသတ်တော့ ချမ်းသာသင်္ဘော ပါ လား သူပေါ်ပေါက်တဲ့အချိန်အခါမဟုတ်ပဲ ဘာကြောင့် ပေါ်လာ ရတာလဲဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ချမ်းသာသင်္ဘောနဲ့လာဆိုတာကံကောင်း တာပဲ ချမ်းသာသင်္ဘော ပေါ်မှာ အပမ်းခံနေရတဲ့ ညီလေး အူကန်းကို ဝင်ကယ်ရမယ်”

လိန်ပင်းသည် ဤသို့စဉ်းစားစိတ်ကူးကာ ချမ်းသာသဘော အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာခဲ့သည်။ ထို့နောက် သဘော ကုန်းပတ် ပေါ်သို့ တွယ်ကပ်တက်သွားသည်။

ချမ်းသာသဘောသည် သာမန်သဘောများထက် နှစ်ဆ နီးပါးကြီးမားသော သဘောကြီးတစ်ခု ဖြစ်သည်။ သဘော ကုန်းပတ်ထက်ဝယ် အခန်းကြီးအခန်းငယ်များစွာရှိသည်။

လိန်ပင်းမှာ မည်သည့်အခန်းသို့ဝင်၍အူကန်းကို ရှာရမှန်း မသိ။

နောက်ဆုံးတွင် ချမ်းသာသဘောမှ သိုင်းသမားတယောက် ယောက်ကို အမိမိမ်းပြီး အူကန်းရှိသည့်နေရာကိုစစ်မေးကြည့်ရန် စိတ်ကူးရလာသည်။

ထို့ကြောင့်လိန်ပင်းသည် သင်္ဘောခန်းများရှိရာသို့ အသာ အယာချဉ်းကပ်လာသည်။

သင်္ဘောခန်းများမှာ မှောင်မည်းပြီး တိတ်ဆိတ် နေသည်။ လိန်ပင်းက အခန်း(၁၀)ခန်းကို ဖြတ်ကျော် လာမိသည့် အချိန် အထိ မည်သူတစ်ယောက်ကိုမျှမတွေ့ရ။

(၁၁)ခန်းမြောက် အခန်းနားသို့ ချဉ်းကပ်လာသောအခါ တွင်မူ အခန်းတွင်းမှ တီးတိုးပြောနေကြသောစကားသံများကို ကြားရသည်။

“သင်္ဘောချင်းကပ်မိတာနဲ့ အမြန်ဆုံးလှုပ်ရှားကြဖို့ အရေး ကြီးတယ်နော်၊ ဟိုဘက်သဘောပေါ်ကူးမိယင် မမလေး ယဲ့ချီ

ကိုပဲအားလုံးဝိုင်းပီးတိုက်ကြရမယ် ဟိုမှာရှိနေတဲ့ လူတွေထဲမှာ မလေးယဲ့ချီက အခရာပဲ သူ့ကိုသာသုတ်သင်ပစ်နိုင်ယင်ကျန်တဲ့ လူတွေလဲ အလိုလို အရှုံးပေးကြလိမ့်မယ်”

ယဲ့ချီကို အံ့တုတိုက်ခိုက်ရန် ပြောဆိုတိုင်ပင်နေကြသည့် အသံ များမို့ လိန်ပင်းအံ့သြသွားသည်။ လိန်ပင်းသည် တံခါးဝတွင် အသာရပ်ကာ အခန်းထဲမှ စကားသံများကို အာရုံ စိုက်ကာ ကားထောင်သည်။

စကားသံများအရ၊ ယဲ့ချီ၏တပည့်မတချို့က အမြင်မှန်ရကာ အချိန်နယ်ပယ်မှအလွတ်ရုန်းထွက်နိုင်ရန်အတွက် လုပ်ဆောင်နေ ကြကြောင်းနှင့် ဤလုပ်ဆောင်မှုတွင်ချင်းချင်းနှင့် မဲ့မဲ့ဆိုသူ မီးကလေး (၂) ဦးက ဦးဆောင် နေကြောင်း လိန်ပင်း သိသည်။

အမှားကိုမြင်၍ အမှန်ရောက်အောင် လုပ်ဆောင်ပုံသော ချင်းချင်းနှင့် မဲ့မဲ့တို့၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် သတ္တိကို လိန်ပင်းချီးမွမ်း သည်။

လိန်ပင်းကလဲ ချီကို မိမိတို့လက်ရဖမ်းမိထားကြောင်း ပြော ကြားရန် အခန်းထဲသို့ဝင်မည်ပြုစဉ်သင်္ဘောပဲ့ပိုင်းဆီမှတစ်ခိုင်း မှတ်များမြည်လာပြီး အချက်ပေးမိ ကျည်များကောင်းကင်သို့ ပြီးတခု ထိုးတက်လာသည်။

အချက်ပေးမီးကျည်များ၏ အရောင်ကြောင့် သင်္ဘောမှာ လင်း၍သွားသည်။

လိန်ပင်းသည် သင်္ဘောခန်းထဲသို့ မဝင်တော့ပဲရွက်တိုင်ရှိရာ
သို့ ပြေးသွားကာရွက်တိုင်ပေါ်တွယ်တက်လာခဲ့သည်။ ရွက်ထည်
များကြားဝယ်ဝင်ပုန်းနေရင်း ဘာဆက်ဖြစ်လာဦးမည်နည်းဟု
စောင့်ဆိုင်းအကဲခတ်ကြည့်နေသည်။

လိန်ပင်း ရွက်ထည်များ ကြားသို့ ဝင်ပုန်း မိချိန်တွင်
သင်္ဘောပဲ့ပိုင်းမှ လက်နက်ကိုင်လူတစ်ဦး ပြေးလာသည်ကို တွေ့
ရသည်။

ထိုလူတို့တွင် ယောက်ျား(၃)ယောက်နှင့်မိန်းမ(၂)ယောက်
ပါသည်။ မိန်းမ(၂)ဦးအနက်မှ အရပ်မြင့်မြင့် အနက်ဆောင်
ဝတ်စုံဝတ်ထားသော အမျိုးသမီးက ရှေ့ဆုံးမှ ဦးဆောင်၍
လာသည်။

စောစောက စကားပြောသံများကြားခဲ့ရသည့်သင်္ဘောခန်း
ထဲမှလည်း မိန်းမပျို(၁၂)ယောက် ပြေးထွက် လာကြသည်။
ထိုမိန်းမပျိုများမှာလည်း လက်နက်များကိုင်စွဲထားကြသည်။

“ဟာ - ရောင်လင်တို့ လွတ်လာကြပြီ”

သင်္ဘောခန်းထဲမှ ပြေးထွက်လာသော မိန်းမပျိုတယောက်
က အလန့်တကြား အော်ဟစ်လိုက်သည်။

“ဟေ... ချင်းချင်းနဲ့မို့မို့ နင်တို့အကြံတွေပျက်ကုန်ပြီနင်တို့
အားလုံး သေဖို့သာပြင်ပေတော့ နင်တို့က ငါ့ကို နဂါးအဆိပ်
ဆေးကျွေးထားပေမယ့် မမလေးယဲ့ ချိနဲ့တွေ့ယင်ဖြေဆေးရမှာပဲ
နင်တို့ကို ဘာမှမကြောက်ဘူး”

ပဲ့ပိုင်းမှ ပြေးထွက်လာသောလူတို့ကို ဦးဆောင် လာသည့်
အမျိုးသမီးကပြောသည်။

x x x

ပဲ့ပိုင်းမှပြေးထွက်လာသည့် လက်နက်ကိုင်လူတို့ကို ဦးဆောင်
လာသူမှာ ယဲ့ချီ၏ လူယုံတော်ရောင်လင်ပင်ဖြစ်သည်။

ယဲ့ချီ၏ လူယုံတော်တယောက်ဖြစ်သည့်အတွက် ရောင်လင်
ထံတွင် အချုပ်ခန်း၏သော့တူများ ရှိနေခဲ့သည်။ ချင်းချင်းတို့က
ရောင်လင်ကို ခေတ္တချုပ်နှောင်ထားခဲ့ရာတွင် စေ့စေ့စပ်စပ်မရှာ
ဖွေခဲ့သောကြောင့် ရောင်လင်ထံတွင်ရှိနေသော သော့များကို
မတွေ့ခဲ့ပေ။ မသိမ်းဆည်းခဲ့ပေ။

ရောင်လင်သည် အချုပ်ခန်းထဲဝယ် ထည့်သွင်း ချုပ်နှောင်
ခြင်းခံရသူများကို သွေးတိုးပေးကာ ချင်းချင်းတို့ကို ဆန့်ကျင်
တိုက်ခိုက်ရန် သိမ်းသွင်းပြောဆိုခဲ့သည်။

ချင်းချင်းက မိမိတို့ကို သက်ဆိုင်ရာများထံ အပ်တော့မည်
ဖြစ်ကြောင်း၊ သက်ဆိုင်ရာများလက်သို့ ရောက်လျှင် မိမိတို့လုံ
ခြုံမှုကျူးလွန်ထားသူများအဖို့ သေဒဏ် ကျခံကြရမည် ဖြစ်
ကြောင်း၊ ယခု မိမိတို့ကို ချင်းချင်းက နဂါးအဆိပ်ဆေးများ
ကျွေးကာ ထိန်းချုပ် ထား သော်လည်း ကြောက်စရာ မလို
ကြောင်း၊ ယဲ့ချီထံမှ ဖြေဆေးရနိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း အမျိုးမျိုး
ပြောဆိုခဲ့သည်။

နောက်ဆုံးတွင် အချုပ်ခံနေကြရသူများမှာ ရောင်လင်၏
စကားကို နားယောင်ကာ ချင်းချင်းတို့အားဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်
ရန် သဘောတူကြလေတော့သည်။

ဤတွင် ရောင်လင်က အချုပ်ခန်းတံခါးကို မိမိထံတွင်ရှိနေ
သော သားများနှင့်ဖွင့်ကာ ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

ချင်းချင်းတို့လူစုမှာ ယဲ့ချီရှိနေသော သင်္ဘောသို့ရောက်
လျှင် လုပ်ဆောင်ရမည့်ကိစ္စများကို စိတ်စောနေကြရာရောင်လင်
တို့သည် သင်္ဘောပဲ့ပိုင်းရှိ အရံ လက်နက်ခန်းသို့ အနှောင့်
အယှက်မရှိပဲ အရောက်လာနိုင်ခဲ့ကြသည်။

ရောင်လင်တို့က ထိုအရံလက်နက်ခန်းထဲမှ လက်နက်များကို
ယူသည်။

ချမ်းသာသင်္ဘောပေါ်တွင် အန္တရာယ် ပေါ် နေကြောင်း
ယဲ့ချီတို့သိရှိစေရန် အချက်ပေးမီးကျည်များပစ်လွှတ်ပြီးနောက်
ချင်းချင်းတို့ကို တိုက်ခိုက်ရန်လာခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ယဲ့ချီမှာ သေမင်းသင်္ဘောပေါ်ဝယ် အဖမ်းခံ နေရပြီ ဖြစ်
ကြောင်းကိုမူ ရောင်လင်တို့အုပ်စုရော ချင်းချင်းတို့လူစုပါ မသိ
ကြသေးပေ။

ရောင်လင်၏ဘက်တွင် လူ(၅)ဦးရှိပြီး ချင်းချင်းတို့ဘက်တွင်
(၁၂)ဦးရှိသည်။

ချမ်းသာသင်္ဘောပေါ်ရှိ ကျန်လူများမှာမူမည်သည့်ဘက်က

မျှ မပါပဲ မိမိတို့နေရာများတွင် မိမိတို့နေကာ အခြေအနေကို
စောင့်ကြည့်နေကြသည်။

ချင်းချင်းတို့ဘက်တွင် အင်အားများသော်လည်း ရောင်လင်
၏ သိုင်းပညာစွမ်းက ချင်းချင်းတို့ထက်များစွာသာသည်။

ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ပြီး မကြာမီမှာပင် ချင်းချင်းတို့ ဘက်မှ
နှင်းဆီသိုင်းကညာ(၂)ဦး ရောင်လင်၏လက်ချက်မိကာ လဲကျ
သွား ။

ချင်းချင်းနှင့်မို့မို့တို့မှာလည်း ရောင်လင်၏ ဖမ်းချုပ်ခြင်းကို
ခံလိုက်ကြရသည်။

ချင်းချင်းနှင့် မို့မို့တို့ ရောင်လင်လက်တွင် ဖမ်းချုပ်ခြင်းခံကြ
ရပြီးနောက် ကျန်မိန်းမပျိုများမှာ စိတ်ဓာတ်ပျက်ကာ ဖရိုဖရဲ
ဖြစ်ကုန်ကြသည်။

လိန်ပင်း ကြည့်မနေသာတော့။

ရွက်တိုင်ပေါ်မှ ခုန်ဆင်းကာ ရောင်လင်ရှိရာသို့ ပြေးဝင်
လာခဲ့သည်။

ရွတ်တရက်ပေါ်လာသော လိန်ပင်းကိုတွေ့ကြရသောအခါ
တိုက်ခိုက်နေကြသူအားလုံး အံ့အားသင့်ကုန်ကြသည်။

ဤသို့ အံ့အားတသင့် ဖြစ်နေကြခိုက်တွင် လိန်ပင်းက
ရောင်လင်၏ အနီးသို့ ချဉ်းကပ်ရောက်ရှိသွားပြီး ရောင်လင်၏

ဇယ်ဘက်ပခုံးပေါ်မှ လက်ဝဲရေစီး သွေးကြောကွက် နေရာကို လက်ဝါးဖြင့် ခိုက်ချလိုက်ကြသည်။

လက်ဝါးခိုက် အကြောပိတ်ပညာကို သုံးလိုက်သည်မို့၊ ရောင်လင်မှာ တကိုယ်လုံး ပျော့ခွေကာ ပုံလျက်သား လဲကျ သွားသည်။

ချင်းချင်းနှင့် မှုံ့မှုံ့ တို့လည်း ချုပ်ဖမ်းခြင်းခံထားရရာမှလွတ် သွားကြသည်။ လိန်ပင်းက မိန်ကလေးနှစ်ယောက်၏ အပိတ် ခံထားရသော သွေးကြောများကို ဖွင့်ဖြေပေးလိုက်သည်။

ရောင်လင်၏လူများကလည်းဆက်လက်တိုက်ခိုက်ခြင်းမပြုကြ တော့ပဲ လက်နက်ချလိုက်ကြသည်။

“အခုလို ကျွန်မသို့ဘက်က ဝိုင်းဝန်းကူညီပေးတာ အများ ကြီးကျေးဇူးတင်ပါတယ်အစ်ကို”

ရောင်လင်၏လူများကို လက်နက်သိမ်းကာဖမ်းဆီးပြီးနောက် ချင်းချင်းက လိန်ပင်းကို ကျေးဇူးတင်စကားဆိုသည်။

“ညီမတို့က အများကြီးမြင်ပြီး လမ်းမှန်ကိုရောက်အောင် ကြိုး စားနေကြတဲ့ လူတွေပဲ ဒီလိုလူမျိုးကို ဝိုင်းဝန်းကူညီပြီးလမ်းမှန် ပေါ်အရောက်ပို့ပေးရမှာကသိုင်းသမားကောင်းတိုင်းရွဲဝတ္ထရား ပါ ဒါနဲ့အူကန်းတယောက်ကော”

လိန်ပင်းကမိမိသိလိုလှသော အကြောင်းကို မေးလိုက်သည်။

“အူကန်းကို ကျွန်မတို့လွတ်ပေးလိုက်ပါပြီ အခုလောက်ဆို ယင်ဘေးကင်းရာ တနေရာကိုရောက်နေရောပေါ့”

ချင်းချင်းက ပြန်ပြောသည်။ ချင်းချင်းကပင် ဆက်လက်၍ အူကန်းကို ယဲ့ချီကဖမ်းဆီးနှိပ်စက်နေခဲ့ပုံ၊ အချို့သတ်လှည့်ကွက် ဆင်ပြီး လိန်ပင်းနှင့် အိန်းလုံတို့အကြောင်း မေးမြန်းရန်ကြံခဲ့ပုံ မိမိတို့က အူကန်းကို လွတ်မြောက်အောင် လုပ်ပေးလိုက်ပုံတို့ကို အသေးစိတ်ပြောပြသည်။

“အူကန်း ဘယ်နေရာကို ထွက်သွားတာလဲ”

“အဲဒါကိုတော့ ကျွန်မတို့မသိဘူး အော့ထင်ဆိပ်ကမ်းပေါ် တက်သွားတာပဲ”

လိန်ပင်းမှာ အူကန်းအပေါ်အတော်သံယောဇဉ်ကြီးသည်။ အူကန်းတယောက်တည်း ဒုက္ခနှင့်ရင်ဆိုင်နေရမည်ကိုစိုးရိမ်ပူပန် မိသည်။

ယခု ယဲ့ချီကို ဖမ်းမိပြီး ချမ်းသာသဘောမှာလည်းအများကို မြင်ကာဒုစရိုက်နယ်ပယ်ကိုကျောခိုင်းစွန့်ခွါလာသည့်ချင်းချင်းတို့ လက်ထဲရောက်နေပြီဖြစ်ရာ၊ လိန်ပင်းအဖို့ ဆက်လက်ကူညီ လုပ် ဆောင်ပေးစရာ သိပ်မရှိတော့ပေ။

ထို့ကြောင့် တယောက်တည်းထွက်သွားသော အူကန်းကို သိုက်ရှာရန် လိန်ပင်းစိတ်ပိုင်းဖြတ်လိုက်သည်။

“ယဲ့ချီကိုလဲ အမိဖမ်းထားပြီးပါပြီ သူ့ကိုညီမတို့ ကြောက် နေစရာမလိုတော့ဘူး ဟောတိုခွေကဟာ သေဇင်း သင်္ဘောပဲ အဲဒီသင်္ဘောပေါ်မှာ ဦးလေးအိန်းလုံဆိုတဲ့ အဘိုးကြီးရှိတယ်၊ ယဲ့ချီကိုလည်း အဲဒီ သင်္ဘောပေါ်မှာ ဖမ်းချုပ် ထားတယ်

ထက်မခွံသိုင်းသမားဘဝကို ရောက်နေကြတဲ့ အစ်ကိုရဲ့ဖေဖေလိန်ဒိုနီးဦးလေးအိန်းလုံရဲ့ သွေးသောက်ညီတော်အင်းဖေရီတို့လဲ-
ဦးနေကြတယ် ညီမတို့သေမင်းသဘောပေါ်ကို တက်သွားပြီး
ဦးလေးအိန်းလုံကိုအကျိုးအကြောင်းပြောပြပါဦးလေးအိန်းလုံ
က ဘာဆက်လုပ်ရမယ်ဆိုတာ စိမ့်ပေးလိမ့်မယ် အစ်ကိုကတော့
အုကန်းကို လိုက်ရှာလိုက်အုံးမယ်”

လိန်ပင်းက ချင်းချင်းတို့ကို ပါးစပ်မှလည်း ပြောသည်။
အိန်းလုံကိုပေးရန် စာတစောင်လည်း ရေးပေးသည်။
ထို့နောက် ချင်းချင်းတို့ကို နှုတ်ဆက်ကာ လှေငယ်ဖြင့်
မြစ်ကမ်းဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။

x x x

ချင်းချင်းတို့က ချမ်းသာသဘောကိုသေမင်းသဘောရှိရာသို့
ဆက်လက်မောင်းနှင်လာခဲ့သည်။

ယဲ့ချိုကို ကြောက်စရာမလိုတော့သောကြောင့် သဘောကို
အမှောင်ချမထားပဲ မီးများထွန်းညှိလိုက်ကြသည်။

ချမ်းသာသဘောကို သေမင်းသဘောနှင့် ဘေးချင်းယှဉ်ကာ
ရပ်ပြီးနောက် ချင်းချင်းနှင့် မှဲ့မှဲ့တို့က သေမင်း သဘောပေါ်သို့
တက်လာခဲ့ကြသည်။

“အဲဒါ ချမ်းသာသဘောမဟုတ်လား မင်းတို့က ဘယ်သူ
တွေလဲ ဘာကံစွန့်လို့ ဒီပေါ်တက်လာကြတာလဲ”

“သမင်းသဘော၏ ကုန်းပတ်ပေါ်ဝယ် အသင့်စောင့်နေ
သော အိန်းလုံက ဆီး၍မေးသည်။

“ကျွန်မက ချင်းချင်း သူကမဲ့မှဲ့ပါဦးလေး အစ်ကိုလိန်ပင်း
ရေးပေးလိုက်တဲ့ ဟောဒီစာကိုဖတ်ကြည့်ယင်ရှင်းပါလိမ့်မယ်”

ချင်းချင်းက ပြုံးရယ်ကာပြန်ပြောပြီး လိန်ပင်း၏စာကိုထုတ်
ပေးသည်။

အိန်းလုံက မီးခွက်တခု ထွန်းညှိပြီး စာကိုဖတ်ကြည့်သည်။
စာဖတ်ပြီးသည်နှင့် မီးခွက်ကို ပြန်ငြိမ်းလိုက်သည်။

“မင်းတို့တတွေဟာ အမြင်မှန်ရပြီး ဒုစ ရိုက် နယ် ပယ် ကို
စွန့်ခွာ လာကြ တယ်လို့ စာထဲမှာ ရေးထားတယ် အကျိုး
အကြောင်းကို မင်းတို့က ရှင်းပြလိမ့်မယ်လို့လဲ ပါတယ်။ က-
ပြောကြစမ်းပါအုံး”

စာကိုအဆုံးဖတ်ကာ ထွန်းထားသော မီးခွက်ကို ငြိမ်းသတ်
ပြီးနောက် အိန်းလုံကမေးသည်။

ဤတွင် ချင်းချင်းက ဖြစ်ပျက်ပုံအကြောင်းစုံကို သေသေ
ချာချာပြောပြသည်။

ချင်းချင်းထံမှ အကြောင်းစုံသိရပြီးနောက် အိန်းလုံက လို
အပ်သည်များကို ဆက်လက်လုပ်ဆောင်ပေးသည်။

ပထမဦးစွာ ယဲ့ချိုထံမှ ယက္ခဂေဟာ၏ တည်နေရာ၊ အင်
အားနှင့် အဆောက်အဦး အနေအထားတို့ကို စေးမြန်းစစ်ဆေး
သည်။

ချမ်းသာသဘောကိုပါ လက်လွှတ်ရပြီမို့ မိမိအတွက်လွတ်လမ်းမမြင်နိုင်တော့ကြောင်း နားလည်သည့်အတွက် ယဲ့ချီကယက္ခဂေဟာနှင့်ပတ်သက်၍ အိန်းလုံမေးသမျှပြောသည်။

ယက္ခဂေဟာတွင်ရှိနေသော လူတယောက်နှင့်ပတ်သက်သည့်လျှို့ဝှက်ချက်ကိုမူ ပြောမပြပဲ ထိန်းချိန်ထားသည်။

အိန်းလုံကလည်း ထိုသူ့အကြောင်းကို မသိသောကြောင့် ထိုသူနှင့်ပတ်သက်၍ မည်သည့်မေးခွန်းမျှမမေးပေ။

ထို့နောက် ဆက်လက်၍ လက်မရွံ့သိုင်းသမားဘဝကို ရောက်နေသော လိန်ရီနှင့် အင်းဖေရီတို့ကို သေမင်းသဘောပေါ်မှ ချမ်းသာသဘော၏ ဝမ်းအတွင်းရှိ သီးသန့်ခန်းသို့ ပြောင်းရွှေ့သည် ယဲ့ချီ၏အကူအညီဖြင့် လုပ်ဆောင်သောကြောင့် ပြောင်းရွှေ့ရာဝယ် အခက်အခဲမရှိပေ။

ဆက်လက်၍ သေမင်းသဘောကို အသွင်ပြောင်းကာ ဖြစ်ကမ်းတနေရာဝယ် သွားဝှက်ထားသည်။

သေမင်းသဘောကို အသွင်ပြောင်းကာ ဝှက်ပြီးချိန်ဝယ် မိုးစင်စင်လင်းလာပြီ ဖြစ်သည်။

အိန်းလုံသည် ချမ်းသာသဘောပေါ်သို့တက်ကာ သဘောကို တုံ့ထင်မြီသို့ ခုတ်မောင်းလာစေခဲ့သည်။

တုံ့ထင်မြီတွင် ချမ်းသာသဘောဆိုက်ကပ်သောအခါ တမြို့လုံး သောသောရုတ်ရုတ် ဖြစ်ကုန်ကြသည်။

ဆိပ်ကမ်းတွင် ချမ်းသာသဘောကိုလာကြည့်သူများနှင့်ပြည့်သွားသည်။

အိန်းလုံက သက်ဆိုင်ရာများနှင့် သွားရောက် တွေ့ဆုံသည်။ ချမ်းသာသဘော၏ ဒုစရိုက်လုပ်ငန်းများအကြောင်းကို အကုန်အစင်ပြောပြပြီးနောက် ယဲ့ချီအမျိုးပြုသော ဒုစရိုက် ဂိုဏ်းဝင်များနှင့် ချမ်းသာသဘောပေါ်ရှိ ပစ္စည်းဥစ္စာများကို အကုန်အစင် သက်ဆိုင်ရာများလက်သို့ အပ်သည်။

“ချမ်းသာသဘော၌ ဝမ်းထဲကသီးသန့်ခန်းဆောင်ထဲ မှာ လက်မရွံ့သိုင်းသမား ခုနစ်ယောက်ရှိနေပါတယ်။ သူတို့တတွေဟာ မူလက ထင်ရှားတဲ့ အကျော်အမော် သိုင်းသမားကြီးတွေပါပဲ။ ဒါပေမယ့် အခုအခါမှာတော့ အသိဉာဏ် ပျောက်ပြီး သတ်ဖို့ဖြတ်ဖို့လောက်ပဲ နားလည်တဲ့ လူကြမ်း လူရမ်းကြီးတွေဘဝမျိုးဖြစ်နေပါတယ်။ သူတို့ကို မှုန်စိတ်အတိုင်း ပြန်ဖြစ်အောင် ကုသပေးနိုင်မယ့် ကုသနည်းနဲ့ ဖြေဆေးတွေကို ကျုပ်တို့ဆက်ရှာဖွေပေးပါမယ်။ ဖြေဆေးတွေ မရနိုင်သေးတဲ့အချိန်အတွင်းမှာ ဒီလူတွေကို သီးသန့်ခန်းထဲမှာပဲထားပြီး စနစ်တကျ ထိန်းသိမ်းထားဖို့လိုပါတယ်။ အပြင်ကိုထုတ်လိုက်ယင် သူတို့ကို ထိန်းသိမ်းလို့မရပဲ အန္တရာယ်သိပ်ပြီးများနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အခုလောလောဆယ် သူတို့ကို ချမ်းသာသဘောပေါ်ကသီးသန့်ခန်းထဲမှာ ဆက်ထားခွင့်ပေးဖို့နဲ့ သူတို့ကို ထိန်းသိမ်း ကြည့်ရှုဖို့အတွက် ယဲ့ချီကိုလဲ ချမ်းသာသဘောပေါ်မှာ နေခွင့်ပေးဖို့ တောင်းမန်ပါတယ်။ ယဲ့ချီရဲ့သိုင်းပညာတွေ ပျက်စီးကုန်အောင် လုပ်ထားပြီးပြီမို့ ထွက်ပြေးမှာကို စိုးရိမ်စရာ မရှိတော့ပါဘူး။ လိုအပ်တဲ့ အစောင့်အရှောက်တွေကိုလဲ ချမ်းသာသဘောပေါ်မှာ ချထားပေးပါ”

လက်မရွံ့သိုင်းသမားများနှင့်ပတ်သက်၍ အိန်းလုံက သက်ဆိုင်ရာများကို ဤသို့မေတ္တာရပ်ခံပြောဆိုခဲ့သည်။

သက်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်များက အိန်းလုံ၏မေတ္တာရပ်ခံချက်ကို သဘောတူ ခွင့်ပြုခဲ့သည်။

ထို့ပြင် ချင်းချင်းအမှူးပြုသော အမြင်မှန်ရကာ ဒုစရိုက်လောကနယ်ပယ်ကို ကျောခိုင်းစွန့်ခွာပြီး ဒုစရိုက်ဂိုဏ်းကြီးတခု ဖြစ်သည့် ချမ်းသာသင်္ဘောကို နှိမ်နင်းရာတွင် ဝိုင်းဝန်းကူညီခဲ့ကြသူများ အပြစ်ကင်းလွတ်ခွင့် ရရေးအတွက် အစွမ်းကုန် ကူညီဆောင်ရွက်ပေးရန်လည်း ကတိပြုကြသည်။

ကိစ္စအဝဝကို စိတ်ချရအောင် စီစဉ်ဆောင်ရွက် ပေးခဲ့ပြီးနောက် အိန်းလုံက လိန်ပင်း၏နောက်သို့လိုက်ရန် တုံ့ထင်မြို့မှု ထွက်လာခဲ့သည်။

x x x

အခန်း (၉)

အိန်းလုံ တုံ့ထင်မြို့မှု ထွက်လာခဲ့သည်။

အိန်းလုံအဖို့ လုပ်စရာ လုပ်ငန်းဆောင်တာအများပင်ရှိနေသေးသည်။

ဝမ်လီဖူးကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်သွားသည့် တရားခံအစစ်ကို ရှာဖွေဖော်ထုတ်ရဦးမည်။

လက်မရွံ့သိုင်းသမားများ ဘဝသို့ ရောက်နေသူ သိုင်းအကျော်မော် (၇)ဦးကို လူကောင်းပြန်ဖြစ်အောင်ကုသနိုင်ရေးအတွက် ကုသနည်းနှင့် ဖြေဆေးကိုရှာရဦးမည်။

ချမ်းသာသင်္ဘော၏ ဒုစရိုက်လုပ်ငန်းများကို နောက်ကွယ်မှ ကြီးကိုင်နေသူကို စုံစမ်းဖော်ထုတ်ရဦးမည်။

ထို့ကြောင့် လိန်ပင်းကို အမြန်ဆုံး ရှာတွေ့ရန် အရေးကြီးသည်။ လိန်ပင်းနှင့်အတူ ပူးပေါင်းကာလုပ်ဆောင်မှု ဤလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်မည်။

လိန်ပင်းသည် အူကန်းကို လိုက်ရှာနေသည်ဖြစ်ရာ အိန်းလုံကလည်း အူကန်းသွားနိုင်မည့်နေရာများကို ခြေရာခံကာလိုက်လံရှာဖွေသည်။

အူကန်းရှိနေသည့် နေရာတွင် လိန်ပင်းလည်း ရှိနိုင်သည် မဟုတ်ပါလား။

အူကန်းမှာ ချမ်းသာသင်္ဘောမှ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်လာသူဖြစ်ရာ တည်းခိုရိပ်သာများတွင်ထင်တင်ပေါ်ပေါ်ဝင်ရောက်တည်းခိုနေထိုင်ခြင်းပြုမည်မဟုတ်ဟုအိန်းလုံတွေးမိသည်။ ဘုန်းကြီးကျောင်းတခုခုတွင် မထင်မရှားတည်းခိုနေထိုင်ကာ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခံထားရသည့် ဒဏ်ရာဒဏ်ချက် များကို ကုသနေပေလိမ့်မည်ဟုလည်း စဉ်းစားမိသည်။

ထို့ကြောင့် အိန်းလုံက ဘုန်းကြီးကျောင်းများ ဇရပ်များ စသည်တို့ကို ဦးစားပေးကာ လိုက်လံရှာဖွေကြည့်သည်။

ဤသို့ရှာဖွေခဲ့ရာ ယဲရန်မြို့ပြင်ရှိ ‘လွှီရှမ်း’ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသို့ ရောက်သောအခါ လိန်ပင်းနှင့် အူကန်းတို့၏ သတင်းအစအနကို ရရှိသည်။

“အူကန်းဆိုတဲ့တကာလေး ကျုပ်တို့ကျောင်းမှာ လာတည်းခိုနေထိုင်သွားတယ် သူ့မှာဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တွေလဲ ပါလာတယ် လူ့ဆိုးတွေက ဖမ်းဆီးနှိပ်စက်လိုက်တာလို့ ပြောတယ်ကျုပ်တို့လဲ သူ့ကို ဆေးဝါးကုသပေးပြီး ကျွေးမွေး စောင့်ရှောက်ထားခဲ့ပါ တယ်မနေ့ကတော့ လိန်ပင်းဆိုတဲ့တကာတယောက်ထပ်ရောက်လာတယ် သူကလဲ အူကန်းကို လိုက်ရှာနေတာပဲသူက အူကန်းကိုခေါ်ပြီး ခရီးဆက်ထွက်သွားတယ်”

လွှီရှမ်း ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၏ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်က မိန့်ကြားပြောဆိုသည်။ အူကန်းကို လိန်ပင်း ရှာဖွေ တွေ့ရှိသွားပြီဖြစ်ကြောင်း သိရသည့် အတွက် အိန်းလုံ ဝမ်းသာမိသည်။

“သူတို့ ဘယ်ကိုခရီးဆက်သွားကြတာလဲဘုရား”
အိန်းလုံက လျှောက်ထားမေးမြန်းသည်။

“အဲဒါတော့ ကျုပ်လဲသေသေချာချာမသိဘူး ယက္ခဂေဟာကို လိုက်လံစုံစမ်းရမယ်လို့ ပြောသံတော့ကြားမိတယ်”

“အခုလိုသိရတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဘုရား”
အိန်းလုံသည် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကိုဝတ်ပြုပြီးနောက် လွှီရှမ်းဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှ ထွက်လာခဲ့သည်။

လွှီရှမ်း ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှ ထွက်လာပြီးနောက် အိန်းလုံသည် ယဲရန်မြို့ထဲသို့ ဝင်လာခဲ့သည်။

ယဲ ရန်မြို့မှာ ခရီးလမ်းဆုံမြို့ကြီးတမြို့ ဖြစ်ပြီးစည်ကားသည်။
ယဲ ရန်မြို့ရှိ နဂါးသုံးကောင် စားသောက်ဆိုင်မှာ အလွန်နာမည်
ကြီးသည်။ ဤဆိုင်တွင် အစားကောင်းအသောက်ကောင်းများ
ခုနိုင်သည်။

ခရီးလည်းကြုံ၊ ဝမ်းလည်းဟာနေသောကြောင့် အိန်းလုံ
သည် 'နဂါးသုံးကောင်' စားသောက်ဆိုင်ထဲသို့ ဝင်လာခဲ့သည်။

ချောင်ကျကျ စားပွဲတခုတွင် ထိုင်ကာ အရက်တအိုးနှင့်
ဟင်းလျာများ မှာယူပြီး အေးအေး လူလူ စားသောက်
နေသည်။

ထိုနေ့အဖို့ နဂါးသုံးကောင် စားသောက်ဆိုင် ထဲဝယ်
စားသောက်လျက်ရှိသူများမှာ ပညာတတ် လူရည်မွန်များသာ
ဖြစ်ကြသည်။ ဆူဆူပူပူလုပ်တတ်သည့် လူများမပါရှိ။ ကိုယ့်အုပ်စု
နှင့်ကိုယ် တိုးတိုးညင်သာ စကားပြောနေကြရာ အတော်ပင်
တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် ရှိနေသည်။

အိန်းလုံအဖို့ နားအေးပါးအေးနှင့် စားသောက်နေရသည်။
“လူကောင်းစွန်လုပ်ပုံက အတော်ထူးဆန်းတယ် လွန်ခဲ့တဲ့
ဆယ်နှစ်ကျော်လောက်က ဝယ်သွားတဲ့ အဆိပ်ဆေး အတွက်
အခုမှရေးကြီးခွင်ကျယ်လုပ်ပြီးရွှေတပ်သီအိုပေးမယ် ဂုဏ်ပြု
ညှော်ခံမယ်နဲ့ လုပ်နေတယ်”

အရက်ခွဲသောက်လိုက်၊ ဟင်းလျာများကို အရသာ ခံကာ
စားလိုက်နှင့် အိန်းလုံစည်းစိမ်တွေ့နေဆဲဝယ် ခပ်ကျယ်ကျယ်

ပြောလိုက်သော စကားသံများ အိန်းလုံ၏နားထဲသို့စူးစူးရှရှဝင်
လာသည်။

စကားမှာ ကွဲချိုးမြို့ ကျင်းစားတုံရပ်ကွက်မှ အရပ်သုံး
ကောင်းဖြစ်သည်။

ကွဲချိုးမြို့မှာ တရုတ်ပြည် မြောက်ဘက်စွန်း တောင်တန်း
ဒေသမှ တောင်ပေါ်မြို့လေးတမြို့ ဖြစ်သည်။ အသွားအလာ
ကပ်ခဲသည်။ ကွဲချိုးမြို့မှ လူများကလည်း သီးသီး သန့်သန့်
နေထိုင်တတ်ကြသည်။ ခရီးဝေးသွားလေ့မရှိ။

ကွဲချိုးမြို့၏ အနီးပတ်ဝန်းကျင် တောင်စွယ် တောင်တန်း
များတွင် ဆေးပင်များ ဂမုန်းပင်များပေါများသည်။

အိန်းလုံသည် ဆေးဝါးများ ရှာဖွေစုဆောင်းယင်း ကွဲချိုး
မြို့သို့ရောက်ရှိခဲ့ပြီး ကျင်းစားတုံအရပ်တွင် (၃)လခန့် နေပွား
သည်။ ထို့ကြောင့် ကျင်းစားတုံရပ်ကွက်သုံးစကားကို တတ်
ကျမ်းနေသည်။

တရုတ်ပြည် အလယ်ပိုင်း ဒေသတွင်ရှိသော ယဲ ရန်မြို့တွင်
ကွဲချိုးမြို့ ကျင်းစားတုံရပ်ကွက်၏ အရပ်သုံး ကောင်းများပြော
သူများရှိနေ၍ အိန်းလုံအတော်အံ့ဩသွားမိသည်။

အသံကြားရာဘက်သို့ အိန်းလုံခေါင်းဝဲ ကြည့်လိုက်သည်။
အိန်းလုံ၏ အနောက်ဘက်မှ စားပွဲတခုတွင် လူ(၄)ယောက်
နို့ပဲနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုသူများက ကျင်းစားတုံအရပ်

သုံးစကားပြောနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုသူများထဲဝယ် အိန်းလုံနှင့် သိကျွမ်းဖူးသူတယောက်လည်းပါသည်။

အိန်းလုံ လှည့်ကြည့်လိုက်ချိန်ဝယ် ထိုသူက စားပွဲထိုးကို ဖမ်းလျှာများ မှာကြားနေခိုက်ဖြစ်သည်။ ထိုသူကို အိန်းလုံ မြင်သော်လည်း ထိုသူကမူ အိန်းလုံကို သတိမပြုမိပေ။

“ဟုတ်တယ်ဗျာ အဆိပ်ဆေးသုံးလုံးအတွက် ရွှေတဆယ်သား ပေးပြီးပြီပဲ နောက်ထပ် အပိုပေးနေစရာမလိုတော့ပါဘူး၊ ဂုဏ်ပြု ဧည့်ခံတာတို့ဘာတို့လဲ လုပ်နေဖို့မလိုတော့ပါဘူးကွာ”

အိန်းလုံမျက်နှာပြန်လှဲလိုက်ချိန်တွင် တခြားလူတယောက်၏ ပြောသံကို ကြားရသည်။

ထိုသူများ ပြောစကားများကို အိန်းလုံအလွန်စိတ်ဝင်စား သွားသည်။

လုကောင်းစွန်သည် မြင်းပုံဂေဟာ၏ ထင်ရှားသောခေါင်းဆောင် သိုင်းသမားကြီး တယောက် ဖြစ်သည်။ အိန်းလုံ သိသလောက်ဆိုလျှင် လုကောင်းစွန်မှာ ပြောင့်မတ် စည်ကြည်သည်။ ယခု ကျင်းစားတု အရပ်သားများ ပြောပုံအရဆိုလျှင် လုကောင်းစွန်က အဆိပ်ဆေးများကို ဈေးကြီးပေးဝယ်သည်ဆိုရာ ထူးခြားနေသည်။

လုကောင်းစွန်သည် ရုပ်ပြောင်း ရုပ်လွဲ ပြုရာတွင် အလွန်တော်သည်။ အဘိုးကြီး၊ လူရွယ်လူချော၊ လူရုပ်ဆိုး စသည့် အသွင်အမျိုးမျိုးပြောင်းကာ သွားလာ လှူရှား တတ်သည်။

သူ၏ ပင်ကို ရုပ်သွင်ကို မြင်ဖူးသူနည်းသည်။ သူစီးသော အဖိုးတန် မြင်းကောင်းဖြစ်သည့် ‘တိမ်ပျံ’ ကိုကြည့်ပြီး အမှတ်သညာ ပြုကြရသည်။ တိမ်ပျံ မှာ အလွန်ရှားပါးသော မြင်းကောင်း ဖြစ်သည်။ တိမ်ပျံ ရှိသည့် နေရာဝယ် လုကောင်းစွန် ရှိသည်ဟု ပြောစမှတ်ပြုကြသည်။ အိန်းလုံကိုယ်တိုင်တိမ်ပျံ ကို (၃) ခါထက် မနည်းတွေ့ဖူးသည်။ လုကောင်းစွန်နှင့်မူ သေသေ ချာချာ မျက်နှာချင်း မဆိုင်ဘူးပေ။

အဆိပ်ဆေးလုံးတလုံးကို ရွှေတဆယ်သား ပေးဝယ်သည်ဟု ကြားရရာ မည်သည့်အဆိပ်ဆေးမျိုးဖြစ်၍ ဤမျှတန်ဖိုးကြီးကြီး ပေးဝယ်ရသနည်းဟု အိန်းလုံစဉ်းစားမိသည်။

အိန်းလုံသည် ကျင်းစားတု အရပ်သားများကို ကျောပေး ထိုင်ကာ ဆက်လက်သောက်စားယင်း ထိုသူများ၏ ပြောစကားများကို နားထောင်နေသည်။

“လုကောင်းစွန်ဝယ်သွားတဲ့ အဆိပ်ဆေးက ဘယ်လိုအဆိပ်မျိုးလဲဗျာ၊ အဆိပ်ဆေးလုံးတလုံးကို ရွှေ တဆယ်သား တောင် ပေးတယ်ဆိုတော့ အတောင့်ကို ရှားပါးတဲ့ အဆိပ်ဖြစ်မှာပဲ နော်”

အိန်းလုံနှင့် သိကျွမ်းဖူးသူက ပြောလိုက်သည်။ အိန်းလုံမှာ ထိုသူကို သိဖူးသော်လည်း ထိုသူ၏အမည်ကို ရုတ်တရက် စဉ်းစား၍ မရပေ။

“လုကောင်းစွန်က ဒီအကြောင်းကို လျှို့ဝှက် ထားခိုင်း ဘယ်၊ ဒါပေမယ့် တုကွမ်းကတော့ ကိုယ့်အရပ်သား အချင်း

ချင်းဆိုတော့ ပြောပြပါမယ်၊ အဆိပ်က ရိုးရိုး 'အူပြတ်အဆိပ်' ပါပဲ လူကောင်းစွန့်က အူပြတ်အဆိပ်ကို သူလိုချင်တဲ့အရောင် အဆင်း အနံ့အရသာအတိုင်း လုပ်ပေးနိုင်ယင် ဆေးတလုံးကို ရွှေတဆယ်သားပေးမယ်လို့ပြောတယ် ကျုပ်တို့ သွေးသောက် ညီနောင် သုံးယောက် ဝိုင်းဝန်းကြိုးစားပြီး လုပ်ပေးလိုက်တာ သူလိုချင်တဲ့ အတိုင်းရသွားလို့ ဆေးသုံးလုံးအတွက် ရွှေသုံး ဆယ်သားပေးသွားတာပဲ အဆိပ်ဆေးကတော့ ဒီလောက်မတန် ပါဘူး”

တခြားတယောက်က ပြန်အဖြေပေးသည်။ ဤအခါတွင်မူ မိမိနှင့်သိကျွမ်းဖူးသူ၏ အမည်မှာ တုကွမ်းဖြစ်ကြောင်း အိန်းလုံ အမှတ်ရလာသည်။

“အူပြတ်အဆိပ်ကို ဘယ်လိုအရောင်အဆင်း အနံ့အရသာ မျိုးဖြစ်အောင် လုပ်ပေးရတာလဲ”

တုကွမ်းကမေးပြန်သည်။

“အဖိုးတန် အားတိုးဆေးတွေလို အနီရောင် တောက်ပြီး အနံ့ကလဲ မွှေးမွှေး အရသာကလဲချိုချိုစိမ့်စိမ့်လေးဖြစ်အောင် လုပ်ပေးရတာပါ”

စောစောက အဖြေပေးသူကပင် ပြန်ပြောသည်။

“ဒီလိုအဆိပ်ဆေးကို အဖိုးတန်အားတိုးဆေးနဲ့ တူအောင် ပြုပြင်ခိုင်းတာ အကောင်းမဟုတ်နိုင်ဘူး မဟုတ်တာကြံတဲ့နေရာ မှာ အသုံးပြုဖို့ပဲ ဖြစ်ရမယ် ခင်ဗျားတို့က ဒါလောက်တောင်

မတွေးမိကြဘူးလား ဆေးနဂါးညီနောင် သုံးယောက် ဆိုတဲ့ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ နာမည်ကိုတောင် မထောက်ထားပဲ ရွှေလေး သုံးဆယ်သားရတာနဲ့ လုပ်ပေးလိုက်ရသလား”

တုကွမ်း၏စကားအရ ကျန်လူ(၃)ယောက်မှာ ဆေးနဂါး ညီနောင် (၃)ဦးတို့ဖြစ်ကြောင်း အိန်းလုံ သိလောက်ရပြန်သည်။

“လူကောင်းစွန့်က နှယ်နှယ်ရရ လူမဟုတ်ဘူးလေ သူခိုင်း တာကို လုပ်ပေးပဲ ငြင်းပယ်ယင် ကျုပ်တို့ကို ဒုက္ခပေးမှာပေါ့ ကျုပ်တို့ ဆေးနဂါးညီနောင် သုံးယောက်က ဆေးဝါးတွေ ဖော်စပ်ရောင်းချပြီး အသက်မွေးကြတဲ့ လူတွေပဲ ဝယ်သူအလို ကျ လုပ်ပေးရမှာပေါ့ ဝယ်သူတဲ့ အဆိပ်ဆေးတွေကိုဘယ်နေရာ မှာ သုံးတယ်ဆိုတာ ဝယ်သူရဲ့ တာဝန်ပဲ မကောင်းတဲ့ နေရာ မှာသုံးယင် သူ့ဘာသာသူ မကောင်းကျိုး ခံစား ရလိမ့်မယ် ကျုပ်တို့နဲ့ မဆိုင်ပါဘူး”

“ဒီစကားတွေ လူကောင်းစွန့်နား ရောက်သွားယင် မလွယ် ဘူးနော် စကားကိုဆင်ခြင်ပြောကြယင်ကောင်းမယ်”

တချိန်လုံး ဘာမျှမပြောပဲ ငြိမ်နားထောင်နေသော အသက် ကြီးကြီးလူတယောက်က ပြောသည်။ ထိုသူမှာ ဆေးနဂါး ညီနောင် (၃)ယောက်တွင် အကြီးဆုံးဖြစ်ဟန် တူသည်။

“ကျွန်တော်တို့က ကျင်းစားတဲ့ အရပ်သုံးစကားနဲ့ပြောနေ တာပဲ ဒီစကားကို ကျွန်တော်တို့ အရပ်သားတွေကလွဲလို့တတ်တဲ့

လူ မရှိပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ပြောတာကို ကြားတဲ့လူ ရှိယင်လဲ အဓိပ္ပာယ်နားလည်မှာ မဟုတ်ပါဘူး အစ်ကိုကြီးရဲ့”

တုကွမ်းနှင့် အချီအချစ်ကားပြောနေသူက ပြန်ပြောသည်။
တရုတ်ပြည်မှာ နယ်ပယ်ကျယ်ဝန်းပြီး လူဦးရေလည်း များပြားလှပေရာ ဒေသကခုနှင့်တခု စကားပြောပုံချင်းမကွဲပေယူလေသိမ်း စကားအသုံးအနှုန်းများ ကွဲပြားခြားနားသည်။

မိမိတို့ ဒေသသုံး စကားများမှလွဲ၍ တခြားအရပ်ဒေသသုံး စကားများကို တတ်ကျွမ်းသူ အတော်ရှားသည်။

အိန်းလုံတို့လို ဒေသအသီးသီး၏ဒေသခံစကားများနားလည် တတ်ကျွမ်းသူမှာ အနည်းငယ်သာရှိသည်။

အထူးသဖြင့် ကျင်းစားတုံ စကားလို ဘန်းစကားများ ရောမွှန်းသော ရပ်ကွက်သုံးစကားမျိုးကိုကားထိုရပ်ကွက်တွင်နေထိုင်သူများသာ နားလည်သည်။ တမြို့ထဲသား တနယ်ထဲသား ချင်းပင် မတတ်ပေ။

အိန်းလုံမှာ ကံကောင်းထောက်မရှံ ကွဲချိုးမြို့ကျင်းစားတုံ အရပ်သို့ ရောက်ပူးပြီးဘာသာစကားမျိုးစုံ သင်ကြားရန်လည်း ဝါသနာထုံထုံ နားလည်ဘတ်ကျွမ်းနေခြင်း ဖြစ်သည်။

ယခုဆန်းနဂါးညီနောင်များနှင့် တုကွမ်းတို့က တခြားသူများ နားမလည်နိုင်သည့် ကျင်းစားတုံ ရပ်ကွက်သုံး စကားဖြင့် လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပြောဆိုနေကြရာ သူတို့ပြောသမျှကိုအိန်းလုံကြားသုံးရလေပြီ။

“လူကောင်းစွန့်က ဘာကြောင့် အပြတ်အဆိပ်ကို အဖိုးတန်အားတိုးဆေးလို အရောင်အဆင်း အနံ့အရသာမျိုးဖြစ်အောင် လုပ်ခိုင်းရတာလဲ ပြီးတော့ ဒီကိစ္စဟာလွန်ခဲ့တဲ့ဆယ်နှစ်ကျော်က ဖြစ်ခဲ့တာဆိုတော့ ယကွဝမ်ငမ့် နှစ်လှိုင်ခဲရတဲ့ ကိစ္စခဲဆက်စပ် ပတ်သက်နေမလား လွန်ခဲ့တဲ့ဆယ်နှစ်ကျော်ကအဆိပ်ဆေးဝယ်ခဲ့တာကို အခုအချိန်ကျမှ ဘာကြောင့် ရွှေတပိဿာထပ်ပေးပြီး ဂုဏ်ပြုညွှတ်ခွင့် စီစဉ်ရတာလဲ”

အိန်းလုံ၏ စိတ်ထဲဝယ်စဉ်းစားနေမိသည်။ ထိုအခိုက်တဘက် စားပွဲမှ စကားသံ ပေါ်လာ ပြန်သောကြောင့် အိန်းလုံ၏ အတွေးပြတ်သွားသည်။

“လူကောင်းစွန့်က ခင်ဗျားတို့ကိုရွှေတပိဿာပေးပြီးဂုဏ်ပြုညွှတ်ခွင့်တယ်လဲဆိုသေးတယ် ဘာကြောင့် မြင်းညိုဂေဟာကို မဖိတ်ခေါ်တာလဲ”

တုကွမ်းက မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“အဲဒါကိုတော့ ကျွန်တော်လဲမသိဘူး အကြောင်းထူးရှိလို့ နေမှာပေါ့ ဒီစားသောက်ဆိုင်မှာ လူကောင်းစွန့်ရဲ့တပည့်ကျော် မျောက်ညိုမာကြူးက ကျွန်တော်တို့ကို လာကြိုဆိုလိမ့်မယ်... ဟော ပြောယင်းဆိုယင်း ဟိုမှာမျောက်ညိုမာကြူး ရောက်လာပြီ”

မျောက်ညိုမာကြူး ဆိုသည်မှာမည်သည့်လူစားမျိုးဖြစ်မည်နည်းဟု အိန်းလုံသိချင်လာသည်။ နောက်သို့ လှည့်ကြည့်လျှင်လည်း တုကွမ်းက မြင်သွားပြီး မှတ်မိသွားနိုင်သည်။

၅၁၂ ❀ တက္ကသိုလ်ဝင်းကြွယ်

ယခုလောလောဆယ်တွင် အိန်းလုံက မိမိရှိနေကြောင်း တုကွမ်းကို အသိမပေးချင်သေးပေ။

အကြံကောင်းတခု စဉ်းစားမိသည့် အတွက် အိန်းလုံက အိတ်ထဲမှ မှန်ဝိုင်းလေးတခုထုတ်ကာလက်ဝါးဖြင့်လူများမမြင်အောင် အုပ်ကိုင်ပြီး အသာထောင်ကြည့်သည်။

တုကွမ်းတို့၏ စားပွဲရှိရာသို့ လျှောက်လှမ်း လာနေသော အရပ်ပုဂ္ဂိုလ်များက အစိုးရအဖွဲ့အစည်းတို့၏ အသွင်ကို မှန်ထဲဝယ်တွေ့ရသည်။

ဤအစိုးရကြီးကို ချမ်းသာသဘောပေါ်တွင်အိန်းလုံတွေ့ခဲ့ရဖူးသည်။ ချမ်းသာသဘော၏ အစောင့်သိုင်းသမားတဦးသည် လူကောင်းစွန့်၏ တပည့်ဖြစ်နေကြောင်း တွေ့ရသည့်အတွက် လူကောင်းစွန့်အပေါ် ပို၍သံသယဖြစ်လာမိသည်။

ထို့ကြောင့် မှန်ဝိုင်းလေးမှတစ်ဆင့် အကဲခတ် ကြည့်ယင်း ထိုလူ၏ ပြောစကားများကို ဆက်လက် နားထောင်နေသည်။

“ရှောင်းကြည်တို့ ရောက်နေကြတာ အတော်ကြာပြီလား ဟောဒီက မိတ်ဆွေကြီးက ဘယ်သူများပါလိမ့်”

မျောက်ညိုမာကြူးက စားပွဲတွင်ဝင်ထိုင်ပြီး တရုတ်ပြည်၏ အများသုံးဘာသာစကားဖြစ်သည့် ဗုထုံးစကားနှင့် ပြောသည်။

“သူက ကျွန်တော်တို့နဲ့ တရပ်ထဲသား မိတ်ဆွေ ရောင်းရင်းကြီးတုကွမ်းပါ ဒါမို့မှသာလာဆုံမိကြလို့အတူတိုင်းပွဲပြီးစားသောက်စကားပြောနေကြတာပဲ”

ရှောင်းကြည်ဟု အခေါ်ခံရသူက ဗုထုံးစကားပြောပြန်ပြောသည်။ ရှောင်းကြည်ဆိုသူမှာ စောစောက စကားကို ဆင်ခြင်ပြောကြရန် သတိပေးဟန့်တားခဲ့သူပင်ဖြစ်သည်။

“ဪဟုတ်ကဲ့ တွေ့ရတာဝမ်းသာပါတယ် ကျွန်တော်နာမည် မာကြူးပါ မျောက်ညိုမာကြူးလို့လဲခေါ်ပါတယ်”

မာကြူးကပြောသည်။
“အခုလိုတွေ့ဆုံပြီး မိတ်ဆွေ ဖြစ်ရတာ ကျွန်တော်ကလဲ ဝမ်းသာပါတယ်”

တုကွမ်းက ပြန်ပြောသည်။

“ဟောဒီက ရှောင်းကြည်တို့ ညီနောင် သုံးယောက်ကို ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ခေါင်းဆောင်ကြီးက ဂုဏ်ပြု ညှော်ခံချင်လို့ ဖိတ်ခေါ်ထားတာ ကျွန်တော်က ညှော်ခံကြိုဆိုရအောင် လာခဲ့တာပါ ကြံကြိုက်တုန်း မိတ်ဆွေကြီး တုကွမ်းလဲ အတူလိုက်ခဲ့ဖို့ဖိတ်ခေါ်ပါရစေ”

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလိုဖိတ်ခေါ်တာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

“ကဲ...ပဏာမပျိုးတဲ့အနေနဲ့ မိတ်ဆွေကြီးတို့ကို အရက်အကောင်းစားနဲ့ညှော်ဝတ်ပြုပါရစေ ပြီးမှ ခေါင်းဆောင်ကြီးဆီ သွားကြတာပေါ့”

မျောက်ညိုမာကြူးက ဤသို့ပြောပြီးစားပွဲထိုးလူငယ်လေး တယောက်ကို လက်ယပ်လှမ်းခေါ်သည်။ စားပွဲထိုးလူငယ်လေး သူတို့စားပွဲနားသို့ အပြေးရောက်လာသည်။

“နှစ်တရာ မောင်းထိုင် အရက်တအိုးရယ် ဂဠုန်ဂါးကျား သုံးမျိုးစပ် အသားလုံးကြော် ပွဲကြီးတပွဲရယ် အမြန်ယူလာ ခဲ့ အရက်ခွက်အသစ် ငါးလုံးလဲယူခဲ့”

စားပွဲထိုး လူငယ်လေးကို မျောက်ညိုမာကြူးက မှာကြား သည်။

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ”

စားပွဲထိုးလူငယ်လေး ဆိုင်အနောက်ဘက်ခန်းသို့ ခပ်သုတ် သုတ် ဝင်ရောက်သွားသည်။

“ဂဠုန်ဂါးကျား သုံးမျိုးစပ် အသားလုံးကြော် ဆိုတာ ကြက်သားရယ် မြွေသားရယ် ကြောင် သား ရယ် အသား သုံးမျိုးရောပြီး အသားလုံးကြော် ကြော်ထားတားဗျ သိပ်စား လို့ကောင်းတယ် ဒီလိုဟင်းလျာမျိုး တခြားနေရာမှာမရနိုင်ဘူး ဟောဒီဂါးသုံးကောင် စားသောက်ဆိုင်မှာပဲရနိုင်တယ်”

မျောက်ညိုမာကြူးက သူ့မှာလိုက်သော ဂဠုန်ဂါးကျား သုံးမျိုးစပ် အသားလုံးကြော် အကြောင်း ချီးမွမ်း ပြောဆို နေသည်။

မကြာမီမှာပင်စောစောက စားပွဲထိုးလူငယ်လေးအရက်အိုး တအိုးနှင့်အရက်ခွက်(၅)လုံးကို လင်ဗန်းပေါ်တင်ကိုင်ကာဆိုင် အနောက်ဘက်ခန်းမှ ထွက်လာသည်။

တခြားစားပွဲထိုး လူငယ်လေးယောက်ကလည်း အသား ကြော်ပန်းကန်တခုကို လင်ဗန်းပေါ်တင်ကိုင်ကာ နောက်မှလိုက် ပါလာသည်။

“အရက်အိုးနဲ့ အရက်ခွက်တွေကို ငါ့ဆီယူခဲ့ ငါ့မိတ်ဆွေ တွေကို ငါ့ကိုယ်တိုင် အရက်ငွေ့ပြီး ညှော်ဝတ်ပြုမယ် ဟောဒီစားပွဲ ပေါ်က ဟင်းလျာတွေကို အမြန်သိမ်းပြီး ဂဠုန် ဂါး ကျား သုံးမျိုးစပ် အသားကြော်ကို တည်ငင်းလိုက်။

မျောက်ညိုမာကြူးက ဤသို့ပြောပြီးစားပွဲထိုးလူငယ်လေး ထံမှ အရက်အိုးနှင့် အရက်ခွက်များ ယူလိုက်သည်။

စားပွဲထိုးလူငယ်လေးက စားပွဲပေါ်တွင် ရှိနေသော ဟင်း လျာပန်းကန်များကို သိမ်းဆည်းသည်။

တုကုမ်းနှင့် ဆေးနဂါးညှီနှောင်သုံးယောက်တို့ ဟင်းလျာ များ သိမ်းဆည်းမှုကို အာရုံစိုက်နေခိုက် မျောက်ညိုမာကြူး က ကိုယ်ခန္ဓာဖြင့် အသာကွယ်ကာ အရက်ခွက်များထံသို့အရက် များငွေ့ထည့်သည်။

ထိုသို့အရက်ငွေ့ထည့်ယင်း အရက်ခွက် (၄)ခွက်ထဲသို့ အမှုန့် ဖြူဖြူလေးများကို ခတ်ထည့်လိုက်သည်။

တုကုမ်းတို့လူစုမှာ ဟင်းလျာများသိမ်းဆည်းနေမှုကိုအာရုံ ရောက်နေခိုက်ပို မျောက်ညိုမာကြူး၏ အပြုအမူကို သတိမပြု မိလိုက်ကြပေ။ မမြင်လိုက်ကြပေ။

သို့သော် မှန်ဝိုင်းလေးမှတစ်ဆင့်ကြည့်နေသော အိန်းလုံကမူ မျောက်ညိုမာကြူး၏ ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်လုပ်ငန်းများကိုကောင်းစွာ တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။ မျောက်ညိုမာကြူး တခုခုမကောင်းကြံတော့မည်ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း နားလည်လိုက်သည်။

ထိုအချိန်မှာပင် စားပွဲထိုးများက စားပွဲပေါ်ရှိ ဟင်းလျာပန်းကန်အဟောင်းများကို ပြန်သိမ်းပြီး ဂဠု နဂါး ကျားသိုးမျိုးစပ်အသားလုံးကြော် ပန်းကန်ပြားကြီးကို တည်ခင်းပြီးသွားသည်။

လုပ်ဆောင်စရာရှိသည်များကို လုပ်ဆောင် ပေးပြီးပြီဖြစ်၍ စားပွဲထိုးများ အဝေးသို့ ထွက်သွားသည်။

မျောက်ညိုမာကြူးက အသင့်ငွေထားပြီးသော အရက်ခွက်များကို တသောက်တခွက်စီ ချထားပေးလိုက်သည်။

x x x

မျောက်ညိုမာကြူးက အရက်တခွက်စီ ချထား ပေးလိုက်သည်။

“ကိုင်း...သောက်ကြဗျာ ပျော်ပျော် ပါးပါးပေါ့!”

မျောက်ညိုမာကြူးက ဤသို့ပြောပြီး အရက်ခွက်ကို ကိုင်မြှောက်ကာ ထိုင်နေရာမှ မတ်တတ်ရပ်လိုက်သည်။ တုကွမ်းနှင့်ဆေးနဂါးညီနောင် (၃) ယောက်တို့လည်း အရက်ခွက်များကို ကောက်ယူကာ ပြိုင်တူမတ်တတ်ရပ်လိုက်ကြသည်။

“ဟေ့လူတွေ အရက်ကို တစက်မှ မသောက်ကြနဲ့ အရက်ခွက်တွေကို အခုချက်ချင်း ပြန်ချထားလိုက်ပါ!”

အရက်ခွက်များကို မော့ချမည်အပြုတွင် ဟန့်တားသံတခု ပေါ်လာသည်။

သူတို့လူစုသည် အရက်ကိုမသောက်ဖြစ်တော့ပဲ အသံကြားရရာသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ကြသည်။

ဟန့်တားသူမှာ သူတို့ကို ကျောခိုင်းကာ စားသောက်နေသော ဝတ်စုံပြာနှင့် အဘိုးကြီးဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ ထိုဝတ်စုံပြာ အဘိုးကြီးက ထိုင်ရာမှထပြီး သူတို့ စားပွဲရှိရာသို့ လျှောက်လှမ်းလာသည်။

မျောက်ညိုမာကြူးနှင့် ဆေးနဂါးညီနောင် (၃)ယောက်တို့က ထိုအဘိုးကြီးကို မကျေနပ်သော အကြည့်များဖြင့်ကြည့်နေကြသည်။ တုကွမ်းကမူ ထိုအဘိုးကြီးမှာအိန်းလုံဖြစ်ကြောင်း မှတ်မိလိုက်သည့်အတွက် ပြုံး၍နှုတ်ဆက်ပြီး ဦးညွတ် ဂါရဝပြုလိုက်သည်။

အိန်းလုံကလည်း ပြုံး၍ ခေါင်းတချက်ဆတ်ပြသည်။

ဝတ်စုံပြာအဘိုးကြီးကို တုကွမ်းက ရိုရိုသေသေလေးလေး စားစားနှုတ်ဆက်ကြောင်း တွေ့ရသည့်အတွက် ဆေးနဂါး ညီနောင် (၃)ယောက်တို့က စိတ်လိုက်မာန်ပါ မလုပ်ကြသေးပဲ အခြေအနေကို အကဲခတ်ကြည့်နေသည်။

“ဟေ့လူ ကျုပ်တို့ဘာသာ စားသောက်နေတာ ဘာကြောင့် ဝင်ရှုပ်တာလဲ သေချင်လို့လား?”

အိန်းလုံကို အကျော်အမော်သိုင်းသမားတယောက်ဖြစ်မှန်း
မသိသေးသည့် မျောက်ညိုမာကြူးက လေသံမာမာဖြင့် ဟိန်း
ဟောက်လိုက်သည်။ ထိုသို့ဟိန်းဟောက်လိုက်ပြီးမှ တုကွမ်း၏
ရိုရိုခသသေ ရှိနေသော အသွင်ကို မြင်ရသည်တွင် မျောက်ညို
မာကြူးက ချက်ချင်းလေသံပြောင်းကာ ပြောသည်။

“တုကွမ်း သူ...သူက ခင်ဗျားတို့ရဲ့ မိတ်ဆွေလား”

တုကွမ်း တစုံတရာ ပြန်အဖြေပေးနိုင်မိမှပင် အိန်းလုံက
ကြားဖြတ်ကာ ပြောသည်။

“ကျုပ်က ခင်ဗျားကို သေမင်းနိုင်ငံပို့မယ့် သေမင်း
တမန်ပါ”

အိန်းလုံက ဤသို့ပြောပြီး မျောက်ညိုမာကြူး၏လည်ကုပ်
ကို ဆတ်ကနဲ ဆုပ်ဖမ်းလိုက်သည်။ မျောက်ညိုမာကြူးခမျာ
မည်သို့မျှ ရုန်းကန်ခြင်းမပြုနိုင်၊ အိန်းလုံ၏လက်ထဲဝယ် ကုပ်ကုပ်
လေး အမိခံလိုက်ရရှာသည်။

“မိတ်ဆွေကြီးက ပြုန်းစားကြီး အော်ပြောလိုက်တော့
ကျွန်တော်တို့အားလုံး လန့် ကန့် ကြ တာပေါ့၊ ဒါကြောင့်
မျောက်ညိုမာကြူးက ရုတ်တရက်ဒေါသဖြစ်ပြီး ပြောမိတာပါ
မျောက်ညိုမာကြူးပြောတာ နည်းနည်းရိုင်းသွားပေမယ့် သည်း
ခံသင့်ပါတယ်၊ ပြောစရာရှိလျှင် အေးအေး ဆေးဆေးပြော
ကြတာပေါ့”

ဆေးနဂါးညီနောင်(၃)ယောက်တို့ အကြီးဆုံးဖြစ်သော
ရှောင်းကြည်က ပြောသည်။

အိန်းလုံက ရှောင်းကြည်ပြောသည်ကို အလေးထား၍ ပြန်
မဖြေပဲ တုကွမ်းကိုသာ လှမ်းပြောသည်။

“ခင်ဗျားက မှတ်ဉာဏ် အတော်ကောင်းတယ်၊ ကျုပ်ကို
ချက်ချင်းမှတ်မိတယ်။ ကဲ သိပ်ရှည်ရှည်ဝေးဝေး ပြောမနေ
တော့ဘူး ခင်ဗျားလူသုံးယောက်ကို ခေါ်ပြီး ဆိုင်အပေါ်ထပ်က
သီးသန့်ခန်းထဲကို လိုက်ခဲ့ ဟိုကျမှ အကြောင်းစုံ ရှင်းပြမယ်
ခင်ဗျားလူတွေ ထွက်ပြေးမသွားဖို့တော့ ခင်ဗျား တာဝန်ယူ
ဟောဒီစကားပဲ့ပေါ့က အရက်နဲ့ စားစရာတွေကို အားလုံး
သွန်ပစ်လိုက် ဘာကိုမှ မစားနဲ့မသောက်နဲ့”

အိန်းလုံက ဤသို့ပြောပြီး မျောက်ညို မာကြူးကို လည်ကုပ်
မူဆုပ်ဖမ်းကာ ဆိုင်အပေါ်ထပ်သို့ ဆွဲခေါ်သွားသည်။

မျောက်ညိုမာကြူးမှာ မရုန်းနိုင်ပဲ အိန်းလုံဆွဲခေါ်ရာသို့
ကန့်လန့်ကန့်လန့်နှင့် ပါသွားသည်။

“တုကွမ်း အဲဒီဝတ်စုံပြာနဲ့ အဘိုးကြီးက ဘယ်သူလဲဗျ”

အိန်းလုံ ထွက်သွားသောအခါတွင် ရှောင်းကြည်က မေး
သည်။

“သူ့နာမည် အိန်းလုံတဲ့ သိုင်းလောကရဲ့ ထိပ်သီး သိုင်း
သမား ဆယ်ဦးမှာ အမှတ်စဉ်သုံးမှာ ရှိနေတဲ့လူပဲ သူပြောတဲ့
အတိုင်းလိုက်လုပ်တာ ဘေးကင်းလိမ့်မယ်”

တုကွမ်းက ပြန်ပြောသည်။

ဆေးနဂါးညီနောင် (၃) ယောက်တို့ ဘာမျှထပ်မပြောကြ
တော့ပေ။

“ဟေ့... ဟောဒီစားပွဲပေါ်က ဟင်းလျာနဲ့ အရက်တွေကို
အားလုံး သွန်ပစ်လိုက်ကြပေတော့ ဘာကိုမှ မစားကြနဲ့ကြား
လား...”

တုကွမ်းက စားပွဲထိုးများကို လှမ်း၍ပြောဆို မှာကြားပြီး
ဆေးနဂါးညီနောင် (၃) ယောက်တို့ကို ခေါ်ကာ ဆိုင်အပေါ်
ထပ်သို့ တက်လာခဲ့သည်။

နဂါးသုံးကောင် စားသောက်ဆိုင်၏ အပေါ်ထပ် ဝယ်
သီးသန့်ခန်းလေးများရှိသည်။ ထိုအခန်းများမှာ သီးသီး သန့်
သန့်အေးအေးဆေးဆေး ဗားသောက်လိုသူများအတွက် အထူး
ပြုလုပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

သီးသန့်ခန်းတခုထဲဝယ် အိန်းလုံရောက်နှင့်ပြီးဖြစ်သည်။

တုကွမ်းနှင့် ဆေးနဂါးညီနောင် (၅) ဦးတို့ ရောက်ရှိသွား
ချိန်တွင် မျှောက်ညိုမာကြူးမှာ အကြွေးပိတ်ခံထားရဟန်ဖြင့်
ထိုင်ခုံပေါ်ဝယ် ပျော့ပျော့ခွေခွေ ထိုင်လျက်ရှိနေသည်ကို တွေ
ရသည်။

“ကဲ... လာထိုင်ကြဗျာ ဒီမှာအေးအေးဆေးဆေး စားရ
သောက်ရအောင်လို့ အရက်တအိုးနဲ့ ဟင်းလျာတွေ ထပ်မှာ
ထားတယ် ကျသင့်စေ့ကိုတော့ ဆေးနဂါးညီနောင် သုံးယောက်
တို့ကို ကျခံခိုင်းရမှာပဲ”

အိန်းလုံက ဆီးပြောသည်။

ဆေးနဂါးညီနောင် (၃) ယောက်တို့က တစုံတရာပြောမည်
ပြုသည်။ သို့သော် တုကွမ်းက မျက်ရိပ်ပြကာ ဟန့်တားလိုက်
သောကြောင့် ဘာမျှမပြောကြတော့။

သန့်သန့်မှုန့်မှုန့် မျက်နှာများဖြင့် ထိုင်ခုံများတွင် ဝင်ထိုင်
သည်။

မကြာခင်မှာပင် အိန်းလုံမှာထားသော ဟင်းလျာများနှင့်
အရက်အိုး ရောက်ရှိလာသည်။

“ကိုင်း... စားကြသောက်ကြအုံးစို့ စားယင်းကျုပ်က မေး
ရော့ရှိတာလေးတွေကို မေးမယ်၊ အမေးခံရတဲ့လူသာ ဖြေနော
မဆိုင်တဲ့လူ ကြားဝင်မဖြေနဲ့”

ဟင်းလျာများရောက်ရှိလာပြီး အရက်ခွက်များတွင် အရက်
များ ငွဲထည့်ပြီးသောအခါ အိန်းလုံက ပြောသည်။

“ဟုတ်ကဲ့... ဟုတ်ကဲ့”

တုကွမ်းက ရိုသေစွာ ခေါင်းညိတ်အပြေပေးသည်။ ဆေး
နဂါးညီနောင် (၃) ယောက်တို့ကမူ ဘာမျှမပြော။ မျက်နှာ
ထားသန့်သန့်မှုန့်မှုန့်နှင့် ဆက်ထိုင်နေကြသည်။ ဟင်းလျာနှင့်
အရက်များကို လက်ဖျားနှင့်ပင်မတို့။

အိန်းလုံက ဆေးနဂါးညီနောင်တို့ကို အရေးမခိုက်ပဲ အရက်
တခွက်မေ့သောက်သည်။ ထို့နောက် အမဲကြော်တတုံးကိုယူကာ
ဝါးစားယင်း မျှောက်ညိုမာကြူးကို မေးခွန်းထုတ်သည်။

“ဒီမယ် မာကြူး... ခင်ဗျားဟာ ချမ်းသာသတော်မှာ အစောင့်သိုင်းသမားလုပ်ခဲ့ဖူးတယ် မဟုတ်လား”

ဟို- အင်း...အဲ”

မျောက်ညိုမာကြူးက ချက်ချင်းအဖြေမပေးပဲ တအင်းအင်း တအဲအဲလုပ်နေသည်။

“ကျုပ်က သိပ်စိတ်ရှည်တာမဟုတ်ဘူးနော် စကားကို နှစ်ခါ ထပ်ပြီးမပြောချင်ဘူး မေးတာကိုကောင်းကောင်း ပြောပါမဟုတ် ယင် ခင်ဗျားကိုယ်ခန္ဓာပေါ်က အရိုးအဆစ်တွေကို ခြေဆစ်က စပြီး တဆစ်စီဖြုတ်ပစ်မယ်”

အိန်းလုံက လေသံမာမာဖြင့် ပြောသည်။

“ဟုတ်-ဟုတ်ပါတယ် လုပ်ခဲ့ဖူးပါတယ်”

“ခင်ဗျားဟာ လူကောင်းစွန့်ရဲ့ မြင်းညိုဂေဟာမှာ ဘယ်လို အဆင့်မျိုးရှိသလဲ”

“မြင်းညိုဂေဟာရဲ့ ဆာမန်အဖွဲ့ဝင် သိုင်းသမားတယောက် ပါ”

“ခင်ဗျား ယဲ့ရန်မြို့ကိုလာတာဟာ လူကောင်းစွန့်က လူ သုံးယောက်ကို လုပ်ကြံသုတ်သင်ပစ်ဖို့ လွှတ်လိုက်တာ မဟုတ် လား”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“ခင်ဗျားလုပ်ကြံရမယ့် လူသုံးယောက်ဟာ ဘယ်သူတွေလဲ”

“ကျန်းစူးခရိုင်က တောသဌေးညီနောင် သုံးယောက်ပါ အခုသူတို့သုံးယောက် ကုန်အရောင်းအဝယ်ကိစ္စနဲ့ ယဲ့ရန်မြို့ကို ရောက်နေကြပါတယ်”

“အမှန်အတိုင်းဖြေရန် အမှားတခွန်းပါတာနဲ့ ခင်ဗျား ကိုယ်ပေါ်ကအရိုးတချောင်း ကျိုးရပြီသာမှတ်ပေတော့ ကဲ... သေသေချာချာ စဉ်းစားပြီးပြန်ဖြေစမ်း လူကောင်းစွန့်က အ သုတ်သင်ခိုင်းလိုက်တာ တောသဌေးသုံးယောက်မှဟုတ်ရဲ့လား”

အိန်းလုံက ဤသို့ပြောပြီးနောက် မျောက်ညိုမာကြူး၏ ညာဘက် ခြေကျင်းဝတ်မှ ခြေဆစ်ကို ‘ဆက်’ ကနဲ ဆွဲဖြုတ်ပစ် လိုက်သည်။

နာကျင်လွန်း၍ မျောက်ညိုမာကြူး၏ တကိုယ်လုံးတဆတ် ဆတ် တုန်သွားသည်။ တုကုမ်းနှင့် ဆေးနဂါးညီနောင် (၃) ယောက်တို့ရှေ့ဝယ် အော်ဟစ်ညီးညူရမည်ကို ရှက်သောကြောင့် အသံထွက်မညီးခိရန် မနည်းကြီးပင် ချုပ်တည်း ထားလိုက် ရ သည်။

“ကဲ... ဖြေစမ်း လူကောင်းစွန့်က အသုတ်သင်ခိုင်းလိုက်တဲ့ လူသုံးယောက်ဟာ ဘယ်သူတွေလဲ”

အိန်းလုံက ထပ်မေးပြန်သည်။

“ကျွန်တော်အမှန်အတိုင်း ပြောပါတော့မယ်ခင်ဗျာ ဒါပေ

မယ့် ဒီနေရာမှာသော့ မဖြေပါရစေနဲ့ လူရှင်းတဲ့နေရာကို ခေါ် သွားပါ ဆရာကြီးကိုတိုးတိုးလေး ပြောပြပါမယ်”

မျောက်ညိုမာကြူးက တောင်းပန်စကားဆိုသည်။

“ဟာ...ဒီလိုလုပ်လို့ ဘယ်ရမှာလဲ ဟောဒီက မိတ်ဆွေကြီး တုကွမ်းနဲ့ ဆေးနဂါးညီနောင်သုံးယောက်တို့ရှေ့မှာပဲဖြေသူတို့ ကို သက်သေအရာထားရမယ်”

အိန်းလုံက မျောက်ညိုမာကြူး၏ တောင်းဆိုချက်ကို မလိုက် လျှော့ပဲ ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောသည်။

“သူတို့ရှေ့မှာပဲ ဖြေဆိုဖြေပါမယ် ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့် အတွက် ဘယ်လိုမှ အန္တရာယ် မကျရောက်ရအောင် ဆရာကြီး တာဝန်ယူ အကာအကွယ်ပေးနိုင်ပါ့မလား”

“စိတ်ချ ခင်ဗျားကို ဘယ်သူမှ လက်ဖျားနဲ့တောင် မတို့စေရ ဘူး ကျုပ်တာဝန်ယူတယ် ရဲရဲသာဖြေစမ်း”

အိန်းလုံကရဲရဲဝံ့ဝံ့တာဝန်ယူလိုက်သည်။ မိမိအတွက်အန္တရာယ် မရှိနိုင်တော့ပြီမို့ မျောက်ညိုမာကြူးက ဆေးနဂါးညီနောင် (၃) ယောက်ကို ရှက်ကုံးရှက်ကန်း အမူအရာဖြင့် ကြည့်ပြီး ပြောသည်။

“ရှောင်းကြည်တို့ ခင်ဗျားတို့ဘယ်လိုမှ မအောက်မေ့ကြနဲ့ နော် လုကောင်းစွန့်က သုတ်သင်ခိုင်းလိုက်တာ တခြားလူတွေ မဟုတ်ဘူး ခင်ဗျားတို့ သုံးယောက်ကဲ့ပဲ”

မမျှော်လင့်သော စကားကြောင့် ဆေးနဂါး ညီနောင် (၃) ယောက်တို့မှာ အလွန်အံ့ဩကာ ကြက်သေ သေကုန်ကြ သည်။ ရုတ်တရက်ဘာပြောရမည်ကိုပင်မသိ။

“ခင်ဗျားက သူတို့သုံးယောက်အပြင် တုကွမ်းကိုလဲလုပ်ကြ ခို့ ကြိုးစားသေးတယ်မဟုတ်လား”

အိန်းလုံကပြောသည်။

“ဟုတ်ပါတယ် ကျွန်တော့်အဖို့ သက်သေ မကျန်အောင် လုပ်ရမှာမို့ပါ”

“လုကောင်းစွန့်နဲ့ ဆေးနဂါးညီနောင် သုံးယောက်တို့ဟာ ဘယ်လိုမှ ရန်ညှိုးရန်စ ရှိကြတာမဟုတ်ဘူး ဘာကြောင့်အခုလို သုတ်သင်ပစ်ခိုင်းရတာလဲ”

“အဲ...အဲ...ဒါကိုတော့ ကျွန်တော်လဲမသိပါဘူး”

“မှန်မှန်ဖြေနေော် ယကွဝမ်လီဗူး အလုပ်ကြံ ခံခဲ့ရတဲ့ ကိစ္စ အတွက် သက်သေအထောက်အထား လုံးဝမကျန်တော့အောင် အပြတ်ရှင်းပစ်ချင်လို့ မဟုတ်လား”

အိန်းလုံက ဤသို့ပြောပြီး မျောက်ညိုမာကြူး၏ ဗယ်ဘက် ခြေကျင်းဝတ်မှအဆစ်ကို ဆွဲဖြတ်မည်ပြုလိုက်သည်။

“အမလေး ခြေဆစ်ကိုတော့ မဖြုတ်ပါနဲ့ ဟုတ်ပါ့မယ် ဆရာကြီးပြောတဲ့အတိုင်းပါ”

မျောက်ညိုမာကြူးက အလွန်တကြားပင်အပြေပေးသည်။
အိန်းလံက မျောက်ညိုမာကြူး၏ ဗယ်ဘယ် ခြေကျင်း ဝတ်ကို
ဆုပ်ကိုင်ထားသည့်လက်ကို ဖယ်လိုက်သည်။

“နေပါအုံး...ယက္ခဝမ်လီဖိုး အလုပ်ကြံ ခံခဲ့ရတဲ့ ကိစ္စက
ကျုပ်တို့နဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်နေလို့လဲ”

ဆေးနဂါးညီနောင် (၃)ယောက်အနက်မှအငယ်ဆုံးဖြစ်သူ
ကမေးသည်။

“ကဲ မာကြူး ဘယ်လို ပတ်သက်နေသလဲ ဆိုတာ သူတို့
နားလည်အောင် ပြောပြလိုက်စမ်းပါ”

အိန်းလံက မာကြူးကိုပြောသည်။ မျောက်ညို မာကြူး
လည်း မတတ်သာတော့ပဲ ယက္ခဝမ်လီဖိုး လုပ်ကြံခံခဲ့ရမှုနှင့်
ပတ်သက်၍ သိရှိထားသမျှ အကြောင်းစုံကို ထုတ်ဖော် အစစ်ခံ
ရတော့သည်။

လုကောင်းစွန်သည် အပြင်ပန်းအားဖြင့် တည်ကြည် ဖြောင့်
မတ်သော သိုင်းသမားကြီးတယောက်၏ အသွင်ကို ဆောင်နေ
သော်လည်း အမှန်စင်စစ်မူ မကောင်းမှု မျိုးစုံကို လျှို့ဝှက်စွာ
လုပ်ဆောင်နေသော ဒုစရိုက်ခေါင်းဆောင် တယောက်သာ
ဖြစ်သည်။

အမှန်တရားဘက်မှရပ်တည်ကာ မကောင်းမှုများကိုနှိမ်နှင်း
နေသည့်ယက္ခဝမ်လီဖိုး၊ လိန်ရီစသော သိုင်းသမားကောင်းကြီး
များကို လုကောင်းစွန်က အလွန်မျက်မုန်းကျိုးသည်။

သိုင်းသမားကောင်းကြီးများကို နှိမ်နှင်းပစ်နိုင်ရေးအတွက်
လုကောင်းစွန်က စနစ်တကျ ကြံစည်လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။

ပထမဦးစွာ ဆေးနဂါးညီနောင်တို့ကို ရွှေသုံးဆယ်သား
ပေး၍ အူပြတ်အဆိပ်ဆေးကို ကျူယွမ်အသက်ကယ် အားတိုး
ဆေးနှင့် အရောင်အဆင်းအနံ့အရသာခွင်း တူအောင် ပြုလုပ်
ခိုင်းခဲ့သည်။

ထို့နောက်ကျူယွမ်အသက်ကယ်အားတိုးဆေးနှင့်တူအောင်
ခီမံပြုလုပ်ထားသော အူပြတ်အဆိပ်ဆေးလုံးများကို လိန်ရီ၏
ဆေးအစစ်ထဲမှ ကျူယွမ် ဆေးလုံး အစစ် များနှင့် လဲထား
ခဲ့သည်။

လိန်ရီသည်လုကောင်းစွန်ကိုသိုင်းသမားကောင်း တယောက်
ဟု ထင်မှတ်ကာ ခင်ခင်မင်မင် ရင်းရင်းနှီးနှီး ဆက်ဆံခဲ့၍
လုကောင်းစွန်အဖို့ ယခုလို အားတိုးဆေးနှင့် အဆိပ်ဆေး
လဲလှယ်ထားခွင့်ရခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဝမ်လီဖိုး အတွင်းဒဏ်ရသောအခါ၊ လိန်ရီက စေတနာ
ကောင်းဖြင့် ကျူယွမ်အသက်ကယ်အားတိုးဆေးလုံး တလုံးပေး
ခဲ့သည်။ ထိုဆေးလုံးမှာ အစစ်မဟုတ်ပဲ ကျူယွမ် အသက်ကယ်
အားတိုးဆေးနှင့်တူအောင် ပြုပြင်ထားသောအူပြတ်အဆိပ်ဆေး
ဖြစ်ပေရာ ဝမ်လီဖိုးသည် ထိုဆေးလုံးစားပြီးနောက် အဆိပ်သင့်
ကာ သေဆုံးသွားခဲ့သည်။

လိန်ရီမှာလည်း ဤကိစ္စအတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်ကာသိုင်း
လောကတွင် လေလွင့်နေခဲ့သည်။

ဝမ်လီဖုံး သေဆုံးခဲ့မှုမှာလူကောင်းစွန်၏လက်ချက်ဖြစ်မည်ဟု မည်သူကမျှ မထင်ခဲ့ကြပေ။

ဤသို့ဖြင့် ဆယ်နှစ်ကျော်လွန်လာခဲ့သည်။

ဤသို့ရှိနေခဲ့ရာမှ လိန်ပင်းက အိန်းလုံနှင့် ပူးပေါင်းကာ ချမ်းသာသဘောကို နှိမ်နင်းချေမှုန်းခဲ့သည်။ ဝမ်လီဖုံး သေဆုံးခဲ့ရမှုတွင် နောက်ကွယ်မှ လျှို့ဝှက်လုပ်ကြံမှုရှိမည်ဟု လိန်ပင်း သိခဲ့ပြီး အူကန်းကိုလိုက်ရှာယင်း ဤကိစ္စအတွက် စုံစမ်းခဲ့သည်။

ဝမ်လီဖုံး သေဆုံးခဲ့မှုနှင့်ပတ်သက်၍ လိန်ပင်းက သတင်းလိုက်လံစုံစမ်းနေကြောင်း လူကောင်းစွန် သိရှိခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် အထောက်အထားသက်သေ လုံးဝမရှိစေရန်အတွက် ဆေးနဂါး ညီနောင် (၃) ယောက်ကို သုတ်သင်နှုတ်ပိတ်ပစ်ရန် လူကောင်းစွန်က မျောက်ညှိမာကြူးကို တာဝန်ပေးစေလွှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

“လက်စသတ်တော့ အဖြစ်ကိစ္စကို ကျုပ်တို့က ဈေးမြိုးမြိုး မြက်မြက်ရတဲ့အပြင် လူကောင်းစွန်ကိုလဲ ကြောက်လို့ သူခိုင်းတဲ့ အတိုင်း လုပ်ပေးခဲ့တာပါ ဒါလောက်အထိ ဖြစ်လာလိမ့်မယ်လို့ ထင်ကိုမထင်ဘူး”

အကြောင်းစုံကြားသိရပြီးသော အခါ ဆေးနဂါး ညီနောင် (၃) ယောက်မှ အကြီးဆုံးဖြစ်သူ ရှောင်းကြည်က ပြောသည်။

“ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လိုဆက်လုပ်ရယင် ကောင်းမလဲ”

ဆေးနဂါးညီနောင် (၃) ယောက်မှ အငယ်ဆုံး ဖြစ်သူက အိန်းလုံကို မေးသည်။

“ဘာလုပ်ရမလဲဟုတ်လား အဆိပ်ဆေး အရောင်းအဝယ်ပဲ ဆက်လုပ်ပေါ့ အဲဒါမှ ကိုယ်ရောင်းတဲ့အဆိပ်နဲ့ ကိုယ့်ပြန်ထိပြီး တနေ့နေ့ သေပွဲဝင်ကြရလိမ့်မယ်”

အိန်းလုံက ခနဲတုံ့တဲ့ပြောသည်။

“ကျွန်တော်တို့ အဆိပ်အရောင်းအဝယ် ဆက်မလုပ်တော့ပါဘူး ဒီကပြန်သွားယင် ရှိမယ့်အဆိပ်ဆေးတွေအားလုံးဖျက်စီးပစ်လိုက်ပါတော့မယ်”

“ခင်ဗျားတို့ မသိလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် မှားခဲ့တာကတော့ မှားခဲ့မိကြပြီ အမှားကိုမြင်ပြီး အမှန်ရောက်အောင်ပြုပြင်ဖို့က အရေးကြီးတယ် အခုလိန်ပင်းက ဝမ်လီဖုံး သေဆုံးခဲ့ရမှု အတွက် တရားခံအစစ်ကိုလိုက်ပြီး စုံစမ်းဖော်ထုတ်နေတယ်၊ ခင်ဗျားတို့က သူ့ကို ဝိုင်းကူညီပေးနိုင်မလား”

အိန်းလုံက မေးသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ ကျုပ်တို့ တတ်နိုင်သလောက် လုပ်ဆောင်ပေးပါမယ်”

ရှောင်းကြည်က ရဲရဲဝံ့ဝံ့ အာမခံပြောကြားသည်။

“မာကြူး ခင်ဗျားကို လူကောင်းစွန်က ဒီအတိုင်း အမြဲဘေးမဲ့ပေးထားမှာ မဟုတ်ဘူး ဒီနေ့ ဆေးနဂါးညီနောင် သုံးယောက်ကို နှုတ်ပိတ်သုတ်သင်ပစ်ဖို့ ခင်ဗျားကို လွှတ်လိုက်သလို တနေ့ကျယ် ခင်ဗျားကို နှုတ်ပိတ်သုတ်သင်ဖို့တယောက် ယောက်ကို လွှတ်အုံးမှာအမှန်ပဲ အခုတောင်ခင်ဗျားဒီဆိုင်ထဲက

ထွက်လာယင် နှုတ်ပိတ် သုတ်သင်ပစ်ဖို့ လူကောင်းစွန့်၍ လူတယောက်ယောက် ဆိုင်အပြင်က စောင့်နေပြီလား မသိဘူး လူကောင်းစွန့်လို ဒုစရိုက်သမားမျိုးက ကိုယ်ကျိုးကိုပဲ သိတတ်တယ် သူ့အကျိုးကို ထိခိုက်တော့မယ်ဆိုယင် ဘာကိုမှထောက်ထားဦးညွှာနေမှာမဟုတ်ဖူး ဒီတော့ ခင်ဗျားအနေနဲ့ ဒုစရိုက်လောကကို ကျောခိုင်းစွန့်ခွါဘာ အကောင်းဆုံး ဖြစ်လိမ့်မယ် ဘယ်လိုသဘောရသလဲ”

အိန်းလုံက မျောက်ညိုမာကြူးကိုပြောသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာကြီး ကောင်းသလိုသာ ကြည့်စိမ့်ပါတော့”

“ရှေ့ဆက်ဘယ်လိုလုပ်ကြမယ် ဆိုတာ ကျုပ်နောက်တော့ အသေးစိတ်ပြောပြမယ်အခုလောလောဆယ်မှာတော့ခင်ဗျားကို မေးစရာရှိသေးတယ်မာကြူး လူကောင်းစွန့်နဲ့ ချမ်းသာသင်္ဘောနဲ့ ဘယ်လို ပတ်သက်နေတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား သိသလောက် ပြောပြစမ်းပါအုံး”

x x x

ထိုနေ့ညနေစောင်းတွင်ဖြစ်သည်။

နဂါးသုံးကောင် စားသောက်ဆိုင်ထဲမှမျောက်ညိုမာကြူး ထွက်လာသည်။ မာကြူး၏လက်ထဲဝယ် အထုပ်ကြီးတထုပ် ကိုင် မားသည်။ အထုပ်ထဲဝယ်မည်သည့်အရာတွေပါမှန်းမသိ။ အထုပ်မှာ ခပ်ဖောင်းဖောင်းဖြစ်နေသည်။

မျောက်ညိုမာကြူးသည် ဆိုင်မှထွက်လာပြီးနောက်မြို့အရှေ့ပြင်ဘက်သို့ ခြေလှမ်းမုန့်မုန့်ဖြင့် လျှောက်လှမ်း သွားသည်။ မျောက်ညိုမာကြူး၏ နောက်မှ ဝတ်စုံနက် ဝတ်ထားသူတယောက် မယောင်မလည်နှင့် နောက်ယောင်ခံကာ လိုက်သွားသည်။

မျောက်ညိုမာကြူးသည်သူ့ နောက်မှလူတယောက်ခြေရာခံ လိုက်လာသည်ကို သတိပြုမိဟန်ရှိ။ နောက်သို့ လှည့်မကြည့်ပဲ ရှေ့သို့သာ စိုက်စိုက် စိုက်စိုက်နှင့် သွားနေသည်။

မကြာမီမှာပင် ယဲ ရန်မြို့၏အရှေ့ပြင်သို့ရောက်လာသည်။

ထိုနေရာမှာ အတော်ပင် လူနေကြပါးသည်။ လမ်းပေါ်တွင် လူသွား လူလာမရှိ။ မျောက်ညိုမာကြူးနှင့် သူ့နောက်မှ နောက်ယောင်ခံလိုက်လာသူတို့ ပေါင်း(၂)ဦးသာရှိသည်။

တိတ်ဆိတ်၍ လူသူကင်းရှင်းသော လမ်းသွယ်လေးတခုသို့ အရောက်တွင် မျောက်ညိုမာကြူးက ရုတ်တရက် ခြေလှမ်းကို ရပ်ကာ နောက်သို့ချာ ကနဲ လှည့်ကြည့်သည်။ မျောက်ညိုမာကြူး၏နောက်မှ ခြေရာခံ လိုက်နေသော ဝတ်စုံနက်နှင့်လူမှာ မပုန်းသာ မရှောင်သာတော့ပဲ မျောက်ညို မာကြူးနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ပက်ပင်းတိုးမိလေတော့သည်။

“လက်စသတ်တော့ ချံ့ယံ ကိုးဗျ ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို သုတ်သင်ချင်လို့ နောက်ယောင်ခံလိုက်ပြီး အကွက်ချောင်းနေတာ မဟုတ်လား”

မျောက်ညိုမာကြူးက ပြောလိုက်သည်။ မျောက်ညိုမာကြူးနောက်သို့ နောက်ယောင်ခံလိုက်နေသော ဝတ်စုံနက်နှင့်လူမှာ မြင်းညိုဂေဟာ၏ လက်ရွေးစင်သိုင်းသမား ချံယုံပင်ဖြစ်ပေသည်။

မျောက်ညိုမာကြူး၏ ပြောင်ပြောင်ရှင်းရှင်း မေးလိုက်သောစကားကြောင့်ချံယုံမှာ အဖြေရခက်ကာ မျက်နှာ 'ကွက်' ကနဲပျက်သွားသည်။

“ဟို...ခင်ဗျားနောက်ကို ကျုပ်လိုက်လာမယ်ဆိုတာခင်ဗျားက ကြိုတင်သိနေမှကိုး”

ခေတ္တမျှ ကြောင်အန်းအန်း ဖြစ်နေပြီးနောက် ချံယုံက ကောက်ကျစ်စွာ တချက်ပြုံးပြီး ပြောသည်။

“ကျုပ်မှာ ဒီလောက် ကွက်ကျော်တွေးဆနိုင်တဲ့ စိတ်ဘူး ဉာဏ်မရှိပါဘူး”

မျောက်ညိုမာကြူးက ပြန်ဖြေသည်။

“ဒါဖြင့် ဘယ်သူက ကြိုတင်ပြောထားတာလဲ”

“စေတနာကောင်းရှိတဲ့ သိုင်းသမားတယောက်ပါ သူက ပြောဘယ် လူကောင်းစွန့်ဟာ အင်မတန်ကောက်ကျစ် ယုတ်မာပြီး မြေဆိုးလို ကြောက်စရာ ကောင်းတယ်တဲ့ အခုကျုပ်ကို ဆေးနဂါးညီနောင်သုံးယောက်ကိုသုတ်သင်ဖို့ တာဝန်ပေး ခိုင်းစေလိုက်တဲ့ခနုရာမှာ ကျုပ်ကိုနှုတ်ပိတ်ဖို့ တခြားလူ တယောက်

ကိုလဲ ထပ်လွှတ်ထားလိမ့်မယ်လို့ သူက ကြိုတင်ဟောကိန်းထုတ်တယ် သူ့ဟောကိန်းကို ကျုပ်က မယုံမပါဘူး သူပြောသလို မဖြစ်နိုင်ပါဘူးလို့ တောင် ငြင်းခွဲသေးတယ် အခုတော့သူပြောတာတွေ သွေးထွက်အောင် မှန်နေပြီ”

“အဲဒီလို ဟောကိန်းထုတ်တဲ့ လူဟာ ဘယ်သူလဲ သူ့အခု ဘယ်မှာလဲ”

ချံယုံက အလောတကြီးမေးသည်။

“အဲဒီလူကို ရှည်ရှည်ဝေးဝေး ရှာနေစရာမလိုပါဘူး အခုခင်ဗျားရဲ့နောက်မှာ ရောက်နေပါပြီ”

နောက်ကျောဘက်ဆီမှအေးစက်စက်ပြောလိုက်သောစကားသံကို ချံယုံကြားရသည်။ မိမိနောက်ကျောဘက်ဝယ် ရန်သူရောက်နေပြီဖြစ်ကြောင်း ချံယုံသိလိုက်သည်။

ချံယုံက တုံ့ဆိုင်းမနေ။ ချက်ချင်းပင် နောက်သို့လှည့်ကာ လက်ဝါးရိုက်ချက်များ ဆင့်ကဲ ဆင့်ကဲ ရိုက်ချသည်။

အားလုံး လက်ဝါးရိုက်ချက်(၅)ချက်။

ပြင်းထန်သော လက်ဝါးရိုက်ချက် (၅)ချက်ကို လျင်မြန်

သွက်လက်စွာ ဆင့်ကဲ ဆင့်ကဲ ရိုက်ထုတ်တိုက်ခိုက်လိုက်သည့်တိုင် နောက်ကျောဘက်တွင်ရှိနေသူကို တချက်မျှပင်မထိ။

ဤလက်ဝါးရိုက်ချက်(၅)ချက်မှာ ချံယုံ၏ ပညာကုန်သုံးကာ ရိုက်ချလိုက်သော လက်ဝါးရိုက်ချက်များဖြစ်သည်။ ဤ

ထက်ဝါးရိုက်ချက်များကို တဘက်လူက လွတ်အောင် တိမ်း
ရှောင်နိုင်သည်ဖြစ်ရာ ထိုသူ၏ သိုင်းပညာသည် မိမိထက် များစွာ
သားလွန် မြင့်မားကြောင်း ချုံယုံအကဲခတ်သိရှိလိုက်သည်။

ချုံယုံ၏ စိတ်ထဲဝယ် အကြီးအကျယ် ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်
ထွားသည်။ ချုံယုံမှာ သိုင်းပညာ အားကိုးဖြင့် အမျိုးမျိုး
သောင်းကျန်းရမ်းကားနေသော သိုင်းသမားဆိုးတယောက်ဖြစ်
သည်။

ဤလိုလူမျိုးသည် မိမိကိုမယှဉ်နိုင်သူများအပေါ် အမျိုးမျိုး
အနိုင်ကျင့်တတ်သလောက် မိမိထက် ပညာစွမ်း ထက်သောသူ
များကိုမူ အသေအလဲ ကြောက်တတ်သည်။

ချုံယုံသည် ဆက်လက်ခုခံခြင်းပင်မပြုတော့ပဲ တချိုးတည်း
သုတ်ခြေတင်ကာ ထွက်ပြေးလေတော့သည်။

သို့ရာတွင် ခြေတလှမ်းသာ ပြေးနိုင်သည်။

ခါးလယ်ရှိ ပျော့ခွေကျော နေရာဝယ် 'စစ်'ကနဲ ဖြစ်ကာ
တကိုယ်လုံး ထုံကျဉ်လျက် ခြေလှမ်းပင် ဆက်မလှမ်းနိုင်တော့ပဲ၊
ခွေရက်သား လဲကျသွားလေတော့သည်။

“ဟားဟားဟား—အိန်းလုံရဲ့ လက်ကနေပြီး လွတ်အောင်
ထွက်ပြေးလို့ရနိုင်မယ်ထင်နေသလား”

ကျေနပ်အားရစွာ ရယ်မောပြောဆိုသံကို ချုံယုံကြားထိုက်
ရသည်။

ချုံယုံကို အကြောပိတ်ဖမ်းဆီးလိုက်သူမှာ ဝတ်စုံပြာ အဘိုး
ကြီး အိန်းလုံပင်ဖြစ်သည်။ အိန်းလုံသည် မျောက်ညိုမာကြူး
နှင့် အချိတ်အဆက်လုပ်ကာ ခပ်လှမ်းလှမ်း အကွာမှနေ၍ ပုန်း
လျှိုးကွယ်လျှိုးနှင့်လိုက်လာပြီး မာကြူးနောက်မှနောက်ယောင်
ခံလိုက်လာသူ ချုံယုံကို အပိုင်ဖမ်းဆီးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

x x x

မည့် လုပ်ငန်းများအတွက် ချိန်ဟွာ၏ အကူအညီ ရယူရန် အိန်းလုံက စိတ်ကူးထားသည်။

အိန်းလုံအတွက် ကံကောင်းသည်ဟု ဆိုရမည်။ ခြင်္သေ့ဂေဟာတွင် လိန်ပင်းနှင့် အူကန်းတို့ရောက်ရှိနေကြသည်ကို အိန်းလုံတွေ့သည်။

“ဟေ့ လိန်ပင်း၊ ဟေ့ အူကန်း၊ လက်စသတ်တော့မင်းတို့က ဧကောက်နေကြတာကို အခုလို မင်းတို့နဲ့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် လာဆိုရတာ သိပ်ဝမ်းသာတာပဲကွာ”

ခြင်္သေ့ဂေဟာ၏ ညှော်ခန်းဆောင်ထဲဝယ် လိန်ပင်းနှင့်အူကန်းတို့ကို တွေ့ရသောအခါ အိန်းလုံက အားရ ဝမ်းသာ ပြောသည်။

“ကျွန်တော်တို့ မနေ့ညကမှ ရောက်လာကြတာဗျ၊ ဦးလေး အိန်းလုံနဲ့ပါလာကြတဲ့ လူတွေက ဘယ်သူတွေလဲ ဒီလောက် လူစုလူဝေး ကောင်းကောင်းနဲ့ ရောက်လာပုံ ထောက်တော့ အကြောင်းထူး ရှိမယ်ထင်တယ်”

လိန်ပင်းက ပြန်ပြောသည်။

“အကြောင်းထူးတာကတော့ မပြောနဲ့ ဝမ်းလိဖုံးသေဆုံး နဲ့ရတဲ့ကိစ္စမှာ ပါဝင်ခဲ့တဲ့လူကို သိခဲ့ရပြီ၊ ပြီးတော့ ချမ်းသာသဘောပျံ့ ခုစရိုက်လုပ်ငန်းတွေကို နောက်ကွယ်ကနေ့ကြီးကိုင် ချယ်လှယ်နေတဲ့လူကိုလဲ သိခဲ့ရပြီကွာ”

အခန်း (၁၀)

ခြင်္သေ့ဂေဟာသို့ အိန်းလုံတို့ ရောက်ရှိလာကြသည်။ အိန်းလုံနှင့်အတူ မျောက်ညိုမာကြူ၊ ဆေးနဂါး ညှော်ခင်း (၃) ယောက်တို့အပြင် အဖမ်းခံထားရသော ချုံယုံလည်းပါလာသည်။

အရေးကြီးသော သတင်းများ ရရှိခဲ့သည့်အတွက် အိန်းလုံသည် လိန်ပင်းကို လိုက်ရှာမနေတော့ပဲ လိန်ပင်း၏အဘွားဖြစ်သူ ချိန်ဟွာထံသို့ တိုက်ရိုက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

မိမိ သိရှိထားသည်များကို ခြင်္သေ့ဂေဟာ ခေါင်းဆောင် ချိန်ဟွာအားပြောပြပြီးနောက် ဆက်လက် လုပ်ဆောင် သွားရ

အိန်းလုံက ဤသို့အစချီကာ လိန်ပင်းတို့နှင့် မျောက်ညို
မာကြူး၊ ဆေးနဂါးညီနောင်(၃)ဦးတို့ကိုမိတ်ဆက်ပေးသည်။
ချီယုံကိုမူ ခြင်္သေ့ဂေဟာ၏ အချုပ်ခန်းထဲတွင် ထည့်သွင်း
ချုပ်နှောင်ထားစေလိုက်သည်။

ထို့နောက် အိန်းလုံက မိမိစုံစမ်းသိရှိခဲ့ရသည့် အကြောင်း
ခြင်းရာများကို အကုန်အစင်ပြောပြသည်။

ပထမဦးစွာ ဝမ်လီဖူးသေဆုံးခဲ့ရမှုမှာ မြင်းညိုဂေဟာရှင်
လှကောင်းစွန်၏ လက်ချက်ဖြစ်ကြောင်းကို မာကြူးနှင့် ဆေး
နဂါးညီနောင် (၃)ယောက်တို့အား သက်သေထူကာ ရှင်းပြ
သည်။

ထို့နောက် ချမ်းသာသင်္ဘော၏ အကြောင်းကို ဆက်ပြော
သည်။

“ချမ်းသာသင်္ဘောဟာ မူလကတော့ ဝမ်လီဖူးသေဆုံးခဲ့
မှုအတွက် စုံစမ်းထောက်လှမ်းဖို့ ယက္ခဂေဟာက စေလွှတ်ထား
တဲ့ အခြေစိုက်စခန်းတခုပဲ ဒါပေမယ့် လှကောင်းစွန်က ချမ်းသာ
သင်္ဘောကို ဦးစီးကွပ်ကဲရတဲ့ မာယာမင်းသမီးယုချိန်ပူးပေါင်း
ပြီး ချမ်းသာသင်္ဘောကို ဒုစရိုက်အသိုက်အမြှုပ်ဖြစ်အောင် လုပ်
ခဲ့တယ် ချမ်းသာသင်္ဘောပေါ်မှာရှိနေတဲ့ ဒုစရိုက်လုပ်ငန်းတွေ
ကို နောက်ကွယ်ကကြိုးကိုင်ချယ်လှယ်နေသူဟာ လှကောင်းစွန်ပဲ
လက်မရွံ့ သိုင်းသမားတွေနဲ့ ပတ်သက် လို့တော့ ဘာ
သတင်းမှ ထူးထူးခြားခြားမသိခဲ့ရဘူး ယက္ခဂေဟာ ဘယ်နေ
ရာမှ ရှိနေဘယ်ဆိုတာကိုတော့ သိရပါပြီ”

“ဦးလေးအိန်းလုံ စုံစမ်းသိရှိလာတဲ့ သတင်းတွေကတော့
ဘကယ်ကို အဖိုးတန်တဲ့ သတင်းကောင်း တွေပါပဲ ဒီလို
အထောက်အထား သက်သေခိုင်ခိုင်လုံလုံနဲ့ စုံစမ်း ဖော်ထုတ်
ပေးတဲ့အတွက် အများကြီး ကျေးဇူး တင်ပါတယ် ကဲ....
နေ့လယ်စာ စားသုံးဖို့ကြွကြွပါအုံး စားသောက်ပြီးမှ ရှေ့
ဆက် လုပ်ရမယ့် လုပ်ငန်းစဉ်တွေကို တိုင်ပင်ကြတာပေါ့”

အိန်းလုံအကြောင်းစုံ ရှင်းပြပြီးသောအခါ လိန်ပင်းက
ပြောသည်။

ထို့နောက် လိန်ပင်းက အိန်းလုံတို့လူစုကို စားသောက်
ဆောင်သွယ် ဦးဆောင်ဖိတ်ခေါ်လာခဲ့သည်။

စားသောက်ဆောင်ထဲဝယ် စားပွဲဝိုင်းကြီးတခုဖြင့် စား
သောက် ဖွယ်ရာများ အသင့်ခင်းကျင်းထားသည့် လိန်ပင်းက
အိမ်ရှင် နေရာ တွင်နေကာ ညှော်ဝတ်ပြုသည်။ နေ့လယ်စာ
စားသောက်နေကြဆဲဝယ်၊ ထွေရာလေးပါး၊ အလ္လာပသလ္လာပ
ဘကားများကိုသာ ပြောကြသည်။

နေ့လယ်စာ စားသောက်ပြီးသောအခါ လိန်ပင်းက အိန်းလုံ
တို့လူစုကို ခေတ္တတည်းခိုနေထိုင်ရမည့် အခန်းများသို့ လိုက်ပို့
နေရာချထားပေးသည်။

ထို့နောက် လိန်ပင်းက အိန်းလုံကို စာကြည့်ဆောင်သို့
ခေါ်လာခဲ့သည်။ ကျန်လူများကမူ မိမိတို့လိုနေရာချထားပေး
သားသော အခန်းများထဲဝယ် အနားယူ ကျန်နေခဲ့ကြသည်။

စာကြည့်ဆောင်ထဲဝယ် ချိန်ဟွာရှိနေသည်။

ချိန်ဟွာ၊ အိန်းလုံနှင့် လိန်ပင်းတို့ (၃)ယောက်သားသည် စာကြည့်ဆောင်ထဲ အတူကိုင်ကာ၊ ရှေ့ဆက်လုပ်ရမည့်လုပ်ငန်းများကို တိုင်ပင် ကြသည်။

“အခုလောလောဆယ်မှာ လက်မရွှေ့သိုင်းသမားတွေကိုမူလအတိုင်း လူကောင်းပြန်ဖြစ်အောင် ကုသပေးဖို့ကအရေးကြီးတယ် လက်မရွှေ့သိုင်းသမားတွေ ဖြစ်ပေါ်လာတာ ယက္ခဂေဟာရဲ့ လက်ချက်လား လူကောင်းစွန့်ရဲ့ လက်ချက်လားဆိုတာတော့ အခုထိတိတိကျကျ မသိရသေးဘူးယဲ့ချီကတော့လက်မရွှေ့သိုင်းသမားတွေကို မူလအတိုင်း ပြန်ဖြစ်အောင် ကုသနိုင်တဲ့ ကုသနည်းနဲ့ ဖြေဆေးတွေ ယက္ခဂေဟာမှာ ရှိတယ်လို့ အခိုင်အမာပြောတယ်၊ ကျွန်တေခွဲသဘော ပြောရယင်တော့ ယက္ခဂေဟာကို အယင်သွားပြီး ကုသနည်းနဲ့ ဖြေဆေးတွေ အယင်ယူသင့်တယ် ဝမ်လီဖူးသေဆုံးရတာဟာ ဖေဖေရဲ့ ပရောဂမပါကြောင်း သက်သေအခိုင်အလုံနဲ့ ပြနိုင်ပြီဆိုတော့ ယက္ခဂေဟာ မိသားစုက ကျွန်တော်တို့အပေါ် အယင်ကလို ခါးခါးသီးသီး ဆက်ဆံကြတော့မှာမဟုတ်ဘူး”

လိန်ပင်းကမိမိ၏သဘောထားကို ပြောပြသည်။

“ဟုတ်တယ် လိန်ပင်းပြောတာမှန်တယ် ယက္ခဂေဟာကို သွားပြီး အကြောင်းစုံ သေသေချာချာ ပြောပြရမယ် ဒီလိုဆိုယင် သူတို့က ကုသနည်းနဲ့ ဖြေဆေးတွေ ပေးမယ်အပြင် လူကောင်းစွန့်ရဲ့ မြင်းညိုဂေဟာကိုတိုက်ခိုက်ချေမှုန်းတဲ့နေရာမှာ

ထဲ တတပ်တအား ဝိုင်းဝန်းကူညီလာနိုင်တယ် လူကောင်းစွန့်ဟာ ကိုယ်တိုင် သိုင်းပညာအစွမ်းထက်မြက်တဲ့ အပြင်မြင်းညိုဂေဟာရဲ့ အသိုင်းအဝိုင်း အင်အားကလဲ တောင့်တင်းတယ် ဒီတော့ မြင်းညိုဂေဟာကို နှိမ်နင်းတိုက်ခိုက်တဲ့ နေရာမှာ ယက္ခဂေဟာရဲ့ အကူအညီကိုရယင် အကောင်းဆုံးပဲ”

အိန်းလုံက လိန်ပင်းဘက်မှ တောက်ခံ ပြောဆိုသည်။

“ဒီလိုလဲ အပိုင်မတွက်ကြနဲ့အုံး ယက္ခဂေဟာ မိသားစုက ညီပဲပြီး လျှို့လျှို့ ဝှက်ဝှက်နေတတ်တာသူတို့သဘောကလဲတမျိုးပဲ ငါတို့ရှင်းပြတာကို ကျေနပ်လက်ခံယင် ကောင်းပါရဲ့ သူတို့က မကျေနပ်ပဲ သူတို့ဘာသာ သီးသီးသန့်သန့် နေတာကို လာအနှောင့်အယှက်ပေးရမလားဆိုပြီး ရန်လုပ်နေယင် ခက်မယ်အဲဒါကိုလဲ ထည့်တွက်ဖို့ မမေ့နဲ့”

ချိန်ဟွာကပြောသည်။

သူတို့(၃)ယောက်သည် အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို ရှုထောင့်မှန်းစုံမှကြည့်ကာ အနည်းနည်းအဖုံဖုံ တိုင်ပင်ကြသည်။ ဆွေးနွေးကြသည်။

နောက်ဆုံးတွင်မူ ယက္ခဂေဟာသို့ ဦးစွာ သွားဆောက်ကာ ညီဖြစ်မှန်များကို သက်သေအခိုင်အမာနှင့် ရှင်းပြပြီးလက်မရွှေ့သိုင်းသမားများအတွက် ဖြေဆေးနှင့် ကုသနည်းကိုတောင်းရန် မြင်းညိုဂေဟာရှင် လူကောင်းစွန့်ကို တိုက်ခိုက် နှိမ်နင်း

ရေးကိစ္စကို ဒုတိယအစီအစဉ်အဖြစ် ဆက်လက် လုပ်ဆောင်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်ကြသည်။

ထို့နောက် ယက္ခဂေဟာသို့သွားရောက်ရန် အစီအစဉ်များ ပြုလုပ်ကြသည်။ အကယ်၍ အပြေအလည် ပြောဆို၍ မရပဲ တင်းတင်းမာမာဖြစ်ကာ တိုက်ခိုက်ကြရမည့် အခြေအနေမျိုး ပေါ်ပေါက်လာပါက အသင့်ရှိစေရန် အစစအရာရာ ကြိုတင် စီစဉ်ထားသည်။

ယက္ခဂေဟာသို့ သွားရောက်ရန် အတွက် အုပ်စု (၃) စု ဖွဲ့စည်းသည်။

ပထမအုပ်စုကို ချိန်ဟွာကိုယ်တိုင်ဦးစီးသည်။ ဤအုပ်စုတွင် ခြင်္သေ့ဂေဟာ၏ လက်ရွေးစင်သိုင်းသမား(၂၄)ဦးနှင့်ချိန်ဟွာ ၏ ရံရွေးတော်(၂)ဦးဖြစ်သော ရှောင်ကျက်နှင့် ရှောင်အယ်တို့ ပါဝင်သည်။ ဤအဖွဲ့နှင့်အတူ ချံယံနှင့် မျောက်ညို မာကြူး တို့လည်းလိုက်ပါကြရသည်။

ဒုတိယ အုပ်စုတွင် အိန်းလုံ၊ လိန်ပင်း၊ အူကန်း၊ တုကွမ်း၊ ဆေး နဂါးညီနောင် (၃)ယောက်နှင့် ခြင်္သေ့ဂေဟာမှ သိုင်းသမား (၆)ဦးပါဝင်သည်။ ဤအုပ်စုကို အိန်းလုံကခေါင်းဆောင်သည်။

တတိယအုပ်စုကို ခြင်္သေ့ ဂေဟာ၏ ထင်ရှားသော အမျိုး သမီးသိုင်းပညာရှင်ဖြစ်သူ စမ်းအဲ က ကွပ်ကဲသည်။ အဖွဲ့ဝင်များ မှာလည်း သိုင်းပညာ အစွမ်းထက်သော မိန်းမပျို (၁၂)ဦး ဖြစ်သည်။ ထိုမိန်းမပျိုများမှာ 'သီဟကညာများ' ဟု ကျော် ကြားနေသော သိုင်းပညာရှင်များဖြစ်ကြသည်။

စမ်းအဲ မှာ ချိန်ဟွာ၏တူမဖြစ်သည်။ ချိန်ဟွာ ကိုယ်တိုင် ကြပ်မတ်၍ သိုင်းပညာသင်ကြားလေ့ကျင့်ပေးထား၍ အဆင့် မြင့် သိုင်းပညာများထူးထူးချွန်ချွန်တတ်ကျွမ်းသည်။

စမ်းအဲ သည် အသက်(၃၀)ခန့်ရှိပြီး အရွယ်တင်ကာ နုပျို ချောမောသည်။ စမ်းအဲ မှာချစ်ရေးတွင် ကံခေခဲ့သည်။ စမ်းအဲ နှင့်လက်ထပ်ရန် စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းထားပြီးဖြစ်သောချစ်သူ ရည်းစားမှာ သိုင်းသမားဆိုး တစု၏ လက်ချက်ဖြင့် သေဆုံး သွားခဲ့ရသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ စမ်းအဲသည်ချစ်ရေးတွင် စိတ် မဝင်စားတော့ပဲ သိုင်းပညာကို ဖိလေ့ကျင့်ကာ အပျိုကြီး လုပ်နေခဲ့သည်။

စမ်းအဲ သည်စိတ်ကောင်းစေတနာကောင်းရှိသည်။ သို့သော် သိုင်းသမားဆိုးများကိုမူ တူးတူးခါးခါးမုန်းတီးသည်။ သာမန် အချိန်များတွင် ကြင်နာတတ်သော်လည်း သိုင်းပညာကို အလွဲ သုံးစားလုပ်ကာ မကောင်းမှုများကျူးလွန်နေသည့်သိုင်းသမား ဆိုးများနှင့်ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရသော အခါများတွင်မူ စမ်းအဲ သည် အကြင်နာကင်းမဲ့စွာ ရက်ရက်စက်စက် ချေမှုန်းတိုက်ခိုက် တတ်သည်။

ယက္ခဂေဟာသို့ ခရီးနှင့်ထုတွင် ချိန်ဟွာ ဦးဆောင်သော ပထမအုပ်စုက ခြင်္သေ့ ဂေဟာ၏အလံနှင့် အဆောင်အယောင် များ ခင်းကျင်းကာ ထင်ထင်ပေါ်ပေါ်သွားကြမည်ဖြစ်သည်။ အိန်းလုံခေါင်းဆောင်သော ဒုတိယအုပ်စုနှင့်စမ်းအဲ ကွပ်ကဲ သော တတိယအုပ်စုတို့ကမူ ရုပ်ဖျက်ကာ သွားကြရမည် ဖြစ် သည်။

ဒုတိယအုပ်စုက သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး အဖွဲ့တခု အသွင်မျိုး အယောင်ဆောင်ကာ ရွှေဆုံးမှသွား၍ လမ်းခရီး အခြေအနေကို ထောက်လှမ်းစုံစမ်းရန် တာဝန်ယူရသည်။

စမ်းအဲ၏ တတိယအုပ်စုက အပျော်ခရီးထွက်နေကြသော အထက်တန်းစားမိန်းမပျိုတဦးနှင့်ရုံရွှေတော်များအသွင်မျိုးဖြင့် လမ်းခရီးတလျှောက် သွားလာလှုပ်ရှားကာ အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်ပေးရမည် ဖြစ်သည်။ အရေးပေါ်လျှင် ဤအုပ်စုက ပထမအုပ်စုနှင့် ဒုတိယအုပ်စုတို့ကိုလိုအပ်သလို အထောက်အကူ ပေးရန် စီစဉ်ထားသည်။

လိုအပ်သည့် အစီအစဉ်များကို ပြုလုပ် ပြင်ဆင် ပြီးနောက် နောက်တနေ့နံနက်တွင် ခရီးစတင်ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

x x x

ယက္ခဂေဟာသို့ သွားမည့် ခရီးစကြသည်။

ပထမဦးစွာ အိန်းလုံခေါင်းဆောင်သော ဒုတိယအုပ်စုက စတင်ထွက်ခွာသည်။ ဤအုပ်စုသည် 'စင်ဒို' သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး အဖွဲ့ထံမှ အထိမ်းအမှတ်အလံနှင့် မြင်းလှည်းများကို ငှားရမ်းကာ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးလှည်းအုပ်စုတခုအသွင်ပီပီရီရီရုပ်ဖျက် အယောင်ဆောင်ထားသည်။

သူတို့အုပ်စုတွင် မြင်းလှည်း(၄)စီးပါရှိသည်။ ခြင်္သေ့ဂေဟာ၏ သိုင်းသမား (၆)ဦးက မြင်းလှည်း(၃)စီးတွင် တစီးလျှင်

(၂)ယောက်ကျ မြင်းလှည်းမောင်းသမားများအသွင် စီးနင်းကြသည်။

ကျန်မြင်းလှည်းပေါ်တွင်မူ တူကွမ်းနှင့်ဆေးနဂါးညီနှောင် (၃)ယောက်တို့က ခရီးကြိုလိုက်လာသောခရီးသည်များအသွင် စီးနင်းကြသည်။

အိန်းလုံ၊ လိန်ပင်းနှင့် အူကန်းတို့က မြင်းကိုယ်စီ စီးကာ အစောင့်သိုင်းသမားများအဖြစ် ခြံရံလိုက်ပါကြသည်။ သူတို့ စီးသောမြင်းများမှာ အဖိုးတန် မြင်းကောင်းများ ဖြစ်သော်လည်း ရုတ်တရက်ကြည့်လျှင် အညံ့စားမြင်းများဟု ထင်မှတ်ရအောင် ရုပ်ဖျက်ပြုပြင်ပေးထားသည်။

အိန်းလုံတို့၏အုပ်စု ထွက်သွားပြီး အချိန်အတန်ကြာသည့်အခါ စမ်းအဲ ခေါင်းဆောင်သော တတိယအုပ်စု ဆက်လက် ထွက်သွားသည်။

စမ်းအဲက အထက်တန်းစား မိန်းမပျိုတယောက် အသွင် အဖိုးတန်သော ပိုးသားဝတ်စုံအနီကို ဝတ်ဆင်ကာ တောက်ပသော ကကြိုးတန်ဆာများဆင်ထားသည့် မြင်းဖြူကြီးကို စီးသည်။

သီဟကညာ(၁၂)ဖော်က ပန်းနုရောင်ဝတ်စုံများ ဆင်တူဝတ်ကာ အုန်းခွန်ရောင်မြင်းကြီးများကို စီးကြသည်။

စမ်းအဲ ကိုယ်တိုင်မှာ ချောမောလှပသော အမျိုးသမီးတဦး ဖြစ်ပြီး သီဟကညာ(၁၂)ဖော်မှာလည်း အသက်(၂၀) ဝန်း

ကျင့်အရွယ် လှပပြေပြစ်သော မိန်းမပျိုလေးများ ဖြစ်ကြသည်။

ယခုလို ဝတ်ကောင်းစားလှများ ဝတ်ဆင်ကာ အဖိုးတန် မြင်းကောင်း မြင်းချောများကို စီးထားကြရာ အလွန်ထည်ဝါနေသည်။

စမ်းအဲ တို့အုပ်စုသည် မြင်းများကို အသော့နှင့်ကာ ဒုန်းဝိုင်းစီး၍ ထွက်သွားကြသည်။

စမ်းအဲ ၏ တတိယအုပ်စုထွက်သွားပြီးနောက် ချိန်ဟွာဦးစီးသော ပထမအုပ်စု ထွက်လာသည်။

သူတို့အုပ်စု၏ရွှေဆုံးဝယ် ခြင်္သေ့ ဂေဟာ၏ အထိမ်းအမှတ် အလံကိုင်ထားသော မြင်းစီးသမား(၃)ယောက်က ဦးဆောင်လာသည်။

ထို့နောက် ချိန်ဟွာက မြင်း(၂)ကောင်က မြင်းရထားကို စီး၍ လိုက်လာသည်။ မြင်းရထား၏ဝဲယာတွင် ချိန်ဟွာ၏ ရံရွှေတော် မိန်းကလေးများဖြစ်သည့် ရှောင်ကျက်နှင့် ရှောင်အယ်တို့က မြင်းကိုယ်စီစီးကာ ခြံရံလာကြသည်။

ရှောင်ကျက်နှင့်ရှောင်အယ်တို့သည် အသက်(၁၆)နှစ်မျှသာရှိကြသေးသည်။ ရုပ်ရည်လည်းချောမောသည်။ အသက် ငယ်ရွယ်သော်လည်း ချိန်ဟွာ၏သိုင်းပညာအမေ့ကို ဆက်ခံထားကြရသူများ ဖြစ်သည့်အတွက် သိုင်းပညာ အစွမ်းအစ မသေးလှပေ။

ချိန်ဟွာ၏ မြင်းရထားနောက်တွင် မြင်း(၂) ကောင်ဆွဲ မြင်းရထားတစ်စီး ပါလာသေးသည်။ ထိုရုတ်ယမြင်းရထားပေါ်ဝယ်ချီယံနှင့် မျောက်ညိုမာကြူးတို့ ပါလာသည်။

ကျန် ခြင်္သေ့ဂေဟာ၏ လက်ရွေးစင်သိုင်းသမား(၂၁)ဦးက မြင်းကိုယ်စီစီးကာ မြင်းရထား(၂)စီး၏နောက်မှ ဝိတန်းလျက် လိုက်ကာကြသည်။

သူတို့သွားသော လမ်းခရီးမှာ အဓိကခရီးဝေး လမ်းမကြီး ဖြစ်ရာ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးအဖွဲ့အမျိုးမျိုးတို့၏ လှည်းအုပ်စုများ ဥပတိုသွားလာနေကြသည်။ ထို့ကြောင့် အိန်းလုံထိအဖွဲ့ကို မည်သူကမျှ မယုံသင်္ကာမဖြစ်ကြ။ အေးအေး ဆေးဆေး အနှောင့်အယှက်မရှိပဲ သွားနိုင်ကြသည်။

စမ်းအဲ တို့အဖွဲ့မှာမူ မိန်းမချောများချည်းဖြစ်သောကြောင့် စိတ်ဝင်စားသူ အတော်များသည်။ သို့သော်စမ်းအဲ တို့ကိုမယုံသင်္ကာဖြစ်သည့် သဘောမျိုးမူမဟုတ်။ လှပချောမောသော ရုပ်ရည်အသွင်ကြောင့် စိတ်ဝင်စားကြခြင်းသာဖြစ်သည်။

စမ်းအဲ တို့အသွင်မှာ ထည်ဝါကာ ဟန်ပိတ်လည်း အပြည့်ရှိသောကြောင့် သူတို့ကိုတစေ့တစောင်း ငေးမောကြည့်ရှုကြသူများ မရှားသော်လည်းကိုယ်ထိလက်ရောက် နောက်ပြောင်၍ ပြဿနာရှာဝံ့သူကား တဦးတယောက်မျှမရှိပေ။

ခြင်္သေ့ ဂေဟာ၏ အထိမ်း အမှတ် အလံကို လှည့်ထူကာ ထင်ထင်ရှားရှား ရေးနှင်လာသော ချိန်ဟွာ၏ အုပ်စုကိုမူ လမ်းခရီးတွင် ဆုံတွေ့ရသောသိုင်းသမားများက နှုတ်ခွန်းဆက်

ကောားများ လာရောက်ပြောဆိုကြသည်။ မည်သည့်အရေးကိစ္စကြောင့် မည်သည့်နယ်ပယ်ဒေသသို့ခရီးထွက်လာခြင်း ဖြစ်သည်ကိုလည်း စုံစမ်းမေးမြန်းကြသည်။

ချိန်ဟွာက အရေးကြီးသော ကိစ္စတခုကြောင့် ထုတ်ဖော်မပြောလိုသော အရပ်ဒေသတခုသို့ ခရီးထွက်လာခြင်းဖြစ်သည်ဟုသာ ပြန်လည်အဖြေပေးခဲ့သည်။

အိန်းလုံတို့၏ အုပ်စုသည် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးအဖွဲ့ အသွင်အယောင်ဆောင်ထားသည်ဖြစ်ရာ ဖြည်းဖြည်း လေးလေးပင် ခရီးနှင့်ခဲ့သည်။

မြင်းကိုယ်စီ စီးထားသောစမ်းအဲတို့၏အုပ်စုကမူ သွက်သွက်မြန်မြန် ခရီးနှင့်နေကြရာညနေစောင်းလောက်တွင် အိန်းလုံတို့၏အဖွဲ့ကို ဖြတ်ကျော်တက်သွားခဲ့သည်။ အိန်းလုံတို့က စမ်းအဲတို့၏အုပ်စုကို မသိဟန်ဆောင်ကာ နေလိုက်ကြသည်။

ညနေ၊ နေဝင်ချိန် လောက်တွင် စမ်းအဲတို့ အုပ်စုသည် ထုံကျားမြို့သို့ ရောက်ရှိသွားကြသည်။ မြို့လယ်ရှိတည်းခိုရိပ်သာတခုဝယ် အခန်းများငှားကြသည်။

သီဟကညာ (၄) ဦးကို တည်းခိုရိပ်သာဝယ် ထားခဲ့ပြီး စမ်းအဲနှင့် သီဟကညာ (၈)ဦးတို့က ထုံကျားမြို့ ပတ်ဝန်းကျင်ကို လှည့်လည်ကာ အခြေအနေစုံစမ်း ကင်း ထောက် ကြည့်ကြသည်။

ထိုနေ့ည (၁၀)နာရီလောက်တွင်မူ ကင်းလှည့်ရာမှ စမ်းအဲတို့အဖွဲ့ တည်းခိုရိပ်သာသို့ ပြန်ရောက်ကြသည်။

စမ်းအဲတို့အဖွဲ့ တည်းခိုရိပ်သာသို့ ပြန်ရောက်လာပြီး ခဏအကြာတွင်အိန်းလုံတို့အုပ်စုထုံကျားမြို့သို့ ရောက်လာကြသည်။ အိန်းလုံတို့သည် စမ်းအဲတို့တည်းခိုနေထိုင်သော တည်းခိုရိပ်သာတွင်ပင်အခန်းငှားကာ၊ တညတာနေထိုင်ကြသည်။

တည်းခိုရိပ်သာ တခုထဲဝယ် အတူတည်းခိုနေထိုင်ကြသော်လည်း အိန်းလုံတို့က စမ်းအဲတို့နှင့် မသိသလို ဘာသိ ဘာသာနေကြသည်။

ထိုနေ့ည သန်းခေါင်လောက်တွင် ချိန်ဟွာတို့၏ အုပ်စုထုံကျားမြို့သို့ ရောက်လာ ကြသည်။ ချိန်ဟွာတို့ အုပ်စုသည် ထုံကျားမြို့ထဲဝယ် ခရီးရပ်မနားပဲ မြို့ကိုကျော်ဖြတ်၍ဆက်သွားကြသည်။

ထုံကျားမြို့နှင့် တမိုင်ခန့်ဝေးသော နေရာသို့ ရောက်သောအခါတွင်မူ၊ကွင်းပြင်ထဲဝယ် ယာယီတဲများထိုးကာ တညတာစခန်းချ နေထိုင်ကြသည်။

ဤသို့နေထိုင်ရန် မူလကပင် ချိန်ဟွာက ညှိနှိုင်းစီစဉ်ထားခဲ့သည်။ အကယ်၍ သူတို့ကို အကဲခတ်ကြည့်နေသူများ ရှိပါက မျက်စိလှည့်စားနိုင်ရန် အုပ်စုတစုနှင့်တစုတို့ အထောက်အကူပြုနိုင်ရန် ယခုလို တည်းခိုနေထိုင်ရန် စီစဉ်ခဲ့ခြင်းပင်။

ထိုနေ့ညအဖို့ မည်သည့်အနှောင့်အယှက်မျှ မတွေ့ရပေ။

x x x

အုပ်စု(၃)စုတို့ ခရီးထွက်လာခဲ့ကြ သည်မှာ တပတ်ခန့် ခြံပြန်သည်။

ထိုရက်သတ္တ တပတ်ခန့်သောအချိန်ကာလအတွင်းချိန်ဟာ စီစဉ်ထားသည့်အတိုင်း အုပ်စု(၃)စုတို့ စနစ်တကျ ခရီးနှင့်နိုင် ခဲ့ကြသည်။ မည်သည့်အတားအဆီးကိုမျှ မတွေ့ခဲ့ရပေ။

တပတ်ခန့်ကြာသောအခါမရုဏ်ချိုင့်ဝှမ်းဒေသနားသို့ရောက် ရှိလာခဲ့သည်။ ယက္ခဂေဟာမှာထိုမရုဏ်ချိုင့်ဝှမ်းအလွန်တွင် ရှိနေ ကြောင်း ယဲ ချိထံမှ သတင်းအရ သူတို့သိရှိထားကြသည်။

မရုဏ်ချိုင့်ဝှမ်းတွင် ယက္ခဂေဟာ၏ရှေ့ ပြေးကင်းစခန်းများ ရှိနိုင်သောကြောင့် သူတို့လူစုမှာ အထူးပင် သတိဝီရိယထား ကာ ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုများ ပြုလုပ်ကြသည်။

စမ်းအံ့ဦးဆောင်သော တတိယအုပ်စုက မရုဏ် ချိုင့်ဝှမ်းကို အထက်စီးမှ မိုးနေသော တောင်တန်းထက်ရှိ အချက်အချာ ကျသော နေရာများတွင် ဦးစွာပထမ ကင်းပုန်းဝပ်ကာစောင့် ကြပ်ထားလိုက်သည်။

ထို့နောက် အိန်းလုံတို့၏သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး အဖွဲ့အသွင် ရုပ်ဖျက်အယောင်ဆောင်ထားသော အုပ်စုက မရုဏ်ချိုင့်ဝှမ်းထဲ သို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့ကြသည်။

ချိန်ဟာတို့၏ အုပ်စုကမူ နောက်မှ ခပ်ဖြေးဖြေး လိုက်လာ ကြသည်။

မရုဏ်ချိုင့်ဝှမ်းမှာ လူနေကြပါးသော နေရာဒေသတစ်ခုဖြစ် သည်။ စုံစမ်းသိရှိရသလောက်ဆိုလျှင် မရုဏ်ချိုင့်ဝှမ်းတွင်ရွာငယ် လေး (၃)ရွာခန့်နှင့် ခရီးထောက်စခန်းတခုသာရှိသည်။

ထိုခရီးထောက်စခန်းမှာ မရုဏ်ချိုင့်ဝှမ်းကို ဖြတ်ကျော်သွား ကြသည့် ခရီးဝေးသွား ခရီးသည်များ ခေတ္တခဏ စခန်းချနား နေရာဖြစ်ပြီး ‘ကျားပျံခရီးထောက်စခန်း’ ဟုအမည်တွင်သည်။

အိန်းလုံတို့အဖွဲ့သည် ခရီးဝေးလမ်းမကြီးအဘိုင်း တအိအိ ခရီးနှင့်ယင်း မရုဏ်ချိုင့်ဝှမ်းဒေသသို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့ကြသည်။

လမ်းမကြီးပေါ်ဝယ် လူအသွားအလာ အလွန်နည်းပါး နေ သည်ကို အိန်းလုံတို့ သတိပြုမိသည်။

မရုဏ်ချိုင့်ဝှမ်းဒေသသို့ ဝင်ရောက်မိပြီးနောက်လမ်းခရီးတွင် တခြားမည်သည့် ခရီးသွားကိုမျှမတွေ့ကြရ။ အိန်းလုံတို့၏ အဖွဲ့ တခုသာလျှင် ရှိနေသည်။

မရုဏ်ချိုင့်ဝှမ်း ဒေသထဲသို့ ရောက်ရှိပြီး (၅)မိုင်ခန့် ခရီးနှင့် လာပြီးချိန်ဝယ် ရှေ့တည့်တည့်မှ မြင်းစီးသမား (၇) ယောက် မြင်းများကိုဒုန်းစိုင်းလျက် လာနေသည်ကို အိန်းလုံတို့ တွေ့ကြ ရသည်။

“ဒီလူတွေက ဘယ်ကလူတွေလဲ တောပုန်းဒမြတွေလား ငါတို့ကို တကယ့်သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးအဖွဲ့ထင်ပြီး တိုက်ခိုက် လုယက်ကြမလို့နဲ့တူတယ် ကဲ အူကန်းယုတ္တိရှိအောင် နည်းနည်း လုပ်ပြလိုက်စမ်းပါအုံး”

အိန်းလုံက အူကန်းကို လှမ်းပြောလိုက်သည်။

“ဟုတ်ကဲ့ ဦးလေး”

အူကန်းက ခေါင်းညိတ်ပြပြီး မြင်းကိုအသာခြေထိုးကာရွေသို့ အသော့နှင့်ထွက်သွားသည်။

“စင်ရီပို့ဆောင်ရေးအဖွဲ့ ဧကန်လာတယ် စင်ရီပို့ဆောင်ရေး အဖွဲ့ဧကန်လာတယ် စင်ရီပို့ဆောင်ရေးအဖွဲ့ ဧကန်လာတယ်”

သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး အဖွဲ့များ၏ လုပ်မြဲထူးတမ်းစဉ်လာ အတိုင်း၊ အူကန်းက အော်ဟစ်ကြွေးကျော် လိုက်သည်။

စင်ရီသယ်ယူပို့ဆောင်ရေးအဖွဲ့၏အမည်ကို(၃)ကြိမ်တိုင်တိုင် အော်ဟစ်ကြွေးကျော်ပြီးနောက် အူကန်းက မြင်းဇက်ကိုတုံ့ ရပ် လိုက်သည်။

ထိုအချိန်တွင် မျက်နှာချင်းဆိုင်မှလာနေသောမြင်းစီးသမား များမှာအူကန်းနှင့် ပေ(၂၀)ခန့်အကွာဝယ် ရပ်လိုက်ကြသည်။ ထို့နောက်မြင်း(၇)ကောင် စီတန်းကာ လမ်းကိုပိတ်ဆို့ ထား လိုက်ကြသည်။

အိန်းလုံက လိန်ပင်းကို ခေါင်းတချက်ဆတ်ပြကာ မြင်းကို ခုန်းစိုင်းစီး၍ထွက်သွားသည်။လိန်ပင်းလည်းအိန်းလုံ၏နောက်မှ မြင်းကိုအပြင်းနှင့်ကာ လိုက်ပါသွားသည်။

အိန်းလုံနှင့် လိန်ပင်းတို့သည် ရှေ့တွင်ရှိနေသော အူကန်းကို ဖြတ်ကျော်၍ သွားကြသည်။ ဤတွင်အူကန်းလည်း မြင်းကို ခြေတို့ကာ လိန်ပင်း၏နောက်မှ ကပ်၍ လိုက်လာခဲ့ပြန်သည်။

“ဘေးဖယ်ပေးကြပါခင်ဗျာ လမ်းကိုပိတ်ဆို့ မထားပါနဲ့”

မြင်းကိုအသောနှင်ယင်း အိန်းလုံကအော်ဟစ်ပြောဆို လာ သည်။ မြင်း(၇)စီးက ဘေးဖယ်မပေး။ လမ်းပိတ်ဆို့ကာ ချပ်မြဲရပ်နေကြသည်။

“ဟေ့လူတွေ ဒီမှာ လမ်းပိတ်ထားဆီးထားတာကို မမြင် ဘူးလား ဘာလဲ ခင်ဗျားတို့က အတင်းထိုးဖောက်ထွက်လို့ ရမယ် ထင်နေကြသလား”

လမ်းတွင်ပိတ်ဆို့ ရပ်ထားသော မြင်းစီးသမား(၇)ယောက် မှ ခေါင်းဆောင် ဖြစ်ဟန်တူသော အသား မည်းမည်းနှင့် အဘိုးကြီး တယောက်ကပြောသည်။

အိန်းလုံက မြင်းကို အသာ ဇက်သတ်ကာ ရပ်လိုက်သည်။ လိန်ပင်းနှင့် အူကန်းတို့ကလည်း မိမိတို့စီးလာသောမြင်းများ ကို ဇက်တုံ့ ဆွဲကာ ရပ်လိုက်ကြသည်။ အိန်းလုံတို့၏မြင်း(၃) စီးတို့နှင့် လမ်းတွင် ပိတ်ဆို့ ရပ်ထားသော မြင်းစီးသမား (၇)ယောက်တို့မှာ လက်တကမ်း အကွာတွင် ရှိနေကြပြီဖြစ် သည်။

“ခင်ဗျားတို့က ကျုပ်တို့ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး အုပ်စုကို ဒါမြဲတိုက်ကြမလို့လား”

အိန်းလုံက မေးသည်။

“ဟိတ်...တွေ့ကရာ လျှောက်ပြောမနေနဲ့ ကျုပ်တို့ ဒါမြဲ တွေ့ မဟုတ်ဘူး ဒီနေရာမှာမကြာခင် တိုက်ပွဲ အကြီးအကျယ် ဖြစ်လိမ့်မယ် မဆိုင်တဲ့လူတွေ ဝင်မပါစေချင်လို့ လမ်းပိတ် ထားတာ ခင်ဗျားတို့တတွေလဲ ကြားထဲကအချောင် ဗုက္ခ မရောက်စေချင်ယင် နောက်ကြောင်း ပြန်လှည့်သွားကြ”

အဘိုးကြီး၏ လက်ျာဘက်ရှိ ပိန်ပိန်ပါးပါးနှင့်လူက ပြော သည်။

အိန်းလုံတို့(၃)ယောက်၏ ရင်ထဲဝယ် 'ဒိတ်' ကနဲ ဖြစ်ကုန်ကြသည်။

ဤလူစုက အဘယ်ကြောင့်လမ်းကိုပိတ်ဆို့ တားဆီးနေကြရသနည်း။ ဤနေရာ ဤဒေသတွင် ယခုလိုပိတ်ပင် တားဆီးမှု မျိုး ယခင်ကမပေါ်ခဲ့ဘူးပေ။ ဤလူစုသည် ယက္ခအိမ်တော်၏ ရှေ့ပြေး ကင်းတပ်ဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ ဖြစ်နိုင်သည်ဟုလည်း သူတို့တွေးမိကြသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ - ဒီလို လမ်းပိတ်ထားမှန်းမသိလို့ ဝင်လာမိကြတာပါ။ မြန်လှည့်ဆို မြန်လှည့်သွားပါမယ် ဆရာကြီးတို့က တယ်အဖွဲ့အစည်း ကလဲဆိုတာ သိပါရစေ”

အိန်းလုံက ပြောသည်။

“တယ်စကား ရှည်ကြတာကိုး သွားဆို မြန်မြန်သွားစမ်း စိတ်သိပ်မရှည်ချင်တော့ဘူး”

အသားမည်းမည်း အဘိုးကြီးက ဤသို့ပြောကာ ခြိမ်းခြောက်သည့်အသွင်ဖြင့် ဓားကိုထုတ်ပြီး တချက်ဝင်လိုက်သည်။

ဤသို့ဓားကို ဝင်လိုက်ချိန်တွင် အဘိုးကြီး၏အင်္ကျီရင်ဘတ်ဟောင်းသည်။ အဘိုးကြီး၏ရင်ဘတ်ပေါ်ဝယ် ဓားထမ်းထားသော ဘီလူးတကောင်ပုံ ဆေးမှင်ထိုးထားသည်ကို မျက်စိရှင်လှသော အိန်းလုံ မြင်လိုက်ရသည်။

ဤဆေးမှင်မှာ ယက္ခဂေဟာ၏ လက်ရင်းအဖွဲ့ဝင် သိုင်းသမားကြီးများသာ ရေးထိုးခွင့်မရှိကြောင်း အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်နေသည့် အိန်းလုံရိပ်မိလိုက်သည်။

“ဟာ...ဆရာကြီးက ယက္ခဂေဟာကကိုး”

အိန်းလုံက ကြောက်လန့်ဟန်ဖြင့် ရေခွတ်လိုက်သည်။ အမှန်စစ်စစ်မူ မိမိတို့ရင်ဆိုင်နေရသူများမှာ ယက္ခဂေဟာမှ သိုင်းသမားများဖြစ်ကြောင်း လိန်ပင်းနှင့်အူကန်းတို့ သိရှိရန်အတွက် အသိပေး ပြောကြားလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

အိန်းလုံဤသို့အော်လိုက်သည်နှင့် အသားမည်းမည်း အဘိုးကြီး၏မျက်နှာ 'ကွက်' ကနဲ ပျက်သွားသည်။

“ငါတို့ဘယ်သူဆိုတာ ဒီလူတွေသိကုန်ပြီ အားလုံးကို နှုတ်ပိတ်ပစ်”

အသားမည်းမည်း အဘိုးကြီးက အော်ဟစ် ပြောဆိုပြီး ညာလက်ရှိ ဓားကိုဝင်ကာ အိန်းလုံကိုခုတ်ပိုင်းချသည်။ ကျန်မြှင်းစီးသမား(၆)ယောက်ကလည်း အိန်းလုံတို့ကိုတိုက်ခိုက်ရန် ဝိုင်းရံလာကြသည်။

အိန်းလုံက ကိုယ်ခန္ဓာကို အသာယိမ်းကာ အဘိုးကြီး၏ ဓားချက်ကို ရှောင်သည်။ အဘိုးကြီး၏ဓားချက်သည် လမ်းကြောင်း ပြောင်းကာ အိန်းလုံတိမ်းရှောင်ရာနောက်သို့ လိုက်လာသည်။

ဤသို့ဓားချက်လမ်းကြောင်းကို ချက်ချင်း အပြောင်းအလဲ လုပ်ရန်မှာ တော်ရုံတန်ရုံ သိုင်းပညာအဆင့်နှင့်မရနိုင်ပေ။

မိမိရင်ဆိုင်နေရသော အသားမည်းမည်း အဘိုးကြီး၏ သိုင်းပညာ အစွမ်းအစမသေးကြောင်း အိန်းလုံနားလည်လိုက်သည်။

အိန်းလုံသည်မပေါ့ဆဝံ့ပဲ သူ၏ ထိပ်တန်း သိုင်းပညာရပ် ဖြစ်သော 'မြေရိပ်လက်ဝါး' သိုင်းကိုထုတ်သုံးကာ အဘိုးကြီး ၏ ညာဘက်ပခုံးကို လက်ဝါးဖြင့် လှမ်းရိုက်သည်။

အလွန်စွန့်စားရသော တုံ့ပြန်တိုက်ကွက်ပင်။

အသားမည်းမည်း အဘိုးကြီး၏ လမ်းကြောင်း ပြောင်းကာ ထပ်ဆင့်ခတ်ပိုင်းလာသော ဓားချတ်ကို ဘိမ်းရှောင်ခြင်း မပြုပဲ လက်ဝါးဖြင့် လှမ်းရိုက်လိုက်သည်ဖြစ်ရာ၊ အကယ်၍ လက်ဝါးရိုက်ချက် ရည်မှန်းရာသို့ အချိန်မီမထိမိပါက အိန်းလုံ မှာ ဓားချက်ထိမိကာ ခေါင်းနှင့်ကိုယ် အိုးစား ကဲ့သွားမည် ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် အိန်းလုံ၏ 'မြေရိပ်လက်ဝါး' ရိုက်ချက်မှာ အလွန် စိတ်ချရသည်။ မြေပေါက်သည့်နှယ်လျှင်မြန်စွာတချက်ကောင်း 'ဆတ်'ကန်ရိုက်ထုတ်ရသည့် လက်ဝါးရိုက်ချက်ဖြစ်သည်။

အဘိုးကြီး၏ ဓားချက်ရောက်မလာမီမှာပင် အိန်းလုံ၏ လက်ဝါးချက်က လက်ဦးသွားသည်။

“ဖိုး...”

အသားမည်းမည်းအဘိုးကြီးမှာ ညာဘက်ပခုံးတွင်ပြင်းထန်သော လက်ဝါးချက် အထိခံလိုက်ရသည့်အတွက် ကိုယ်ခန္ဓာ ယိမ်းယိုင် သွားသည်။ ညာဘက်တွင် ဆုပ်ကိုင် ထားသော ဓားရှည်လည်း လက်လွတ်သွားသည်။

ဤတွင် အိန်းလုံက အသားမည်းမည်းအဘိုးကြီး၏ပျော့ခွေ ကြောကို ဖိထောက်ကာ အကြောပိတ်ပစ်လိုက်သည်။ အကြော

ပိတ်ခံလိုက်ရသည့် အဘိုးကြီးမှာ မြင်းပေါ်မှ အောက်သို့ခွေ လျက်သားကျသွားသည်။

ထိုအချိန်တွင် လိန်ပင်းက မြင်းစီးသမား (၃)ယောက်ကို လက်ဝါးရိုက် အကြောပိတ်သိုင်းပညာဖြင့် တိုက်ခိုက်အကြော ပိတ်လိုပုပြိုးဖြစ်သည်။

အူကန်းမှာမူ မြင်းစီးသမား (၂)ယောက်၏ ညှပ်ပူးညှပ်ပိတ် တိုက်ခိုက်ခြင်းကိုခံနေရသည်။

အူကန်းက လိန်ပင်း သင်ပေးထားသော လက်ဝါးရိုက် အကြောပိတ်ပညာကိုသုံးကာ တိုက်ခိုက်သည်။ အူကန်းသည် ဤသိုင်းပညာကို ကောင်းစွာပိုင်နိုင်အောင် မလေ့ကျင့်ရသေး သောကြောင့်မြင်းစီးသမား (၂)ယောက်ကိုအပိုင်အနိုင်အကြော ပိတ်တိုက်ခိုက်ခြင်း မပြုနိုင်ပေ။ သို့သော် မြင်းစီးသမား (၂)ယောက်၏ တိုက်ခိုက်မှုကိုမူ ပိတ်ဆို့ ခုခံထားနိုင်သည်။

ကျန် မြင်းစီးသမား (၂)ယောက်ကလိန်ပင်းထံသို့တယောက် အိန်းလုံထံသို့တယောက် မြင်းများကို စိုင်းနှင့် ဝင်ရောက်ကာ အတင်းတိုက်ခိုက်ကြသည်။

အိန်းလုံနှင့် လိန်ပင်းတို့ကထိုမြင်းစီးသမား (၂)ယောက်ကို အလွယ်တကူပင် တိုက်ခိုက်အနိုင်ယူပြီး အကြောပိတ် ပစ်လိုက် ကြသည်။

ထို့နောက်အူကန်းကို စိုင်းရဲတိုက်ခိုက် နေသော မြင်းစီး သမား (၂)ယောက်ကို ဆက်လက် အကြောပိတ် ပစ်လိုက် ကြသည်။

အချိန်အနည်းငယ် မျှသာ ကြာသော တိုက်ပွဲ ငယ်လေး
ပြီးသွားသည်။

ယက္ခဂေဟာ၏ သိုင်းသမား(၇)ယောက်စလုံးအကြောပိတ်
ခံရကာ မြေကြီးပေါ်ဝယ် လဲကျနေကြသည်။

“ကျုပ်တို့ဟာ အရေးကြီးတဲ့ ပစ္စည်းတွေကို ပို့ဆောင်ပေးဖို့
တာဝန်ယူထားကြတဲ့ လူတွေပါ ခင်ဗျားတို့ ယက္ခ ဂေဟာကို
ဘယ်လိုမှ အန္တရာယ်ပေးဖို့ မရည်ရွယ်ဘူး ဒီတော့ ကျုပ်တို့ခမ်း
တာကို ကောင်းကောင်းဖြေပါ”

ယက္ခဂေဟာ၏သိုင်းသမားများထံမှ ရနိုင်သမျှ သတင်းများ
စစ်ခမ်းလိုသောကြောင့် အိန်းလုံက ဤသို့စကားခင်းကာအယုံ
သွင်းလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့နောက် ဆက်လက်၍ မေးခွန်း
ထုတ်သည်။

“ခင်ဗျားတို့က ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ မရုဏ်ချိုင့်ဝှမ်းကိုဖြတ်တဲ့
လမ်းမကြီးကို ပိတ်ဆို့ထားရတာလဲ ဒီလမ်းမကြီးဟာကျုပ်တို့လို
သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးအဖွဲ့တွေ အမြဲတန်း သွားလာနေရတဲ့လမ်း
ဆိုတာ မသိကြဘူးလား”

“ခြင်္သေ့ ဂေဟာက သိုင်းသမားတွေ ဒီနယ်ဘက်ကို ရောက်
နေကြတယ်၊ ခြင်္သေ့ဂေဟာနဲ့ ကျုပ်တို့ ယက္ခဂေဟာ ကြားမှာ
မကြေလည်တဲ့ပြဿနာလေးတွေရှိနေတယ် သူတို့ ရောက်လာတာ
ဟာ ကျုပ်တို့ယက္ခဂေဟာကို တိုက်ခိုက်ဖို့ ဖြစ်ချင် ဖြစ်နိုင်တယ်
ဒါကြောင့် ဒီနယ်ထဲကို ဘယ်သူမှမဝင်ရအောင်လို့ဖြတ်တောက်

ပိတ်ဆို့ ထားတာပါပို့ ဆောင်ရေးအဖွဲ့တွေကို အနှောင့်အယှက်
ပေးချင်လို့ မဟုတ်ဘူး”

အသားမည်းမည်းအဘိုးကြီးက အိန်းလုံတို့ကို သယ်ယူပို့
ဆောင်ရေးအဖွဲ့မှ ထိပ်သီးသိုင်းသမားများဖြစ်မည်ဟု ထင်မှတ်
သောကြောင့် ဟုတ်တိုင်း မှန်ရာကို ထုတ်ဖော် ပြော ကြား
လိုက်သည်။

အိန်းလုံတို့လူစုကယက္ခဂေဟာမှ သိုင်းသမားများကိုဖမ်းဆီး
ကာ လမ်းဘေးရှိ ချုံပုတ်များကြားသို့ပို့ထားလိုက်ကြသည်။

ထို့နောက်နောက်ဘက်တွင်ရှိနေသောချိန်ဟွာတို့ အုပ်စုထံသို့
အကျိုးအကြောင်းသတင်းပို့ရန် ဆက်သွားတယောက်စေလွှတ်
လိုက်သည်။ သူတို့လူစုကမူ လမ်းဘေး ချုံပုတ်များကြားဝယ်
မျက်ကွယ်ယူကာ ကိုယ်ရောင်ဖျောက် နေလိုက်ကြသည်။

အချိန်အတော်ကြာသောအခါ ချိန်ဟွာတို့အုပ်စု ရောက်ရှိ
လာသည်။ အိန်းလုံတို့ အုပ်စုက ပုန်းကွယ်နေရာမှ ထွက်လာ
ကာ ခရီးဦးကြိုဆိုကြသည်။

“ဒီအတိုင်းဆိုယင် မရုဏ်ချိုင့်ဝှမ်း အနီးဝန်းကျင်မှာ ယက္ခ
ဂေဟာရဲ့ ရှေ့ပြေး ကင်းသမားတွေ လှုပ်ရှား နေကြမှာပဲ
စမ်းအဲ့တို့လူစု အခြေအနေ ဘယ်လိုရှိသလဲ မပြောတတ်ဘူး
အဆင်မှ ပြေပါ့မလား”

ချိန်ဟွာက စမ်းအဲ့တို့အုပ်စုအတွက်စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့်ပြောသည်။

“ဒီလိုဆိုယင် ကျွန်တော်နဲ့ဦးလေးအိန်းလုံ မမစမ်းအဲ့တို့ဆီကို
လိုက်သွားမယ်လေ”

လိန်ပင်းက ပြောသည်။

“ဧကလောက် စောင့်ကြည့်လိုက်ပါအုံး ညနေစောင်းလို့ မှ သူတို့ဆီက အဆက်အသွယ် ရောက်မလာယင်တော့ လိုက်သွား ကြပေါ့”

ချိန်ဟွာက ပြန်ပြောသည်။

ဤသို့ဖြင့် အုပ်စု(၂)စု ပူးပေါင်းကာ ထိုနေရာဝယ် ခေတ္တ စခန်းချလိုက်ကြသည်။ ညနေစောင်း မတိုင်မီမှာပင် စမ်းအံ့ ထံမှ စေလွှတ်လိုက်သော စာပို့ခိုရောက်ရှိလာသည်။

စာပို့ခို၏ ခြေထောက်တွင် ချိတ်ထားသော စာကိုဖတ်၍ ကြည့်ကြရာ စမ်းအံ့တို့အုပ်စုက မရဏချိုင့်ဝှမ်းကို အုပ်စိုးထား သော တောင်တန်းပေါ်မှ အချက်အချာကျသည့် နေရာဖြစ် သော ကျောက်မည်းတောင်တွင် ကင်း ပုန်း ချ ထား ပြီး ဖြစ် ကြောင်း သိရသည်။

စမ်းအံ့တို့အတွက် စိတ်အေးရပြီမို့ ချိန်ဟွာက အိန်းလုံ တို့၏အုပ်စုကို ဆက်လက်သွားရန် ခွင့်ပြုသည်။

အိန်းလုံတို့လူစုလည်း ခရီးဆက်၍ ထွက်လာ ခဲ့ကြသည်။ ချိန်ဟွာတို့လူစုမှာ ထိုနေရာတွင် ချိန်နေရစ်ခဲ့ကြသည်။ ပမ်းမိ ထားသော ယက္ခဂေဟာ၏သိုင်းသမား(၇)ဦးကိုလည်း ချိန်ဟွာ တို့၏ လက်တွင် အပ်ထားခဲ့ကြသည်။

x x x

အခန်း (၁၁)

အိန်းလုံတို့လူစု မရဏချိုင့်ဝှမ်းထဲသို့ ခရီးဆက် လာခဲ့ကြ သည်။

ညနေ နေဝင်လုဆဲဆဲ အချိန်လောက်တွင် ကျားပျံခရီး ထောက်စခန်းသို့ ရောက်ရှိလာကြသည်။

ထိုနေရာဝယ် စားသောက်ဆိုင်တဆိုင်နှင့် တည်းခိုဇရပ်များ ရှိသည်။ စားသောက်ဆိုင်၏ အမည်မှာ ကျားပျံ စားသောက် ဆိုင် ဖြစ်သည်။

ဤစားသောက်ဆိုင်မှာ ယက္ခဂေဟာ၏ လျှို့ဝှက်စခန်းတခု ဖြစ်နိုင်ကြောင်း အိန်းလုံတို့ ကြိုတင်တွက်ဆမိသည်။ ထို့ကြောင့်

ကျားပျံစားသောက်ဆိုင်မှ လူများကို လက်ဦးအောင် ဖမ်းဆီးကြရန် ကြိုတင်ပြင်ဆင်လာခဲ့ကြသည်။ တာဝန်များလည်း ခွဲဝေသတ်မှတ်ပေးထားခဲ့ကြသည်။

အစစအရာရာ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားကြသောအိန်းလုံတို့အုပ်စုသည် ကျားပျံစားသောက်ဆိုင်ရှေ့ဝယ် မြင်းများနှင့် မြင်းလှည်းများကို ခပ်တည်တည်ပင် ရပ်လိုက်ကြသည်။

ကျားပျံစားသောက်ဆိုင်ထဲဝယ် ဆိုင်တာဝန်ခံနှင့် ဆိုင်အမှုထမ်းများသာ ရှိနေကြသည်ကို သူတို့သတိပြုလိုက်သည်။

စားသောက်နေကြသူ တဦးတယောက်မျှ မရှိ။ ထိုနည်းတူတည်းခိုရပ်များတွင်လည်း တည်းခိုနေထိုင်သူ တစုံတယောက်မျှမရှိပေ။

မရကချိုင့်ဝှမ်းကို ဖြတ်ကျော် သွားသည့် လမ်းမကြီးကို ယက္ခဂေဟာမှ သိုင်းသမားများက ဖြတ်တောက်ပိတ်ဆို့ ထား၍ ယခုလို အခြေအနေမျိုးရှိနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း အိန်းလုံတို့ နားလည် လိုက်ကြသည်။

အိန်းလုံတို့ တွေးထင်ထားသလိုပင် ကျားပျံစားသောက်ဆိုင်မှာ ယက္ခဂေဟာ၏ လျှို့ဝှက် အခြေစိုက်စခန်း တခု ဖြစ်သည်။

ဤနေရာသို့ လာရာ လမ်းများကို ပိတ်ဆို့ ဖြတ်တောက်ထားပါလျက် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးအဖွဲ့တခု ဆိုင်ရှေ့သို့ရောက်လာသည့်အတွက် ဆိုင်တာဝန်ခံဖြစ်သူ ယီသန်းရှန်အတော်ပင် အံ့ဩသွားသည်။

ပိတ်ဆို့တားဆီးရန် တာဝန်ကျသူများ တစုံတရာပြဿနာ ကြုံကြရပြီဖြစ်ကြောင်းလည်း တွေးမိလိုက်သည်။

သို့သော် ယီသန်းရှန်သည် မိမိ၏သိုင်းပညာကို အထင်ကြီးသူမို့ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ခြင်း မဖြစ်မိ။ ဤ သယ်ပို့ အဖွဲ့သားများက ပြဿနာရှာလာလျှင် မိမိအနေဖြင့် အလွယ်တကူ နှိမ်နင်း နိုင်မည်ဟု ယီသန်းရှန်က ထင်နေသည်။

သို့သော် လိုရမယ်ရသဘောဖြင့် ဆိုင်အမှုထမ်းများကို သတိရှိရှိအနေခိုင်းပြီး အကယ်၍ အရေး တစုံတရာ ကြုံခဲ့ရသော် ယက္ခဂေဟာသို့ အလျင်အမြန် အကြောင်းကြားနိုင်ရေးအတွက် စာပို့ခိုများကိုလည်း အသင့်ပြင်ဆင်ထားခိုင်းသည်။

ထို့နောက် စားသောက်ဆိုင် ပိုင်ရှင်တယောက်၏ လေသံဟန်ပန်အပြည့်ဖြင့် ဆိုင်ပြင်သို့ထွက်ကာ ခရီးဦး ကြိုဆို စကားပြောသည်။

“ကြွကြပေါင်ဗျာ ကြွကြပေါ ကျွန်တော်က ကျားပျံစားသောက်ဆိုင်ရှိ တာဝန်ခံ ထုံအူပါ မိတ်ဆွေများ အကြိုက်စားသောက်ဖွယ်ရာမျိုးစုံ ရနိုင်ပါတယ်”

ထုံအူဆိုသည်မှာ ယီသန်းရှန်၏ ပြောင်းလဲ ခံယူထားသော အမည်ဖြစ်သည်။ ယီသန်းရှန်သည် သူ့အကြောင်းနှင့် သူမို့အမည်ရင်းကို လျှို့ဝှက်ထားရသည်။

ဆိုင်တာဝန်ခံ ‘ထုံအူ’ဆိုသူကို တွေ့ရသောအခါ အိန်းလုံ၏ စိတ်ထဲဝယ် ထင်ကနဲဖြစ်သွားမိမည်။ ဤလူ၏ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ကို သိဖူးမြင်ဖူးသလိုလို ထင်မိသည်။

ထို့ကြောင့် အိန်းလုံက ဆိုင်တာဝန်ခံ 'ထုံအူ'ကို သေသေချာချာ အကဲခတ်ကြည့်သည်။

“ထုံအူဆိုတဲ့လူက လက်စသတ်တော့ ပင့်ကူနက်ယီသန်းရှန် ပဲကိုး ဒီလူပျောက်နေတာ ကြာပြီ ဒီနေရာမှာမှ မပျော်လင့်ပဲ လာတွေ့နေရတယ် သူ့လို အဓိကရ ဒြပ်ဗိုလ်တယောက်က ဘာကြောင့် ဒီနေရာမှာ စားသောက်ဆိုင် တာဝန်ခံလာလုပ်နေရတာလဲ”

‘ထုံအူ’မည်သူ မည်ဝါဖြစ်ကြောင်း မှတ်မိသိရှိသွားသည့် အတွက် အိန်းလုံ၏စိတ်ထဲဝယ် တွေးခတာစဉ်းစားမိသည်။

ပင့်ကူနက်ယီသန်းရှန်သည် နာမည်ကြီး ဒြပ်ဗိုလ်တယောက် ဖြစ်သည်။ သိုင်းပညာလည်း အတော် ကောင်း သောကြောင့် ပြည်သူလူထုကို အမြဲတန်း အလွန်ဒုက္ခပေးဆိုးသွမ်းခဲ့သည်။

သေမင်းသင်္ဘောပိုင်ရှင် အိန်းလုံက ပင့်ကူနက် ယီသန်းရှန်ကို နှိမ်နင်းချေမှုန်းပစ်မည်ဟု ရွှေပေလွှာတွင် ရေးသားဖြန့်ဝေကာ လိုအပ်သည့် အစီအစဉ်များလုပ်ခဲ့သည်။

ယီသန်းရှန်သည် သူ့ကို သေမင်းသင်္ဘောက ချေမှုန်းခံတော့ မည်ဖြစ်ကြောင်း သိရသောအခါ တိမ်းရှောင် ထွက်ပြေးသွားခဲ့သည်။ ဤသည်မှာ လွန်ခဲ့သော (၆)နှစ်ကြာက ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ ယီသန်းရှန်၏အကြောင်း သိုင်းလောကတွင် တစုံတရာမမကြားရတော့ပေ။ သိုင်းသမားများက ယီသန်းရှန် မှာ သေမင်းသင်္ဘော၏ နှိမ်နင်းသုတ်သင်ခြင်း ခံလိုက်ရပြီဟုပင် ထင်မှတ်နေခဲ့ကြသည်။

ယခုမူ ယီသန်းရှန်ကို မမျှော်လင့်သော နေရာဝယ် အိန်းလုံ လာတွေ့နေရလေပြီ။

“စားစရာတွေ အကောင်းဆုံးပြင်ဗျာ၊ ကျုပ်တို့က ခရီးပန်း ပြီး ဆာလှပြီ”

အိန်းလုံက ခပ်ပေါ့ပေါ့ပြောယင်း မြင်းပေါ်မှ ဆင်းကာ ယီသန်းရှန်၏ အနီးသို့ တိုးကပ်လာခဲ့သည်။

“အကောင်းဆုံးဟင်းလျာတွေ ရပါစေ့မယ် စိတ်ချပါ”

ယီသန်းရှန်က ဤသို့ပြောပြီးနောက် ဟင်းလျာများ ပြင်ဆင်ရန် ဆိုင် အမှုထမ်းများကို အော်ဟစ် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

ထိုအချိန်တွင် ယီသန်းရှန်၏ အနီးသို့ ကပ်မိပြီ ဖြစ်သော အိန်းလုံက လေသံဖြင့် နှစ်ကိုယ်ကြား တီးတိုး ပြောလိုက်သည်။

“ဘယ်လိုလဲ ယီသန်းရှန် သေမင်းသင်္ဘောရဲ့လက်ကင်ဗျား ပြေးလို့ မလွတ်ပါဘူး”

ဒြပ်ဗိုလ်တယောက်ဖြစ်သော ယီသန်းရှန်မှာ ဒုစရိုက်သမား များကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် နှိမ်နင်းနေသော သေမင်းသင်္ဘော ကို အသေအလဲကြောက်သည်။

သေမင်းသင်္ဘောမှ ဖြန့်ဝေသော ရွှေပေလွှာထဲတွင် မိမိကို နှိမ်နင်းချေမှုန်းတော့မည်ဟု ပါရှိလာသောအခါ ယီသန်းရှန် သည် အလွန်ကြောက်လန့်ပြီး ကိုယ်လွတ်ရုန်းနိုင်ရန် တိမ်းရှောင် ထွက်ပြေးလာခဲ့သည်။

ဤသို့ တိမ်းရှောင် ထွက်ပြေးရာမှ ‘ခေါင်းဆောင်ကြီး’နှင့် ဆက်မိကာ ဤနေရာဝယ် ထိုအူဟု အမည်ပြောင်းကာ ဆိုင် တာဝန်ခံ လုပ်နေခြင်းဖြစ်သည်။

ယခု မိမိ၏အမည်ရင်းကို ခေါ်လိုက်သည့်အပြင် သေမင်း သင်္ဘောဟူသော စကားရပ်လည်း ကြားလိုက်ရပြန်ရာ ယီသန်းရှန် အကြီးအကျယ် ထိတ်လန့်သွားသည်။

ယီသန်းရှန်တယောက် အကြီးအကျယ် ထိတ်လန့်ကာ သာ လုပ်ရမည်မသိ ဖြစ်နေဆဲဝယ် အိန်းလုံက ယီသန်းရှန်၏ ညာ လက်မောင်းကို ဆုပ်ဖမ်းလိုက်သည်။

‘လက်ယာရေဆန်’ သွေးကြောကွက်နေရာကို အပိုင်ဖိကာ ဆုပ်ကိုင်လိုက်ခြင်းဖြစ်ရာ ယီသန်းရှန်၏ ကိုယ်ခန္ဓာ အထက်ပိုင်း တခုလုံး ထု ကျဉ်သွားသည်။ စကားလည်း မပြောနိုင် တော့။

“ကျုပ်ခေါ်ရာကို အေးအေးဆေးဆေးလိုက်လာခဲ့” အိန်းလုံက လျှို့ဝှက်အသံဖြင့် ပြောသည်။ ဆက်လက်၍ လေသံကျယ်ကျယ်ဖြင့် ပြောသည်။

“ခင်ဗျားဆိုင် မရောက်ရတာ နှစ်နှစ်နီးပါးလောက်ရှိနေပြီ၊ အခုလို ခင်ဗျားကို ကျန်းကျန်းမာမာတွေ့ရတာ ဝမ်းသာတယ် ဗျာ”

အိန်းလုံက အားလုံးကြားလောက်အောင် အသံကျယ်ကျယ် နှင့်အော်ပြောပြီးနောက် ယီသန်းရှန်ကို ညာလက်မောင်းမှ ဆွဲ ကိုင်ကာ ဆိုင်ထဲသို့ ဝင်လာခဲ့သည်။

အပိုင် အကြောပိတ် ဆုပ်ဖမ်းခြင်း ခံထားရသောကြောင့် ယီသန်းရှန်မှာ မည်သို့မျှ မငြင်းသပဲ အိန်းလုံဆွဲခေါ်ရာနောက် သို့ လိုက်လာခဲ့ရသည်။

‘လက်ယာရေဆန်’ သွေးကြောကွက်ကို ဖိပိတ်ထားခြင်းခံရ၍ စကားလည်း မပြောနိုင် ကိုယ်ခန္ဓာ အထက်ပိုင်း တခုလုံးလည်း မလှုပ်ရှားနိုင် ဖြစ်နေသော ယီသန်းရှန်မှာ မိမိ၏အဖွဲ့သား ဆိုင် အမှုထမ်းများကို အချက်ပြခြင်းမပြုနိုင်ပေ။

ယီသန်းရှန်က အချက်မပြသောကြောင့် ဆိုင်အမှုထမ်းများ က ယခုရောက်လာကြသူများမှာ ရန်သူများမဟုတ်ပဲ သာမန် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးအဖွဲ့သားများသာဖြစ်မည်ဟု ထင်သွားကြ သည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့ကလည်း သာမန်ဆိုင်အမှုထမ်းများ အသွင်ဖြင့်သာ နေနေလိုက်သည်။

ဤသို့ ခပ်ပေါ့ပေါ့နေမိသောကြောင့် လိန်ပင်း၊ အူကန်းနှင့် ခြင်္သေ့ဂေဟာမှ သိုင်းသမားများက စားပွဲထိုးနှင့်စားဖို့မျိုးများ အပါအဝင် ဆိုင်အမှုထမ်း(၇)ယောက်စလုံးကို အလွယ်တကူပင် အကြောပိတ် ဖမ်းဆီးလိုက်ကြသည်။

ယီသန်းရှန်တို့ကို စစ်ဆေးရာ သူတို့မှာ ဤခရီးထောက်စခန်း ဝယ် စားသောက်ဆိုင် ရိုးရိုးသားသား လာရောက်ပွင့်လှစ်နေ ကြသူများသာ ဖြစ်ကြောင်း အစစ်ခံကြသည်။ ယက္ခဂေဟာဆို သည်ကို ကြားပင်မကြားဘူးကြောင်းဖြင့်လည်း ဘူးကွယ် ကြ သည်။

အိန်းလုံက အကြမ်းနည်းသုံး၍ ပိပိစီးစီး စစ်မေးမည် ပြုရာ လိန်ပင်းက ကန့်ကွက်သည်။

“အခု ကျွန်တော်တို့က ယက္ခဂေဟာကို မိတ်ဆွေ ဖွဲ့ချင်လို့ ကောင်းသောလာခြင်းနဲ့လာခဲ့တာပါ။ ဒါကြောင့် ယက္ခဂေဟာ က သိုင်းသမားတွေကို အကြမ်းကိုင်လို့ မဖြစ်ဘူး အေးအေး သက်သာ စစ်ဆေးမှ ကောင်းမယ်”

ယိသန်းရှန်နှင့် အပေါင်းပါများကို မလှုပ်ရှားမအော်ဟစ် နိုင်အောင် အကြောများပိတ်၍ ဆိုင်အတွင်းခန်း တခုထဲတွင် ထည့်ထားလိုက်ကြသည်။

ထို့နောက် မီးဖိုဆောင်ထဲမှ စားသောက် ဖွယ်ရာများကို ကိုယ်တိုင် ချက်ပြုတ်ကာ စားသောက်ကြသည်။

ထိုနေ့ည(၉)နာရီခန့်တွင် ချိန်ဟွာတို့အုပ်စုရောက်လာသည်။ အိန်းလုံတို့က အသင့်ရှိနေသော စားသောက် ဖွယ်ရာများဖြင့် တည်ခင်း ကျွေးမွေးသည်။ ဖမ်းဆီးရမိထားသော ယိသန်းရှန် တို့လူစုကိုလည်း ချိန်ဟွာ၏လက်သို့ အပ်သည်။

အိန်းလုံတို့၏အုပ်စုနှင့် ချိန်ဟွာတို့၏အုပ်စု အုပ်စု(၂)စုလုံး သည် ကျားပျံ ခရီးထောက်စခန်း၌ ညအိပ်နေထိုင်ကြသည်။

နောက်တနေ့နံနက်တွင် နံနက်စာ စားသောက် ပြီးနောက် ယက္ခဂေဟာသို့ ခရီးဆက်ခဲ့ကြသည်။

ယဲ့ချီထံမှ သိခဲ့ရသော ခရီးလမ်းညွှန်အရ။ ယက္ခဂေဟာမှာ ကျားပျံ ခရီးထောက်စခန်း၏ မြောက်ဘက် တရက်ခရီးအကွာ တွင် တည်ရှိသည်။

ယက္ခဂေဟာနှင့် နီးကပ်နေပြီ ဖြစ်သောကြောင့် မူလကလို အဖွဲ့များခွဲ၍ သွားမနေကြတော့။ အုပ်စုနှစ်စု ပူးပေါင်းကာ အဖွဲ့တဖွဲ့တည်းအဖြစ် ခရီးဆက်ကြသည်။

လိန်ပင်းတို့၏အုပ်စုမှာ စင်ရီသယ်ယူပို့ဆောင်ရေးအဖွဲ့အသွင် အယောင်ဆောင်ခြင်းလည်း မပြုကြတော့။ ခြင်္သေ့ခဲကဟာ၏ အဖွဲ့ဝင် သိုင်းသမားများအဖြစ် ချိန်ဟွာတို့နှင့်အတူ လိုက်ပါ သည်။

ဖမ်းမိထားသော ယိသန်းရှန်နှင့် ဆိုင်အမှုထမ်း များကို ချိန်ဟွာတို့က ခေါ်ဆောင်သွားသည်။

ကျားပျံ ခရီးထောက်စခန်းတွင် အိန်းလုံချိန်နေယစ်ခဲ့သည်။ ဤနေရာမှာ ခရီးလမ်းဆုံနေရာဖြစ်ပေရာ အရေးတစုံတရာပေါ် လာပါက အသင့်ရှိစေရန် နေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

x x x

ကျားပျံစားသောက်ဆိုင်တွင် အိန်းလုံကျန်နေခဲ့သည်။

စားသောက်ဆိုင် မီးဖိုခန်းထဲဝယ် စားသောက်ဖွယ်ရာများ နှင့် အရက်အိုးများ အများအပြားရှိနေသည်မို့ အိန်းလုံအဖို့ စိတ်ကြိုက်စားနိုင်သောကုန်ပစ္စည်းများ ရှိနေသည်။

စားသောက်ဖွယ်ရာ ဟင်းလျာမျိုးစုံကို စားပွဲအပြည့် ခင်း ကျင်းပြီး အရက်အိုးတအိုးကို စားပွဲပေါ်တင်ကာ၊ အရက်ကို ဝိမ်ဆွဲသောက်နေခဲ့ရာ မှန်းလွဲပိုင်းအချိန်အထိ မည်သူမျှအခြေ အနေ မထူးခြားပဲ အေးအေးဆေးဆေးပင် ရှိနေခဲ့သည်။

မွန်းလုံပိုင်း အချိန်တွင်မူ 'ကျားပုံစားသောက်ဆိုင်' ရွှေသို့ ထူးခြားသော ခရီးသွားတယောက် ရောက်ရှိလာသည်။

ထိုသူမှာ အဘိုးအိုတယောက်ဖြစ်သည်။ ဥပတိရုပ် ခန့်ညားသည်။ မှတ်ဆိတ်မွှေးရှည်များက ရင်ဘတ်လောက်အထိ ကျနေသည်။

ဆံပင်နှင့် မှတ်ဆိတ်မွှေးများ ပါးသိုင်းမွှေးများ အားလုံး မည်းနက်နေသည်။ အဘိုးအို၏ အသက်အရွယ် မည်၍ မည်မျှ ရှိမည်ကို အမှန်းဆရာခက်သည်။

အဘိုးအိုသည် အဖြူရောင် ပိုးသားဝတ်စုံကိုဝတ်ဆင်ထားပြီး ခါးတွင် ဓားလွယ်တခုလွယ်ထားသည်။ ဓားအိမ်၏အရောင်မှာ အနီရောင်ဖြစ်သည်။ ဓားရိုးတွင် အဝါရောင်ပန်းပွား တပ်ဆင်ထားသည်။

ထိုအဘိုးကြီး စီးလာသည်မှာ မြင်းဖြူကြီးတကောင် ဖြစ်သည်။

မြင်းမှာ တကိုယ်လုံးဖြူမနေ အမည်းကွက်လေးများ ဟိုတကွက်သည်တကွက်ရှိနေသည်။ မြင်းခွာ(၄)ဘက်မှာသွေးရောင်လျှမ်းကာ နီရီနေသည်။ မြင်း၏မျက်လုံးများမှာအရည်လဲ ကာတောက်ပနေသည်။

အကယ်၍ အမည်းကွက်များသာမပါဘဲတကိုယ်လုံးဆွတ်ဆွတ်ဖြူနေပါက အလွန်ရှားပါးသော အဖိုးတန် မြင်းကောင်းတစ်စီး ဖြစ်ပေမည်။

အဘိုးကြီးကို မြင်လိုက်ရစကအိန်းလုံမှာ မည်သို့မျှမဖြစ်ပေ။ သို့ရာတွင် အဘိုးကြီး၏မြင်းကို ကြည့်လိုက်မိသော အခါတွင်မူ အိန်းလုံအတော်ပင် စိတ်လှုပ်ရှားသွားသည်။

ဣန္ဒြေမပျက်ရအောင် မနည်းပင်ကြိုးစား ထိန်းသိမ်းထားလိုက်ရသည်။

“ဒီစားသောက်ဆိုင် မပိတ်သေးပါဘူးနော်”
အဘိုးကြီးက ဆိုင်ဝတွင်ရပ်ကာ ဟိုဟိုသည်သည် ကြည့်ပြီး နောက် အိန်းလုံကိုလှမ်းပြောသည်။

“မပြောတတ်ဘူးဗျာ”
အိန်းလုံက ဣန္ဒြေရနှင့်ပြန်ပြောသည်။

“ဒါဖြင့် မိတ်ဆွေရဲ့ စားပွဲပေါ်က ဟင်းလျာ တွေက ဘယ်လိုရလာတာလဲ”

“မီးဖိုဆောင်ထဲမှာ ဟင်းလျာတွေအများကြီးရှိတယ် အဲဒီအထဲက ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်ယူပြီး စားနေတာ”

“ဪ ခီလိုကိုး ဒါဖြင့် ခီဆိုင်ကလူတွေမရှိဘူးပေါ့”

“ဟုတ်တယ် မရှိဘူး”

“သူတို့ ဘယ်ရောက်ကုန်ပြီလဲ”

“အဲဒါတော့ ကျုပ်လဲမသိဘူး”

“စားသောက်ဆိုင်က ပိုင်ရှင်မဲ့ပစ္စည်းဖြစ်နေပြီပေါ့ အဟင်ခရာကနှင့်တဲ့ခင်ဗျားက ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရှိနေတယ် ဒါကြောင့် စား

သောက်ဖွယ်ရာတွေ ယူစားခွင့်ပြုပို့ ခင်ဗျားဆီမှာ ခွင့်တောင်း ရမှာပဲ”

“မီးဖိုဆောင်ထဲမှာ စားသောက်ဖွယ်ရာဟင်းလျာတွေရော အရက်အိုးတွေရော အများကြီးရှိပါတယ် သဘောရှိ ယူစား ပေတော့”

“ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးပါပဲ”

အဘိုးကြီးက ဤသို့ပြောပြီးနောက် မြင်းကိုဆိုင်ရှေ့ရှိတန်း တွင် ချည်ထားခဲ့ပြီး ဆိုင်ထဲသို့ လျှောက်လှမ်း ဝင်ရောက်လာ သည်။

“မြင်းက တယ်ကောင်းပါလား”

အဘိုးကြီးဆိုင်ထဲသို့ လျှောက်လှမ်းဝင်လာခိုက်တွင် အိန်းလုံ က ပါးစပ်မှ ထုတ်ဖော်ချီးကျူးလိုက်သည်။

“ထိပ်တန်း မြင်းကောင်းတကောင်တော့ မဟုတ်ပါဘူး”

အဘိုးကြီးက ဤသို့ပြန်ပြောပြီး မီးဖိုဆောင်ထဲသို့အရောက် ဆက်လက်ဝင်သွားသည်။

ထိုအဘိုးကြီး ဆိုင်နောက်ဘက်ပိုင်းသို့ ဝင်ရောက်သွားသည် တွင် အိန်းလုံက သူ၏လက်နက်ကို အသင့်ထုတ်ယူလိုက်သည်။

အိန်းလုံ၏ လက်နက်မှာ ကြေးနီဖြင့် ပြုလုပ် ထားသော ဆေးတံကြီးတခုဖြစ်သည်။ သာမန် အနေအထားတွင် အရှည် တပေခွဲခန့်ရှိသည်။ လိုအပ်၍ ဆွဲဆန့်ထုတ်လျှင် (၄) ပေခန့် အထိ ရှည်လာနိုင်သည်။

အိန်းလုံ၏မျက်နှာမှာလည်း လေးနက် တည်ကြည်နေသည်။

သိုင်းသမားဆိုးများ မင်းမူ ချယ်လှယ်နေသော ချမ်းသာ သဘောပေါ်သို့ တက်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့စဉ်ကပင် အိန်းလုံသည် ဆေးတံလက်နက်ကို ထုတ်ယူကိုင်စွဲခြင်း မပြုခဲ့ အမှုအရာ ဤမျှ လေးနက်တည်ကြည်ခြင်း မဖြစ်ခဲ့။

ယခု ဤအဘိုးကြီးကို တွေ့ရသောအခါတွင်မှ အိန်းလုံက လက်နက်ကို ထုတ်ယူကိုင်စွဲသည်။ အမှုအရာလည်း လေးနက် တည်ကြည်နေသည်။

ဤအဘိုးကြီးမည်သူနည်း။ အိန်းလုံကြိုတင် ပြင်ဆင်ထားပုံ ကိုကြည့်လျှင် ဤဝတ်စုံဖြူအဘိုးကြီးမှာ အစွမ်းအဝ ထက်မြက် မြင့်မားသည့် ရန်သူကြီးတယောက် ဖြစ်နိုင်သည်။

သူ၏လက်နက်ဖြစ်သော ကြေးဆေးတံကြီးကို ကြည့်လိုက် သည်။ ဤဆေးတံလက်နက်ကို မသုံးရသည်မှာ ကြာပေပြီ။ သို့သော် အိန်းလုံက ကရုဏ်စိုက် ထိန်းသိမ်း ထားသောကြောင့် ကြေးဆေးတံမှာ ပြောင်လက်၍နေသည်။

အိန်းလုံက ဆေးအိတ်ကိုဖွင့်ကာ ဆေးတံဆေးများထုတ်ယူ လိုက်သည်။ ထို့နောက် ဆေးတံအိုးထဲသို့ ဆေးများ အပြည့် ထည့်ကာ မီးညှိပြီး ခပ်တည်တည်နှင့် ဖွာရှိက်နေသည်။

မကြာမီမှာပင် ဝတ်စုံဖြူအဘိုးကြီး ပြန်ထွက် လာသည်။ လင်ဗန်းတခုတွင်အရက်အဖိုးနှင့် ဟင်းလျာပန်းကန်များအပြည့် ထည့်လာသည်။

“မိတ်ဆွဲကြီး အဘူတူဝိုင်းဖွဲ့စားဖို့ ဝါသနာ ပါသလား”
ဝတ်စုံဖြူအဘိုးကြီးကပြောသည်။

“ကျုပ်ဘာသာကျုပ် အေးအေးဆေးဆေးစားချင်ပါတယ်
ခင်ဗျားဘာသာ ခင်ဗျားစားပါ ကျေးဇူး တင်ပါတယ်”

အိန်းလုံက ပြန်ပြောသည်။

ဝတ်စုံဖြူအဘိုးကြီးသည် အိန်းလုံ ရှိနေသော စားပွဲနှင့်
(၁၀)ပေခန့်ကွာသော စားပွဲပေါ်သို့ ယူလာသော အရက်အိုးနှင့်
ဟင်းလျာများကို ခင်းကျင်းလိုက်သည်။ ထို့နောက် ထိုင်ခုံတွင်
ဝင်ထိုင်ကာ စားသောက်သည်။

အိန်းလုံကလည်း မိမိစားပွဲတွင်ထိုင်ကာ ငြိမ်သက်စွာစားနေ
သည်။ ဆိုင်ထဲဝယ် တိတ်ဆိတ်၍နေသည်။

“ခင်ဗျားက ယက္ခဂေဟာကို သွားမလို့လား”

အဘန်ကြာအောင် တိတ်ဆိတ်နေကြပြီးနောက် အိန်းလုံက
မေးသည်။

“ယက္ခဂေဟာ...ဟုတ်လား...ဟားဟားဟားခင်ဗျားမို့လို့
ဒီမေးခွန်းမျိုး မေးတယ်ဗျာ”

ဝတ်စုံဖြူအဘိုးကြီးက ရယ်မော၍ပြောသည်။

“ကျုပ်မေးတာ ဘာများရယ်စရာရှိလို့လဲ”

“ခင်ဗျားပဲ စဉ်းစားကြည့်လေ ယက္ခဂေဟာ ပျောက်ကွယ်
သွားတာ ကြာလှပြီမဟုတ်လား အခုအချိန်မှာ ယက္ခဂေဟာ

ဘယ်နေရာမှာ ရှိနေတယ်ဆိုတာ ဘယ်သူမှမသိကြဘူးကျုပ်က
ယက္ခဂေဟာကို သွားချင် အံ့တော့ ဘယ်လိုလုပ် သွားရ
မှာလဲ”

“ဒါဖြင့် ခင်ဗျားနာမည်ဘယ်သူဆိုတာရယ် ဘယ်လိုကိစ္စရှိလို့
ဒီနေရာကို ရောက်လာရတယ်ဆိုတာ ပြောပြခမ်းပါ”

“ခင်ဗျားကတယ်အမေးအပြန်းထူပါလားကျုပ်အကြောင်း
ကို ဘာကြောင့်သိချင်ရတာလဲ”

“ကျုပ်က ဒီနေရာကို အယင်ရောက်နေတာဆိုတော့ ဒီနေရာရဲ့
ဆိုင်ရှင်ဖြစ်နေပြီလို့ စောစောက ခင်ဗျားပဲ ပြောခဲ့တယ် မဟုတ်
လား ဒီတော့ ကျုပ်ရဲ့ နေရာကို ရောက်လာတဲ့ ညွှန်သည်
အကြောင်း သိချင်တာပေါ့”

“အင်း...အပြော ကောင်းတယ် အပြော ကောင်းတယ်
ကောင်းပါပြီလေ ခင်ဗျားသိချင်တယ် ဆိုယင်လဲ ပြောပြရတာ
ပေါ့ ကျုပ်ဟာ မိအမျိုးအနွယ်က အမှုတခု စစ်ဆေးရအောင်
ဒီနေရာဘက်ကိုရောက်လာတာပဲ ဒီလောက်ပြောဆိုယင် လုံလောက်
ပါပြီနော်”

“ခင်ဗျားဟာ မိအမျိုးအနွယ်က ဟုတ်မဟုတ်တော့ သေ
သေချချာ မပြောနိုင်ဘူး ဒါပေမယ့် အမှုစစ်ရအောင်လို့ရောက်
လာတာတော့ မဟုတ်နိုင်ဘူး”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

အမှုစစ်ရအောင်လာတဲ့ မင်းမှုထမ်း တယောက်ဟာ ဘယ်
တော့မှ တယောက်တည်းမလာဘူး အခြေအရံတွေပါလာစမြဲ
ပြီးတော့ ခင်ဗျားရဲ့ သွင်ပြင်ဟန်ပန်က မင်းမှုထမ်း တယောက်နဲ့
မတူဘူး သိုင်းအဖွဲ့အစည်းတခုရဲ့ ခေါင်းဆောင် တယောက်နဲ့
တူနေတယ်”

“ခင်ဗျားက တယ်စပ်စပ်စုစု နိုင်တာပဲ ဒီလိုစပ်စပ်စုစုလုပ်တာ
မျိုးကို ကျုပ်မကြိုက်ဘူး ကျုပ်အနေနဲ့ အစက ခင်ဗျားကိုရန်မူဖို့
မရည်ရွယ်ပါဘူး ဒါပေမယ့် ဒီနေ့ခင်ဗျားကို လွှတ်ပေးလိုက်ယင်
ခင်ဗျားက ကျုပ်ဘယ်သူလဲဆိုတာ သိအောင်စပ်စပ်စုစု လိုက်
စုံစမ်းနေအုံးမှာပဲဒီလိုစုံစမ်းယင်းကျုပ်ဘယ်သူလဲဆိုတာခင်ဗျား
သိသွားနိုင်တယ်”

အဘိုးကြီးက ဤသို့ပြောကာ ထိုင်နေရာမှထ၍ အိန်းလုံဂိုရာ
သို့ လျှောက်လာသည်။ ဝတ်စုံဖြူအဘိုးကြီး၏ အမူအရာမှာ
ခက်ထန်ကြမ်းတမ်းနေသည်။ အိန်းလုံကို အပြတ်ရှင်းပစ်တော့
မည့်အသွင်မျိုး။

“ခင်ဗျားအကြောင်းကို ထွေထွေထူးထူးစုံစမ်းနေစရာ မလို
ပါဘူး ခင်ဗျားဘယ်သူလဲဆိုတာ ကျုပ်သိပါပြီ”

အိန်းလုံက နေရာတွင်ထူခြေရရ ထိုင်နေရာမှ ပြန်ပြောသည်။
အဘိုးကြီး၏ ခြေလှမ်းတို့ ရပ်သွားသည်။ ဒေါသထောင် လှမ်း
သော မျက်လုံးများဖြင့် အိန်းလုံကိုစိုက်ကြည့်သည်။

“ခင်ဗျားကကျုပ်ကိုတိုက်ချင်တယ်ဆိုယင်လဲကျုပ်က ခင်ဆိုင်
ဖို့အသင့်ပဲ အခုတိုက်ပွဲဟာခင်ဗျားအဖို့နောက်ဆုံးတိုက်ပွဲဖြစ်လိမ့်

“မယ် ခင်ဗျားဘယ်လိုအကေးကံဉာဏ်သုံးသုံး အလကားပဲ”

အိန်းလုံက ဝတ်စုံဖြူအဘိုးကြီးကို စူးစိုက်ကြည့်ပြီး ဆက်
ပြောသည်။

“ခင်ဗျားက ကျုပ်ကိုဘယ်သူလို့ ထင်နေတာလဲ ဘယ်လို
အကြောင်းကြောင့် ဒီလိုထင်ရတာလဲ”

ဝတ်စုံဖြူအဘိုးကြီးက ဤသို့ပြောပြီးနောက် ဓားရှည်ကို
ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

“ခင်ဗျားက ဓားကိုလဲ ပြောင်းလဲထားတယ်၊ မြင်းကိုလဲ
ရှုတ်တရက် မမှတ်မိအောင် ပြုပြင်ထားတယ် ခင်ဗျားကိုယ်
ခင်ဗျားလဲ ရုပ်ဖျက်ထားတယ်၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားတခု သတိ
လစ်သွားတယ်၊ ခင်ဗျားရဲ့မြင်းဟာ သိပ်ကိုထင်ရှားတဲ့ ပြိုင်စံ
ရှား မြင်းကောင်းတစ်စီးဖြစ်တယ်၊ ခင်ဗျားကိုမသိကြတဲ့လူတွေ
တောင် ခင်ဗျားရဲ့မြင်းကို သိကြတယ်၊ အခု ခင်ဗျားက မြင်းရဲ့
အမွှေးပေါ်မှာ ဆေးဆိုးပြီး အမည်းကွက်တွေဖြစ်အောင်လုပ်
ထားပေမယ့် ဒီမြင်းဟာ ပြိုင်စံရှားတဲ့ တိမ်ယျ မှန်းကျုပ်သိပါ
တယ် လူကောင်းစွန့်”

ဤသို့ပြောပြီးသည်နှင့် အိန်းလုံသည် ထိုင်ရာမှ မြန်းကနဲ
ထကာ ဝတ်စုံဖြူ အဘိုးကြီးကို ဆေးတံဖြင့် လှမ်းချိတ်
သည်။

အိန်းလုံတွေ့နေရသော ဝတ်စုံဖြူ အဘိုးကြီးမှာ မြင်းညှို့
ဂေဟာရှင် လုကောင်းစွန်ပင် ဖြစ်သည်။

လုကောင်းစွန်သည် သိုင်းလောကထဲသို့ အထွက်နည်းသည်။
သိုင်းလောကထဲသို့ ဝင်ရောက်သွားလာရန် အကြောင်း ကိစ္စ
ပေါ်လာလျှင်လည်း မူလရုပ်သွင်ဖြင့် သွားလာလေ့ မရှိပဲ
ရုပ်ဖျက်၍သာ သွားလာတတ်သည်။

များသောအားဖြင့် အိမ်တွင်းအောင်းနေလေ့ရှိသည်။

ယခုအကြိမ်တွင်မူ ဆေးနဂါး ညီနောင် (၃) ယောက်ကို
လုပ်ကြံ သုတ်သင်ပစ်ရန် မျောက်ညှို့မာကြူးကို တာဝန်ပေး
စေလွှတ်ပြီး၊ တဖန် မျောက်ညှို့မာကြူးကို နှုတ်ပိတ်သုတ်သင်ပစ်
ရန် ချံယုံကိုပါ ဆက်လက်စေလွှတ်ခဲ့ရာတွင် ချံယုံလည်း ပြန်
မလာ၊ မျောက်ညှို့မာကြူးနှင့် ပတ်သက်၍လည်း မည်သို့မျှ
သတင်းမကြားရသောကြောင့် လုကောင်းစွန်သည် စုံစမ်းရန်
ကိုယ်တိုင်ထွက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မျောက်ညှို့မာကြူးနှင့် ချံယုံတို့အကြောင်း လိုက်လံစုံစမ်း
နေဆဲဝယ် ခြင်္သေ့ဂေဟာမှ သိုင်းသမား အဖွဲ့တဖွဲ့ကို ချိန်ဟွာ
ကိုယ်တိုင်ဦးဆောင်၍ မရဏ ချိုင့်ဝှမ်းဆီသို့ ခရီးထွက်လာ
ကြောင်း သတင်းကို လုကောင်းစွန် ကြားသိခဲ့သည်။

မရဏချိုင့်ဝှမ်း ဒေသတွင် ယက္ခဂေဟာ ရှိကြောင်းကို
လုကောင်းစွန်က သူ့နည်းနှင့်သူ သိရှိထားသည်။ ထို့ပြင်

လုကောင်းစွန်မှာ ယက္ခဂေဟာနှင့် ဆက်နွယ် ပတ်သက်ရာ
အကြောင်း ရှိနေသည်။

ထို့ကြောင့် လုကောင်းစွန်သည် မျောက်ညှို့မာကြူးနှင့်
ချံယုံတို့အကြောင်း ဆက်လက်စုံစမ်းတော့ပဲ ယက္ခဂေဟာသို့
အမြန်ဆုံးလာခဲ့သည်။

ကျားပျံစားသောက်ဆိုင်၏ ဆိုင်တာဝန်ခံ ထုံအုအဖြစ်
အသွင်ဆောင်ထားသူ ယိသန်းရှုန်မှာ လုကောင်းစွန်၏ လက်
ရင်းတပည့်တဦးပင် ဖြစ်သည်။

လုကောင်းစွန်သည် မာယာမင်းသမီးယုံချီနှင့်ပူးပေါင်းကာ
ချမ်းသာသင်္ဘောပေါ်တွင် မကောင်းမှု ဒုစရိုက်များပြုလုပ်ရာ
ယိသန်းရှုန်ကို ကြားခံလူအဖြစ် အသုံးချကာ ဆက်သွယ်
ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ယခု ကျားပျံစားသောက်ဆိုင်သို့ ရောက်လာရာတွင်တပည့်
ကြီး ယိသန်းရှုန်ကိုမတွေ့ရပဲရှိနေရာ တစုံတရာ ပြဿနာပေါ်ပြီ
ဖြစ်ကြောင်း လုကောင်းစွန်ရိပ်မိသည်။

စားသောက်ဆိုင်ထဲဝယ် အစားအသောက်များ ထိုင်စား
လျက်ရှိနေသူမှာ ချိန်ဟွာတို့ ဘက်တော်သားတယောက်ဖြစ်မည်
ဟုလည်း လုကောင်းစွန်က ထင်မိသည်။

အိန်းလုံသည် လုကောင်းစွန်၏ အမည်ကို ထုတ်ဖော်ပြော
လိုက်ပြီးနောက် လုကောင်းစွန် စိတ်လှုပ်ရှား သွားချိန်ဝယ်
ဆေးတံနှင့် အပိုင်ရိုက်နှက်တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

သို့ရာတွင် လူကောင်းစွန်သည် သမ္မာရဋ် သိုင်းသမားကြီး တယောက်ပီပီ နေရာတကာတွင် သတိရှိသည်။ မိမိအမည်ကို ထုတ်ပြောခံရ၍ စိတ်လှုပ်ရှား သွားချိန်တွင်ပင် သတိရှိစွာ နောက်သို့ 'လွှား' ကနဲ ခုန်ရှောင်လိုက်သည်။ အိန်းလုံ၏ ဆေးတံ အိုးမှာ လူကောင်းစွန်ကို မထိမိပဲ လွဲချော်သွားသည်။

ရိုက်ချက်ကိုရှောင်ပြီးနောက် လူကောင်းစွန်ကတိုက်စစ်ဆင် သည်။

ဤသို့ဖြင့် သိုင်းသမားကြီး(၂)ယောက်၏ အသေအကြေ တိုက်ခိုက်မှု စတင်လေတော့သည်။

နှစ်ဦးစလုံးမှာ သမ္မာရဋ် ထိပ်သီးသိုင်းသမားကြီးများချည်း ဖြစ်ကြရာ တိုက်ကွက်တိုင်းမှာ ရက်စက်ပြီး ကြောက်စရာ ကောင်းသည်။

လူကောင်းစွန်က 'မြင်းစီးသိုင်း'ကိုသုံးကာ အပြင်းအထန် တိုက်စစ်ဆင်သည်။ မြင်းစီးသိုင်းမှာ မြင်ညိုဂေဟာ၏ အဆင့် မြင့် သိုင်းပညာရပ်တခုဖြစ်သည်။ တိုက်စစ်ကို အဓိကထားသော သိုင်းပညာရပ်ဖြစ်သည်။ တဘက် ရန်သူကို အနားမပေးပဲ အပြင်းအထန် တိုက်စစ်ဆင်သည့်နေရာမျိုးတွင်သုံးရန်အထူးသင့် လျော်သည်။ ခံစစ်အတွက်မူ အားမကိုးလောက်ပေ။

အိန်းလုံက ဆေးတံ သိုင်းကွက်ဖြင့် အကွက်ကျကျ ခုခံ သည်။

ဆေးတံသိုင်းကွက်မှာ တိုက်စစ်ရာ ခံစစ်တွင်ပါ နှစ်မျိုးလုံး အသုံးပြုနိုင်သော သိုင်းပညာဖြစ်သည်။

တိုက်စစ်ကိုသာ အဓိကထားသော 'မြင်းစီးသိုင်း'ထက် တိုက် စစ်နှင့်ခံစစ်မျှတစွာပေါင်းစပ်သုံးစွဲနိုင်သော 'ဆေးတံသိုင်းကွက်' က သိုင်းပညာ အခြေခံအားဖြင့်သာလွန်သည်ဟုဆိုရမည်။

လူကောင်းစွန်၏ မုန့်တိုင်းတိုက်သလို တိုက်စစ် ဆင်လာမှုကို အိန်းလုံကအကွက်ကျကျခုခံတိုက်ဖျက်နေနိုင်သည်။ လူကောင်းစွန် ၏မြင်းစီးသိုင်းမှာ သွက်လက်မြန်ဆန်ပြီး အားအင် ပြင်းထန် သော်လည်း အိန်းလုံ၏ စေ့စပ်ပီရိသော ခံစစ်ကို အလွယ်တကူ ထိုးဖောက်ခြင်း မပြုနိုင်ပေ။

အိန်းလုံသည်ခံစစ်ပြုနေရာမှ အကွက်ကောင်းပေါ်လာလျှင် ရုတ်တရက်တန်ပြန်တိုက်စစ်ဆင်တတ်သည်။ ဤလိုအခါမျိုးတွင် လူကောင်းစွန်မှာ အတော်ပင် အကြပ်တွေ့သွားရသည်။

သူ၏မြင်းစီးသိုင်းမှာ ခံစစ်အတွက် မသုံးနိုင်သောကြောင့် အိန်းလုံ၏ တန်ပြန်တိုက်စစ်ကို ခုခံနိုင်ရန်အတွက် အခြားသင့် တော်ရာ သိုင်းကွက်တခုခုကို ကမန်းကတန်း အသုံးပြုရသည်။

မြင်းစီးသိုင်းဖြင့် သိုင်းကွက်နင်းကာတိုက်ခိုက်နေရာမှတခြား သိုင်းကွက်တခုခုသို့ ရုတ်တရက်ပြောင်းလဲရသောကြောင့်ခြေရွှုပ် လက်ရွှုပ်ဖြင့် အတော်ပင် ကသောင်းကနင်း ဖြစ်နေသည်။

သိုင်းကွက်(၅၀)ကျော်သွားသည်။

အရှုံးအနိုင်မပေါ်သေး။

သိုင်းကွက်(၁၀၀)ရှိသွားသည်။

အကြိတ်အနယ်တိုက်ခိုက်နေကြဆဲ။

သိုင်းကွက် (၁၅၀)ပင်ရှိလာပြီ။

မည်သူမျှ အနိုင်မရသေးပေ။

မိမိ၏ မြင်းစီးသိုင်းကို သိုင်းကွက် (၁၅၀) ကျော်အောင် ရင်ဆိုင်ခုခံနိုင်ပြီး တခါတရံတွင် တန်ပြန်တိုက်စစ်များပင် ဆင်နိုင်သည့်အတွက်မိမိရင်ဆိုင်နေရသူမှာအစွမ်းအစမသေးကြောင်း လူကောင်းစွန့် အကဲခတ်မိသည်။

“ခင်ဗျားက နဂါးဖြူကြီး အင်းဖေရီနဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်သလဲ”

အိန်းလုံ၏သိုင်းကွက်သိုင်းဟန်များမှာအင်းဖေရီ၏သိုင်းဟန်များနှင့် တူသောကြောင့် လူကောင်းစွန့်က မေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

အိန်းလုံသည် သေမင်းသဘောပိုင်ရှင်အဖြစ် လျှို့ဝှက်စွာ လှုပ်ရှားလေ့ ရှိသောကြောင့် သိုင်းလောကတွင် အိန်းလုံကို သေသေချာချာသိသူနည်းသည်။ အင်းဖေရီမှာမူ လူသိအတော်များသည်။

“ခင်ဗျားကအကဲခတ်မဆိုးဘူးပဲကိုး ကျုပ်ဟာ အင်းဖေရီရဲ့ သွေးသောက် နောင်တော် အိန်းလုံပဲ”

“ငါ့အပြင် ခင်ဗျားက အင်းဖေရီရဲ့သွေးသောက်နောင်တော်ကိုး ဒါကြောင့် ဒီလောက်လက်ညှဲ ကောင်းနေတာပဲ ကိုင်းဟောဒီအကွက်တွေကို ခံနိုင်မလားလို့ စမ်းကြည့် စမ်းပါအုံး”

လူကောင်းစွန့်က ဤသို့ပြောပြီးနောက် ဆက်လက်တိုက်စစ်ဆင်သည်။ ယခုတကြိမ်တွင်မူ မြင်းစီးသိုင်း တခုတည်းကိုသာ မသုံးတော့။ မြင်းစီးသိုင်းနှင့်အတူ ခံစစ်အတွက်ပါ အားထားရသော ‘ဘီလူးသံလျက်ခားသိုင်း’ကို တွဲသုံးသည်။

“ဟာ အဲဒီဘီလူးသံလျက်ခားသိုင်းဟာ ယက္ခဂေဟာရဲ့ မူပိုင်သိုင်းပညာ မဟုတ်သေး ခင်ဗျားဘယ်လိုလုပ်ပြီး ခိုးသင်ထားတာလဲ”

အိန်းလုံက ပြောသည်။

“ကျုပ်ဘာသာ ဘယ်လိုလုပ်သင်သင် ခင်ဗျားနဲ့ မဆိုင်ဘူး အကွက်သာကြည့်”

လူကောင်းစွန့် ပြန်အော်ပြောသည်။

‘ဘီလူးသံလျက်ခားသိုင်း’ကိုပါ ခွန်တွဲကာသုံးလာသည်တွင် လူကောင်းစွန့်၏ တိုက်စစ်မှာ ပို၍ကြောက်စရာ ကောင်းလာသည်။ ခံစစ်လည်း သိပ်သိပ်သည်းသည်း လုံလုံခြုံခြုံနေသည်။

အိန်းလုံ ခံစစ်သာဆင်နေရသည်။ တန်ပြန်တိုက်စစ်တကွက် တလေမျှပင် မပြုနိုင်။ လူကောင်းစွန့်၏ပြင်းထန်သောတိုက်ခိုက်မှုကို ခုခံယင်း နောက်သို့ဆုတ်ပြီးယင်းဆုတ်ပေးနေရသည်။

အိန်းလုံမတ်သာတော့။ ဤအတိုင်းသာသွားပါကမကြာမီ အရေးနိမ့်ရတော့မည်ဖြစ်သည်။ အိန်းလုံ အရေးနိမ့်ရသည်မှာ အရေးမကြီး။ လူကောင်းစွန့်အနေဖြင့် ချိန်ဟွာတို့ နောက်သို့ လိုက်၍ နောင်ယှက် နိုင်သည်။ ချိန်ဟွာတို့ အနေဖြင့်လည်း လူကောင်းစွန့်၏ ဒုစရိုက်အသိုက်အမြုံကို ဆက်လက် ပြုခွင်းနိုင် တော့မည်မဟုတ်။

ထို့ကြောင့် အိန်းလုံက ပရိယာယ်လှည့်ကွက်ဆင်ကာ အနိုင် ယူရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

အိန်းလုံသည် လူကောင်းစွန့်၏တိုက်ခိုက်မှုကို အသေ အလဲ ခုခံနေရာမှ အခွင့်ကောင်းတခု ပေါ်လာသည့်နှင့် ဆေးတံရိုးရှိ လျှို့ဝှက်လုတ်လေးကို အသာနှိပ်လိုက်သည်။

“ဝှစ်...ဝှစ်...ဝှစ်”

ဆေးတံအိုးထဲမှ သေးငယ်သော အပ်လေး (၃) ချောင်း လွင့်ပျံထွက်လာကာ လူကောင်းစွန့်၏ မျက်နှာတည့်တည့်သို့ တန်းဝင်သွားသည်။

လူကောင်းစွန့်မှာ အနီးကပ်၍ လက်နက်ပုန်းဖြင့် အပစ်ခံရ သောကြောင့် ပျာပျာသလဲ ဖြစ်သွားသည်။ အိန်းလုံလိုနာမည် ရသိုင်းသမားကြီးတယောက်အနေဖြင့် ဤသို့သော နည်းလမ်း မျိုးသုံးကာ တိုက်ခိုက်လိမ့်မည်ဟုမထင်မှတ်သောကြောင့် အငိုက် မိသွားသည်။

လူကောင်းစွန့်လို ဒုစရိုက်သမား သိုင်းသမားဆိုးကြီးကို အနိုင်တိုက်ခိုက်ရန် အရေးကြီးသောကြောင့် အိန်းလုံအနေဖြင့် မလွဲသာမရှောင်သာပဲ ဤနည်းကို သုံးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

လူကောင်းစွန့်က နောက်သို့ခြေတလှမ်းဆုတ်ကာ ကိုယ်ခန္ဓာ ကို ယိမ်းပြီး အပ်လေးများကို ရှောင်သည်။

အမှန်စင်စစ်အားဖြင့် လက်နက်ပုန်းအပ်လေး (၃) ချောင်း ဖြင့် ပစ်လွှတ်လိုက်သည်မှာ စွယ်ရောင်ပြ ပရိယာယ်တိုက်ကွက် ဆင်လိုက်ခြင်းသာဖြစ်သည်။

လျှို့ဝှက်လုတ်ကိုနှိပ်ကာ အပ်လေးများ ပစ်လွှတ်ပြီးသည် နှင့် အိန်းလုံက ဆေးတံလက်နက်ဖြင့် လူကောင်းစွန့်၏ခေါင်း ကို အပိုင်ရိုက်ချသည်။

လူကောင်းစွန့်မှာ အပ်လေးများကို တိမ်းရှောင် နေရသည် ဖြစ်သောကြောင့် အိန်းလုံ၏ဆေးတံလက်နက်ဖြင့် ရိုက်ချလာမှုကို တိမ်းရှောင်ရန် အချိန်မရပေ။

အချိန်မရသည့်ကြားမှ ကြီးစားတိမ်းရှောင်လိုက်ရာ၊ ဆေး တံ လက်နက်မှာ လူကောင်းစွန့်၏ ခေါင်းကိုမရိုက်မိပဲ လွဲ ချော်ကာ ညာဘက်ပခုံးကိုသာ ရိုက်မိသွားသည်။

“ပုန်း”

ရိုက်မိသည့်အရှိန်မှာ အတော်ပြင်းသည်။ လူကောင်းစွန့်၏ ညာလက်တွင် ဆုပ်ကိုင်ထားသော ဝေးရှည်ပင် ကြမ်းပြင် ပေါ်သို့ လွှတ်ကျသွားသည်။

အိန်းလုံက အပိုင်တိုက်ခိုက်ရန် ရှေ့သို့ 'လွှား' ကနဲ ခုန်
တက်လာသည်။ လူကောင်းစွန့်က အိန်းလုံကို မြေထောက်ဖြင့်
ဆီးကန်သည် မြေကန်ချက်အလွန်ပြင်းသည်။ ထိမိကသက်သာ
မည် မဟုတ်။

အိန်းလုံက ရှေ့သို့ အတင်းမတိုးဝံ့။ ကိုယ်ရှိန်သတ်ကာ
နောက်သို့ကပျာကယာ ဆုတ်လိုက်ရသည်။

လူကောင်းစွန့်ကခါးကြားမှစားပွဲလေးများကိုပယ်လက်ဖြင့်
ဆွဲထုတ်ကာ၊ အိန်းလုံရှိရာသို့ လှမ်းပစ်သည်။

“ငှစ်—ငှစ်... ငှစ်”

စုစုပေါင်း စားပွဲ(၃)လက် ဆင့်ကဲဆင့်ကဲပစ်ပေါက်သည်။
ပယ်လက်ဖြင့် ပစ်ပေါက်ခြင်းဖြစ်သော်လည်း စားပွဲများသည်
အိန်းလုံရှိရာသို့ တည့်တည့်မတ်မတ်ပင် တန်းဝင် လာကြသည်။

အိန်းလုံမှာ ကိုယ်ခန္ဓာကို ကြမ်းပြင်ပေါ် ထို လဲချကာ
စားပွဲ ကုလားထိုင်များကြားဝယ် လူးလှိမ့်တိမ်းရှောင်ရသည်။
အိန်းလုံ၏ ကိုယ်ခန္ဓာနှင့်တိုက်မိ၍ စားပွဲ ကုလားထိုင်များ လဲ
ကျ ကုန်သည်။

မိမိ၏ညာဘက်ပခုံးတွင် ဒဏ်ရာရနေပြီဖြစ်ရာ အိန်းလုံနှင့်
ရှင်ဆိုင်ရာတွင် မိမိလက်မှာ ဘပန်းရှူးနေပြီ ဖြစ်ကြောင်း
လူကောင်းစွန့် ရိပ်မိသည်။

ထို့ကြောင့် ဆက်လက် ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ခြင်း မပြုတော့ပဲ
ဆိုင်ပြင်သို့တဟုန်ထိုး ပြေးထွက်သွားသည်။ ကြမ်းပြင်ပေါ်
ကျနေသော စားပွဲကိုပင် ကောက်မသွားတော့။

အိန်းလုံမှာလဲကျနေသော စားပွဲများထိုင်ခုံများ ကြားဝယ်
ညှပ်နေသလို ဖြစ်နေသောကြောင့် ရုတ်တရက် လူကောင်းစွန့်
ကို ဟန့်တားတိုက်ခိုက်ခြင်း မပြုနိုင်ပေ။

ညှပ်နေသော စားပွဲများ ထိုင်ခုံများကို တွန်းဖယ်ကာ
အိန်းလုံမတ်တတ်ရပ်မိချိန်ဝယ် ဆိုင်အပြင်ဘက်မှ အပြင်း စိုင်း
နှင့် ထွက်သွားသော မြင်းခွာသံကို ကြားရသည်။

“ ခွပ် ခွပ် — ခွပ် ခွပ် ”

အိန်းလုံ ဆိုင်အပြင်ဘက်သို့ အတင်းပြေးထွက်ကြည့်သည်။
လူကောင်းစွန့်ကို မမိတော့။

မြောက်ဘက်သို့ အပြင်းစိုင်း ထွက်သွားသော လူကောင်းစွန့်
နှင့် မြင်းဖြူကြီး တိမ်ပျံတို့၏ အသွင်ကိုသာ ခပ်ဝေးဝေးဝယ်
လှမ်းမြင်ရသည်။

“လူကောင်းစွန့်က ယက္ခဂေဟာကို လိုက်သွားတာ ဖြစ်
နိုင်တယ် ငါလဲဒီမှာ ဆိုင်းနေလို့မသင့်ဘူး လူကောင်းစွန့်
ဒီနယ်ဘက်ကို ရောက်နေတဲ့အကြောင်း ချိန်ဟွာတို့ကို လိုက်
ပြောမှ ဖြစ်မယ်”

အိန်းလုံ၏စိတ်ထဲဝယ် ဤသို့စဉ်းစားမိသည်။ အိန်းလုံသည် မိမိ၏စီးတော်မြင်းကို ထုတ်ယူကာ၊ ယက္ခဂေဟာတည်ရှိရာ မြောက်ဘက်သို့ ရှေ့ရှု၍ အပြင်းစိုင်းနှင် လာခဲ့သည်။

x

x

x

အခန်း (၁၂)

ယက္ခဂေဟာသည် မရုဏချိုင့်ဝှမ်းဒေသ၏ မြောက်ဘက်ရှိ၊ ကျောက်မည်းတောင်ခြေမှ တောအုပ်လေးတခု၏ အလယ်ပဟို တွင် တည်ရှိသည်။

ယက္ခဂေဟာသို့ အရောက် တောအုပ်လေးကို ဖြတ်ကျော်၍ လာခဲ့ကြရသည်။

ချိန်ဟွာဦးဆောင်သော အဖွဲ့များ ယက္ခဂေဟာသို့ ရောက် ရှိ သွားချိန်မှာ ညနေစောင်းအချိန်ဖြစ်သည်။ ယက္ခဂေဟာ ပရဝဏ်အဝင်ဝရှိ ဘီလူးခေါင်း တံခါးကြီး ပိတ်လျက်ရှိနေ ကြောင်း တွေ့ကြရသည်။

ချိန်ဟူသည် မြင်းလှည်းပေါ်မှ ဆင်းလာကာ၊ ဘီလူးရုပ် တံခါးတွင်ရှိနေသော ကြေးကွင်းကို ကိုယ်တိုင် လှုပ်ရှားကာ တံခါးခေါက် အသံပေးလိုက်သည်။

“ဟိတ်...ဘယ်သူတွေလဲ ဒီနေရာကို အပြင်လူ လာခွင့် မရှိဘူးဆိုတာ မသိကြဘူးလား အားလုံးသေကုန်မယ် မြန်မြန် ပြန်သွားကြ”

တံခါး၏တဘက်မှ အော်ပြောသံပေါ်လာသည်။ အသံမှာ အသံဝါကြီးဖြစ်ကာ ခက်ထန်လှသည်။

“ကျုပ်တို့ ရောက်လာတာ ကောင်းသော လာခြင်းပါ ယက္ခဂေဟာရဲ့ ဦးစီးခေါင်းဆောင်နဲ့ တွေ့ပါရစေ”

ချိန်ဟူက ပြန်ဖြေသည်။

“ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ”

အတွင်းဘက်မှ ပြန်မေးသည်။

“သိပ်အရေးကြီးတဲ့ လျှို့ဝှက်ကိစ္စပါ ယက္ခဂေဟာ ဦးစီး ခေါင်းဆောင်နဲ့တွေ့ရမှ ပြောပြနိုင်မယ်”

“ခင်ဗျားတို့က ဘယ်သူတွေလဲ”

“ကျုပ်တို့ ဘယ်သူ ဘယ်ဝါဆိုတာ ယက္ခဂေဟာရဲ့ ဦးစီး ခေါင်းဆောင်သိပါတယ် သူ့ရောက်လာယင် အားလုံးမှင်းကုန် မှာပါ။ သူ့ကိုသာ တဆိတ်လောက် ခေါ်ပေးပါ”

အတွင်းဘက်မှ မည်သည့်အသံမျှ မကြားရဘဲ အတန်ကြာ တိတ်ဆိတ်သွားသည်။ ချိန်ဟူတို့လူစုကလည်း စိတ်ရှည်ရှည်ဖြင့် ဆက်လက်စောင့်ဆိုင်းနေသည်။

အတန်ကြာအောင် တိတ်ဆိတ်နေပြီးမှ အတွင်းဘက်မှ စကားသံပေါ်လာသည်။ အသံမှာ စောစောက ကြားရသော အသံဝါကြီးမဟုတ်တော့။ မိန်းမရွယ်တယောက်၏ ကြည်လင် သော အသံဖြစ်သည်။ အသံမှာ ကြည်လင်သော်လည်း ခက် ထန်သည်။

“ရှင်တို့က ခြင်္သေ့ဂေဟာက လူတွေမဟုတ်လား၊ ခြင်္သေ့ ဂေဟာနဲ့ ယက္ခဂေဟာ ပတ်သက်စရာအကြောင်း ဘာမှမရှိပါ ဘူး မြန်မြန်ပြန်သွားကြပါ”

ဤအသံကို ကြားရသောအခါ လိန်ပင်း အကြီးအကျယ် စိတ်လှုပ်ရှားသွားသည်။ ဤအသံသည် လိန်ပင်းမည်သည့်အခါ တွင်မှ မေ့ပျောက်မည်မဟုတ်သော ဝမ်းမေ၏အသံဖြစ်သည်။

“ဪ...ဝမ်းမေက ယက္ခဂေဟာရဲ့ ဦးစီးခေါင်းဆောင် တောင်ဖြစ်နေပြီကိုး၊ အင်းလေ သူက ဝမ်းလိဖုံးရဲ့ သမီး အကြီးဆုံးဆိုတော့ ဝမ်းလိဖုံးမရှိတဲ့နောက် သူပဲ ဦးစီးခေါင်း ဆောင် ဖြစ်ရတော့မှာပေါ့”

လိန်ပင်း၏ စိတ်ဘဲဝယ် တွေးနေမိသည်။

ဤသို့ လိန်ပင်းတွေးတောနေမိခိုက်ဝယ် ချိန်ဟူကဝမ်းလိဖုံး သေဆုံးခဲ့မှုတွင် လိန်ရို၏ ပရောဂမပါကြောင်း မြင်းညိုဂေဟာ

၇၉၂ * အတ္တသိုလ်ဝင်းကြွယ်

ရှင် လှကောင်းစွန်က လှည့်ကွက်ဆင်ကာ လုပ်ကြံခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြသည်။

ပထမတွင် ဝမ်းမေကလက်မခံ။ မယုံကြည်နိုင်ကြောင်း ငြင်းချက်ထုတ်သည်။ တဘက်နှင့်တဘက် အတော် တင်းမာလာကာ တိုက်ကြခိုက်ကြတော့မည့် အခြေအနေမျိုးပင် ဆိုက်ရောက်လာသည်။

ချိန်ဟွာက ဆေးနဂါးညီနောင်(၃)ယောက်နှင့် မျောက်ညိုမာကြူးတို့ကို သက်သေထူသည်။ ဆေးနဂါးညီနောင် (၃)ယောက်နှင့် မျောက်ညိုမာကြူးတို့ကလည်း ဝမ်းလိဖူးသေဆုံးခဲ့မှုတွင် မိမိတို့ပါဝင်ပတ်သက် သိရှိထားရသမျှကို အကုန်အစင် ထုတ်ဖော်ပြောကြသည်။

ဤသို့ သက်သေ ခိုင်ခိုင်လုံလုံနှင့် တိတိကျကျ ပြောဆိုရာ နောက်ဆုံးတွင် ဝမ်းမေသည် မိမိဖခင် ဝမ်းလိဖူး သေဆုံးရမှုတွင် လိန်ရိခဲ၊ ပရောဂမပါကြောင်း လက်ခံယုံကြည် သွားလေတော့သည်။

“အင်း... ကျွန်မတို့ ဆယ်နှစ်လုံးလုံး အထင်လွဲနေခဲ့မိတာကို အခုလို ကျွန်မတို့ အထင်မှား အမြင်မှားဖြစ်မိတာကို ရှင်းသွားအောင် သက်သေခိုင်ခိုင်လုံလုံ ခေါ်လာပြီး တကူးတက လာရောက်ရှင်းပြတဲ့ ခြင်္သေ့ဂေဟာရှင် ဘွားဘွား ချိန်ဟွာကို အများကြီး ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဂေဟာထဲကို ကြွကြွပို့ မိတ်ခေါ်ပါတယ်”

ဝမ်းမေ၏ စကားအဆုံးဝယ် ပိတ်နေသော ဘီလူးခေါင်း တံခါးပွင့်သွားသည်။ တံခါးဝတွင် မိန်းမပျို (၂)ဦး ရပ်နေသည်။ မိန်းမပျို(၂)ဦး၏ ဘေးနားဝယ် အသက်(၆၀)ခန့်ရှိ အဘိုးအိုတဦးရှိသည်။ ထို့နောက် ခပ်လှမ်းလှမ်းဝယ် (၁၀)ဦး မျှရှိသော သိုင်းသမားတစ်စုရပ်နေသည်ကို တွေ့ကြရသည်။

ရပ်နေသော မိန်းမရွယ်(၂)ဦးအနက် တဦးမှာ ဝမ်းမေဖြစ်သည်။ ကျန်တယောက်မှာ ဝမ်းမေနှင့် အတော် ရုပ်ချင်းဆင်သည်။

ဝမ်းလိဖူးတွင် သမီး(၂)ယောက်ရှိကြောင်း လိန်ပင်း သိထားသည်။ ကျန်မိန်းမပျိုမှာ ဝမ်းမေ၏ညီမပင် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု လိန်ပင်းတွေးမိသည်။

“ကျွန်မက ယက္ခဂေဟာရဲ့ ဦးစီးခေါင်းဆောင် ဝမ်းမေပါ။ ဟောဒါက ကျွန်မရဲ့ညီမ ဝမ်းယု၊ ဟိုဟာကတော့ ယက္ခဂေဟာရဲ့ ခေါင်းဆောင် သိုင်းသမား ဘီလူးကျန်းဝှက်”

ဝမ်းမေက မိမိ၏လူများနှင့် မိတ်ဆက်ပေးသည်။

ချိန်ဟွာကလည်း မိမိနှင့်ပါလာသူများ၏ အမည်များကို တဦးချင်းပြောပြကာ ဝမ်းမေနှင့် မိတ်ဆက်ပေးသည်။

လိန်ပင်းနှင့် မိတ်ဆက်ပေးသော အလှည့်သို့ ရောက်သော အခါတွင် လိန်ပင်းရော ဝမ်းမေပါ မျက်နှာမထားတတ်ကြ။ တယောက်ကိုတယောက် စေ့စေ့ပင်မကြည့်ပဲ မျက်လွှာချကာ ပြုံးပြ လိုက်ကြရသည်။

နှစ်ဦးစလုံး၏ ရင်များခုန်နေသည်။ ဝမ်လီဖူးသေဆုံးခဲ့ရမှုမှာ လိန်ရီနှင့်မပတ်သက်ကြောင်း ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သိရပြီမို့ သူတို့၏ အချစ်ဇာတ်လမ်း ပြန်လည်ဆန်းသစ်တော့မည် ဆိုခြင်းကို လိန်ပင်းရော ဝမ်မေကပါ နားလည်ထားသည်။

ဘီလူးကျွန်းဝှက်က သူတို့လူစုအတွက် တည်းခို နေထိုင်ရန် အခန်းများ စီစဉ်နေရာချထားပေးသည်။

x x x

ထိုနေ့ညတွင် ယက္ခဂေဟာ၏ ဦးစီးခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော ဝမ်မေက ညစာစားသောက်ပွဲဖြင့် တည်ခင်းညှိခံသည်။

ညစာစားသောက်ပွဲတွင် ချိန်ဟွာ၊ လိန်ပင်း၊ အူကန်း၊ ဝမ်မေ၊ ဝမ်ယုနှင့်ဘီလူးကျွန်းဝှက်တို့ (၆)ယောက်က စားပွဲစိုင်းတဝိုင်းထဲဝယ် ထိုင်ကြသည်။ ကျန်လူများက တခြားစားပွဲခိုင်းများတွင် ထိုင်ကြသည်။

ညစာ စားပွဲကို ည(၇)နာရီတွင် စတင်ပြုလုပ်သည်။ ည(၈)နာရီခန့်တွင် အိန်းလုံ ယက္ခဂေဟာသို့ ရောက်လာသည်။

ယက္ခဂေဟာအဝင်ဝတွင် စောင့်ကြပ်နေကြသော အစောင့်သိုင်းသမားများက အိန်းလုံကိုတားဆီးကြသေးသည်။ သို့သော် အိန်းလုံက အကျိုးအကြောင်း ပြောပြသော အခါတွင်မူ ဆက်လက်တားဆီးခြင်း မပြုကြတော့ပဲ ညစာစားပွဲ ကျင်းပ

ပြုလုပ်နေရာ ထမင်းစားဆောင်ထဲသို့ အိန်းလုံကိုခေါ်လာခဲ့ကြသည်။

အိန်းလုံရောက်လာသည်ကို တွေ့ရသောအခါ ချိန်ဟွာတို့မှာ အတော်အံ့ဩသွားကြသည်။ သို့သော် ဘာမျှထူးထူးထွေထွေ မေးမြန်းခြင်းမပြုပဲ၊ မိမိတို့၏စားပွဲတွင်နေရာတနေရာ ပေးလိုက်ကြသည်။

အဓိကဟင်းလျာများ တည်ခင်းကျွေးမွေးပြီးသည့် နောက်တွင်၊ ချိန်ဟွာက လက်မရွံ့သိုင်းသမားများနှင့် ပတ်သက်၍ စကားစသည်။

“ယက္ခဂေဟာဆိုတာ အမည်ထင်ရှားတဲ့ သိုင်းမိသားစုတခု ဖြစ်ပါတယ် အများကလဲ လေးစားပါတယ် ဒါပေမယ့် စိတ်မကောင်းစရာ တခုဖြစ်နေတာက ယက္ခဂေဟာဟာ လက်မရွံ့သိုင်းသမားတွေ လေ့ကျင့်ဖန်တီးနေတယ်လို့ သတင်းကြားရတာပါပဲ ဒီသတင်းဟုတ်မဟုတ် သိပါရစေ”

ချိန်ဟွာ၏ပါးစပ်မှ ဤကေားလွက်သွားသည်နှင့် ထမင်းစားဆောင်ထဲဝယ် ပြောဆိုနေကြသော စကားသံများအားလုံး တိတ်သွားသည်။

“လက်မရွံ့သိုင်းသမားတွေ ဟုတ်လား အဲဒါ ဘယ်လိုဟာလဲ”

ဝမ်မေက နားမလည်သည့်အသွင်ဖြင့် ပြန်မေးသည်။

“ခင်ဗျားတို့လုပ်ထားတဲ့ အလုပ်ကို ခင်ဗျားတို့ မသိဘူးလား ဘာကြောင့် ပြောင်လိမ့်ရတာလဲ”

အူကန်းက ဒေါသတကြီး ပြောသည်။

“ညီလေးအူကန်း အေးအေးဆေးဆေးနေပါ ပြောစရာ ရှိတာကို ဘွားဘွား ချိန်ဟွာ ပြောပါလိမ့်မယ်”

လိန်ပင်းက အူကန်းကို ဖျောင်းဖျာပြောဆိုကာ ထိန်းသိမ်း လိုက်သည်။ အူကန်းလည်း ဘာမျှ ဆက်မပြောတော့ပဲ ငြိမ် သွားသည်။

“ချမ်းသာသင်္ဘောကို အုပ်ချုပ်တဲ့ မာယာမင်းသမီး ယဲ့ချီ ဆိုတာ ယက္ခဂေဟာရဲ့ မိသားစုဝင် သိုင်းသမားမဟုတ်လား”

ချိန်ဟွာက မေးသည်။

“ဟုတ်ပါတယ် ယဲ့ချီဟာ ကျွန်မတို့ရဲ့ လက်ရွေးစင် သိုင်း သမား တယောက်ပါ ကျွန်မနဲ့ဆိုလျှင် သိုင်းပညာအတူ သင် ဘက် သွေးသောက်ညီမ တော်ပါတယ်”

ဝမ်မေက ပြန်အဖြေပေးသည်။

“ချမ်းသာသင်္ဘောကကော”

“ချမ်းသာသင်္ဘောဟာ ဖေဖေသေဆုံးခဲ့ရတာနဲ့ ပတ်သက် ပြီး ၊ စုံစမ်း ထောက်လှမ်းရအောင် စေလွှတ်ထားတဲ့ သင်္ဘော ပါ”

“ယဲ့ချီက ယက္ခဂေဟာရဲ့ အမိန့်ကိုနာခံပြီး လုပ်ဆောင်ရ တယ် မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါကယ် ဒါပေမယ့် တချို့ကိစ္စတွေမှာ ယဲ့ချီအနေနဲ့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် လုပ်ကိုင်နိုင်ခွင့်ရှိပါတယ် အရာရာကိုကျွန်မ တို့ဆီ အကြောင်းကြား အမိန့်နာခံနေဖို့ မလိုအပ်ပါဘူး”

“ချမ်းသာသင်္ဘောပေါ်မှာရှိနေတဲ့ လက်မရွှံ့ သိုင်းသမား ခုနှစ်ယောက်ကို ဘယ်သူကလေ့ကျင့် ဖန်တီးခိုင်းခဲ့တာလဲ”

“ချမ်းသာသင်္ဘောပေါ်မှာ လက်မရွှံ့ သိုင်းသမားတွေ ရှိ တယ်လို့ မကြားမိပါလား”

ဝမ်မေက ဤသို့ငြင်းဆိုလိုက်သည့်အတွက် ချိန်ဟွာတို့ လူစု အံ့ဩ သွားကြရသည်။ ဝမ်မေလိမ့်လည် ပြောနေသည်ဟု သံသယဝင်မိကြသည်။

ဝမ်မေက ယက္ခဂေဟာတွင် လက်မရွှံ့ သိုင်းသမားများ ဖန်တီး လေ့ကျင့်ရာတွင် အသုံးပြုသော အသိဉာဏ်ဖျက်ဆေး နှင့် လေ့ကျင့်နည်းများရှိသော်လည်း၊ လက်မရွှံ့ သိုင်းသမား များ ဖန်တီးလေ့ကျင့်သည့်ကိစ္စမှာ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ် လှ သည့်အတွက်၊ ဝမ်လိဖိုး ဂေဟာရှင်ဖြစ်သည့် အချိန်မှစကာ၊ လက်တွေ့အသုံးမပြုတော့ကြောင်း ရှင်းပြသည်။

ဘီလူးကျန်းဝှက်ကလည်း ဝမ်မေ ပြောသည်မှာ ဟုတ်မှန် ကြောင်း ထောက်ခံသည်။ ချိန်ဟွာတို့လူစုမှာ အဆုံးဖြတ်ရ ခက်နေသည်။

“ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ချမ်းသာသဘောပေါ်မှာ လက်မရွံ့”
သိုင်းသမား(၇)ယောက် ရှိနေတာကတော့ အမှန်ပဲ ဒီတော့
အဲဒီ လက်မရွံ့ သိုင်းသမားတွေဟာ ယက္ခဂေဟာနဲ့ ပတ်သက်
တာ မပတ်ဘက်တာကို အပထားပြီး သူတို့ကိုမူမှန်စိတ် ပြန်
ဖြစ်ပြီး လူကောင်းဘဝရောက်အောင် ကုသနိုင်ဖို့ ဖြေဆေးနဲ့
ကုသနည်းကိုတော့ ပေးအပ်ဖို့ မေတ္တာရပ်ခံပါတယ်”

ချိန်ဟွာကပြောသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ ကူညီပါမယ် ဖြေဆေးနဲ့ကုသနည်းတွေကို ပေး
ပါမယ်”

ဝမ်မေက ရှော့ရှော့ရှုရှု သဘောတူသောကြောင့် အား
လုံး ဝမ်းသာသွားကြရသည်။

ဝမ်မေက မူလအသိဉာဏ် ပြန်ပေါ်လာစေသော ဖြေဆေး
များကို ချက်ချင်းထုတ်ပေးသည်။ ဖြေဆေးသုံးစွဲပုံနှင့်ကုသနည်း
များ ပါရှိသော ကြေးပရပိုဒ် ကိုလည်း ချိန်ဟွာ လက်သို့
အပ်သည်။

“ချမ်းသာသဘောကို ယက္ခဂေဟာကနေပြီး တကြိမ်တခါမို့
သွားရောက်စစ်ဆေးမကြည့်ဘူးလား”

ဖြေဆေးနှင့် ကုသနည်းများ ရရှိပြီးနောက် ချိန်ဟွာက
မေးလိုက်သည်။

“ကျွန်မတို့ ယက္ခဂေဟာ မိသားစုက ဒီနေရာမှာ တသီး
တခြား လျှို့ဝှက်ဝှက် နေကြတာဆိုတော့ အပြင်ကိုမထွက်

ကြပါဘူး ချမ်းသာသဘောနဲ့ ဆက်သွယ်တဲ့နေရာမှာ ကျားပျံ
ခရီးထောက်စခန်းက ထု အူတို့ လူစုကနေတဆင့် ဆက်သွယ်ပါ
တယ် ကျွန်မတို့ဂေဟာရဲ့ အထူးကိုယ်စားလှယ်ကလဲ ခြောက်လ
တခါလောက်ဆိုသလို ချမ်းသာသဘောကို သွားပြီးစစ်ဆေးပါ
တယ် သူတို့ဆီကလဲ လက်မရွံ့သိုင်းသမားတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး
ဘာမှမကြားမိပါဘူး ငွေတို့ကတော့ လက်မရွံ့ သိုင်းသမား
ခုနစ်ယောက်ရှိနေတယ်လို့ အတိအကျ ပြောနေကြတယ် ကျွန်မ
အဖို့ အစဉ်းစားရ ခက်ခက်ပဲ”

ဝမ်မေကပြန်ပြောသည်။

“ချမ်းသာသဘောကို သွားစစ်ဆေးတဲ့ ယက္ခဂေဟာရဲ့
အထူးကိုယ်စားလှယ်ဆိုတာ ဘယ်သူလဲ”

“ကျွန်မ ညီမ ဝမ်ယုရဲ့ ခင်ပွန်းပါ နာမည်ကဂျီချင်းလို့ ခေါ်
တယ်”

“အဲဒီဂျီချင်းဆိုတဲ့လူကိုတွေ့ပါရစေ”

ဤတွင် ဝမ်မေက ညီမဖြစ်သူ ဝမ်ယုကို လှမ်းကြည့်သည်။
ဝမ်ယုက အဖြေပေးသည်။

“ကျွန်မခင်ပွန်းဟာအရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စတခုကြောင့် အပြင်ကို
သွားနေပါတယ်”

ဝမ်ယုက ထိုသို့အဖြေပေးလိုက်ချိန်မှာပင် ဂေဟာ အမှုထမ်း
တဦးရောက်လာကာ ဝမ်မေကို တီးတိုးပြောသည်။

“ဟော—ကံကောင်းချင်တော့ ကျွန်မရဲ့ မတ်တော်မောင် ဂျီချင်း အခုနလေးတင်ပဲ ဂေဟာကို ပြန်ရောက် လာပါတယ် မကြာခင်မှာပဲ ညစာစားပွဲကိုရောက်လာပါလိမ့်မယ်ခဏသည်းခံ ပြီး စောင့်ကြပါ”

ဂေဟာအမှုထမ်း၏ စကားများကို နားထောင်ပြီးနောက် ဝမ်းမေက ပြုံးရယ်ကာပြောသည်။

“လက်မရွှံ့ သိုင်းသမားတွေ ဖန်တီးလေ့ကျင့်တဲ့ပညာတတ် မြောက်ထားတဲ့လူ ဘယ်နှစ်ယောက်ရှိသလဲ”

ဂျီချင်းအလာကို စောင့်နေကြဆဲဝယ် ချိန်ဟွာကဝမ်းမေကို မေးသည်။

“ဒီအတတ်ပညာက ကျွန်မတို့ ယက္ခဂေဟာရဲ့ လျှို့ဝှက် အတတ်ပညာတခုပို့ အဖွဲ့ဝင်တိုင်းကိုသင်မပေးပါဘူးကျွန်မရယ် ယဲ့ချီရယ် နှစ်ယောက်ပဲ တတ်ပါတယ်”

ဝမ်းမေက ပြန်ပြောသည်။

x x x

မကြာမီမှာပင် ထမင်းစားဆောင်ထဲသို့ ဂျီချင်း ဝင်ရောက် လာသည်။

ဂျီချင်းသည် အသက်(၃၀)ခန့်ရှိသည်။ မီးခိုးရောင်ပိုးသား ဘတ်စုံကိုဝတ်ထားသည်။ အရပ်အမောင်းမြင့်မားပြီး ရုပ်ရည်

ချောမောသည်။ ခါးတွင်ကျောက်သံပတ္တမြားစီခြယ်ထားသော ရွှေခါးပတ်ကို ပတ်ထားသည်။

ဂျီချင်းလျှောက်လှမ်းလာသောအခါ ထမင်းစားဆောင်ထဲရှိ ယက္ခဂေဟာအဖွဲ့ဝင်သိုင်းသမားအပေါင်းနှင့် ဂေဟာအမှုထမ်း အပေါင်းက ထိုင်ရာမှထကာဦးညွတ်အရိုအသေ ပေးကြသည်။

ထိုသို့ ကြိုဆိုအရိုအသေပေးကြသည့် ယက္ခဂေဟာ အဖွဲ့ဝင် သိုင်းသမားများတွင် (၁၀)ပုံ(၇)ပုံမှာ မကျေနပ်သည့် အသွင် မျိုး ရှိနေကြောင်း လိန်ပင်းအက်ခတ်မိသည်။ သူတို့နှင့်တစားပွဲ တည်းထိုင်နေသည့် ဘီလူးကျန်းဝှက်ကိုယ်တိုင်ပင် မကျေနပ်သည့် သဘောမျိုးရှိနေကြောင်း တွေ့ရသည်။

ဂေဟာအမှုထမ်းတဦးကထိုင်ခုံတခုယူလာကာဝမ်းယု၏အနီး ဝယ် ချပေးသည်။

“ကျွန်တော်ဂျီချင်းပါးခြင်သော်ဂေဟာရှင်ဘွားဘွားချိန်ဟွာ ကို အခုလိုတွေ့ဆုံမိတ်ဆက်ခွင့်ရတဲ့ အတွက် အများကြီး ဝမ်း သာပါတယ် ကျွန်တော့်အပေါ် ညွှန်ကြားဆုံးမရာရှိယင်ညွှန် ကြားဆုံးမနိုင်ပါတယ်”

ဂျီချင်းက ယဉ်ကျေးပျူငှာစွာ စကားဆိုပြီး အသင့်ချထား ပြီးဖြစ်သော ထိုင်ခုံတွင်ဝင်ထိုင်သည်။

ဝမ်းယုက အရက်တခွက်ငွေ့၍ ဂျီချင်း၏ရှေ့တွင် ချပေးသည်။ ဂျီချင်းက အရက်ခွက်ကို ညာလက်ဖြင့် မကိုပ် ဗယ်လက်ဖြင့်

ထိုင်သည်။ ထို့နောက်မည်သို့စိတ်ကူးပေါက်သည်မသိ။ အရက်
သောက်တော့ပဲ အရက်ခွက်ကို ပြန်ချထားလိုက်သည်။

ဤအဖြစ်ကို မည်သူမျှသတိမပြုမိကြ။ အိန်းလုံ ကသာ
ဂျီချင်းကို အကဲခတ်ကြည့်နေသူမို့ သတိပြုမိ လိုက်သည်။

“တူတော်မောင် ဂျီချင်းက ချမ်းသာသင်္ဘောကိုခြောက်လ
တကြိမ် စစ်ဆေးနေတာဆိုတော့ ချမ်းသာသင်္ဘော ပေါ်မှာ
ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှအကြောင်းတွေကိုအားလုံးသိမှာပေါ့နော်”

ချိန်ဟွာကပြောသည်။

“ဟုတ်ကဲ့သိပါတယ်”

ဂျီချင်းက ပြန်ပြောသည်။ သူ၏အမူအရာမှာ တုံ့တုံ့
ဆိုင်းဆိုင်းဖြစ်နေသည်။

“ချမ်းသာ သင်္ဘောပေါ်မှာ လက်မရွံ့ သိုင်းသမား
ခုနစ်ယောက်ကိုသီးသန့်ခန်းနဲ့ထားထားတဲ့ကိစ္စကိုကော တူမောင်
သိသလား”

“ဟင်အင်း...ဒီကိစ္စမျိုး ချမ်းသာသင်္ဘောပေါ်မှာ ဖြစ်နေ
တယ်လို့ မကြားမိပါဘူး”

ဂျီချင်းက ဤသို့အဖြေပေးသည်တွင် ဝမ်းမေက ချိန်ဟွာကို
အဓိပ္ပာယ်ပါးပါးဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။

“ဟားဟားဟား...ဒီလိုအတည်ပေါက်နဲ့ လှိုမ့်လှိုမ့် ထုတ်တာ
မျိုးတွေ လုပ်မနေပါနဲ့တော့ ခင်ဗျားအခုလို အဝတ်အစားလဲ

ပြီး ရုပ်လေးဘာလေး နည်းနည်းပါးပါး ပြောင်းလဲပစ်လိုက်
တာကို မဆိုထားနဲ့ ခင်ဗျားတကိုယ်လုံး မီးလောင်ပြီးပြာကျသွား
ယင်တောင်မှ ခင်ဗျားဟာ လူကောင်းစွန့်ပဲဆိုတာ ကျုပ်သေသေ
ချာချာ မှတ်မိပါတယ်”

အိန်းလုံက ပြောလိုက်သည်။

“ဟာ—”

“အို...”

ထမင်းစားဆောင်ကြီးထဲဝယ် တအံ့တဩ ရေရွတ်သံမျှေး
ပေါ်လာသည်။ လူအတော်များများမှာ အံ့ဩလွန်း၍ ထိုင်နေ
ရာမှ ထရပ်လိုက်မိကြသည်။

ထရပ်သည့်လူစုထဲဝယ်၊ လိန်ပင်း၊ အူကန်း၊ ဝမ်းမေနှင့်ဘီလူး
ကျန်းဝှက်တို့လည်း ပါသည်။

“ဟာ...ဒီအဘိုးကြီးဘာပေါက်တတ်ကရတွေ့လျှောက်ပြော
နေတာလဲ ကျုပ်ဟာလူကောင်းစွန့် မဟုတ်ဘူး ကျုပ်နာမည်
ဂျီချင်း ဟောဒီမှာရှိနေတဲ့လူတိုင်းသိတယ်”

ဂျီချင်းက အိန်းလုံကို ဒေါသတကြီး ကြည့်ပြီး အော်ပြော
သည်။

“ဂျီချင်းခဏလောက် တိတ်တိတ်နေပါ ကျွန်မမေးစရာရှိပါ
တယ်”

ဝမ်းမေကပြောသည်။

“ဒီလူက ယက္ခဂေဟာရဲ့သိက္ခာကိုစော်ကားပြီးမဟုတ်မဟပ်၊ တွေ့လာစွပ်စွဲနေတာကိုတော့ ဘာမှမပြောတော့ဘူးလား။”

“ဂျီချင်းကပြန်ပြောသည်။

ရှင်ကို တိတ်တိတ်နေပါလို့ ကျွန်မ ပြောနေတယ်နော်၊ ဒါဟာ ယက္ခဂေဟာခေါင်းဆောင်ရဲ့အမိန့်ပဲ”

ဝမ်မေက ခတ်ပြတ်ပြတ်ပြောသည်။ ဂျီချင်းစကားမရှည်တော့။ ငြိမ်သွားသည်။

“ကဲ....ဆရာအိန်းလုံ ကျွန်မရဲ့မတ်တော်မောင် ဂျီချင်းကို ဘယ်လိုအထောက်အထားကြောင့် လူကောင်းစွန့်လို့ စွပ်စွဲနေရတာလဲဆိုတာ ရှင်းပြစမ်းပါအုံး”

ဝမ်မေက အိန်းလုံကိုလှမ်းမေးသည်။

“ပြုစရာအထောက်အထားတွေ အများကြီးပါ တခြား အထောက်အထားတွေကို ခဏထားပြီး အခုလောလောဆယ် ဖြစ်ခဲ့တဲ့ ကိစ္စအတွက်ပဲ အထောက်အထားပြမယ် နေ့လယ်ပိုင်း တုန်းက လူကောင်းစွန့်ကျွန်နဲ့ ကျားပျံစားသောက်ဆိုင်မှာ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြပါတယ် အဲဒီလို တိုက်ခိုက်ကြတဲ့အခါမှာ လူကောင်းစွန့်ရဲ့ ညာဘက်ပခုံးကို ကျုပ်ရဲ့ဆေးတံလက်နက်ထိမိပြီး နေသား ကိုယ်လွတ်ရှုန်း ထွက်ပြေးသွားပါတယ် ဒါကြောင့် ဟောဒီဂျီချင်းဆိုတဲ့လူကို အင်္ကျီချွတ်ပြီး စစ်သေးကြည့်ပါ သူ့ညာဘက်ပခုံးမှာ ဆေးတံအိုးထိထားတဲ့ ဒဏ်ရာ

တွေ့လိမ့်မယ် တကယ်လို့ ဒဏ်ရာမရှိဘူးဆိုယင် မင်းတို့ဘာမှ လုပ်စရာမလိုဘူး ကျုပ်လည်ပင်းကို ကျုပ်ဘာသာခုတ်ဖြတ် ပစ်လိုက်မယ်”

အိန်းလုံက ရဲရဲဝံ့ဝံ့ပြောလိုက်သည်။

“ကဲ....ရှင်ဘာပြောအုံးမလဲ”

ဝမ်မေက ဂျီချင်းကိုလှမ်းမေးသည်။

“ဟာ... ကျုပ်လိုလူတယောက်က လူပုံအလယ်မှာ အင်္ကျီချွတ်ပြရမှာလား ဒီလိုအလုပ်မျိုး မလုပ်နိုင်ဘူး”

ဂျီချင်းကပြောသည်။

“ဟုတ်သားပဲ မမရဲ့အစ်ကိုဂျီချင်းက ယက္ခဂေဟာ ခေါင်းဆောင်ရဲ့ မတ်တော်မောင်တယောက်လုံး လုပ်နေပြီး လူမြင့်ကွင်းမှာ အင်္ကျီတွေ့တာတွေချွတ်ပြလို သယ်သင့်လျော်မှာလဲ ဟိုအဘိုးကြီး အိန်းလုံ ပေါက်ကရဲပြာတာတွေကို မမကပါ ယုံနေလို့လား”

ဝမ်ယုကလည်း ဝမ်မေကို အပြစ်တင်ကောားပြောသည်။

“ဆရာအိန်းလုံက သူ့စွပ်စွဲသလိုမဟုတ်မမှန်ဘူးဆိုယင်သူ့ လည်ပင်းသူ့ပြတ်ပစ်ပါမယ်လို့သေသေချာချာပြောထားတာပဲတို့ဘက်ကလဲ သူတို့သံသယရှင်းအောင် လုပ်ပြဖို့လိုတယ်”

ဝမ်မေက ပြန်ပြောသည်။

ထိုအချိန်တွင် အိန်းလုံက ကျားပျံစားသောဆိုင်တွင် မိဒိ
နှင့် လူကောင်းစွန့် တွေ့ဆုံတိုက်ခိုက်ခဲ့ကြပုံ အကြောင်းများကို
ချိန်ဟွာအား လေသံဖြင့်ရှင်းပြလိုက်သည်။

“ကောင်းပါပြီဂေဟာခေါင်းဆောင်ရှဲ့ဆန္ဒအတိုင်းအားလုံး
သံသယရှင်းအောင် ကျွန်တော် အစစ်ဆေးခံပါမယ် ဒါပေမယ့်
ယက္ခဂေဟာရှဲ့ဂုဏ်သိက္ခာကိုလဲ ထိန်းသိမ်းဖို့ လိုအပ်တာကြောင့်
အစီအစဉ်အခု တင်ပြပါရအေ”

ဂျီချင်းကပြောသည်။ ဝမ်မေက ခွင့်ပြုသည့်အတွက်ဂျီချင်း
က သူ၏အစီအစဉ်ကို ဆက်သက် ပြောကြားသည်။

“ကျွန်တော်ဟာ ယက္ခဂေဟာခေါင်းဆောင်ရှဲ့ မတ်တော်
သူ ဖြစ်နေသော လူပုံအလယ်မှာ အင်္ကျီချွတ်ပြယ် ယက္ခဂေဟာ
အဖို့ သိက္ခာကျရာ ဖြစ်နေပါတယ် ဒါကြောင့် လူမြင်ကွင်း
မဟုတ်တဲ့ အတွင်းခန်းထဲမှာ သွားအစစ်ဆေးခံပါမယ် ဂေဟာ
ခေါင်းဆောင်နဲ့ဝမ်ယုတို့နှစ်ယောက် သက်သေအဖြစ်လိုက်ကြည့်
ကြပါ”

ဤအစီအစဉ်မှာ သင့်တင့်ကောင်းမွန်သောကြောင့်ဝမ်မေက
ခေါင်းညိတ်သဘောတူလိုက်သည်။

“ဦးလေးအိန်းလုံလဲ သက်သေအဖြစ် အဘူဘူ လိုက်သွား
ပါလား”

လိန်ပင်းက ဝင်ပြောသည်။

“ယက္ခဂေဟာခေါင်းဆောင် တယောက်လုံး ပါနေတာပဲ
သူကအမှန်အတိုင်း ကြည့်ရှုဆုံးဖြတ်ပါလိမ့်မယ် ငါလိုက်သွား
စရာမလိုပါဘူး”

အိန်းလုံက ပြန်ပြောသည်။

ထို့နောက် ဝမ်မေက ထိုင်နေရာမှထကာ အတွင်းခန်းထဲသို့
ဦးဆောင်၍ ထွက်သွားသည်။ ဝမ်မေ၏နောက်မှ ညီမဖြစ်သူ
ဝမ်ယု လိုက်ပါသွားသည်။ ဂျီချင်းကမူ နောက်ဆုံးမှ လိုက်
သည်။

ထမင်းစားဆောင်ထဲရှိ လူအားလုံးက သူတို့ကို အကဲခတ်
ကာစူးစိုက်ကြည့်နေကြသည်။

တံခါးဝနားသို့ ရောက်သောအခါ ဝမ်မေကခြေလှမ်းတုံ့
ရပ်လိုက်သည်။ အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ ရွှေပြားဝိုင်းတခုကိုထုတ်ယူပြီး
လိန်ပင်းကိုလှမ်းခေါ်သည်။

“အစ်ကိုလိန်ပင်းခဏလောက်”

လိန်ပင်းမှာ ရင်ထဲဝယ် ‘ဂျိန်း’ကနဲ ဖြစ်သွားသည်။ ရင်ခုန်သံ
မြန်လာကာ ဘာလုပ်ရမည်မသိ ဖြစ်နေသည်။

“ဟိတ် မြန်မြန်သွားလေကွာ”

အိန်းလုံက လိန်ပင်း၏နားနားသို့ကပ်ကာ တီးတိုးပြော၍
လောဆော်လိုက်သည်။ လိန်ပင်းလည်း ထိုင်ရာမှထကာ ဝမ်မေ
ရှိရာသို့ လျှောက်လာခဲ့သည်။

မိမိအနီးသို့လိန်ပင်းရောက်လာသည်နှင့်ဝမ်းမေသည်လက်တွင်း
ကိုင်ထားသော ရွှေပြား အဝိုင်းကို အားလုံး မြင်သာအောင်
ထောင်ပြသည်။ ဤဟွင် ယက္ခဂေဟာ အဖွဲ့ဝင် သိုင်းသမား
အပေါင်းက ထိုင်နေရာမှ ‘ဝန်း’ကနဲ ထရပ်လိုက်ကြသည်။

“အဖွဲ့ဝင်အားလုံး နားထောင် ဟောဒီ ယက္ခဂေဟာရှဲ့
အထိမ်းအမှတ်ဖြစ်တဲ့ ယက္ခရွှေပြားဝိုင်း တံဆိပ်ကို အစ် ကို
လိန်ပင်းဆီမှာ ခေတ္တအပ်နှင်းထားခဲ့မယ် ဂေဟာခေါင်းဆောင်
မရှိတဲ့အခါမှာ ဒီယက္ခရွှေပြားဝိုင်း တံဆိပ်ဟာ ဂေဟာခေါင်း
ဆောင်ကိုယ်စား အာဏာရှိတယ်”

ဤသို့ပြောပြီးနောက် ဝမ်းမေက လိန်ပင်း၏လက်သို့ ယက္ခ
ရွှေပြားဝိုင်းတံဆိပ်ကို ပေးအပ်လိုက်သည်။

“အစ်ကိုအပေါ်မှာ ကျွန်မအထင်လွဲခဲ့တာစိတ်မကောင်း
ပါဘူး ဟောဒီယက္ခရွှေပြားဝိုင်းတံဆိပ်ကို ခဏယူပြီး ထိန်းသိမ်း
ထားပါ အစ်ကိုညာဏ်ရှိသလိုကြတီသုံးပါ”

ဝမ်းမေက လေးသံဖြင့်နှစ်ကိုယ်ကြားပြောသည်။ လိန်ပင်းက
လည်း ဝမ်းမေပေးသော ယက္ခရွှေပြားဝိုင်း တံဆိပ်ကို လှမ်းယူ
လိုက်သည်။

ယက္ခရွှေပြားဝိုင်းတံဆိပ်ကို လိန်ပင်းလက်သို့ ပေးအပ်ပြီး
နောက်၊ ဝမ်းမေသည် ‘ချာ’ကနဲလှည့်ကာ တံခါးပေါက်မှထွက်
သွားသည်။ ဝမ်းယုနှင့် ဂျီချင်းတို့လည်း ရွှေဆင့် နောက်ဆင့်
ဆိုသလို ဝမ်းမေ၏နောက်မှ လိုက်သွားကြသည်။

လိန်ပင်းလည်း ယက္ခရွှေပြားဝိုင်းတံဆိပ်ကို လက်တွင်း ကိုင်
ယင်း စားပွဲရှိရာသို့ ပြန်လာသည်။

“ဝမ်းမေတို့ထွက်သွားတဲ့တံခါးပေါက်ကနေသွားယင် ဘယ်
နေရာကို ရောက်နိုင်သလဲ”

စားပွဲရှိ မိမိ၏ထိုင်ခုံတွင် ပြန်ထိုင်မိသောအခါ လိန်ပင်းက
ဘီလူးကျန်းဝှက်ကို မေးလိုက်သည်။

“အဲဒီတံခါးအပြင်မှာ စကြိုလမ်းလေးရှိတယ် အဲဒီစကြို
လမ်းပေါ်မှာ တံခါးပေါက် သုံးပေါက်ရှိတယ် ပထမတံခါး
ပေါက်က သီးသန့်စာဖတ်ခန်းရှဲ့ ဝင်ပေါက်ပဲ ဒုတိယတံခါး
ပေါက်က ပစ္စည်းသိုလှောင်ခန်းရှဲ့ ဝင်ပေါက်ပါ တတိယ တံခါး
ပေါက်ကတော့ လျှို့ဝှက်တံခါးပေါက်တခု ဖြစ်ပါတယ် အဲဒီ
တံခါးကို ဖွင့်ပြီးဝင်သွားယင် ဘယ်နေရာကို ရောက်မယ် ဆိုတာ
ဂေဟာခေါင်းဆောင် တဦးတည်းပဲ သိပါတယ် ကျုပ်တို့မသိ
ပါဘူး”

ဘီလူးကျန်းဝှက်က ပြန်အဖြေပေးသည်။

x x x

“ဝမ်းမေတို့ ပြန်ထွက်အလာကို အားလုံးက မျှော်လင့်တကြီး
စောင့်ဆိုင်းနေကြသည်။

အချိန်အတော်ကြာသွားသည့်တိုင် ပြန်ထွက်မလာကြသော
အခါလိန်ပင်းကယက္ခရွှေပြားဝိုင်းတံဆိပ်ကိုမြှောက်ပြကာဂျီချင်း

တို့ကိုသွားရောက်ရှာဖွေရန် ယက္ခဂေဟာ အဖွဲ့သားများကို အမိန့်ပေးသည်။

သီးသန့်စာကြည့်ခန်းထဲသို့ဝင်ရောက်ရှာဖွေကြသည်။ မည်သူမျှ မရှိ။ ပစ္စည်းသိုလှောင်ခန်းထဲသို့ ဝင်ရှာကြပြန်သည်။ ဝမ်းမေတို့ ကို မတွေ့ရ။

တတိယ တံခါးပေါက်ကို ပွင့်ကြည့်သော အခါတွင်မူ လျှို့ဝှက်လမ်းကြောင်း၏ အဝန်းမှ နံရံတွင် စာတရွက်တရွက် ကပ်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

“ယက္ခဂေဟာအဖွဲ့ဝင်များ သိစေရန်...”

ခြင်္သေ့ဂေဟာရှင် ချိန်ဟွာ၊ လိန်ပင်း၊ အူကန်းနဲ့ အိန်းလုံတို့ကို မြင်းညှိဂေဟာအရောက်ပမ်းဆီး ခေါ်ဆောင်လာပြီး ကျုပ်လက်အပ်မှ ယက္ခဂေဟာ ခေါင်းဆောင် ဝမ်းမေကို ပြန်လွှတ်ပေးမယ်...

မြင်းညှိဂေဟာရှင်လုကောင်းစွန်”

စာရွက်ပေါ်တွင် ဤအတိုင်းရေးသားထားသည်။

ဤစာကို ဖတ်ရသောအခါ အားလုံးပင် ဒေါသထွက်ကာ ခံပြင်းမိကြသည်။ လိန်ပင်းမှာမူ ဝမ်းမေအတွက် အလွန်စိုးရိမ်မိသည်။

အားလုံး ထမ်းစားဆောင်သွယ် ပြန်လာခဲ့ကြပြီး ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ကာ လုပ်ငန်းတာဝန်များ ခွဲယူလုပ်ဆောင်ကြသည်။

ကျောက်မည်းတောင်ကုန်းပေါ်ဝယ် ကင်းပုန်းချလျှက်ရှိနေသော စမ်းအဲ တို့အုပ်စုထံသို့ စာပို့ခိုလှောက်ကာ ယက္ခဂေဟာမှ မြင်းညှိဂေဟာသို့ သွားရာလမ်းများကို ပိတ်ဆို့ ထားရန် အကြောင်းကြားသည်။

စမ်းအဲ တို့ကို အားဖြည့် ကူညီပေးနိုင်ရန်အတွက် ချိန်ဟွာ ဦးစီးသော ခြင်္သေ့ဂေဟာအဖွဲ့ဝင် သိုင်းသမားများ အမှုတပြင်းပင် ထွက်သွားကြသည်။ ယက္ခဂေဟာ အဖွဲ့ဝင် သိုင်းသမား (၁၀)ဦးလည်း ချိန်ဟွာတို့နှင့်အတူ ပါသွားသည်။

အိန်းလုံကမူ လက်မရွံ့သိုင်းသမားများအတွက် ဖြေဆေးနှင့် ကုသနည်းများကိုယူကာ တုံ့ထင်မြီသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ အိန်းလုံနှင့်အတူ ခြင်္သေ့ဂေဟာအဖွဲ့ဝင် သိုင်းသမား (၃)ဦးနှင့် ယက္ခဂေဟာအဖွဲ့ဝင်သိုင်းသမား (၃)ဦးလည်း လိုက်ပါလာသည်။

ယက္ခဂေဟာသို့ ဝင်လမ်း ထွက်လမ်း အားလုံးတွင်လည်း အစောင့်များ တင်းကြပ်စွာချကာ နောက်ထပ် အထွက်အဝင် လုံးဝမပြုနိုင်အောင် ပိတ်ဆို့ထားလိုက်သည်။

လိန်ပင်း၊ အူကန်း၊ ဘီလူးကျန်းဝှက်နှင့် ယက္ခဂေဟာမှ လက်ရွေးစင် သိုင်းသမား (၅)ဦး စုစုပေါင်းအင်အား (၈)ယောက် တို့သည် ယက္ခဂေဟာခေါင်းဆောင်သာသိသော လျှို့ဝှက်လမ်း အတိုင်းဝင်၍ လိုက်လာခဲ့ကြသည်။

ထိုလမ်းမှာ ဥမင်လမ်းတခုဖြစ်သည်။ ဥမင်မှာ အဝင်ဝတွင်

ကျယ်သော်လည်း တစစကျဉ်းမြောင်း သွားသည်။ လူတကိုယ် ကတ်သီးကတ်သတ်လျှောက်နိုင်ယုံခလောက်သာရှိသည်။

ထို့ကြောင့် သူတို့လူစုသည် ရှေ့နောက် တန်းစီလျက် သွားကြရသည်။ အရှေ့ဆုံးမှ ဘီလူးကျန်းဝှက်က သွားသည်။ ထို့နောက် လိန်ပင်းနှင့် အူကန်းတို့ ဆက်လိုက်ပါ လာကြသည်။ ယက္ခဝေဟာ၏သိုင်းသမား (၅)ယောက်ကမူ အူကန်း၏နောက် မှတယောက်စီတန်းစီ၍ လိုက်လာကြသည်။

“ဒီ ဥမင်လမ်းဟာ အတော်ကျဉ်းတယ်၊ တနေရာရာကနေ ချောင်းမြောင်းပြီး တိုက်ခိုက်နိုင်တယ် သတိမလစ်ကြစေနဲ့”

ဥမင်လမ်းအတိုင်း လျှောက်သွမ်း လာယင်း လိန်ပင်းက သတိပေးစကား ပြောကြားသည်။

ဥမင်လမ်းထဲဝယ် အလင်းရောင် ဝိုးတဝါးသာ ရှိသည်။ လိန်ပင်းတို့တွင် မီးတုတ်များ ပါရှိလာသော်လည်း ရန်သူက မီးရောင်ကိုမြင်ပြီး မိမိတို့ လာနေကြောင်း ရိပ်မိမည် စိုးသောကြောင့် မီးတုတ်များ ထွန်းညှိခြင်းမပြုကြပေ။

ဥမင်လမ်းသည် ဖြောင့်ဖြောင့် သွားနေရာမှ တဆစ်ချိုး ကွေ့၍လာသည်။

“အကွေ့အလွန်မှာ လူတယောက်ပုန်းနေတယ် ဝမ်းယုံဖြစ်ဖို့များတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ကို ချောင်းမြောင်းတိုက်ဖို့ စောင့်နေတာနဲ့တူတယ်”

တဆစ်ချိုးအကွေ့လေးနားသို့ ရောက်သောအခါ လိန်ပင်းက ဘီလူးကျန်းဝှက်ကို လျှို့ဝှက်လေသဖြင့် တီးတိုးပြောသည်။ ရှေ့ဆုံးမှသွားနေသော မိမိပင်မသိပဲနှင့် မိမိနောက်မှ လိုက်လာသော လိန်ပင်းက ရန်သူရှိနေကြောင်း သိနေသည့် အတွက် လိန်ပင်း၏ အကဲခတ်ကောင်းမှုကို ဘီလူးကျန်းဝှက် စိတ်ထဲမှ ချီးမွမ်းမိသည်။

လိန်ပင်းက မိမိနောက်မှ လိုက်ပါလာသူ အူကန်းမှတဆင့် တခြားလူများသို့လည်း ဆက်လက်၍ သတိပေးစကား ပြောကြားလိုက်သည်။

သူတို့လူစုသည် သတိရှိရှိဖြင့် ဆက်လက် လာခဲ့ကြသည်။ တဆစ်ချိုးအကွေ့လေးကို လွန်လာခဲ့ကြသည်။

တဆစ်ချိုးအကွေ့လေးကို လွန်သောအခါ ဥမင်လမ်းမှာ အတော်ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်ရှိလာသည်။

ထိုနေရာဝယ် ရန်သူ၏ အလစ်ချောင်းမြောင်း တိုက်ခိုက်မှုကို ကြုံကြရတော့သည်။

“ဝှစ် ဝှစ် _ ဝှစ်”

ဥမင်လမ်း၏ ချောင်ကျသောနေရာရှိ မှောင်ရိပ်မှသေးငယ်သော လက်နက်ပုန်းလေးများ လွင့်ပျံ ထွက်လာသည်။

လိန်ပင်းက လွင့်ပျံ ထွက်လာသော လက်နက်ပုန်းလေးများကို တိမ်းရှောင်ယင်း ထိုမှောင်ရိပ်ကျရာ နေရာသို့ ‘လွှား’ကနဲ ခုန်ဝင်သွားသည်။

ထိုနေရာဝယ် လူတယောက် ပုန်းအောင်းနေသည်။

ထိုသူက လိန်ပင်းကို ဆီးကြိုတိုက်ခိုက်ရန် ကြံသေးသည်။ သို့သော် လိန်ပင်းက ထိုသူထက်ပိုမြန်ကာ လက်ဦးသွားသည်။

“ဖြောင်း....”

လိန်ပင်းက ပုန်းအောင်းနေသူ၏ ညာဘက် ပခုံးပေါ်မှ ‘လက်ယာရေစီး’ သွေးကြောကွက်နေရာကို လက်ဝါး ရိုက် အကြောပိတ်ပညာဖြင့် ရိုက်ချလိုက်သည်။ ထိုသူမှာ မခုခံနိုင် တော့ပဲ ပျော့ခွေကာ လဲကျသွားသည်။

လိန်ပင်းက ထိုသူကို မှောင်ရိပ်ထဲမှ ဆွဲထုတ် လာခဲ့သည်။ မီးတုတ်တခု ထွန်းညှိပြီး ကြည့်လိုက်ရာ ထိုသူမှာ လိန်ပင်းထင် သည့်အတိုင်းပင် ဝမ်းယုဖြစ်နေကြောင်း တွေ့ကြရသည်။

ဘီလူးကျန်းဂွက်နှင့် ယက္ခဂေဟာမှ သိုင်းသမားများသည် ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှု ရှိကြသည့်အတွက် အမှောင်ရိပ်မှ ချောင်း မြောင်းပစ်ခတ်လာသည့် လက်နက်ပုန်းငယ်များကိုလွတ်အောင် ရှောင်နိုင်ကြသည်။

သို့သော် သိုင်းပညာ အခြေခံနုသေးသော အူကန်းမှာမူ လွတ်အောင် မရှောင်နိုင်ပဲ နှစ်ချက်အထိခံလိုက်ရသည်။

ထိုလက်နက်ပုန်းလေးများမှာ သေးငယ်သော အပ်ကလေး များဖြစ်သည်။ သေးငယ်သော်လည်း အဆိပ်ထုတ်လိမ်းထား သောကြောင့် အူကန်းမှာ အဆိပ်ဒဏ်ခံရပြီး သတိလစ် မေ့ မြောနေသည်။

“ဒီ လက်နက်ဟာ ကျုပ်တို့ ယက္ခဂေဟာကသုံးတဲ့ လက်နက် ပုန်းမဟုတ်ဘူး မြင်းညှိဂေဟာရဲ့ အဆိပ်လက်နက် ဖြစ်ရ မယ်”

အူကန်း၏အခြေအနေကို စစ်ဆေးကြည့်ပြီးနောက် ဘီလူး ကျန်းဂွက်ကပြောသည်။

“ဝမ်းယု ဖြေဆေးအမြန်ထုတ်ပေးစမ်းပါ”

လိန်ပင်းက ဝမ်းယုကိုပြောလိုက်သည်။ ဝမ်းယုမှာမလှုပ်နိုင် အောင် အကြောပိတ်ထားခြင်းခံရသော်လည်းစကားမူပြောနိုင် သေးသည်။

ဝမ်းယုက ဘာမျှမပြောပဲ နှုတ်ဆိတ်၍နေသည်။ လိန်ပင်း၏ တောင်းဆိုချက်ကို မလိုက်လျောနိုင်ဟု ဆိုလိုသည့်သဘော။

“ဒီမယ် ဝမ်းယု ခင်ဗျားဟာ ယက္ခဂေဟာကို သစ္စာဖောက်ခဲ့ တယ် ကိုယ့်အစ်မအရင်းဖြစ်တဲ့ ဂေဟာ ခေါင်း ဆောင် ကို ရန်သူ့လက် အဖမ်း ခံရအောင် ကူညီခဲ့တယ် ဒါကြောင့် ခင်ဗျားကို မညှာနိုင်ဘူး ဖြေဆေး ထုတ်ပေးယင်ပေး မပေး ယင်ဟောဒီ အရိုးခေါင်းသွေးစုတ်အပ်ရဲ့အရာသာကို မြည်းကြည့် ပေတော့”

ဘီလူးကျန်းဂွက်က ဤသို့ပြောပြီးနောက် အိတ်ထဲမှ အပ် တချောင်းကို ထုတ်လိုက်သည်။ ထိုအပ်မှာ (၆)လက်မခန့်ရှည် ကာ အလုံးလည်း သာမန်အပ်များထက် အနည်းငယ် ပိုတုတ်

သည်။ အပ်၏ နောက်ပြီးပိုင်းတွင် အရိုးခေါင်းငယ် တခုကို လက်ရာမြောက်စွာ ပြုလုပ်ထားသည်။

အရိုးခေါင်း သွေးရုတ်အပ်ကို မြင်လိုက်သည်နှင့် ဝမ်ယုမှာ အကြီးအကျယ် တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားသည်။

“ရှင်...ရှင်...ကျွန်မကို ဒါလောက်အထိ ရက်စက်တော့ မှာလား”

ဝမ်ယုက အလန့်တကြားပြောသည်။

“ခင်ဗျားလို သစ္စာဖောက်မျိုးကို ရက်စက်သင့်ယင် ရက်စက်ရမှာပဲ”

ဘီလူးကျန်းဝှက်က အေးစက်တင်းမာသောလေသံဖြင့် ပြောပြီးနောက်၊ အရိုးခေါင်းအဆိပ်အပ်ကို ဝမ်ယု၏ အသားထဲသို့ ထိုးစိုက်သွင်းမည်ပြုသည်။

“မ...မလုပ်ပါနဲ့ ဖြေဆေးပေးပါ့မယ် ပေးပါ့မယ်”

ဝမ်ယုက ကမန်းကတန်းပြောသည်။

ဤတွင် လိန်ပင်းက ဝမ်ယု၏ညာဘက်လက်တခုတည်း လှုပ်ရှားနိုင်အောင် အကြောကိုအနည်းငယ်ဖြေပွင့်ပေးသည်။ ဝမ်ယုက ဖြေဆေးထုတ်ပေးသည်။ ဖြေဆေးရပြီးနောက် လိန်ပင်းက ဝမ်ယုကို လုံးဝမထုပ်ရှားနိုင်အောင် အကြော ပြန်ပိတ် လိုက်သည်။

ဖြေဆေးဖြင့် အူကန်းကို ကုသပေးသည်။ မကြာမီမှာပင် အူကန်း ပြန်သတိရလာသည်။

ဒဏ်ရာရထားသော အူကန်းနှင့် အကြောပိတ် ဖမ်းမိထားသော ဝမ်ယုတို့ကို ယက္ခဒဂဟာသို့ ပြန်ပို့ ပေးလိုက်ကြသည်။ ယက္ခဒဂဟာ၏ သိုင်းသမား(၂)ယောက်ကလည်း အစောင့်အဖြစ် ထည့်ပေးလိုက်သည်။

ထို့နောက်မီးတုတ်များကို ငြိမ်းပစ်ကြပြီးသူတို့လူစုလျှို့ဝှက် ဥမင်လမ်းအတိုင်း ရွေ့သို့ဆက်လာခဲ့ကြသည်။

ဥမင်လမ်းမှာပိုကျယ်လာသည်။ အလင်းရောင်လည်းအတော် ရလာသည်။

အချိန်အတော်ကြာအောင် လျှောက်လှမ်း လာပြီးနောက် ရွှေတွင် တံခါးတချပ် ရှိနေသည်ကို တွေ့ကြရသည်။ တံခါးကို ဆွဲဖွင့်လိုက်ရာ အလွယ်တကူပင် ပွင့်သွားသည်။

ထိုတံခါးမှ ထွက်လာသောအခါ လျှိုမြောင်တခုထဲသို့ရောက်လာကြသည်။ လျှိုမြောင်မှာ သိပ်မကျယ်။ လျှိုမြောင်၏ဝဲယာတွင် မြင့်မားသော တောင်စွယ်(၂)ခုရှိနေသည်။

“ဟာ - ဒီနေရာကို ကျုပ်မှတ်မိပြီ ဟောဟို ဆက်နားမှာ ကျုပ်တို့ဒဂဟာရဲ့ မြင်းစောင်းရှိတယ်ဟိုလူတွေ့ မြင်းစောင်းက မြင်းတွေဝင်ယူပြီး မြင်းစီးပြေးပြန်တယ်”

ဘီလူးကျန်းဝှက်က ပြောသည်။ ထို့နောက်ဘီလူးကျန်းဝှက်

က ရှေ့ဆောင် လမ်းပြကာ မြင်းစောင်း ရှိရာသို့ လာခဲ့ကြသည်။

x x x

ယက္ခဂေဟာ၏ မြင်းစောင်းကို တာဝန်ယူ အုပ်ချုပ်ရသူမှာ ကျွမ်းကျင်သူဖြစ်သည်။

ဘီလူးကျန်းဝှက်တို့လူငုက်မြင်သည်နှင့် ကျွမ်းကျင်သူ အပြေးပင် လာရောက်ကြိုဆိုနှုတ်ဆက်သည်။

“အစ်ကိုကျန်းဝှက် လူစုလူဝေးနဲ့အင်အား ကောင်းလှချည်လား ဘယ်လိုအရေးကိစ္စများ ပေါ်နေလို့ပါလိမ့်”

“အရေးကတော့ သိပ်ကြီးတယ် အကြောင်းစုံကိုပြောရယင် ရှည်တယ် ဒီတော့ ငါသိချင်တာကိုအဖတ်မေးရအုံးမယ်ဂျီချင်း ဒီကို လာသွားသလား”

“ဟုတ်ကဲ့ ရောက်လာပါတယ် သူနဲ့တူတူ ဂေဟာခေါင်းဆောင် သခင်မလေးလဲပါလာတယ် သူတို့ မြင်းကောင်းနှစ်စီး တောင်းပြီးထွက်သွားကြတာ နာရီဝက်လောက်ပဲရှိသေးတယ်”

“ဂေဟာခေါင်းဆောင် သခင်မလေး ဝမ်းမက ဘာများ မိန့်ကြားသွားသေးလဲ”

“ဂေဟာခေါင်းဆောင် သခင်မလေး စကားတချို့မတောင် မပြောဘူး ဒီအတိုင်းရပ်နေတယ် ဟိုသတ္တဝါကောင် ဂျီချင်းကသာ အစအရာရာ ပြောဆိုညွှန်ကြားတယ်”

“ကောင်းပြီ ငါတို့အတွက် အကောင်းဆုံးမြင်းတွေ စီစဉ်ပေးစမ်း အရေးကြီးတယ်”

“ကောင်းပါပြီ”

ကျွမ်းကျင်သူ မြင်းထိန်းများကို အကောင်းဆုံးမြင်း (၅) ကောင် အသင့်ပြင်ဆင်ရန် အော်ဟစ် အမိန့်ပေးသည်။

မြင်းထိန်းများ မြင်းများကို ပြင်ဆင် နေဆဲဝယ် ဘီလူးကျန်းဝှက်က ဂျီချင်းမှာ ရုပ်ဖျက် အယောင်ဆောင်ထားသော ဗုဒ္ဓရိုက်ကောင် မြင်းညိုဂေဟာရှင် လူကောင်းစွန့် ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ဂေဟာခေါင်းဆောင် ဝမ်းမကို အကြပ်ကိုင်ဖမ်းဆီးသွားကြောင်းများကို ရှင်းပြလိုက်သည်။

“အစ်ကိုတို့စိတ်ချ ဒီသတ္တဝါကောင် မြင်းညို ဂေဟာကို မရောက်နိုင်ပါဘူး”

ကျွမ်းကျင်သူပြောသည်။

“ဘာဖြစ်လို့လဲဗျ ခင်ဗျားက ဘာကြောင့် ဒီလိုပြောနိုင်တာလဲ”

ဝမ်းမအတွက် အသွန်စိတ်ပူနေမိသော လိန့်ပင်းက မေလိုက်သည်။

“ဒီလူရဲ့အခြေမဟန်မှန်း ကျွန်တော် အကဲခတ်မိပါတယ် ဒါပေမယ့် အကျိုးအကြောင်းလဲ သေသေချာချာ မသိရသေးတော့ သူ့ကိုကလန်ကဆန်မလုပ်ဝံ့ဘူး သူပြောတဲ့အတိုင်း မြင်း

နှစ်စီး စီစဉ်ပေးလိုက်ရတယ် ဂျီချင်းစီးတဲ့မြင်းရဲ့ မြင်းဗိုက်ပတ်
ကြီးလို တဝက်လောက် အသာခေးနဲ့ ကြိတ်ဖြတ် ပေးလိုက်
တယ် ဒီလူ့ လမ်းတဝက်မှာတင် မြင်းဗိုက်ပတ်ကြီး ပတ်ပြီး
ဒုက္ခတွေ့လိမ့်မယ်”

ကျွမ်းကျင်စွာ စကားကိုကြားရသောအခါ လိန်ပင်းတို့မှာ
အတော်အားတက် မိကြသည်။

ထိုအချိန်တွင် မြင်းများ အသင့်ပြင်ပြီးပြီ ဖြစ်ပါ၍ ဘီလူး
ကျန်းဝက်၊ လိန်ပင်းနှင့် ယက္ခဂေဟာအဖွဲ့ဝင် သိုင်းသမား
(၃)ဦးတို့သည် မြင်းကိုယ်စီ စီးကာ၊ လုကောင်းစွန့်နောက်သို့
လိုက်ရန် အပြင်းစိုင်းနှင့် ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

x x x

အခန်း (၁၃)

လုကောင်းစွန့်သည် ယက္ခဂေဟာ၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ
ဝမ်မေကို ခေးစာခံအဖြစ် ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်ကာ၊ ပိတ်ဆို့
ထားသည့် လမ်းကြောင်းများမှ လွတ်အောင်ထိုးဖောက် ထွက်
လာနိုင်ခဲ့သည်။

ဂျီချင်းမှာ ရုပ်ဖျက် အယောင် ဆောင်ထားသော
လုကောင်းစွန့်ဖြစ်ကြောင်း ယုံချီမှုလွဲ၍ မည်သူမျှမသိကြပေ။
ဝမ်ယုပင်လျှင် ဤအကြောင်းကို မသိခဲ့ပေ။

လုကောင်းစွန့်သည် သူ၏အယောင်ဆောင်အဝကို ပိပိရီရီ
ဖြစ်အောင် အထူးကြိုးစားကာ လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။

မိမိ၏ ဒုစရိုက်လုပ်ငန်းများမှာ တနေ့နေ့တွင် ပေါ်ပေါက်
သွားပြီး မိမိ၏ မြင်းညှိုဂေဟာလည်း ဥပဒေဘက်တော် သား
များ၏ ချေမှုန်း တိုက်ခိုက်ခြင်းကို ခံရမည် ဖြစ်ကြောင်း
လှကောင်းစွန် ကြိုတင် တွက်ဆထားပြီး ဖြစ်သည်။

ဤသို့သောအခါမျိုးကြုံကြိုက်လာလျှင် မြင်းညှိုဂေဟာရှင်
လှကောင်းစွန် ဟူသောဘဝကို ပြည်ဖုံးကားချကာ ဇာတ်
သိမ်းပြီး ဂျီချင်းအဖြစ်နှင့် အေးအေးဆေးဆေး ဆက်လက်
နေထိုင်သွားရန် လှကောင်းစွန်က စိတ်ကူးပြင်ဆင် ထားခဲ့
သည်။

သို့သော် လှကောင်းစွန်၏ အကြံ မအောင်မြင်တော့။
မကောင်းမှုဟူသည် ဆိတ်ကွယ်ရာမရှိ ဆိုသလို၊ သူ၏ဒုစရိုက်
ဇာတ်ရှုပ် ပူးပေါ်သလိုပေါ်ကာ၊ သေပြေးရှင်ပြေး တွက်ပြေး
နေရလေပြီ။

စမ်းအဲတို့အဖွဲ့သည် စာပို့ခိုပြင် သတင်းပို့မှု ရလျှင်ရခြင်း
ယက္ခဂေဟာမှ မြင်းညှိုဂေဟာသို့ သွားရာလမ်းများကို ပိတ်ဆို့
ထားလိုက်ကြသည်။

သို့သော် လျှို့ဝှက် လမ်းကြောင်းတခု ရှိနေကြောင်းကိုမူ
စမ်းအဲတို့မသိကြပေ။ ထိုလျှို့ဝှက် လမ်းကြောင်းကို ပိတ်ဆို့
ခြင်းမပြုခဲ့ကြပေ။ လှကောင်းစွန်က ထိုလျှို့ဝှက်လမ်းကြောင်း
မှနေ၍ ထွက်သွားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မကြာမီမှာပင် ချိန်ဟွာဦးစီးသောအဖွဲ့၊ လိန်ပင်းထို့အုပ်စုနှင့်

စမ်းအဲတို့ အုပ်စုဆုံမိကြသည်။ ဤသို့လူစုံတက်စုံ ဆုံမိသော
အချိန်မှာ မိုးလင်းနေပြီ ဖြစ်သည်။

လှကောင်းစွန် လွတ်မြောက်သွားကြောင်း သိရသောအခါ
တွင် စမ်းအဲမှာ အလွန်ခံပြင်းမိသည်။

“ဒီလူက လျှို့ဝှက်လမ်းကြောင်းကနေ ထွက်ပြေးသွားနိုင်
ပေမယ့် မြင်းညှိုဂေဟာကို သွားယင် ဟုလုံထန်းကျေးရွာကို
ဖြတ်မသွားလို့မဖြစ်ဘူး ကျွန်မ ဟုလုံထန်းကျေးရွာကို ရောက်
အောင် သွားပြီး စောင့်ကြည့်မယ် အကြောင်းထူးယင် စာပို့ခို
နဲ့ သတင်းပို့ ဆက်သွယ်မယ်”

စမ်းအဲက ဤသို့ပြောကာ မြင်းကောင်းမြင်းသန့် (၅)စီး
ကိုယူ၍ ထွက်သွားသည်။ လမ်းခရီးတွင် မြင်းတကောင်ပြီး
တကောင် လဲလှယ်စီးကာ မနားတမ်း ဒုန်းစိုင်းလာခဲ့သည်။

မြင်း(၅)ကောင်ကို တကောင်ပြီး တကောင် လဲစီးကာ
တနေ့ကျန် ခရီးပြင်းနှင့်လာခဲ့သော စမ်းအဲသည်ညနေစောင်း
အချိန်လောက်တွင် ဟုလုံထန်း ကျေးရွာသို့ရောက်လာခဲ့သည်။

ဟုလုံထန်းကျေးရွာမှာ အိမ်ခြေ (၃၀၀)ကျော်၊ ရှိသော
ရွာကြီးတရွာဖြစ်သည်။ ထိုရွာတွင် တည်းခိုရိပ်သာဟူ၍ တခု
တည်းသာ ရှိသည်။

စမ်းအဲက ပထမတန်း အခန်းတန်းကို ဈေးကြီးပေးကာ
ငှားရမ်းလိုက်သည်။ တည်းခိုရိပ်သာတွင် ဖွင့်ထားသော စား

သောက်ဆိုင်မှ အကောင်းဆုံးဟင်းလျာများကို ဝယ်ယူ စားသောက်သည်။

ဤသို့ ဟန်ဟိတ်အပြည့်ဖြင့် ငွေကို ဖောဖောသိသိ သုံးစွဲပြလိုက်ရာ တည်းခိုရိပ်သာ တာဝန်ခံက စမ်းအဲ့ကို အထူးပင် အလေးပေး ဆက်ဆံလာသည်။

စမ်းအဲ့သည် စားသောက် ပြီးနောက် တည်းခို ရိပ်သာ တာဝန်ခံထံသို့ ကိုယ်တိုင်သွားပြီး ငွေရှင်းပေးသည်။ ငွေရှင်းပေးရာတွင် ကျသင့်ငွေထက် တဆခန့် အပိုဆောင်းပေးလိုက်ရာ တည်းခိုရိပ်သာ တာဝန်ခံ အဘိုးကြီး၏မျက်နှာမှာ သကားရည်လောင်းထားသလို ချိုရွှံ့နေသည်။

“အဘဆီမှာ အကူအညီတခုတောင်းချင်တယ်”

စမ်းအဲ့က ပြောသည်။

“ဟာ...ရပါတယ် ရပါတယ် ဘာလုပ်ပေးရမလဲပြောသားပြော အားမနာနဲ့”

“ကျွန်မနဲ့အတူ ခရီးသွားဖော် နှစ်ယောက် ပါလာတယ်၊ တယောက်က ယောက်ျား တယောက်ကမိန်းကလေး သူတို့ခွဲ မြင်းကုန်းနီးက ဗိုက်ပတ်ကြီးကို ကျွန်မကနောက်ပြီး တဲတဲလေး ဖြစ်အောင် ဖြတ်ထားခဲ့တယ်၊ မကြာခင် သူတို့ ဒီတည်းခိုရိပ်သာကို ရောက်လာလိမ့်မယ် ကျွန်မ ဒီမှာ ရောက်နေတယ် ဆိုတာ သူတို့မသိစေနဲ့ ပြီးတော့ သူတို့ရောက်လာတာနဲ့ ကျွန်မကိုချက်

ချင်းလာအကြောင်းကြားပါ အဘကို ထပ်ပြီး ကျေးဇူးပြုပါ အုံးမယ်”

“ဟာ...ဒါ အပန်းကြီးတာမှတ်လို့ ဝိတ်သာချ ဆက်ဆက် လာပြောမယ်”

တည်းခိုရိပ်သာ တာဝန်ခံ အဘိုးကြီးကို ပြောဆို မှာကြားပြီးနောက် စမ်းအဲ့သည် မိမိ၏အခန်းသို့ပြန်လာခဲ့သည်။

တည်းခိုရိပ်သာ တာဝန်ခံ အဘိုးကြီးလည်း ဆိုင်အဝင်ဝဋ် စားပွဲတွင်ထိုင်ကာ နောက်ထပ်ရောက်လာမည့် ညှော်သည်များကို စောင့်နေသည်။

မကြာမီမှာပင် မြင်းခွာသံများကြားရပြီး တည်းခိုရိပ်သာ ရှေ့သို့ မြင်းစီးသမား(၂)ဦး ရောက်လာသည်။

အမျိုးသားတဦးနှင့် အမျိုးသမီးတဦးတို့ ဖြစ်သည်။ မြင်းများကို တည်းခိုရိပ်သာရှေ့ရှိ တန်းလေးဝယ် ချည်ထားပြီး နောက် နှစ်ယောက်သား တည်းခိုရိပ်သာထဲသို့ ဝင်လာသည်။

“အဘရေ သွားယင်းလာယင်း ကျွန်တော့် မြင်းကုန်းနီးက ဗိုက်ကြီးပြတ်သွားလို့ အဲဒါ မြင်းကုန်းနီး အသစ်တခုလောက် ရနိုင်မလား”

အမျိုးသားက တည်းခိုရိပ်သာ တာဝန်ခံအဘိုးကြီးကိုလှမ်း မေးသည်။

“ဟာ- ရနိုင်ပါတယ်၊ ရနိုင်ပါတယ်”

တည်းခိုရိပ်သာတာဝန်ခံအဘိုးကြီးက ပြန်ပြောသည်။

“ဒါဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ထမင်းဝင်စားလိုက်အုံးမယ်”
မြင်းကုန်းနီးကို အဆင်သင့်လုပ်ပေးထားပါ ကျွန်တော်တို့မှာ
အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စတစ်ခုရှိလို့ ထမင်းစားပြီးတာနဲ့ ခရီးဆက်ရ
အုံးမယ်”

အမျိုးသားက ဤသို့ပြောပြီး အမျိုးသမီးကို ဆွဲခေါ်ကာ
တည်းခိုရိပ်သာထဲတွင် ဖွင့်လှစ်ထားသော စားသောက်ဆိုင်ထဲ
သို့ ဝင်သွားသည်။

တည်းခိုရိပ်သာ တာဝန်ခံအဘိုးကြီးသည် တည်းခိုရိပ်သာ
အမှုထမ်းလူငယ်လေးတယောက်ကို မြင်းကုန်းနီးတခုအသင့်လုပ်
ထားခိုင်းပြီးနောက် စမ်းအဲ ဂျီရာသို့ ထွက်လာခဲ့သည်။

“မိန်းကလေး စောင့်နေတဲ့ မိတ်ဆွေနှစ်ယောက်တော့ရောက်
လာကြပြီ မိန်းကလေးထင်တဲ့အတိုင်းပဲ မြင်းကုန်းနီး တခု က
ဝမ်းဗိုက်ကြီးပြတ်သွားလို့တဲ့ ကျုပ်တို့ဆီမမှ မြင်းကုန်းနီးအသစ်
တခုဝယ်တယ်၊ သူတို့ ဒီမှာ မနားကြဘူးဆိုပဲ စားသောက်ပြီး
ယင် ခရီးဆက်ကြမယ်တဲ့”

စမ်းအဲက တည်းခိုရိပ်သာ တာဝန်ခံ အဘိုးကြီးအား ဆု
ငွေအတော်များများ ပေးလိုက်သည်။ အဘိုးကြီးက ကျေးဇူး
တင်စကား အထပ်ထပ်ပြောပြီး ပြန်သွားသည်။

စမ်းအဲသည် ကြားသိရသော သတင်းများကို စာရွက်ပေါ်

တွင်ရေးကာ စာပို့ခို၏ ခြေထောက်တွင် ချိတ်ဆွဲ ပြီးနောက်
ချိန်ဟွာတို့ထံကို သတင်းပို့ရန် လွှတ်ပေးလိုက်သည်။

ထို့နောက် စမ်းအဲသည် မိမိရှိနေကြောင်း လူကောင်းစွန့်
တို့မသိစေရန်အတွက် တည်းခိုရိပ်သာ အနောက်ဘက် မလွယ်
ပေါက်မှနေ၍ တိတ်တဆိတ်ထွက်ကာ ရွာပြင်သို့လာခဲ့သည်။

ရွာမှအထွက် လမ်းဘေးရှိ ချုံဖုတ်ကြီးတခုထဲဝယ် ဝင်ပုန်း
အောင်းယင်း လူကောင်းစွန့်တို့ ရွာထဲမှထွက်လာလျှင် နောက်
ယောင်ခံလိုက်ရန် အသင့်စောင့်နေသည်။

x x x

ချိန်ဟွာ ဦးစီးသောအဖွဲ့သည် စမ်းအဲ ခရီးပြင်းနှင့် သွား
သည့် လမ်းကြောင်းအတိုင်း ဟုလုံထန်းရွာရှိရာသို့ ရှေးရှု၍
လိုက်လာခဲ့ကြသည်။

လိန်ပင်းနှင့် ဘီလူးကျန်းဝှက်တို့၏အုပ်စုကမူ တခြားလမ်းခွဲ
တခုမှနေ၍ ဟုလုံထန်းရွာအလွန် လမ်းဆုံ နေရာသို့ ရောက်
အောင် ကြိုတင်သွားနှင့်ကြသည်။

လိန်ပင်းတို့အုပ်စုသည် ထိုလမ်းဆုံတွင် တညလုံးစောင့်ကြည့်
နေကြမည် ဖြစ်ပြီး မည်သို့မျှ အခြေအနေမထူးလျှင် ဟုလုံထန်း
ကျေးရွာသို့ နောက်ကြောင်း ပြန်ကာ လိုက်လာကြမည် ဖြစ်
သည်။

ဟုလုံထန်း ရွာဘက်သို့ ရွှေရွက်ကာလာခဲ့ကြသော ချိန်ဟွာတို့ အုပ်စုမှာ လမ်းခုလတ်တွင် စမ်းအုံစေလွှတ်လိုက်သောစာပို့ခိုနှင့် ဆိုခဲ့ကြသည်။

စာပို့ခိုတွင်ပါလာသော သဘင်းပို့ချက်ကို ဖတ်ကြည့်ပြီး နောက် ချိန်ဟွာက မိမိလူများကို ဟုလုံထန်းရွာသို့ အမြန်ဆုံး ရောက်အောင် ခရီးပြင်းနှင့်စေသည်။ ရံရွှေတော်(၂)ဦးဖြစ်သော ရှောင်ကျက်နှင့် ရှောင်အယ်တို့ကို တဦးလျှင် မြင်း (၂)စီးစီ ပေးကာ ရှေ့ပြေးအဖြစ် သွားစေသည်။

ချိန်ဟွာတို့ အုပ်စုသည် ထိုနေ့ည သန်းခေါင်ယံ လောက် တွင် ဟုလုံထန်းကျေးရွာနှင့် တမိုင်ခန့်ကွာဝေးသော နေရာသို့ ရောက်လာကြသည်။ ချိန်ဟွာကရှေ့ဆက်မသွားပဲထိုနေရာတွင် တုံ့ရပ်ကာ ရှောင်ကျက်နှင့် ရှောင်အယ်တို့ထံမှ သတင်းပို့လာ မည်ကို စောင့်နေကြသည်။ မိမိတို့ရောက်လာကြောင်း သိစေရန် ရွာတဘက်ထိပ်ရှိ စမ်းအုံထံသို့ ချက်သားစေလွှတ် အကြောင်း ကြားလိုက်သည်။

ခဏအကြာတွင် ရှောင်ကျက် ချိန်ဟွာထံ ပြန်ရောက် လာ သည်။

“တည်းခိုရိပ်သာတာဝန်ခံ အဘိုးကြီးဆီ စုံစမ်းကြည့်တော့ လုကောင်းစွန်တို့ ညဆယ်နာရီလောက်ကတည်းက ထွက်သွား ကြပြီတဲ့ ရိုးရိုးလမ်းကမသွားပဲ လယ်ကွင်းတွေကို ဖြတ် ကျော်

ဖောက်လုပ်ထားတဲ့ဖြတ်လမ်းက ထွက်သွားကြတယ်လို့ သိရတယ် ရှောင်အယ်လဲ ဒီလမ်းအတိုင်း လိုက်သွားတယ်”

ရှောင်ကျက်က ချိန်ဟွာထံ သတင်းပို့ အကြောင်းကြား သည်။

ချိန်ဟွာက စမ်းအုံကို ပြန်ခေါ်ယူပြီး ရှောင်ကျက် ပြော သည့် ဖြတ်လမ်းအတိုင်း လိုက်လာခဲ့ကြသည်။

လမ်းမှာ လယ်ကွင်းများ စိုက်ခင်းများကြားမှကျွေ့ကျွေ့ ကောက်ကောက်ဖြတ်ဖောက်လုပ်ထားသောလမ်းလေးဖြစ်သည်။ ဖြတ်လမ်း၏ အစပိုင်းနေရာများတွင်ရှောင်အယ်ထားရစ်ခဲ့သော လျှို့ဝှက် သင်္ကေတများကို တွေ့ရသည်။ မြင်း(၂)စီး၏ ခွာထု များကိုလည်း တွေ့ရသည်။

သို့သော် ထိုလမ်းအတိုင်း တမိုင်ခန့် လိုက်လာကြပြီးသော အခါတွင်ကား လျှို့ဝှက်သင်္ကေတများကို မတွေ့ကြရ တော့ပေ။ မြင်းခွာထုများကိုလည်း မတွေ့ရတော့။

ကျွန်မတို့တော့ အလှည့်စားခံရပြီထင်တယ်”

စမ်းအုံက ချိန်ဟွာကိုပြောသည်။ ချိန်ဟွာက ရှောင်ကျက် ကိုလှမ်းကြည့်သည်။

“တည်းခိုရိပ်သာတာဝန်ခံ အဘိုးကြီးက ဒီဖြတ်လမ်းက သွားမယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း လုကောင်းစွန် ကိုယ်တိုင် ပြောတာ

ကြားလိုက်ရတယ်လို့ သတင်းပေးတာပဲပြီးတော့မြင်းခွာရာတွေ့
ကိုလဲ တွေ့ခဲ့ကြရတယ်မဟုတ်လား”

ရှောင်ကျက်က ပြန်ပြောသည်။

“အဲဒါကြောင့် အလှည့်စား ခံရပြီလို့ ပြော တာ ပေါ့
လုကောင်းစွန့်က သိပ်အကင်းပါးတဲ့ လူနော် သူ့သွားမယ့်
လမ်းအမှန်ကို အခုလို မဆင်မခြင် ပြောသွားမှာ မဟုတ်ဘူး
တို့တတွေ သူ့ နောက်က နောက်ယောင်ခံလိုက်လာယင်လမ်းလို့
သွားအောင် တမင်ပြောခဲ့တာဖြစ်ရမယ်”

စမ်းအဲ က ရှောင်ကျက်ကိုပြောသည်။

“ဒါဖြင့် စောစောက တွေ့ခဲ့ရတဲ့ မြင်းခွာရာတွေ့ကကော”

“မြင်းခွာရာတွေ့ ပေါ်လာအောင်လုပ်တာက မခက်ပါဘူး
မြင်းနှစ်ကောင်လောက် မောင်းသွင်းလိုက်ယင် ဖြစ်တာပဲ ဒါမှ
မဟုတ် လူနှစ်ယောက်ကို ငွေပေးပြီး ဒီလမ်းအတိုင်း မြင်းစီးသွား
ခိုင်းယင်လဲ မြင်းခွာရာတွေ့ ထင်နေမှာပဲ”

“ဒါဖြင့် ဒီလမ်းအတိုင်း လိုက်သွားတဲ့ ရှောင်အယ် ဘယ်
ရောက်နေတာလဲ”

“ရှောင်အယ်ကို လုကောင်းစွန့်က တဘက်လှည့်နဲ့ အလစ်
ချောင်း ဖမ်းခေါ်သွားပြီထင်တယ်”

“ကဲ...ကဲ မြင်းခွာရာတွေ့ကို စစ်ဆေး ကြည့်ကြပါအုံး”

ငြိမ်၍ နားထောင်နေသော ချိန်ဟွာက ဝင်ပြောသည်။

ထို့ကြောင့် နောက်ကြောင်းပြန်လှည့်လာကြပြီး စောစော
ကတွေ့ခဲ့ရသော မြင်းခွာရာများကိုသေသေချာချာပြန်စစ်ဆေး
ကြည့်ကြသည်။

“ဒါဟာ ကျွန်တော်တို့ ယက္ခဂေဟာက မြင်းတွေ့ခဲ့ ခွာရာ
တွေ့မဟုတ်ဘူး တခြားမြင်းရဲ့ခွာရာတွေပဲ”

မြင်းခွာရာများကို စစ်ဆေးကြည့်သော ယက္ခဂေဟာ၏အဖွဲ့
ဝင်သိုင်းသမားတယောက်က ပြောသည်။

အလှည့်စားခံရမှန်းသိ၍ အားလုံးဒေါ်အပူကြီးပူကြရသည်။

x x x

စမ်းအဲ တွေးထင်သည့် အတိုင်းပင် လုကောင်းစွန့်က
ပရိယာယ်ဆင်ကာ လှည့်စားသွားခြင်းဖြစ်သည်။

လုကောင်းစွန့်က လယ်ကွင်းများကို ဖြတ်လျက် ရှိနေ သည့်
ဖြတ်လမ်းမှ မိမိတို့သွားကြမည် ဖြစ်ကြောင်း တည်းခို ရိပ်သာ
တာဝန်ခံ အဘိုးကြီးကြားလောက်အောင် တမင်ပြောကြားခဲ့ပြီး
စားသောက်ဆိုင်မှ ထွက်လာခဲ့သည်။

ထို့နောက် ဟုလုံထန်း ရွာထဲမှာပင် ရှိကာပုန်းနေသည်။
ရွာသား(၂)ယောက်ကိုငွေပေးကာဖြတ်လမ်းအတိုင်း မြင်းချား
စီးကာသွားစေသည်။

ရှောင်အယ်က ထိုမြင်းခွာရာများကို လုကောင်းစွန့် တို့၏
မြင်းခွာရာများဟုထင်ကာ ခြေရာခံလိုက်သွားခဲ့ရာလုကောင်းစွန့်
က နောက်မှချောင်းမြောင်း လိုက်သွားပြီး အမိဖမ်းခဲ့သည်။

မိမိနောက်သို့ ချိန်ဟွာတို့ ခြေရာခံလိုက်လာ ကြပြီ ဖြစ်၍
လုကောင်းစွန့်မှာ သည်အတိုင်းခရီးမနှင်ဝံ တော့ပေ။

ထို့ကြောင့် ဖျားနာနေသော ဇနီးသည်ကို မြို့ပေါ်ရှိ
ဆေးဆရာထံပို့ပေးရန်ဟု အကြောင်းပြကာ မြင်းလှည်းတစ်စီး

လိုက်ဝယ်သည်။ ဟုလုံထန်းရွာတွင် မြင်းလှည်းမရှိ။ နွားလှည်း သာရှိသည်။

လုကောင်းစွန်မှာ မတတ်သာတော့ပဲ နွားလှည်း တစ်စီးကို ဝယ်ကာ မိမိတို့စီးလာသော မြင်း(၂)ကောင်ကို နွားအစား လှည်းတွင်တပ်ကာ မောင်းနှင်ပြီး ထွက်လာခဲ့သည်။

သူ့ကိုယ်သူ အဘိုးကြီးတယောက်အသွင် ရုပ်ဖျက် ပြုပြင် သည်။ ဝမ်းမေကိုလည်း အရွယ်လတ်အရွယ် လူမမာ မိန်းမရွယ် အသွင် ရုပ်ဖျက်ပေးသည်။ ရှောင်အယ် ကိုလည်း အိမ်ဖော် တဦးအသွင် ရုပ်ဖျက်ပေးသည်။

ဤသို့အကြံပိုင်ပိုင် ရုပ်ဖျက်ကာ ထွက်သွားသောကြောင့် ချိန်ဟွာတို့လူစု ဟုလုံထန်းရွာအနီး ဝန်းကျင်ကို ပိုက်စိတ်တိုက် လိုက်လံရှာဖွေနေကြသည့်ကြားမှ အလွတ်ထိုးဖောက် သွားနိုင်ခဲ့ သည်။

ဟုလုံထန်းရွာမှ အနှောင့် အယှက်မရှိ ထွက်လာ ခဲ့သော လုကောင်းစွန်သည်လမ်းခရီးတွင် ဟုလုံထန်းရွာဘက်သို့လာနေ သော လိန်ပင်းတို့လူစုနှင့် ရင်ဆိုင်တိုးမိကြသည်။

လိန်ပင်းတို့အုပ်စုကို မြင်ရသောအခါလုကောင်းစွန်အတော် လန့်သွားသည်။ သို့သော် သမ္မာရင်နေသူတယောက်ပီပီ ဣန္ဒြေ မပျက်ပဲ မြင်းတပ်ထားသော နွားလှည်းကို ခပ်တည်တည်ပင် ဆက်မောင်းလာခဲ့သည်။

လိန်ပင်းတို့လူစုဝယ် စုစုပေါင်းလူအင်အား (၁၀)ယောက် ပါဝင်သည်။ ဘီလူးကျန်းဌာန်က ရွှေဆုံးမှ ဦးဆောင်ကာ

ယက္ခဂေဟာ အဖွဲ့ဝင်သိုင်းသမား (၄) ဦးနှင့် ခြင်္သေ့ဂေဟာ အဖွဲ့ဝင်သိုင်းသမား (၄)ဦးတို့က အလယ်မှပါလာသည်။

လိန်ပင်းကမူ နောက်ဆုံးမှ လိုက်ပါလာသည်။

သူတို့လူစုသည် မြင်းတပ်ထားသော နွားလှည်းကိုထူးဆန်း သည့်သဘောဖြင့်ကြည့်သွားသည်မှလွဲ၍ တစုံတရာသံသယ မဖြစ် ကြပေ။

လိန်ပင်းသည် မြင်းတပ်ထားသော နွားလှည်းအနီးမှ ဖြတ် သွားယင်း ထူးခြားသော အနံ့သင်းသင်းလေးတခုကို အမှတ် မထင် ရှုမိလိုက်သည်။

ကိုယ်သင်းနဲ့။

မိန်းမပျိုတဦး၏ ကိုယ်သင်းနဲ့။

လိန်ပင်း၏ရင်ထဲဝယ် 'ထင်'ကနဲဖြစ်သွားသည်။ မြင်းဇက်ကို ဆွဲကာ ချက်ချင်းရပ်လိုက်သည်။

“ဗျီး—လှည်းမောင်းတဲ့အခါ ခဏလောက်နေပါအုံး”

လိန်ပင်းက လှမ်းအော်ခေါ်လိုက်သည်။

ကိုယ်လိပ်ပြာ ကိုယ်မလုံ ဖြစ်နေသော လုကောင်းစွန်သည် မိမိ၏ အကြောင်း ပေါ်သွားပြီထင်၍ တုံ့ဆိုင်း မနေတော့ပဲ လှည်းကို တအားမောင်းလေတော့သည်။

ပထမတွင် လိန်ပင်းက စိတ်ထဲဝယ် သံသယ အနည်းငယ် ဝင်လာ၍ လှမ်းတားလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ယခု လှည်းကိုအတင်း

မောင်းပြေးသောအခါတွင်ကား လိန်ပင်း၏ သံသယစိတ်ပိုများလာသည်။

“ဟောဟို လှည်းနောက်ကိုလိုက်ကြ”

လိန်ပင်းက မိမိလူများကို အော်ဟစ်အချက်ပေးပြီး မြင်းတပ်ထားသော နွားလှည်းနောက်သို့ မြင်းကို အပြင်းစိုင်းနှင်ကာ လိုက်သည်။ ကျန်လူများလည်း မြင်းများကို ပြန်လှည့်ကာ လိန်ပင်းနှင့်အတူ လိုက်လာကြသည်။

လှကောင်းစွန်၏ မြင်း (၂)ကောင်မှာ မြင်းကောင်းများ ဖြစ်သော်လည်း လေးလံသော နွားလှည်းကို ဆွဲနေရသောကြောင့် ခြေကုန်မပြေးနိုင်။

မကြာမီမှာပင် နောက်မှလိုက်လာသော လိန်ပင်းတို့လူစုက လှည်းကို မီလုလုဖြစ်လာသည်။

ဤတွင် လှကောင်းစွန်မှာ မတတ်သာတော့ပဲ မြင်းတကောင်၏ ကျောပေါ်သို့ ခုန်တက်ကာ လှည်းနှင့်တပ်ဆင်ချိတ်တွဲထားသော ကြိုးများကို ခုတ်ဖြတ်၍ မြင်းကို တအားစိုင်းနှင့် ထွက်ပြေးလေတော့သည်။

လေးလံသောလှည်းဝန်ကို မဆွဲရတော့သောကြောင့်မြင်း၏ အပြေးနှုန်းမှာ ချက်ချင်းနှစ်ဆတိုးသွားသည်။

လိန်ပင်းတို့လူစုမှာ ယိမ်းယိုင် သွားသော လှည်း မတိမ်းမှောက်ရအောင် စိုင်းဝန်းထိန်းသိမ်း ပေးနေရသောကြောင့် လှကောင်းစွန်နောက်သို့ မလိုက်နိုင်ကြတော့ပေ။

လိန်ပင်းတို့လူစုက လှည်းကို တိမ်းမှောက် မသွားအောင် ထိန်းပေးပြီးနောက် လှည်းပေါ်ရှိ အမျိုးသမီး(၂)ယောက်ကို စစ်ဆေးကြည့်သည်။

အမျိုးသမီး(၂)ယောက်စလုံး၏ အကြောများကို ဖြေဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

ဤသို့ အကြောများကို ဖွင့်ပေးပြီးသောအခါတွင် ထိုအမျိုးသမီးနှစ်ယောက်မှာ ယက္ခဂေဟာမှ ခေါင်းဆောင် ဝမ်မေနှင့် ချိန်ဟွာ၏ ရံရွှေတော် ရှောင်အယ်တို့ ဖြစ်မှန်း သိကြရတော့သည်။

“ကျွန်မတို့ကို အခုလို ကယ်တင်ပေးတာကိုကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ကျွန်မတို့မှန်း ဘယ်လိုလုပ် သိတာလဲ”

အကြောများပြန်ပွင့်လာပြီး လှုပ်ရှားစကားပြောနိုင်သောအခါ ဝမ်မေကမေးသည်။

“အဲဒီလှည်းနားဖြတ်သွားယင်း ကိုယ်သင်းနဲ့ လေးကိုအမှတ်မထင် ဂျူမိတယ်။ တို့ကောင်းကောင်းအမှတ်ရနေတဲ့ ဝမ်မေမဲ့ ကိုယ်သင်းနဲ့ လေးနဲ့ တူနေလို့ လှည်းကိုရပ်ခိုင်းလိုက်တာကအခုလို အထိ ဖြစ်လာတာပါပဲ”

လိန်ပင်းက ရှင်းပြသည်။ ဝမ်မေမှာ ရှက်စနိုးနှင့် ခေါင်းငုံ့သွားသည်။ ကျန်လူများကတော့ ကျေနပ်စွာ ပြုံးနေကြသည်။

အခန်း (၁၄)

မြင်းညိုဂေဟာသို့ ခြင်္သေ့ဂေဟာမှ သိုင်းသမားများနှင့် ယက္ခဂေဟာမှ သိုင်းသမားများ ရောက်ရှိလာသည်။

ခြင်္သေ့ဂေဟာမှ သိုင်းသမားများကို လိန်ပင်းကဦးဆောင်သည်။ ယက္ခဂေဟာမှ သိုင်းသမားများကိုမူ ဝမ်မေကဦးဆောင်သည်။

မြင်းညိုဂေဟာ ပရဝဏ်အဝင်ဝဂ္ဂိ တံခါးကြီးမှာ စေ့စေ့ ပိုတ်နေသည်။ ရောက်လာသူများကို တားဆီး စိန်ခေါ်နေသယောင်။

လိန်ပင်းနှင့် ဝမ်မေတို့သည် သိုင်းလောက၏ ထူးတမ်းစဉ်လာအတိုင်း မိမိတို့ခြင်္သေ့ဂေဟာနှင့် ယက္ခဂေဟာမှ သိုင်း

သမားများက မြင်းညိုဂေဟာမှ သိုင်းသမားများနှင့် ရင်ဆိုင် တိုက်ခိုက်ရန် ရောက်လာကြကြောင်း စာသဝဏ် ရေးသားကာ မြင်းညိုဂေဟာထဲသို့ ပစ်ပေးလိုက်ကြသည်။

ထိုအချိန်တွင် လှကောင်းစွန်မှာ မြင်းညိုဂေဟာထဲသို့ ပြန်ရောက်နေပြီဖြစ်သည်။

လှကောင်းစွန်သည် လိန်ပင်းတို့၏လက်မှ အလွတ်ခွန်းကာ ထွက်ပြေးလာခဲ့ပြီးနောက် မြင်းညိုဂေဟာသို့ ခရီးပြင်းနှင့်ကာ အရောက်ပြန်လာခဲ့သည်။ လမ်းခရီးတွင် သူ၏ ဒုစရိုက်အသိုင်းအဝိုင်းအဆက်အသွယ်များထံသို့ မိမိကိုမကြာမီရန်သူများအကြီးအကျယ်လာရောက်တိုက်ခိုက်ကြတော့မည်ဖြစ်ကြောင်းသတင်းပို့အကြောင်းကြားသွားခဲ့သည်။

ဤသတင်းပို့ချက်အရ ဒုစရိုက်လောကနယ်ပယ်မှသိုင်းသမားဆိုးအပေါင်းသည် မြင်းညိုဂေဟာသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

လိန်ပင်းနှင့် ဝမ်မေတို့ဦးစီးသော ခြင်္သေ့ဂေဟာနှင့် ယက္ခဂေဟာတို့မှ သိုင်းသမားများ ရောက်လာချိန်ဝယ် မြင်းညိုဂေဟာ၌ သိုင်းသမားဆိုးများ အင်ကြီးအားကြီးပင်စုစည်းမိနေကြပြီ ဖြစ်သည်။

လိန်ပင်းတို့နှင့် လှကောင်းစွန်တို့၏ တိုက်ခိုက်မှုမှာ ဒုစရိုက်သမား သိုင်းသမားဆိုးများနှင့် အများ အကျိုးစေအင်သည် သိုင်းသမားကောင်းများ၏ အပြီးသတ်အားပြိုင် အနိုင်လူသည့် စိန်ခေါ်ပွဲလို ဖြစ်နေသည်။

လှကောင်းစွန်က လိန်ပင်းတို့ရောက်လာကြမည် ဖြစ်ကြောင်း

ကြိုတင်တွက်ထားပြီးဖြစ်သည်။ လိန်ပင်းတို့ကို အပိုင်တိုက်ခိုက် နိုင်ရန်လည်း ကြိုတင်၍ အစီအစဉ်များချမှတ်ထားသည်။

လုကောင်းစွန်၏ အစီအစဉ်မှာ ဤသို့ဖြစ်သည်။

ပထမဦးစွာ ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ရန် ရက်ချိန်း တောင်းမည်။ ရက်ချိန်းမရောက်မီ ညသန်းခေါင်းယံတွင် လုကောင်းစွန်နှင့် လက်ရွေးစင်သိုင်းသမားများက လိန်ပင်းတို့၏ စခန်းထဲသို့တိတ် တဆိတ်ဝင်ရောက်ကာ လိန်ပင်း၊ ဝမ်မေ၊ ကျန်းဂွက်၊ စမ်းအဲ စသော ခြင်္သေ့ဂေဟာနှင့် ယက္ခဂေဟာတို့မှ အားကိုးရသော ထိပ်သီးသိုင်းသမားများကို အလစ်ဖမ်းကာ တိုက်ခိုက်သုတ်သင် ပစ်မည်။

ဤအခါတွင် ချိန်းဆိုထားသော အချိန်တွင် ခြင်္သေ့ဂေဟာ နှင့် ယက္ခဂေဟာတို့ဘက်မှ အစွမ်းအစရှိသော သိုင်းသမားများ ပါဝင်နိုင်တော့မည် မဟုတ်။ မြင်းညို ဂေဟာ ဘက်မှ အပြတ် အသတ် အနိုင်ယူနိုင်မည်။ ခြင်္သေ့ဂေဟာနှင့် ယက္ခဂေဟာတို့ လည်း သိက္ခာကျမည်။ သိုင်းလောကတွင် မြင်းညိုဂေဟာကို နောက်ထပ် အံ့တု ယှဉ်ပိုင် သူ လည်း မရှိ နိုင်တော့ အောင် လုကောင်းစွန်တို့က အပိုင်တွက်ကိန်းချထားသည်။

ထို့ကြောင့် လိန်ပင်းနှင့်ဝမ်မေတို့ ပူးတွဲလက်မှတ် ရေးထိုး ထားသော စာသဝဏ်ရောက်ရှိလာသည်တွင် လုကောင်းစွန်က နောက်တနေ့ နံနက်စောစောတွင် တဘက်နှင့်တဘက် ယှဉ်ပြိုင် ကြမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြန်ကြားချိန်းဆိုလိုက်သည်။

ယခုပုံမှာ ဒုစရိုက်လောကနယ်ပယ်မှသိုင်းသမားဆိုးသမား ဆိုးများနှင့် အမှန်တရားဘက်မှ ရပ်တည်သည့် သိုင်းသမား

ကောင်းများ အကြိတ်အနယ် တိုက်ခိုက်ကြမည့်ပုံပို လိန်ပင်း နှင့်ဝမ်မေတို့ကလည်း သေသေချာချာ ကြိုတင်ပြင်ဆင်လာခဲ့ကြ သည်။

လုကောင်းစွန်ထံမှ ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ရန် ချိန်းဆိုချက်ရရှိ ပြီးနောက်၊ ခြင်္သေ့ဂေဟာနှင့် ယက္ခဂေဟာမှ သိုင်းသမား များသည်၊ မြင်းညိုဂေဟာအပြင်ဘက်ရှိ ကွင်းပြင်ဝယ် ယာယီ တဲများထိုးကာ ခေတ္တစခန်းချလိုက်သည်။

ထိုနေ့တနေ့လုံး လိုလိုပင် ယာယီတဲစခန်း၌ လူအများ ဟိုသွားသည်လာနှင့် ပျာပန်းခတ်မျှ လှုပ်ရှားနေကြသည်။

ညနေဝင်ပြီး၊ မှောင်ရိပ်သန်းလာသည်နှင့် ခြင်္သေ့ဂေဟာ နှင့် ယက္ခဂေဟာတို့မှ သိုင်းသမားများသည် အသင့် ယူ ဆောင်လာခဲ့ကြသော ဝက်သား ကောက်ညှင်း ထုပ်များကို တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် တဝစားသောက်ကြသည်။

ကောက်ညှင်းထုပ်များကို စားပြီးမှ မီးပုံများကို ယာယီ တဲစခန်းအနံ့တွင် ဖိုကြသည်။

မကြာမီမှာပင် မီးပုံများ၏ အလင်းရောင်ကြောင့် ယာယီ တဲစခန်းတခုလုံး ထိန်လင်း၍လာသည်။

မီးပုံများ ဖိုပြီးနောက် ဆိုးကြီးဆိုးဝယ်များနှင့် ထမင်း ဟင်းများ ချက်ပြုတ်ကြသည်။

ဟင်းလျာနံ့များက သင်းပြန့်နေသည်။

x x x

လုကောင်းစွန်သည် ခြင်္သေ့ဂေဟာနှင့် ယက္ခဂေဟာတို့မှ သိုင်းသမားများ၏ ယာယီတဲစခန်းကို မြင်းညိုဂေဟာရှိ မျှော်

စင်မြင့်ပေါ်မှ မျက်ခြေမပြတ် အကဲခတ်ကြည့် နေသည်။

ယာယီဘဲစခန်းများအတွင်း လူအများ သွားလာလှုပ်ရှား နေသည်ကို မြင်ရသည်။ နေဝင်ကာ မောင်ရိပ် သန်းလာပြီး နောက်၊ မီးပုံကြီးများဖိုကာ အိုးကြီးအိုးငယ်များဖြင့် ထမင်း ဟင်းလျာများ ချက်ပြုတ်နေသည်ကိုလည်း တွေ့ရသည်။

ထမင်းဟင်းများ ချက်ပြုတ်သောအခါ ယာယီ တဲစခန်း တွင် လူအများအသွားအလာ သိပ်မရှိတော့ပေ။ အစောင့် တာဝန်ကျသူများနှင့် ထမင်းဟင်း ချက်ပြုတ်နေသူများကိုသာ တွေ့ရသည်။ ကျန်လူများမှာ ယာယီတဲများအတွင်း အနားယူ နေကြဟန်တူသည်။

ည(၉)နာရီလောက်တွင် ချက်ပြုတ်မှုများ ပြီးသွားသည်။ ထမင်းဟင်းများကို ပန်းကန်များဖြင့်ထည့်ကာ ယာယီတဲအိမ် များထဲသို့ လိုက်လံပို့ပေးနေသည်ကို လူကောင်းစွန့် တွေ့ရသည်။

ယာယီဘဲစခန်း အလယ်ခေါင်ရှိ အတော်ကြီးမားသော တဲ အိမ်ကြီး(၃)အိမ်ထဲသို့ ဟင်းလျာများ အများဆုံးပို့ပေးသည် ကို လူကောင်းစွန့် သတိပြုမိသည်။ ထိုတဲအိမ် (၃)ခုတွင်၊ လိန်ပင်း၊ ဝမ်းမေ၊ စမ်းအဲ့၊ ဘီးလူးကျန်းဝတ်စသော ခြင်္သေ့ ဂေဟာနှင့် ယက္ခဂေဟာတို့၏ ထိပ်သီးသိုင်းသမားများ ရှိမည် ဟု လူကောင်းစွန့်က ကောက်ချက် ချလိုက်သည်။

ည(၁၀)နာရီတွင် စခန်းတခုလုံး ငြိမ်သွားသည်။

အစောင့်ကျ တာဝန်ကျသူများမှအပ မည်သူမျှ သွားလာလှုပ် ရွားခြင်းမရှိတော့။ နောက်တနေ့နံနက်တွင် နွဲ့ရမည့်ပွဲအတွက်

စားကောင်းသောက်ဖွယ်များ စားကာ၊ အားရပါးရ အနား ယူ အိပ်စက်ပြီး အားမွေးနေကြဟန်တူသည်။

အလစ်ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ရန် အကောင်းဆုံး အခြေအနေ ရှိနေပြီမို့၊ လူကောင်းစွန့်သည်။ မျှော်စင်မြင့်ပေါ်မှသင်းလာ ပြီး မိမိလူအများကို အသင့်ပြင်ခိုင်းသည်။

အလစ်ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်မည့်အဖွဲ့ကို လူကောင်းစွန့်ကိုယ် တိုင် ခေါင်းဆောင်သော မြင်းညိုဂေဟာမှ လက်ရွေးစင်သိုင်း သမား(၁၅)ဦး၊ ဒုစုခိုက်နယ်ပယ်မှ ထိပ်သီး သိုင်းသမားဆိုး (၁၁)ဦး စုစုပေါင်း(၂၇)ဦးဖြစ်သည်။

လူကောင်းစွန့်၏ ညာဘက်ပခုံးတွင် အိန်၊လုံ၏ ဆေးတံ လက်နက်ထိခံရသည့် ဒဏ်ရာမှာ မပျောက်ကင်း သေးပေ။ ညာလက်မှာလှုပ်မရအောင် ဖြစ်နေသည်။ သို့သော် လူကောင်း စွန့်က ဗယ်လက်ဖြင့် ဓားကိုင်ကာ ဤတိုက်ပွဲကို ဦးစီး တိုက် ခိုက်ရန် ဖြစ်ထားသည်။

လူကောင်းစွန့် ဦးဆောင်သော အလစ်ဖမ်းတိုက်ခိုက် သုတ် သင်ရေးအဖွဲ့သည်၊ မြင်းညိုဂေဟာမှ တိတ်တဆိတ် ထွက်လာ ခဲ့ကြသည်။

ဂေဟာပရဝဏ်အပြင်ဘက် သို့ရောက်သည်နှင့် လူစုခွဲဖြန့်ကာ ခြင်္သေ့ဂေဟာနှင့် ယက္ခဂေဟာတို့မှ သိုင်းသမားများ ယာယီ တဲစခန်းချသည့်နေရာသို့ လာခဲ့ကြသည်။

သူတို့အဖွဲ့တွင်ပါဝင်သည့် လူတိုင်းမှာ ဝါရင့်နေကြသူများ ချဉ်းပြစ်ကြရာ၊ မောင်ရိပ်ခို ကိုယ်ထောင်ပျောက်ပြီး ယာယီ တဲ စခန်းအနီးသို့အရောက် အောင်မြင်စွာ ချဉ်းကပ်နိုင်ခဲ့ကြသည်။

ကြိုတင် ချိန်းဆိထားကြသည့်အတိုင်း၊ ယာယီတဲစခန်း၏ အရှေ့မြောက် ထောင့်နားဝယ် လူပြန်စုမိကြသည်။ ထိုနေရာမှ တဖန် အစု(၃)စုခွဲကာယာယီတဲစခန်းထဲသို့ ဝင်လာခဲ့ကြသည်။ သူတို့အဓိက ဦးတည်သည်မှာ ယာယီတဲစခန်း အလယ် ဗဟိုရှိ တဲအိမ်(၃)ခုဖြစ်သည်။

ယာယီတဲစခန်းအတွင်း အစောင့်များရှိသော်လည်း စောင့် သည့်နေရာမှာ အတော်ဝှင်ကျယ်သည်။ အစောင့်တဦးနှင့်တဦး အတော်အလှမ်းဝေးသည်။

ထို့ကြောင့် လူကောင်းစွန့်နှင့် အပေါင်းပါ များသည် မည်သို့မျှအခက်အခဲမရှိပဲနှင့် စခန်းအလယ်ရှိ တဲ(၃)လုံးအနီးသို့ အရောက် ချဉ်းကပ် လာနိုင်ခဲ့ကြသည်။

တဲအိမ် (၃)ခုအနီးသို့ အားလုံး ချဉ်းကပ်မိပြီး အသင့်ဖြစ် ကြသည်နှင့် လူကောင်းစွန့်က ဗယ်လက်ကို အသာ မြှောက်ကာ အချက်ပေးလိုက်သည်။

ထို့နောက် အုပ်စု(၃)စုသည် လက်နက်များ ကိုယ်စီကိုင်စွဲ ကာ တဲအိမ်များအတွင်းသို့ ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်ကြသည်။

“ဟာ -”

“ဟင် -”

“အလို...”

တိုက်ခိုက်သတ်ဖြတ်တော့မည်ဟု မာန်တင်းကာ တဲအိမ်များ ထဲသို့ ပြေးဝင်လာကြသူများမှာ တအံ့တဩဖြစ်ကုန်ကြသည်။ တဲအိမ်များထဲဝယ် မည်သူမျှမရှိ။

ပြောင်တလင်းခါနေသည်။

“ခိုင်း...ဝုန်း...ခိုင်း...ခိုင်း...ဝုန်း...”

သူတို့လူစု တအံ့တဩ ဖြစ်နေကြဆဲမှာပင်အချက်ပေးမီးကို ပစ်ပေါက်သံများ ပေါက်ကွဲသံများ အတောမသတ်အောင် ပေါ်လာသည်။

လူကောင်းစွန့်တို့လူစုသည် ကမန်းကတန်းပင် အပြင်သို့ပြန် ထွက်လာကြသည်။

သူတို့ပတ်ပတ်လည်ရှိ တဲအိမ်များမှာ ပေါက်ကွဲ မီးလောင် နေသည်။ ကောင်းကင်ယံဝယ် အချက်ပြ မီးကျည်များဖြင့် လင်း လက်နေသည်။ သူတို့ကို မီးများပတ်ချာလည်ဝိုင်းနေလေပြီ”

“ဝှစ်... ဝှစ် - ဝှစ်”

မီးများပတ်လည် ဝိုင်းနေသည့်အပြင် မီးဝိုင်းအပြင်ဘက် မှ မြားများဖြင့် လှမ်းပစ်တိုက်ခိုက်ခြင်းလည်း ခံရသည်။

မီးများမှာ ရိုးရိုးလောင်မြိုက်ခြင်းမဟုတ်။ ပေါက်ကွဲကာ တောက်လောင်နေခြင်းဖြစ်ရာ၊ ပေါက်ကွဲလွင့်စင်လာသောမီးစ များက သူတို့ကို လာထိမှန်သည်။

“ကျုပ်တို့ ရုန်သူ ထောင်ချောက်ထဲဝင်တိုးမိနေပြီး အတင်း ဖောက်ထွက်ကြ”

လူကောင်းစွန့်က အော်ပြောပြီး ကိုယ်တိုင် ဦးဆောင်ကာ မီးတောက်များကြားမှ အတင်းထိုးဖောက် ထွက်သည်။

လူကောင်းစွန့်၏ လူတချို့ မြားမှန်၍ တချို့မီးလောင်ခံရ သည်။ စုစုစည်းစည်းမရှိတော့ပဲ လူစုကွဲကုန်သည်။ လူကောင်းစွန့် ကိုယ်တိုင်မှာလည်း ဗယ်ဘက်လက်ပြင်တွင်တချက်ညာဘက်ပေါင် ပေါင်တွင်တချက် မြားအထိခံရသည်။

ဒဏ်ရာရနေသည့်ကြားမှ အတင်းထိုးပေါက် ထွက်လာခဲ့ရာ၊
ဝိုင်းနေသော မီးတောက်မီးလျှံများ အပြင်ဘက်သို့ ရောက်
လာခဲ့သည်။ လူကောင်းစွန်နှင့်အတူ လူ(၅)ယောက်သာပါ
လာသည်။ ထိုလူများမှာလည်း ဒဏ်ရာကိုယ်စီနှင့်ဖြစ်နေကြသည်။

ထိုအချိန်တွင် မြင်းညိုဂေဟာဆီမှ အော်သံဟစ်သံများ
အဝီစိပွက်သလို ဆူညံစွာ ပေါ်လာသည်။ မီးတောက် မီးလျှံ
များလည်း ထိုးတက်လာသည်။

ခြင်္သေ့ဂေဟာနှင့် ယက္ခဂေဟာ သိုင်းသမားများက မြင်းညို
ဂေဟာကို အလစ်တွင် စီးနင်းတိုက်ခိုက်ကာ မီးတင်၍ နေကြ
လေပြီ။

လူကောင်းစွန်ဥာဏ်များပြီး ပရိယာယ် ကြွယ်ဝကြောင်း
လိန်ပင်းတို့က သိထားသည်။ ချိန်းဆိုထားသည့်အချိန်မရောက်မီ
ညှပ်ဝိုင်းတွင် အလစ်ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်နိုင်ကြောင်း ကိုလည်း
တွက်ဆမိသည်။

ထို့ ကြောင့်၍ သို့လူကောင်းစွန်က အကောက်ကြံကာ အလစ်
ဖမ်း တိုက်ခိုက်လာပါက တန်ပြန်နိုင်ရန် အစီအစဉ်များကို
ကြိုတင်ပြုလုပ်ထားခဲ့သည်။

ကောဏညှင်းထုပ် များစားကာ ဝမ်းဖြည့် ပြီး နောက်
လူအနည်းငယ်ကိုသာ မျှန်လှုပ်ပြီး ကျန်လူအားလုံးယာယီစခန်း
မှအပြင် သို့ထွက်ကာ တပ်ဖျောက်ပုန်းအောင်းနေလိုက်ကြသည်။
ယာယီစခန်းထဲရှိ ပင်မတဲ(၃)လုံးကိုဝိုင်းရံထားသော တဲများ
ထဲဝယ် ပေါက်ကွဲစေတတ်သော ခဲယမ်းများအပြည့်ထည့်ထား
ခဲ့ကြသည်။

ထို့ပြင် စခန်းထဲဝယ် လူများရှိနေသေးသယောင်ထင်မှတ်
စေရန် ချက်ပြုတ်ကာ အယောင်ပြနေခြင်းဖြစ်သည်။

လိန်ပင်းတို့ ထင်မှတ်ထားသည့်အတိုင်း လူကောင်းစွန် တို့က
အလစ်ဝင် တိုက်ခိုက်လာသောအခါ ကြိုတင် ပြင်ဆင်ထားသည့်
အတိုင်း ခဲယမ်းများကို မီးရှို့ ဖောက်ခွဲကာ ဝိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက်
ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

တပ်ဖျောက်ထားသော အဖွဲ့များကလည်း မြင်းညိုဂေဟာကို
အလစ်ဝင်ရောက်စီးနင်းတိုက်ခိုက်ကြသည်။

မြင်းညိုဂေဟာ၏ လက်ရွေးစင် သိုင်းသမား အားလုံးမှာ
လူကောင်းစွန်နှင့်အတူ ပါသွားသည့် ဖြစ်ရာဂေဟာတွင် ကျန်နေ
သူများမှာ လိန်ပင်းတို့ကို ငင်ဆိုင်ခေခြင်း ပြုနိုင် ခဲ့ကြပေ။
အနည်းငယ်သာ ခံခံနိုင်ပြီး အရေးခိုမှ အဖမ်းခံကြရသည်။

“တောက်... ငင်းတို့က အကြံဉီးသွားပြီကိုး လာ...လာ
ဒီကောင်တွေကို အကုန်သွားသတ်ပစ်မယ်”

လူကောင်းစွန်က ဒေါသတကြီးပြောကာ ဓားကိုကျစ်ကျစ်
ပါအောင်ဆုပ်ပြီး မြင်းညိုဂေဟာဆီသို့ ပြေးသွားသည်။ သူ့လူ
(၅)ယောက် မှာလည်း နောက်ချန် မနေဘဲ သောကြောင့်
လူကောင်းစွန်၏နောက်မှ ပြေးလိုက်သွားကြသည်။

လူကောင်းစွန်တို့လူစုမှာ မြင်းညိုဂေဟာထဲသို့ အရောက်
မသွားနိုင်။ မြင်းညိုဂေဟာနှင့် ကိုက်(၁၀၀)ခန့်ကွာသောနေရာ
သို့သာ အရောက်သွားနိုင်သည်။

မြင်းညိုဂေဟာနှင့် ကိုက်(၁၀၀)ခန့်ဝေးသော နေရာတွင်
မြက်ခင်းပြင်လေးတခုရှိသည်။

လုကောင်းစွန်တို့လူစု ထိုမြက်ခင်းပြင်လေးကိုဖြတ်ပြေးလိုက်
ချိန်မှာပင် မီးကျည်ပစ်ဖောက်သံ(၂)ချက်ပေါ်လာသည်။

“ဒိုင်း....”

“ဒိုင်း....”

မီးကျည်(၂)ခု ကောင်းကင်ယံသို့ ထိုးတက်ကာ ထိန်လင်း
သွားသည်။ မီးကျည်၏ အလင်းရောင်ကြောင့် သူတို့ရှေ့ဝယ်
ပိတ်ဆို့ကာ ရပ်နေသောလူတစ်စုကို လုကောင်းစွန်တို့တွေ့ရသည်။

အားလုံး(၁၀)ယောက်။

လိန်ပင်း၊ ဝမ်မေ၊ စမ်းအဲ၊ ဘီလူးကျန်းဝှက်နှင့် ယက္ခ
ဂေဟာနှင့် ခြင်္သေ့ဂေဟာတို့မှလက်ရွေးစင် သိုင်းသမား(၆)ဦး။

“လုကောင်းစွန် ခင် ဗျားပြေး လို့မ လွတ် နိုင် တော့ပါဘူး
အေးအေးဆေးဆေး လက်နက်ချ အပမ်းခံပါ။ ခင်ဗျားရှုံး
မြင်းညိုဂေဟာကိုလဲ ကျုပ်တို့ ချေမှုန်းပစ်လိုက်ပြီးပါပြီ”

လိန်ပင်းက တည်ငြိမ်အေးဆေးသော အမူအရာနှင့် ပြော
သည်။

လုကောင်းစွန်မှာ မိမိ၏ မြင်းညိုဂေဟာကို ရန်သူများ
ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်နေသည်ကို မြင်ရ၍ သွေးဆူကာအားတင်း
ပြီး ပြေးလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ရရှိထားသော ဒဏ်ရာများကတော့ မသက်သာ။ အတော်
ပင် ပြင်းထန်သည်။

ယခု မိမိ၏ မြင်းညိုဂေဟာလည်း အချေမှုန်းခံရ၊ မိမိကိုယ်
တိုင်မှာလည်း လွတ်လမ်းမရှိတော့ကြောင်း သိရသောအခါတွင်
အားလျော့ကာ စိတ်ဓာတ်ကျသွားသည်။

ဤအခါတွင် မာန်တင်း၍ အားခဲကာ ဆုပ်ကိုင်ထားသော
ဓားသည်လက်မှ လွတ်ကျသွားသည်။ လူကိုယ် တိုင်မှာ လည်း
မဟန်နိုင်တော့ပဲ ခွေလျက်သားလဲကျသွားသည်။

လုကောင်းစွန်လဲကျသွားခြင်းမှာ သူဦးစီး ချုပ်ကိုင်သော
ဒုစရိုက်အသိုက်အမြှုပ်ပြိုကွဲသွားခြင်းအထိမ်းအမှတ်ပင် ဖြစ်သည်။

ထိုနေ့ညက မြင်းညိုဂေဟာကို ချေမှုန်း အောင်ပွဲခံခဲ့ကြ
သည်။ ထိပ်သီးဒုစရိုက်သမား အများအပြား အသုတ်သင်ခံရ
သည်။ လုကောင်းစွန်အပါအဝင် ဒုစရိုက်ဂိုဏ်းဝင် မာမြောက်
အများလည်း အပမ်းခံကြရသည်။

လိန်ပင်းတို့အားလုံးသည် တုံ့ထင်မြို့ရှိ လက်မရွံ့သိုင်းသမား
(၇)ဦးကို ကုသပေးနေသော အိန်းလုံထံသို့ ပြန်ရန်ပြင်ဆင်ကြ
သည်။

ဒုစရိုက်သမားများကို ချေမှုန်းအောင်နိုင်ပြီးပြီမို့ လိန်ပင်း
နှင့်ဝမ်မေတို့၏ ခေတ္တရပ်တန့်ခဲ့ရသော မေတ္တာဇာတ်လမ်း ပြန်
လည်စတင်ရန်သာ ရှိပေတော့သည်။

ပြီးဆုံးပြီ။

တက္ကသိုလ်ဝင်းကြွယ်

နဂါးနိုင်စာပေ၊

စာပွား(၆၅)၊ ရန်ကုန်။

အမှားပြင်ဆင်ချက်

စာမျက်နှာ	အမှား	အမှန်
၁၀	ထယ်ဝါ	ထည်ဝါ
၁၈	ထယ်ဝါ	ထည်ဝါ
၁၈	ကြံဖြုတ်	ကြီးဖြုတ်
၂၁	ကုန်းဘတ်	ကုန်းပတ်
၂၆	ထုံကျင်	ထုံကျဉ်
၃၁	ခမ်းမ	ခန်းမ
၃၄	ခတ်ဆတ်ဆတ်	ခပ်ဆတ်ဆတ်
၄၆	လယ်ရှည်	လည်ရှည်
၅၂	မိန်လှို	ပိန်လှို
၅၈	ဘိုင်းသမား	သိုင်းသမား
၆၁	ယောဒီ	ဟောဒီ
၇၃	ယင်းလျာ	ဟင်းလျာ
၇၉	အတွေ့အကြုံ	အတွေ့အကြုံ
၈၂	ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ	ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ
၈၄	သုံးရောက်	သုံးယောက်
၈၉	ပြစ်လျက်	ဖြစ်လျက်
၉၀	ဆန်းကျယ်	ဆန်းကြယ်
၉၃	ဒုံးစိုင်း	ဒုန်းစိုင်း
၉၈	နှစ်ဖက်	နှစ်ဘက်
၁၀၉	တုတ်ထုတ်မျှ	တုတ်တုတ်မျှ
၁၀၅	သယ်သင့်လျော်	ဘယ်သင့်လျော်